

நாட்டாரியல் ஆய்வு

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள விவளியு

கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு

திருகோணமலை

நாட்டாரியல் ஆய்வு

ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகள் - 2000

எவன்யீடு:

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,
வடக்கு ~ கிழக்கு மாகாணம்,
திருகோணமலை.

முன்னுரை

நாட்டாரியல் ஆய்வு

(ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகள் - 2000)

- வெளியீடு : பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,
திருக்கோணமலை.
- முதற்பதிப்பு : 2001. செப்டெம்பர்.
- பக்கங்கள் : V+ 178
- பிரதிகள் : 500
- அட்டைப்படம் : முத்து ராதாகிருஷ்ணன்
- அச்சுப்பதிப்பு : பதிப்பகத் திணைக்களம், வ.கி.மா.

NADDARIYAL AAYVU

(Collection of Seminar Essayes 2000)

- Published by : Department of Cultural Affairs,
Ministry of Education,
Cultural Affairs & Sports,
N.E.P., Trincomalee.
- First Edition : 2001. September
- Pages : v + 178
- Copies : 500
- Cover Design : Muthu Rathakrishnan.
- Printed by : Printing Dept., N.E.P.

ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு பற்றிய ஆய்வுகளின் தொடக்கமே நாட்டாரியல் ஆய்வாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலேயே நமது நாட்டின் நாட்டாரியல் சம்பந்தமான ஆய்வுகள் தொடங்கப்பட்டு விட்டன. ஆயினும் நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் பின்னரே நாட்டார் இலக்கியங்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகள் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கின. இன்று பல்கலைக்கழங்கள், ஆய்வாளர்கள், பத்திரிகைகள் நாட்டாரியல் ஆய்வுக்கு கூடிய கவனம் செலுத்தக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

நாட்டாரியல் ஆய்வினை மேற்கொண்ட சிலர் அவற்றை நூல் வடிவில் கொணர்ந்துள்ளனர். இன்னும் தேடிக் கண்டுபிடிக்க முடியாத நாட்டாரியல் செல்வங்கள் எத்தனையோ வாய்மொழி இலக்கியங்களாகவே இருந்து வருகின்றன.

எமது அமைச்சு கடந்த ஆண்டு (2000) இலக்கிய விழாவில் நாட்டாரியல் சம்பந்தமான கருத்தரங்கொன்றை நடத்தியது. அவற்றில் பன்னிரண்டு அறிஞர்களினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளில் ஏழு கட்டுரைகளை வழக்கம் போல் இவ்வாண்டும் நூலுருவில் கொணர்ந்துள்ளோம்.

எமது இப்பணி நாட்டாரியல் ஆய்வுக்குச் செய்யும் ஒரு சிறுபணியே. நாட்டாரியல் வல்லுனர்கள் எமது இப்பணியின் தொடர்ச்சியை பேணுவார்கள் என்னும் நம்பிக்கை நிறையவே எமக்கு உண்டு.

க. பரமேஸ் வரன்,
செயலாளர்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,
வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம்,
திருக்கோணமலை.

வெளியீட்டுரை

எமது பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண எழுத்தாளர்களை எழுத்தாண்டும் நோக்கோடும், எழுத்திலக்கியத்தினை மேலும் வளர்ச்சியடையச் செய்யுமுகமாகவும், நூல்களைக் கொள்வனவு செய்தும், அச்சிட்டு வெளியீடு செய்தும் வருகின்றது. இதன் காரணமாக இன்று வடக்கு - கிழக்கில் அச்சில் வெளிவரும் புதிய வெளியீடுகளின் தொகை கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. வயது முதிர்ந்த வசதி குறைந்த கலை இலக்கியத் தொண்டாற்றிய கலைஞர்களுக்கு நாம் வழங்கி வரும் மாதாந்த நிதி உதவித் திட்டமும் ஈண்டு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தற்போது பிரதேச செயலகங்களில் அமைக்கப்பட்டுவரும் பிரதேச கலாசார சபைகளும் பெரும் பங்களிப்பினை நல்கி வருகின்றன. சாகித்திய விழாக்களின் போது மலர் வெளியிட்டு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கலாசார சபைகள் வழங்கி வருவதையும் அவதானிக்கலாம்.

எமது பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் ஆண்டு தோறும் நடாத்தப்பட்டு வருகின்ற இலக்கியவிழாவில் முக்கிய நிகழ்வாக இடம்பெற்று வரும் ஆய்வரங்கம் எல்லோரதும் பாராட்டுதலைப் பெற்று வருகின்றது. அந்த வகையில் இம்முறை வெளியிடப்படும் 'நாட்டாரியல்' சம்பந்தமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அடங்கிய நூல் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு சிறந்தவொரு ஆவணமாக அமையவுள்ள தென்பதில் ஐயமில்லை.

ஆய்வரங்கத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும் கட்டுரைகளை நூலுருவாக்கம் செய்யும் திட்டத்தின் கீழ் வெளிவரும் நான்காவது நூல் இதுவாகும் இந்த நூலில் ஏழு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன. கட்டுரைகள் யாவும் எமது நாட்டார் வழக்காற்றியல் சம்பந்தமான முக்கிய தகவல்களைத் தந்து நிற்கின்றன. பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் இதுவரை ஆக்க இலக்கியங்கள், அரிதான நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள் என்ற வகையில் இருபது நூல்கள் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன என்பதை தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இப்பணிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்துள்ள செயலாளருக்கும், திணைக்கள உத்தியோகத்தார்களுக்கும், கட்டுரையாளர்கள் அனைவருக்கும், பதிப்பகத் திணைக்களத்திற்கும் நன்றி கூறி மனநிறைவடைகின்றேன். நூல் வெளியீட்டுத் திட்டத்தினை மேலும் சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு எழுத்தாளர்களது உதவியினையும், ஒத்துழைப்பையும் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் வேண்டி நிற்கின்றது.

எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்
உதவிப் பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள்.

வொருளடக்கம்

01. பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவ நோக்கில் கூத்ததைப் புரிந்து கொள்ளல் - ஓர் ஆரம்ப முயற்சி
- பேராசிரியர் சி. மொனாகுரு.
02. முல்லை மாவட்ட நாட்டார் இலக்கியம் - ஒரு நோக்கு
- முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம்.
03. நாட்டார் இலக்கியப் பண்புகளும், வடக்கில் அதன் செல்வாக்கும்
வல்வை. ந. அனந்தராஜ்.
04. மட்டக்களப்புப் பிரதேச எண்ணெய்ச் சிந்து ஒரு பன்முக நோக்கு
- கலாநிதி செ. யோகராசா.
05. தமிழ் மொழியின் கட்டமைப்பும் பண்பும் இலக்கியத்தில் அதன் செல்வாக்கும்
- பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்.
06. மட்டக்களப்பில் மறைந்து வரும் கொம்பு விளையாட்டு
- க. மகேஸ்வரலிங்கம்
07. ஈழத்து நாட்டார் இலக்கியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
- பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினம்

பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவ நோக்கில் கூடத்துப் புரிந்து கொள்ளல்

- ஓர் ஆரம்ப முயற்சி -

பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு

1

தமிழாய்வில் கூத்துப் பற்றிய ஆய்வுகள் 50களுக்குப் பின்னரிலேயே ஆரம்பமாகின்றன. தமிழரின் கலை அடையாளங்களுள் ஒன்றாகக் கூத்து உணரப்பட்டமையும், அதற்குப் பின் புலமாக அமைந்த சமூக அரசியற் காரணிகளும், கூத்தை வளர்க்க ஆர்வலர்கள் முயற்சிகளில் இறங்கிய மையும் கூத்தாய்வுகள் எழக் காலாயின.

கூத்துப் பற்றி நடைபெற்ற ஆய்வுகளை மூன்று பிரதான பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம்.

- ஒன்று - கூத்தைப் பற்றிய விவரண ஆய்வு.
- இரண்டு - கூத்தை சமூகவியற் பின்னணியில் அணுகிய ஆய்வு.
- மூன்று - கூத்தைச் சமூகவியற் பின்னணியில் மாத்திரமன்று அதனை ஒரு நாடக நிலை நின்றும் நோக்கிய ஆய்வு.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகளைச் செய்தோருக்கு, நவீன காலத்தில் எழுந்த சிந்தனைகளும், தத்துவங்களும் ஆய்வு முறைகளும் பெரிதும் உதவின. இவர்களின் ஆய்வுகள் கூத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கான பல வழிகளையும் திறந்து விட்டன.

இன்று அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவம் எனும் “புதிய” சிந்தனைகள் தமிழுக்கு அறிமுகமாகி அவற்றின் நோக்கில் தமிழர் சமூகத்தின் பண்டைய, இன்றைய இயல்புகளை விளக்கும் முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. பண்டைய, இன்றைய இலக்கியங்களை மேலும் புரிந்து கொள்ளும் முயற்சிகளும் இவ்வகையில் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன. இது சம்பந்தமாக வந்த எழுத்துக்களுள் பல, ஏற்புடைமை இல்லாது விடினும் இம்முயற்சிகள் குறிப்பிட்ட பொருளின் பன்முகத் தன்மைகளைத் துண்டுவதையும் மறுக்க முடியாது.

பின் அமைப்பியலும், பின் நவீனத்துவமும் சம காலத்தில் செல்வாக்கு மிக்க சிந்தனைகளாக எழுந்தமைக்கான காரணங்கள் உண்டு, அவற்றை முதலிற் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

1. முதற்காரணம் 1950களுக்குப் பிறகு முதலாளித்துவ சமூகத்திலும் அது வளர்த்த சிந்தனைகளிலும் ஏற்பட்ட போதாமைகளாகும். முதலாளித்துவ சித்தாந்தங்களினால் உலகில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளையும், மனித சிக்கல்களையும் தெளிவாக விளக்க முடியவில்லை. மேலும் மேலும் பொருளாதார நெருக்கடிகளும் மனிதச் சண்டைகளும் பெருகிக் கொண்டே சென்றன.

2. இரண்டாவது காரணம் முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்து எழுந்த சோசலிச அரசான ரஷ்யாவும் அது கட்டி எழுப்பிய சம தர்ம தத்துவங்களும் மனிதகுலம் எதிர்நோக்கிய நெருக்கடிகளையும், பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கத் தவறியதுடன், சோவியத் சோசலிசக் குடியரசு சிதறிப் போனதுமாகும்.

மூன்றாவது காரணம் முதலாளித்துவத்தினதும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியினதும் அபரித வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட பூகோள மயமாற்ற கொள்கையும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் ஆதிக்கமும் ஆகும். உலக ஆதிக்கம் அமெரிக்காவிடம் இல்லை. அங்குள்ள ஒரு சில 'கம்பனிகளின் கைகளிலேயே உள்ளன. இப்பூகோள மயமாக்கம் நாடுகளின் இனங்களின், தனி மனிதர்களின் தனித்துவங்களை இழக்க வைக்கின்றது. அடையாளங்களை நாசம் பண்ணுகின்றது. செயற்கையான ஒரு கலாசாரத்தை மக்கள் மீது திணிக்கின்றது. எப்படி இதனை எதிர்கொள்ளலாம் என்ற திகைப்பு அறிஞரிடம் தோன்றியது.

ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட தத்துவங்களும், நிலவிய சிந்தனைகளும், முறையியல்களும் மனித குலம் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களையும் புரிந்து கொள்ளப் போதுமானவையாக இல்லை என்று கண்ட சில சிந்தனையாளர்கள் தத்தம் துறைகளிலேயே சில சிந்தனைகளை முன் வைத்தனர். மொழியியல், மானிடவியல், உளப்பகுப்பாய்வியல் போன்ற துறைகளிலீடுபட்டுழைத்த அறிஞர்கள் பலர் முன் வைத்த கருத்துக்களின் திரட்சியே அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவ சிந்தனைகளாகப் பின்னர் இனம் காணப்பட்டன.

பின் நவீனத்துவம், நவீனத்துவத்தை விமர்சனம் செய்யும் சிந்தனா முறையாகும். அமைப்பியல், பின் அமைப்பியலுடன் இது இணைந்தும் பிணைந்தும் உள்ள அதேவேளை தனக்கெனத் தனித்துவங்களையும் கொண்டுள்ளது. இதனை ஒரு தத்துவம் எனப் பின் நவீனத்துவவாதிகள் உரிமை கொண்டாடாவிடினும் அதனை ஒரு தத்துவமாகப் பார்த்து விமர்சிக்கும் போக்கும் உண்டு.

பின் நவீனத்துவம் பற்றி அறிமுகம் செய்பவர்கள் அதனைப் பின்வருமாறு விளக்குவார்.

1. கடந்த காலத்தை முற்றாக உடைத்து நொறுக்கிவிட்டுப் புதிதாய் வருகிறது.
2. கடந்த காலத்திலுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களையும் விமர்சனம் செய்து தலை கீழாக்குகிறது.
3. இது வரையிலான எல்லாப் பெருங்கதையாடல்களின் தகர்வை அறிமுகம் செய்கிறது.

பின் நவீனத்துவம் நிராகரிக்கின்ற கருத்துக்கள்

1. பொதுமைப்படுத்தல்
2. சாராம்சவாதம்
3. மொத்தத்துவம்
4. அடித்தள வாதம்
5. வரலாற்று வாதம்
6. பகுத்தறிவின் பயங்கரம்
7. தர்க்கத்தின் வன்முறை

பின் நவீனத்துவம் முன் மொழிகின்ற கருத்துக்கள்

1. சிதறுதல்
2. பன்மைத் தன்மை
3. மற்றது
4. கருத்து விலகல்
5. வித்தியாசம்
6. கட்டுடைத்தல்

பின் நவீனத்துவம் தனக்குரிய தத்துவ உற்றுக்களை காண்ட், நியட்சே, சிக்கமண்ட்பிரயட் ஆகியோரிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டதென்றும் அவர்கள் அனைவரும் கருத்துக்களின் மீது சமூகம் வகிக்கும் தாக்கத்தினையும், பொருளின் (ஐடம்) இருப்பதையும் பெரிதுபடுத்தாத கருத்து முதல்வாதிகளென்றும் பின் நவீனத்துவம் இவ்வகையில் மாயாவாதம் (ஒன்றும் இல்லை) என்கின்ற கருத்து முதல்வாதத்தை முன் வைத்து மக்களையும் அறிஞர்களையும் குழப்புகிறது என்றும் அதன் மூலம் இச்சிந்தனை மரபு அழிந்து கொண்டு போகும் முதலாளித்துவத்திற்கு முண்டு கொடுக்க வந்த சிந்தனை மரபு என்றும் காரசாரமான வாதத்தினை இதற்கு எதிராகப் பலர் முன் வைக்கின்றனர்.

அமைப்பியல் வாதம், பின் அமைப்பியல் வாதச் சிந்தனைகளை பொருள் முதல் வாதத் தத்துவமான மாக்ஸியத்துடன் இயைபுபடுத்தி புதிய சிந்தனைகளைத் தோற்றுவித்த பிராங்பேர்ட் சிந்தனைப் பள்ளியினரும். அல்தூசர், அன்டோனியோ குறோம்சி, பெஞ்சமின்பிராங்கினின், போன்ற மாக்ஸியர்களின் சிந்தனை முறைகளையும் நாம் மறந்து விடலாகாது.

பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவ சிந்தனை முறை ஐரோப்பாவிலே ஒரு சிந்தனை மரபாகவும் அமெரிக்காவிலே ஒரு பண்பாட்டு நிலையாகவும் நிலவுகின்றது. இச்சிந்தனைகள் சமகாலத்தில் கீழை நாடுகளுக்கு அறிமுகமாகின. காலனித்துவத்திலிருந்து ஓரளவு விடுபட்ட நிலையிலும் காலனித்துவ சிந்தனைகளினின்றும் விடுபடாத நிலையிலும் அதாவது பின் காலனித்துவ சிந்தனைகளுடன் தான் கீழைத் தேயம் இச்சிந்தனை முறைகளை உள்வாங்குகிறது என்பதை மறந்து விடலாகாது.

தமிழிலே சிறு பத்திரிகைக்காரர்களால் இச்சிந்தனை முறை முன் வைக்கப்படுகின்றது. மாக்ஸியத்திற்கு எதிரான போக்கினர் ஆரம்பத்தில் இதனை ஆரவாரத்துடன் வரவேற்றனர். பின்னர் மாக்ஸிஸவாதிகளான எஸ்.வி.ராஜதுரை, தமிழவன், அ.மார்க்ஸ் போன்றோர் அல்தாசர் அன்டோனியோ குறோம்சி ஆகியோரைப் பின்பற்றி தமிழுக்கு இதனை அறிமுகம் செய்தனர்.

இவற்றை அறிமுகம் செய்ததிலும் வாதப் பிரதிவாதங்களை நடத்தியதிலும் பல போதாமைகளும், குழப்பங்களும் உள்ளன என்பது பலர் கருத்து. இவ்விவாதம் படித்த குறும் குழுவினிடையே முக்கிய விவாதமாகவும் ஏற்கனவே நான் கூறியபடி தமிழர் சமூகத்தையும் அதன் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு ஆகியவற்றை அலசும் சிந்தனையாகவும் பிரதானம் பெற்று வருகின்றது.

பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்தவ சிந்தனையாளர்களில் பிரதானமானவர்களான மிஷல் பூக்கோ, ழாக் தெரிதா, லியோதார்ட் ஆகியோரின் கருத்துக்களிடையே விளங்கிக் கொள்ள முயல்கின்றேன்.

2

மிஷல் பூக்கோ (1926 - 1984) பிரஞ்சுக் கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியராக இருந்தவர், தத்துவஞானி, சமூகவிஞ்ஞானி, கருத்துக்களின் வலராற்றாசிரியர். இவர் கருத்துக்களில் அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், சிந்தனைக் கட்டடங்களைக் காண முடியும். Madness and the Civilization, History of Sexuality, Archaeology of Knowledge. என்பன அவரது நூல்களில் சில. பூக்கோவின் சிந்தனைகளை மையமாக வைத்து முந்திய பூக்கோ, பிந்திய பூக்கோ எனப் பிரிப்பர். முந்திய பூக்கோ அல்தாசரின் கருத்துக்களின் செல்வாக்கிற்குட்பட்ட மாக்ஸியவாதியாக இருந்தார். பிந்திய பூக்கோ நியட்சேயின் கருத்துக்களுக்குட்பட்டு மாக்ஸிய விமர்சனக் கருத்துக்களை முன் வைத்தார்.

முந்திய காலப் பூக்கோ அறிவினை முதன்மைப்படுத்தினார். பிந்திய காலப் பூக்கோ அறிவைக் காட்டிலும் அதிகாரம்(Power)என்பதனை முதன்மைப்படுத்துகிறார்.

இவரது முக்கிய கருத்துக்களுள் ஒன்று “எல்லா மானிட செயற்பாடுகளையும் நிர்ணயிப்பது ஆதிக்கத்திற்கான போட்டியே” என்பதாகும்.

மேலாதிக்கத் தொடர்புகளால் மனிதர் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் என்றும் சமூக யதார்த்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவமே மேலாதிக்கம் என்றும் பூக்கோ கூறினார். மேலாதிக்கம் அறிவினால் தோற்றுவிக்கப்படுவதில்லை, எனினும் அறிவின்றி

மேலாதிக்கத்தைச் செயற்படுத்துவது சாத்தியமில்லை என்பர் பூக்கோ. அறிவே ஆதிக்கமாகச் செயற்படுவதாகக் கூறி அறிவின் ஆதிக்கத்தை விமர்சனம் செய்வார். பின் நவீனத்துவவாதிகள். அறிவு, நிறுவனக் கட்டுப்பாடுகள், இருப்பதை விதிக்குட்படுத்தல் என்பவற்றோடு நெருக்கமாகக் தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்பது பூக்கோவின் வாதம். முடியாது என்ற சொல்லும், அதிகாரமும், தடையாணையிடும் வல்லமையும் ஆதிக்கத்தின் மேலாண்மையின் உரிமைகளாகும். ஆனால் இந்த ஆதிக்கத்திற்குச் சவாலாக இருத்தல் ஒரு மீறலாகவும் பூக்கோவினால் கருதப்பட்டது.

ஆதிக்கம் என்ற கருத்துருவை சமூகத்திற்கு மாத்திரமன்றி உடலுக்கும் பொருத்திப் பார்க்கிறார் பூக்கோ. இக்கருத்துக்களை இவர் சிக்மண்ட்பிராய்டிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார். பிராய்டுக்குப் பிறகு உடம்பகுப்பாய்வு பற்றி நிறையக் கருத்துக்கள் வந்துவிட்டன. இவையெல்லாம் பூக்கோவைப் பொறுத்தளவில் சமூக ஆதிக்கத்தின் கையில் மனிதர்கள் எவ்வாறு அகப்படுகிறார்கள் என்பதற்கான சான்றுகள்தான்.

உடம்பு பகுப்பாய்வில் மனிதர்கள் ஆதிக்கச் சக்திகளோடு ஒத்துழைக்கின்ற, தானாக ஒப்புக் கொள்கின்ற, ஒருங்கு சேர்ந்து விடுகின்ற தன்மைகள் வெளிப்பட்டன.

இந்தப் பின்னணியில் தான் உடலின் ஆதிக்க சக்தி உடல் மீதான எல்லா ஆதிக்கங்களையும் எதிர்க்கிறது என்ற கருத்தை முன் வைக்கிறார் பூக்கோ. உடலின் ஆதிக்கம். உடல் மீதான ஆதிக்கம் இரண்டுமே அரசியல் தான். தனிமனித உறவுகளையும் தந்தை, பிள்ளை உறவையும், பாலியல் உறவுகளையும் அரசியல் பாதிக்கிறது. அது போல் உடலாதிக்கமும் அரசியலைப் பாதிக்கிறது.

உடலின் ஆதிக்கத்தை ஆதிக்க - அதிகாரத்தினையும், அதிகாரம் சார்ந்த அறிவினையும் எதிர்க்கப் பயன்படுத்த இயலும் என்பது பூக்கோவின் கருத்து.

பூக்கோ தனது நூல்கள் வாயிலாக மிக அழுத்தமான வன்முறைப் பண்பு கொண்ட மேற்கத்தைய சிந்தனைகள் மீது கடும் தாக்குதல் நடத்தியுள்ளார். Madness and Civilization என்ற அவரது நூல், பைத்தியம் என்று கருதப்பட்டவர்களை மேற்கத்தைய சமூகமும் எப்படி நடத்தியது என்ற கணக்கெடுப்பு வரலாறுதான்.

உடம்பு பிறள்வு உடையவர்களைச் சிறைப்படுத்தல், நிறுவனக் கட்டுப்பாட்டிற்குட்படுத்தல் ஆகியவற்றிற்கான உக்தி முறைகள் மத்திய காலம் முதல் வளர்ந்து வந்துள்ள வரலாற்றைக் கூறும் நூல் இது. இதன் உட்பொருள் ஆதிக்க தர்க்க அறிவை, அதன் விலங்கியல்பை, மற்றையதிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பிரிக்கின்ற ஒடுக்குமுறைத் திட்டத்தினை எதிர்ப்பது தான். இதனை ஒரு அறிவார்ந்த சவால் நூல் என்பர்.

மத்திய காலத்தின் முடிவில் பைத்தியம் என்னும் நோய் பெரும் இடத்தைப் பிடிக்கிறது. இவர்கள் மன நோயாளர்கள் எனக் கருதி கடுமையாகக் கண்காணிக்கப்படுகின்றனர். ஒழுக்கத்தின் பெயரால் பித்தர்கள் வதைக்கப்பட்டனர். சிறைப்படுத்தப்

பட்டனர். பித்து நிலையிலே ஞானங்கள் பிறக்கும். பகுத்தறிவு வாதம் பித்தர்களை ஒதுக்கியமையினால் பித்து நிலையாளர்களின் ஞானத்தை இழந்து விட்டோம் என்று வாதிடுகிறார் பூக்கோ. அர்த்தோ (நாடகம்), வன்கோ, (ஓவியம்), சல்வடோர் டார்லி (ஓவியம்), நியட்சே (தத்துவம்) ஆகியோர் பைத்திய நிலைபெற்று தம் ஞானத்தை வழங்கியவர்களாவர் என்பது பூக்கோவின் வாதம்.

(தமிழில் சித்தர்கள் மரபையும், தமிழ்ச் சிந்தனை மரபையும் இப்பின்னணியில் நோக்கலாம். சிவனையே பித்தன் என்று கூறிய இந்து மரபும் இப்பின்னணியில் நோக்கத் தக்கதே.)

பூக்கோ ஆதிக்கத்தினால் ஒடுக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட குழுக்கள் சார்பில் வாதிட்டார். இதிலிருந்து தான் விழிப்பு நிலை மக்கள் பற்றிய ஆய்வு (Subaltern Studies) கிளைவிட்டது.

இவ்வகையில் அதிகார மேலாண்மை, அறிவு அதற்குத் துணை போதல் அதனை எதிர்க்கும், விழிப்பு நிலை மக்கள் என்ற கருத்துகளை பூக்கோ முன் வைத்தார்.

3

கூத்து அளிக்கை முறைமைக்கு நாம் பூக்கோவின் சிந்தனைகளைப் பொருத்திப் பார்ப்போம். கூத்து ஒரு நிகழ் கலையாகும். கூத்திற்கென ஒரு பாட உரு (Text) இருப்பினும், நிகழ்த்துகையில்தான் அதன் முழுப் பொலிவும் தெரிகிறது. Text இல் இல்லாத பல விடயங்கள் நிகழ்த்தும் போது வெளி வருகின்றன. அவ்வண்ணம் வெளிவரும் விடயங்களில் முக்கியமான ஒரு விடயம் அதிகாரமும், அதிகாரத்திற்கு எதிரான குரலும்தான். வெளிப்படையாக இது தெரியாவிடினும் கட்டுடைத்துப் பார்க்கையில் இது தெளிவாகப் புலனாகும்.

தமிழகத் தெருக்கூத்தில் அதிகாரத்திற்கெதிரான குரல் கட்டியக்காரன் மூலமாகத் தெரிய வருகிறது. சில கூத்துக்களில் கோமாளி மூலமாக வெளிப்படுகிறது. கட்டியக்காரனை கோமாளியாகக் காட்டும் மரபும் உண்டு. தமிழக தெருக் கூத்தில் முதல் பாத்திரமாகக் கட்டியக்காரன் தோன்றுவான். அவன் முகத்தில் ஒரு பாதிக்கு ஒரு நிறமும், மறுபாதிக்கு இன்னொரு நிறமும் தீட்டப்பட்டிருக்கும். பாதி மீசைதான் வைத்திருப்பான். கோமாளிக் குல்லா அணிந்திருப்பான். உடும்பும் சர்க்கல்கோமாளிகள் போலவே இருக்கும். அவனுடைய நடையுடை பாவனைகள் பைத்தியக் காரத் தன்மையை கொண்டதாக இருக்கும்.

அரசர்கள் கொலுவுக்கு வரும் போது, சில முக்கியமான பிரச்சினைக் கட்டங்களிலும் இக்கோமாளி பிரதான பாத்திரங்களுடன் உரையாடுவான். அவர்களை விமர்சனம் பண்ணுவான். மக்களுடன் தன் விமர்சனக் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்வான். உதாரணமாக கொலுவுக்கு வந்து தனக்குரிய விருத்தம் பாடி ஆடி

முடித்ததும் கட்டியக்காரனை அழைத்து “டேய், நான் யார் தெரிகிறதா?” என வினவுவான். கட்டியக்காரனிடமிருந்து “தெரியாதே” என்ற பதில்தான் வரும். “என்ன தெரியாதா?” என்று கேட்டுச் சாட்டையால் கட்டியக்காரனை அடித்த பின் தம்வீர தீரங்களை, செயல்களை துரியோதனன் தானே கூற ஆரம்பிப்பான். அவற்றை வெட்டி வெட்டி அவரது அதிகாரத் தொனியை மட்டம் செய்து கொண்டேயிருப்பான் கட்டியக்காரன், தொடர்ந்தும் சாட்டையடி வாங்கியபடி.

“டேய் நான் திருதராட்டினன் புத்திரன்” என்று தனது வம்சப் பெருமையை துரியோதனன் கூறினால்,

“ஆ! அந்த குருட்டு ராஜாவின் மகனா?” என்று கட்டியக்காரன் கேட்பான்.

“அத்தினாபுரத்திற்கு நான் அரசன்” என்று துரியோதனன் கூறினால்,

“பாண்டவர்களைக் கலைத்துவிட்டு ஆட்சி புரிந்த அந்த இடமா?” என்று கட்டியக்காரன் கேட்பான்.

“நாங்கள் குருவம்ச பரம்பரை, வீர தீரமிக்க 101 பேர் இருக்கிறோம்” என்று துரியோதனன் கூறினால்,

“பாஞ்சாலியின், சீலையை உரிந்த ஆட்களா?” என்று கட்டியக்காரன் கேட்பான்.

இவ்வாறு துரியோதனன் ஆட்சியாளரின் அதிகாரம், கட்டியக்காரன் என்கின்ற கோமாளியால், அல்லது பைத்தியம் போலத் தோற்றமளிப்பவனால் கேள்விக்குள்ளாக் கப்படுகிறது.

இவ்வண்ணமே கட்டியக்காரனால் தருமர், மனைவிடையப் பணயம் வைத்து இழந்த மகா மடையனாகக் காட்டப்படுவார். வீமன், பெரும் சாப்பாட்டுக்காரனாகவும், இடும்பியை அரண்மனைக்குள் அடுக்காத பேதம் பார்ப்பவனாகவும், கண்ணன், பெரும் சூழ்ச்சிக்காரனாகவும் திரௌபதி, பாரதப் போரை நடத்தி அனைவரையும் சாகக்கொடுத்த பெண்ணாகவும், 5 பேருக்கு மனைவியாக இருந்தவனாகவும் கர்ணன், அரசுக்கு ஆசைப்பட்டு தன் சொந்தச் சகோதரர்களுக்கு எதிராக நின்றவனாகவும் காட்டப்படுவார்கள்.

இன்னும் கிராமிய வழக்கில் அதிகாரத்திற்கு எதிரான எத்தனை கருத்துக்கள், சொற்களுண்டோ அத்தனையும் கூறி அதிகாரமும், அதிகாரக் கருத்துக்களும் விமர்சனம் செய்யப்படும்.

பைத்தியக்காரன் கூற்று என்று இதனைப் புறம் தள்ளினாலும் அதற்குள் இருக்கும் அதிகாரத்திற்கு எதிரானதும் அறிவு உருவாக்கி விட்ட அதிகாரம் சம்பந்தமான கருத்துருவங்களான திரௌபதி கற்புடையவள், தருமன் பெரும் தருமவான், கர்ணன் பெரு மனது படைத்த கொடையாளி என்பன போன்ற கருத்துருவங்களுக்கு எதிரானதுமான குரலாகவே இதனைக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இக்கருத்துக்களைப் பார்வையாளர் எதிர்ப்பதில்லை. மாறாக அதனை இரசித்து அந்த எதிர்ப்பில் தாமும் மகிழ்ந்து இன்புறுவர். இங்கெல்லாம் ஒரு நிகழ்வில் அதிகாரத்திற்கு எதிரான கருத்துக்கள் மீறப்படுவதனையும், அதனை மீறுவோர் சமூகத்தில் புறம் தள்ளப்பட்டுள்ள பைத்தியக்காரர்கள் போன்ற கோமாளிகள் என்பதும் கணிப்பிற்குரிய ஒரு விடயமாகும்.

ஈழத்தின் கூத்துக்களிலும் அதிகாரம் மேலாதிக்கம் செலுத்துவதனையும் அதிகாரத்திற்கு எதிரான மீறுதல்களையும், எதிர்ப்புக் குரல்களையும் காணமுடிகிறது. ஈழத்துத் தமிழ்க் கூத்துக்கள் அரசர், புராண, இதிகாச நாயகர்கள், பிரபுக்கள், வணிகர் எனப்பட்ட அதிகாரத்துவம் மிக்கோரையும், அவர்களின் வாழ்க்கையையும், அவர்களின் கருத்தியல்களையும் வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன. எல்லாக் கூத்துக்களிலும் அதிகாரத்தை நியாயப்படுத்துகிற கருத்துக்களையே காண முடியும். நாட்டை ஆளும் உரிமை அரச குடும்பத்தினருக்கு மட்டுமே உண்டு. அவனது சிறப்பான ஆட்சியினாற்றான் மாதம் மும்மாரி பெய்கிறது. பத்தாவுக்குப் பணிவிடை செய்வதே மனைவியின் கடமை. ஆணுக்குப் பெண் அடக்கமானவள். (அல்லிராணி கூட அர்ச்சனனால் அடக்கப்பட்டாள்). கணவனுக்கு மனைவி அடங்கி நடக்க வேண்டும். சமூக அமைப்பில் அரசர், பிரபுக்கள் உயர் குடியிற் பிறந்தோரே மேலானவர்கள். சாதாரண மக்கள் குறைந்தவர்கள். அதிலும் விழிப்பு நிலை மக்களான வேடர், பறையர், குறவர் போன்றோர் இன்னும் குறைவானவர்கள்.

இவ்வண்ணம் அதிகாரத்தை, மேலாண்மையை வலியுறுத்தும் கருத்துக்களே ஈழத்துக் கூத்துக்களில் வலியுறுத்தப்பட்டன. விழிப்பு நிலை மக்களான பறையர், வண்ணார், வேடர், குறவர், நொண்டி போன்றோர் பகிடிப் பாத்திரங்களாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டனர். குடித்துவிட்டு வெறியில் ஆடிக்கொண்டு வருபவனாக பறையன் சித்தரிக்கப்பட்டான். பெண்டாட்டிக்கு அடிப்பவனாக வண்ணானும், வேடனும், குறவனும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். அதேநேரம் அரசன் சகல நல்ல குணாம்சங்களும் பொருந்தியவனாகவும், மது அருந்தாதவனாகவும், மனைவியுடன் நாகரீகமாகப் பேசுவவனாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறான். இது ஒரு வகை அதிகாரத்துவம் (Power) மிக்க கருத்தாகும். ஆட்சி புரிந்த மேலோரின் கையிலேயே அதிகாரம் இருந்தது. இந்த அதிகாரத்தையும், அதிகாரத்திற்கான கருத்து நிலையையும், அன்றைய அறிவான புராண இதிகாசங்களும், சமய தத்துவங்களும், அறக்கோட்பாடுகளும் நியாயப்படுத்தின. இவ் அதிகாரக் கருத்தக்களை மக்கள் உளத்தால் ஏற்றுக் கொண்டனர். அதிகாரத்திற்கு ஒத்துப் போயினர்.

தாளக்கட்டு, ஆட்ட முறைகள், உடைகள், ஒப்பனைகள், பாடல் வகை போன்ற அளிக்கை முறைகளிலெல்லாம் இவ்வதிகாரம் செயற்பட்டது. அழகும் அலங்காரமும், வர்ணப்பகட்டுக்களும், பொலிவும் பொருந்திய உடைகள் அரசர் முதலானோருக்கும், பொலிவற்ற, பகடற்ற உடைகள் விழிப்பு நிலை மக்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டன. வடையால் ஆன மாலை அணிந்தபடி பறையன் தோன்றுவான், மலர்மாலை அணிந்து மன்னன் தோன்றுவான்.

அலங்காரமான தாளக்கட்டுகள், ஜதிகள், பாடல்கள் என்பன அதிகாரத்திலிருந்தோருக்கும், அலங்காரம் குறைந்த, ஜதிகள் இல்லாத தாளக்கட்டுக்களும், நாட்டார் மெட்டிலமைந்த பாடல்களும் விழிப்பு நிலை மக்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டன.

கூத்தின் பிரதியில் இவ்வண்ணம் பாடல்கள், கருத்துக்கள் எழுதப்பட்டிருப்பினும், நிகழ்த்திக் காட்டுகையில் பல மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன், புதியவை பலவும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. புதியவற்றுள் முக்கியமானது நாடகத்தில் வரும் விழிப்பு நிலை மக்களான பறையர், வண்ணார், குறவர், வேடர் போன்றோர் அதிகாரத்தை விமர்சிப்பவர்களாக, அதிகாரத்தைக் கேலி பண்ணுவர்களாக அமைந்து விட்டமைதான்.

கள்ளைக் குடித்துவிட்டு வெறியிலே ஆடிவரும் பறையன், தன்னை உயர் குலத்தவன் என்றும், தனது பாரம்பரியம் கடவுளருடன் சம்மந்தப்பட்டது என்றும் கூறுவான். அதிகாரத்தில் உள்ளோரையும், ஆளும் வர்க்கத்தையும் கேலி செய்வதாக அவன் கருத்துக்கள் அமையும். பறையனுக்குரிய வரவுத் தாளமும், வரவுத் தருவும் முடிந்த பின்னர் அண்ணாவியார் பறையனுடன் உரையாடுவார். எழுத்துப் பிரதியில் இவ்வுரையாடல் இடம்பெற்றிருப்பதில்லை. புதிதளித்தலாக (Improvisation) இவ்வுரையாடல் அமையும். பறையனுக்கும் அண்ணாவியாருக்கும் நடக்கும் உரையாடல் நகைச்சுவை மிகுந்ததாயிருக்கும். அதில் அரசர்களையும், ஆளும் வகுப்பையும், அதிகாரத்தையும், அதிகாரப்பட்டு நிற்கும் பழக்கவழக்கங்களையும், நடைமுறைகளையும், மரபுகளையும் பறையன் கேலி பண்ணுவான். இவையெல்லாம் முடிந்து பறையன், அரசன் கொலுவுக்குச் செல்வான்.

அரசனுக்கு முன்னால் வந்ததும் நேரே நின்று அரசனை வணங்காமல், அரசனுக்குத் தனது பின்பக்கத்தைக் காட்டியபடி, பின்பக்கமாக முதுகிலே இருக்கையையும் கூப்பி வணங்குவான். நகைச் சுவையாக இச்செயல் தென்பட்டு சபையோருக்கு நகைப்பை உண்டு பண்ணினும் உயர்ந்த அதிகாரத்தைக் கேலி பண்ணும் ஒரு செயற்பாடே இது.

இராம நாடகத்திலே வரும் வண்ணான், இராவணன் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்த சீதையின் கற்பு பற்றி கேள்வி எழுப்புவான். மற்றவன் வைத்திருந்த பெண்ணை இராமன் ஏன் ஏற்றுக்கொண்டான்? என்று கேட்டு அதிகாரம் வகுத்த அறநெறியை கிண்டல் பண்ணி இராமனை விமர்சனம் பண்ணுவான்.

வனவாசம் எனும் கூத்தில் வரும் வேடன் (சிவன்), வேடர்களின் சிறப்பியல்புகளை இராஜ பரம்பரை கூறுவது போலக் கூறுவதுடன், அர்ச்சனைகள் சந்திக்கும் போது அர்ச்சனைகளைக் கேலி பண்ணும் சொல்லம்புகளை வீசுவான்.

குருவினிற்காய்த் துருபதனைத் தேரிற் கட்டிக்
கொடுத்தவனோ குரு குலத்திற் பிறந்த நீயோ
அருமை பெறும் ஏகலைவன் விரலை வாங்கும்.

ஆண்பிளையோ காண்டவத்தை எரித்த நீயோ
ஒரு முனிக்காய் வேடர் தமைக் கொன்ற நீயோ
உயர்தனுவில் விஜயன் என்றது உன்னைத் தானோ?

என்று வேடன், அர்ச்சுனன் முகத்திற்கெதிரே வீசும் வார்த்தைகள் முக்கியமானவை. துருபதன் திரௌபதியின் தந்தை. திரௌபதியைத் திருமணம் முடிக்குமுன் துரோண ருக்காக துருபதனை தேரீர் கட்டிக் கொண்டு வந்தவன் அர்ச்சுனன். பின் அத்துருப தனின் மகளையே வெட்கம் கெட்டு மணந்து மாமனாக உறவும் கொண்டாடியவன் அருச்சுனன். இப்படிச் செய்த உனக்கு குருகுலம் என்று பெருமை வேறா? என்று நக்கல் பண்ணுகிறான் வேடன்.

வில்லாண்மையில் தனக்கு நிகரானவனான வேடனான ஏகலைவன் விரலைத் துரோணரைக் கொண்டு வாங்குவித்த பிறகும், ஆண்மகனாக உலவும் கோழை என்பதனை, அத்தகைய ஆண்பிள்ளை நீதானோ என்று சொற்கள் மூலம் கிண்டல் பண்ணுகிறான் வேடன். சத்திரிய தர்மம் என்ற அதிகாரம்; சாதாரண வேடனான ஏகலைவனைப் பழிவாங்கிய கதை அது. அது இங்கு விமர்சிக்கப்படுகிறது.

காண்ட வனம் நிஷாதர் என்ற காட்டுவாசிகளான வேடர் வாழ்ந்த இடம். அந்தக் காட்டை அழித்தவனும் அர்ச்சுனன்தான். காண்டவ தகனம் இங்கு அழிவைத் தந்த அதிகார நிகழ்வாகவும் அதைச் செய்த அர்ச்சுனன் ஆண்மையுள்ள ஒருத்தன் அல்ல என்றும் கிண்டல் பண்ணப்படுகிறது. இங்கெல்லாம் அர்ச்சுனன் பற்றிய அதிகாரம், அருச்சுனன் பற்றிய பெருமைகள், அர்ச்சுனன் பற்றிய அதிகாரத்துவம் மிக்க கருத்துகள் யாவும் சிறுமையானவையாக கூறப்படுகின்றன. ஆண்மகனா? உயர் தனுவில் விஜயன் என்றது உன்னைத்தானோ? என்ற வினாக்கள் மூலம் நிறுவப்பட்ட அதிகாரத்தையும், அர்ச்சுனனையும் வேடன் கேலி செய்கிறான்.

மட்டக்களப்பு மகிழ்க்கூத்து அதிகாரத்திற்கு எதிராகக் குரல்தரும் ஒரு கூத் தாகும். அதனை ஓர் அதிகார எதிர்ப்பு அரங்கு எனலாம். மட்டக்களப்பில் 3 வகை யான மகிழ்க்கூத்துகள் உள்ளன. முதலாவது வகை மகிழ்க்கூத்தில் அதிகாரம் மிக்க பிராமணர் பகிடி பண்ணப்படுகின்றனர். பிராமணன் தோற்றத்திலும், செயலிலும் கேலி பண்ணப்படுகிறான். அவனுக்கு வீங்கிய விதை(ஓதம்)உண்டு. அதைத் தூக்கிக் கொண்டு நடக்க முடியாமல் அவன் நடப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அவனது பெரிய விதையை ஆசுவாசப்படுத்த ஒரு பையன் அதற்கு விசிறிக் கொண்டு வருகிறான். இடைக்கிடை விசிறுவது போல அதற்கு அடித்து பிராமணனை நோப்படுத்து கிறான் பையன்.

அதிகாரம் மிகுந்த பிராமணர்களும் அவர்களின் மந்திரங்களும், அறிவும் மகிழ்ப் போட்டியில் குறவர்களாலும், குறவர் தலைவர்களினாலும் வெற்றி கொள்ளப் படுகின்றன.

இரண்டாவது வகை மகிழ்க் கூத்தில், பிராமணன் பகிடி பண்ணப்படுவதுடன் அங்கு மகிடி பார்க்க வரும் வெள்ளைக்காரத்துரையும், துரைசாணியும் பகிடி பண்ணப்படுகின்றனர். வெள்ளைக்காரன் தன் துப்பாக்கியால் கொல்ல முடியாத புலியை வேடன் தன் அம்பினாற் கொல்லுகிறான்.

மூன்றாவது வகை மகிழ்க் கூத்தில், வகுத்தய்யாமார் கேலிக்குள்ளாக்கப்படு கிறார்கள். வகுத்தய்யாமார் என்பது உழைக்காமலிருந்து வயிறு பெருத்த பணக்கார ராகும்.

வந்தாரய்யா பெருமாள் வந்தாரய்யா
வானமுட்டி வகுத்து ஐயா வந்தாரய்யா

என்று தொந்தி இங்கு கேலிக்குள்ளாக்கப்படுகிறது. தொந்தி அதிகாரத்தின் சின்னம். தொந்தியே இங்கு பகிடிக்குள்ளாக்கப்படுகிறது. அத்தோடு வேடன் பெரியவர்களையும், அதிகாரத்திலிருந்தோரையும் பகிடி பண்ணுகிறான். பெரிய தெய்வங்களுக்குப் பதிலாகத் தான் வணங்கும் குறும்பறை, நெட்டை வைரவரைப் புகழ்கிறான். அதற்குப் படைக்கும் முட்டைப் பொரியல், சாராயத்தைப் பெரிதாகக் கூறுகின்றான். இங்கெல்லாம் அதிகாரத் திற்கு எதிரான குரல்களையும், அதிகாரம் மிக்கவர்களும், அதிகாரக் கருத்துக்களும் விமர்சனத்திற்குள்ளாக்கப்படுவதையும் காணுகிறோம். அதனைச் செய்வோர் சமூகத் தில் விழிப்புநிலை மக்களாகக் கருதப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்ட, கோமாளிகள், வண்ணார், வேடர், பறையர், குறவர் ஆகியோராகவும் காணப்படுகின்றனர்.

பூக்கோ கூறியது போல் அதிகாரத்தை மீறும் தன்மையை இக்கூத்துக்களிற் காணுகிறோம். இது பைத்தியக்காரக் கருத்துக்களாக அன்று கணிக்கப்பட்டுச் சிரிப்பை ஏற்படுத்தினும், சமூக விமர்சனம் என்ற வகையில் மிக முக்கியமானவையாகும். இவ்வகையில் பூக்கோவின் அதிகாரம், அதிகார மீறல், பைத்தியக்காரர் என ஒருக்கப்பட்டோரின் ஞானக் கருத்துக்கள் போன்ற கருத்துக்கள் கூத்தினைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன.

மூக் தெரிதா பிரெஞ்சுத் தத்துவவாதி. OF GRAMATOLOGY, WRITING AND DIFFERENCE, SPEECH AND PHONEMENE. என்பன இவரது நூல்களுள் சில. முக்கியமான நூல்களும் கூட, அவரது Sing and play in the discourse of human science என்ற கட்டுரை மிகப்பெரும் சவால்களை அறிவுலகின் முன் வைத்தது என்பர்.

தெரிதா முன் வைத்த வாதங்களுள் முக்கியமானவை இரண்டு.

ஒன்று - சொற்களும், அவை தரும் அர்த்தங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவையல்ல.

இரண்டு- கட்டவிழ்ப்பு வாதம்.

அமைப்பியல் வாத முன்னோடியாகக் கருதப்படும் பேர்டினட் சகூர் எனும் மொழியியல் அறிஞர், சொற்களை குறிப்பான் (Sing) என்றும், அர்த்தத்தைக் குறியீடுகள் (Signifier) என்றும் பிரித்து அவையிரண்டும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக பிரிக்கமுடியாத படி அமைந்துள்ளன என்றார்.

தெரிதா இக்கோட்பாட்டை நிராகரிக்கிறார். சொல்லும் அர்த்தமும் தொடர் புடையன அல்ல. சொல்லுக்கும் அது தரும் அர்த்தத்திற்குமிடையில் நிரந்தரமான இணைப்பு ஏதுமில்லை. ஒரு குறிப்பில் அல்லது சொல்லின் அர்த்தம் அக்குறிப்பில் நேரடியாக பிரசன்னமாவதில்லை. என்பது தெரிதாவின் கோட்பாடு.

ஒரு கருத்தைக் கூற ஒரு குறிப்பிட்ட சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறோம் எனினும் அச்சொல் ஏலவே புரிந்து கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தில் இல்லாது இன்னொரு கருத்திலேயே வருகிறது. இங்கு அர்த்தம் என்பது திட்டவாட்டமானதாக இல்லை. ஒரு வகையில் அர்த்தம் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது. தொடர்ச்சியான ஊசலாடல் காரணமாக எழுத்தில் அமைந்த சொற்கள் எனும் குறியீடுகளைக் கொண்ட பிரதி (Text), குறியீடுகளினால் (சொற்களினால்) அர்த்தத்தை தராமல், வாசிப்போர் தரும் அர்த்தத்தினாலேயே அர்த்தம் பெறுகிறது.

பின் அமைப்பியல் வாதத்தில் ஆசிரியன் இறந்து விட்டான். பிரதிதான் இருக்கிறது. பிரதிக்கு வாசகர் கொடுக்கும் கருத்துத்தான் எஞ்சுகிறது. பிரதி எழுதிய ஆசிரியன் நினைக்காததைக் கூட வாசகன் அப்பிரதிக்கு தரலாம் என்பர். ஒரு வகையில் வாசகரின் பிரதிக்கான வியாக்கியானமே வாசிப்பாகும். வியாக்கியானம் வாசகரின் அனுபவம், ஞானம், சூழல், அவர் சார்ந்த தத்துவம் என்பவற்றின் அடிப்படையாகவே உருவாகும். ஒரு பிரதியை பல வாசகர்கள் தத்தமக்கு ஏற்ப வித்தியாசமாக விளங்கிக் கொள்ளுதலும் சாலும். அவரவர் அதிர் தாம் காணும் கருத்துக்களைக் கொண்டு பிரதியை விளங்கிக் கொள்ளும், அல்லது விளக்க முனையும் தன்மையும் மாறுபடும். இதனால் பிரதியின் கருத்துக் காலம்தோறும் மாறும் தன்மையுடையதாகின்றது.

தெரிதா வைத்த இன்னொரு வாதம் கட்டவிழ்ப்பு வாதம். (Deconstruction) ஆகும். சொற்கள், பலருக்கும் பல அர்த்தங்களைக் கொடுப்பதனால், சொற்களுக்கான அர்த்தம் ஊசலாடுகிறது என்பது முன்னரேயே கூறப்பட்டது.

அர்த்தத்தின் இந்த ஊசலாடும் தன்மையினை, ஆதாரமாகக் கொண்டு பிரதி வாசிப்பு பற்றியதொரு கோட்பாட்டை, கட்டவிழ்ப்பு வாதம் முன் வைக்கின்றது.

குறியீடுகளான சொற்கள், சரியான அர்த்தத்தை தராமையினால், அர்த்தம் ஊசலாடும் தன்மையிலிருந்தாலும், குறியீடுகளின் சுவடுகளை, குறிப்பான்களாகிய அர்த்தத்தில் காண முடியும். அர்த்தத்தின் சுவடுகளைத் தேடிக் கண்டு பிடித்தலே, பிரதி வாசிப்பாகும் என்பர் தெரிதா. கட்டவிழ்த்துப் பார்ப்பதன் மூலம் பிரதியின் அடித்தளத்தைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

பிரசன்னத்தின் கடந்த நிலை என தெரிதாவினால் கூறப்படும் கருத்தாக்க மொன்றுடன் கட்டவிழ்ப்பு முறை தொடர்புடையது.

பிரசன்னமே பெரும்பாலான மெய்யியற் கொள்கைகளுக்கு அடிப்படையாக இருந்தது. நிச்சயத் தன்மையின் அளவுகோலும் இதுவே. ஒரு பிரதியின் அர்த்தத்தின் பிரசன்னம் எழுத்தில்தான் உள்ளது என்று இதுவரை நம்பப்பட்டு வந்தது.

அர்த்தத்தின் பிரசன்னம் எழுத்தில் மாத்திரமல்ல என்று கூறுவார் தெரிதா. ஒரு கருத்தைக் கூற பேச்சா எழுத்தா முக்கியமானது? என்ற வினாவை எழுப்புவோம். பேச்சின் போது அக்கருத்துக்குரியவன் பிரசன்னமாயிருக்கிறான். ஆனால் எழுத்தின் போது அதை எழுதியவன் பிரசன்னமாவதில்லை.

பேசுவனின் பிரசன்னம் பேசப்படும்போது இருப்பதனால், கருத்துத் தெளிவுடன் வார்த்தைகள் வருகின்றன. உணர்வுகள், சைகைகள் அதற்கு உதவிபுரிகின்றன. ஆனால் எழுத்திலோ கருத்து கைநழுவி விடும் அபாயம் உண்டு. எழுத்தில் பிரசன்னம் இல்லாது போக அர்த்தத்தின் பிரசன்னமும் இல்லாது போய் விடுகிறது. இதனால் எழுத்தை உயிரோட்டமற்றதென பல மெய்யியலாளர்கள் புறக்கணித்தனர்.

எழுத்தைப் புறக்கணித்து பேச்சை முதன்மைப்படுத்திய வாதத்தை சீர்தமைய வாதம் என்று கிண்டல் பண்ணும் தெரிதா, வார்த்தைமைய வாதம் என்ற இன்னொரு கருத்தை முன்வைக்கிறார். வார்த்தை மைய வாதம் என்பது சொற்களின் அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிப்பதன் மூலம், உண்மையைக் கண்டு கொள்ளலாம் என்று நம்பப்பட்டது.

மூலத்துவங்களை விமர்சனம் செய்யும் தெரிதா, நன்மை - தீமை, உண்மை - பொய் போன்ற எதிர்நிலைப் பெறுமானங்களின் மீதே அவை கட்டியமைக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் எதிர்நிலைப் பெறுமானங்கள் ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளன, இப்பரஸ்பர சார்பு நிலைகளை எடுத்துக் காட்டி, மூலத்துவங்களை கட்டவிழ்ப்பு செய்யலாம் என்பர். கருத்து நிலையில் எதிர்நிலைகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ள இவற்றின் முடிச்சுக்களை கண்டுபிடித்து, அவற்றின் கட்டுக்களை அவிழ்த்தல் வேண்டும். இதன் மூலம் ஒரு பிரதியில் எதிர்நிலைகளாகக் காட்டப்பட்டவை உண்மையில் எதிர்நிலைகளே அல்ல, கட்டவிழ்ப்பு முறையினாலேயே அவை ஒன்றுக்கொன்று எதிர்நிலைகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன என்பர் தெரிதா. கட்டவிழ்த்தல் என்பது கட்டிய முறையினை அவிழ்த்து உண்மையைக் காண்பதேயாகும்.

இவர் வாதப்படி எல்லாக் கருத்தியல்களும் கட்டப்பட்டுள்ளன. அதிகாரம், சுதந்திரம், உரிமை, சரித்திரம் அனைத்தும் அதற்குள் அடங்கும். கட்டப்பட்ட முறையினை உடைத்து அல்லது தகர்த்துப் பார்த்தல் மூலம் எந்த நோக்கத்திற்காக அவை கட்டப்பட்டன என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியும் என்பதனைக் கட்டவிழ்ப்பு வாதம் கூறுகிறது.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து இரண்டு கருத்துக்கள் மேலெழுகின்றன.

ஒன்று - எழுத்திற்கான - பிரதிக்கான அர்த்தம் வாசகனாலேயே தரப்படுகிறது. இரண்டு - கட்டப்பட்ட முறையினை அறிந்து அதனை அவிழ்த்து அது கட்டப்பட்டமைக்கான நோக்கத்தைக் கண்டுபிடித்தல் வேண்டும்.

இக்கருத்துக்களை நாம் கூத்தின் அளிக்கை முறைக்கு பொருத்திப் பார்ப்போம்.

கூத்தில் எழுதப்பட்ட பிரதி இருக்கும் ஆனால் பிரதி எலும்புக் கூடுதான். பிரதி கூறாத பல விடயங்கள் நிகழ்த்திக் காட்டப்படும். நிகழ்த்துகை, நிகழ்த்துபவர்கள் பிரதியைப் புரிந்து கொண்டதற்கு ஏற்பவே நிகழும். அதனால் நிகழ்த்தும் முறை ம். தோறும், காலம் தோறும் வேறுபடும். இவ்வகையில் பிரதியின் ஒரு வியாக்கியானமே சூத்தின் அளிக்கை முறை அமைகிறது.

கூத்தின் பார்வையாளர்கள் தமது கருத்தையே கூத்தில் ஏற்றி, அதற்கு விளக்கம் தந்து மகிழ்வார். கர்நாடக சங்கீதம் ரசிக்கும் ரசிகர் பற்றிக் கூறும் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசாமி பாடகன் தரம் குறையப் பாடினும் தேர்ந்த ரசிகன் தன் சங்கீத ரசனையை அதிர் செலுத்தி முழுமையான சங்கீத உணர்வைப் பெறுகிறான் என்பர். கூத்தின் பார்வையாளரான கிராமிய மக்களும், இவ்வாறே இளமைக் காலம் தொட்டு தாம் பார்த்து உள்வாங்கிய கூத்தனுபவங்களை, உள்வாங்கியே அளிக்கையை ரசிக்கின்றார்கள். ஒரு வகையில் அவர்கள் தம் அனுபவத்திலிந்தே அளிக்கைக்கு விளக்கம் அளிக்கிறார்கள்.

மட்டக்களப்பு கூத்துக்களை எழுதிய ஆசிரியர் பெயர் யாருக்கும் தெரிவதில்லை. இவ்வகையில் மட்டக்களப்புக் கூத்துக்களின் ஆசிரியர்கள், மக்கள் மனதிலிருந்து எப்போதோ மறைந்து விட்டார்கள் அல்லது இறந்து விட்டார்கள். எஞ்சியுள்ளது பிரதிதான். பிரதிக்கு அண்ணாவிடாரும் கூத்துக்காரரும் அளிக்கும் விளக்கமும் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு மக்கள் அளிக்கும் விளக்கமுமே கூத்தின் அடிநாதங்களாகும். இவ்விளக்க முறையிலேயே கூத்து அளிக்கை சமுதாய மயமாகின்றது.

உதாரணமாக பின்வரும் பாடல், மட்டக்களப்பின் கமலாவதிக் கூத்தில் மிருகாங்காதன் எனும் அரக்கனுக்குரிய வரவுப்பாடலாகும்.

அண்டமும் கிடுகிடென்ன
அடலலர் அஞ்சியோடக்
கண்டவர் மயங்கக் கண்ணில்
கனலெரி பறக்கவேதான்
மண்டலம் மதிக்கும்
மிருகாங்காத அரக்கன் தானும்
தண்டதைக் கையிலேந்திச்
சபை தனில் வருகின்றானே.

இந்தச் சொற்களுக்கான அல்லது பிரதிக்கான விளக்கத்தை தமிழ்நாட்டு தெருக் கூத்துக்காரர் ஒரு விதமாகவும், மட்டக்களப்பு கூத்துக்காரர் இன்னொரு விதமாகவும் தருவர் அல்லது வெளிப்படுத்துவர்.

தமிழ் நாட்டுத் தெருக் கூத்தில் உச்சத்தொனியில் பாடி கண்களை அகல விழித்துக் கோபப் பார்வை பார்த்து தண்டைக் கையிலே தூக்கி அடிக்குமாப் போல காலை முன் பின் வைத்து உதை குத்தி நின்று நாலை வெளியே தெரியும் படி பயங்கரமாக நீட்டி மடித்துக் கடித்து பார்வையாளர்களைப் பயமுறுத்தும் பாணியில் அரக்கன் நிற்பதன் மூலம் இப்பாடலுக்கு ஒரு விளக்கம் தரப்படுகிறது.

மட்டக்களப்பு கூத்தில் வரவுப் பாடலை அரக்கன் பாடி முடித்ததும் 'தாணியங்கிடத்திங்கத் தத்துமி' என்ற வேக நடை கொண்ட தாளக் கட்டுக்களை விரைவாகவும், உக்கிரமாகவும், ஆடுவதன் மூலமும் அரக்கனின் வேகம், மிடுக்கு,

குணாதிசயம் என்பன புலப்படுத்தப்பட்டு இப்பாடலுக்கு இன்னொரு விளக்கம் தரப்படுகிறது.

இவ்வளிக்கைகளைப் பார்க்கும் பார்வையாளரின் விளக்கங்களும் அவ்வரக்கர்கள் சம்பந்தமாக மாறுபாடடையும்.

மட்டக்களப்பு 1992 ஆம் ஆண்டு அல்லி நாடகம் பார்த்தமையை இங்கு நினைவு கூருகின்றேன். பெண்ணாகிய அல்லியை அடக்க பாண்டவர்கள் படையெடுத்து வருகிறார்கள். சண்டை நடக்கிறது. பெண்ணாக தனியொருத்தியாக நின்று அல்லி முகம் கொடுக்கிறாள், எனக்கு அருகிலே அக்கூத்தைப் பார்த்தபடி இருந்த இரண்டு வயது சென்ற அக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள், பாண்டவர்களை இலங்கையின் அரசு படையினராகவும் அல்லியை அவர்களை எதிர்த்துப் போராடும் போராளிப் பெண்களுக்கும் ஒப்பிட்டு, வலிமைக்க பாண்டவர்களின் படையெடுப்புக்கும் பயப்படாது அடிபணியாது, அல்லி போரிடும் பாங்கினை, இன்றைய தமிழ் இளைஞர்கள் போராட்டங்களுடன் இணைத்துக் கதைத்து, ரசித்து அல்லியின் மீறலில் இன்புற்று மகிழ்ந்ததை நான் அவதானித்தேன். ஒரு கட்டத்தில் அவள் மகா பலவானான வீமனுடன் சண்டையிட்டு அவனைக் கலைக்கும் காட்சியில் 'விடாதபடி ஆளை கலைச்சு விரட்டு' என்று உற்சாகமுட்டியமையும் ஞாபகத்தில் பதிந்துள்ளது.

அப்பெண்கள் பழைய மகாபாரதக் கதையைப் பார்க்கவில்லை. சமகாலப் பிரச்சினைகளை, தமக்கு உள்ள அனுபவம், அறிவு என்பவற்றின் அடியில் அதன் மேல் ஏற்றிப் புது வியாக்கியானமளித்தே அல்லிக் கூத்தை ரசித்தனர். 50 ஆண்டு களுக்கு முன்னர் அல்லிநாடகம் பார்த்த பெண் பார்வையாளர் வேறொரு அர்த்தம் கற்பித்து பார்த்திருக்கக் கூடும்.

தரும புத்திரன் கூத்தில், தருமருடன் சூதாடி தூரியோதனன் அவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்வதும், காட்டுக்கு அவர்களை அனுப்புவதும், காட்டில் அவர்கள் தம் ஆயுதங்களின் துணையுடன் வாழ்வதும், மீண்டும் வந்து தமது ஒப்பந்தப்படி தமக்குரிய நாட்டைக் கேட்பதும், தூரியோதனன் ஒப்பந்தத்தை மீறுவதும் அதனாற் பாரதப் போர் நடப்பதுவுமான கூத்து நிகழ்வுகளை, இன்றைய இலங்கை அரசியல் நிலைகளுக்குப் பொருத்திப் பார்த்து, பாண்டவர்கள் பக்கம் தம்மை அடையாளம் கண்டு, தரும புத்திரன் கூத்தைப் பல பார்வையாளர்கள் ரசிப்பதை நான் கண்டுள்ளேன். பிரதிக்கு அண்ணாவிடாரும், கூத்துக்காரரும் ஒரு விளக்கமளிக்க மக்கள் இன்னொரு விளக்கத்தை அளிக்கும் தன்மையை இங்கு காணலாம்.

ஏழு பிள்ளை நல்ல தங்காளர் கூத்தில் அவள் பெண்ணாகப் பிறந்ததால் படும் துயரத்தை, அரிச்சந்திரன் நாடகத்தில் பெண்ணான சந்திரமதி படும் துயரத்தை, துயரமாகக் கண்டு தம்மை அப்பாத்திரங்களுடன் இனம் கண்டு கண்ணீர் விடுகின்ற பல கூத்துப் பெண் பார்வையாளர்களையும் நான் கண்டுள்ளேன். இங்கெல்லாம் ஆசிரியன் இறந்து விட்டான். அவன் சொன்ன சொற்களின் அர்த்தங்களும் மாறிவிட்டன. அச்சொற்களுக்கும் பிரதிக்கும் பார்வையாளரே புதிய அர்த்தம் தந்து இரசிப்பதனையே காணுகின்றோம்.

தமிழ் நாட்டுத் தெருக் கூத்தில் பிரதிக்கு அர்த்தம் தருவதில் கட்டியக்காரன் கூற்று முக்கியமானது. இடையிடையே தோன்றும் கட்டியக்காரன் மரபு ரீதியான கருத்தைக் தருவதுடன் நகைச்சுவையாகக் கருத்தைத் திசைதிருப்பியும் விடுவான். நகைச்சுவை உணர்வு இதனால் ஏற்படுத்தப்படும் அதனை நாம் பிரதியின் மறுவாசிப்பின் ஒரு பகுதியாகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்வண்ணம் கூத்துப் பார்வையாளரால் கூத்து மறு வாசிப்பு செய்யப்படுவதற்கு பல நூறு உதாரணங்கள் தர முடியும்.

தெரிதா கூறியபடி குறிப்பான் தனக்குரிய அர்த்தத்தைத் தராமல் வேறு அர்த்தம் தருவதை, அதாவது பிரதிக்கு வாசகர்கள் போல கூத்தின் பிரதிக்கு பார்வையாளர்கள் வேறு அர்த்தம் தந்து இரசிப்பதனைக் காணுகின்றோம்.

தெரிதா கூறும் கட்டவிழ்ப்பு முறையில் கூத்தினை ஆராய்தல் கூத்தின் கருத்து நிலையின் அடியாளத்தைப் புரிந்து கொள்ள உதவும். இவ்வாய்வு முயற்சிகள் இதுவரை நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

ராஜ்கொள்தமன், ரவிக்குமார், அ. மார்க்ஸ் போன்றோர் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களை கட்டுடைத்தல் முறையிற் புரிந்து கொள்ள முயற்சித்துள்ளனர். பெரியபுராணம் பற்றிய ராஜ்கொள்தமனின் கட்டுரை அவரது அறம் / அதிகாரம் எனும் நூலாகியவை இதற்கு சிறந்த உதாரணங்களாகும். நாடகத்தை அதன் சமூகத் தளத்தில் வைத்து ஆராய்ந்தவர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி. கூத்தின் கருத்தியலை அதன் சமூகத் தளத்தில் வைத்து இக்கட்டுரையாசிரியர் மட்டக்களப்பு கூத்தின் சமூக அடித்தளம் எனும் கட்டுரையிலும் ஈழத்தமிழ் / நாடக அரங்கு எனும் நூலிலும் விளக்கியுள்ளார். தெரிதாவின் கட்டவிழ்ப்பு முறையில் கூத்தை இதுவரை யாரும் அணுகவில்லை.

மூல தத்துவங்கள், நன்மை - தீமை, உண்மை - பொய், தர்மம் - அதர்மம், நீதி - அநீதி, சாவு - வாழ்வு என்ற எதிர்நிலைப் பெறுமானங்கள் மீதே கட்டியமைக்கப்பட்டுள்ளன என்றும், அவ்எதிர்நிலைப் பெறுமானங்கள் ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளன என்றும், உண்மையில் அவை எதிர் நிலைகளே அல்ல கட்டமைப்பு முறையினாலேயே அவை ஒன்றுக்கொன்று எதிர்நிலையாகக் காட்டப்படுவதனால் கட்டிய முறைமையினைக் கட்டவிழ்த்து உண்மையைக் காண வேண்டும் என்பதும் தெரிதாவின் கட்டவிழ்ப்பு வாதக் கொள்கை என முன்னரேயே கூறப்பட்டுள்ளது.

கூத்தின் கதையினை, கூத்தின் அமைப்பினை, கூத்தின் அளிக்கை முறையினை எடுத்து இதனை நோக்குவோம்.

கூத்தின் கதைகள் அனைத்தும் இரண்டு எதிர்மறைகளுக்கிடையில் நடக்கும் மோதல்களையே கூறுகின்றன. பாண்டவர்களுக்கும், துரியோதனாதியாருக்கும் நடக்கும் போர், தர்மவான்களுக்கும் அநீதியாளருக்கும் நடக்கும் போராக காட்டுப்படு

கிறது. இராமாயணக் கூத்தில் இராமன் ஒருபுறம் இராவணன் ஒருபுறம் நிறுத்தப் படுகிறான். இராமன் நல்ல குணங்கள் யாவும் வாய்க்கப் பெற்ற அனைவர் மீதும் அன்பு செலுத்துகின்ற ஏகபத்தினியாளனாகவும், இராவணன் கெட்டகுணங்கள் வாய்க்கப்பெற்ற அனைவர் மீதும் காழ்ப்புடைய, தன் மனைவியிருக்க சீதையென்ற பிறன் மனைவியை விரும்புவனாகவும் காட்டப்படுகிறான். நீதியின் காவலன் இராமன் அநீதியின் காவலன் இராவணன்.

எந்தக் கூத்தின் அமைப்பினை எடுத்தாலும் இவ்எதிர்நிலைத் தன்மையினைக் காணலாம். இக்கூத்து கட்டமைக்கப்பட்ட முறை, பாண்டவரையும் இராமனையும் நல்லவராகவும், துரியோதனனையும் இராவணனையும் கெட்டவனாகவும் காட்டும் முறை. நம்புராணங்களும் இவ்வாறே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாண்டவர்கள் மேடையில் தோன்றுகையில் பாண்டுபுத்திரர்கள் வந்தாரே.

என்றுதான் பாடுவர். ஆனால் அவர்கள் பாண்டுவின் புத்திரர்கள் அன்று. குந்தியின் வயிற்றில் வேறு தந்தையர்களுக்குப் பிறந்த புத்திரர்களே. துரியோதனன் முதலியோர் தான் திருதராட்டினனின் புத்திரர். எனவே நியாயப்படி அரசரிமை துரியோதனாதியாருக்கே உரியது.

தங்களுக்குரித்தில்லாத நாட்டை, கண்ணனின் உதவியுடன் போர் நடத்திப் பெறுகிறார்கள் பாண்டவர். துரியோதனனுக்குரிய நாட்டை சமர் செய்து அநீதியாகப் பெற்றனர் என்று அதற்கு யாரும் வியாக்கியானம் செய்வதில்லை. அதையொட்டிய கிளைக் கதைகள் யாவும் பாண்டவர்களை நியாயவான்களாகவும், துரியோதனனை அநியாயக்காரனாகவும் காட்டும் வகையிலேயே கட்டியமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு பெண்ணை ஐந்து ஆடவர் வைத்திருந்தமை, தன் மனைவியை விட்டுப் பிற பெண்களையும் மணந்த அருச்சுனன், வீமனின் பிழையான செயல்கள், துரோணரைக் கொல்லப் பொய் சொன்ன தருமர், மனைவியின் சம்மதத்தைப் பெறாமல் அவளை தன் அடிமையாக நினைத்து பணயம் வைத்த தருமர், பெருவீரனான கர்ணன் நிராயுத பாணியாக நின்று சேற்றில் புதைந்த தேரைத் தூக்குகையில் அவன் மீது அம்பு விட்டுக் கொன்ற கோழை அருச்சுனன். இவையெல்லாம் பிரதிமூலம் எமக்குக் கிடைக்கும் குறிப்புகள். அவற்றின் மூலம் தருமவான்களான பாண்டவர் அதர்மவான்களாக இருந்தமை தெரியவரும். மனைவி மீது மகா அன்பு கொண்ட துரியோதனன், இல்லை என்னாது வழங்கிய கர்ணன், தேரோட்டி மகன் என்று குறைத்து மதிக்காது அவன் வீரத்திற்காக அந்த நாட்டையே வழங்கி அவனுக்கு நெருங்கிய நண்பனான துரியோதனன், தமையன் மீது எல்லையற்ற பாசம் கொண்ட துச்சாதனன், மகன் மீது மாபெரும் அன்பு கொண்ட திருதராட்டினன் என்று பார்க்கையில் அதர்மவான்கள் எனக் கூறப்பட்டோர் மத்தியிலும் அன்பு, பாசம், இரக்கம் கொண்ட தர்மவான்களாக இருந்தமை தெரியவரும் எனவே தர்மவான், அதர்மவான் என்று இரு முனைகளில் இவர்களை வைத்தது பிழை என்பதும் தர்மமும் அதர்மமும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்துள்ளன என்பதும் தெரியவரும்.

ஒருவருக்கு தர்மமாகத் தெரிவது இன்னொருவருக்கு அதர்மமாகவும், ஒருவருக்கு அதர்மமாகத் தோன்றுவது இன்னொருவருக்கு தர்மமாகவும் தோன்றும்.

கண்ணன், பாண்டவரைத் தர்மத்தைக் காக்க வந்தோராகவும், நால்வகை வருண தர்மத்தை அவர்களே காப்பதாகவும், துரியோதனாதியார் வர்ண தர்மத்தை மீறுவதாயும் கூறி அதர்மம் அழிக்கப்பட வேண்டியது என்று அருச்சுனனுக்கு கீதா உபதேசம் செய்வார்.

அதர்மம், தர்மம் என்று ஏன் கட்டியமைக்கப்பட்டது என்பதற்கான திறவுகோல் இங்குதான் கிடைக்கிறது. வர்ணாச்சிரம தர்மமே இங்கு தர்மமாகவும் அதை மீறுவது அதர்மமாகவும் கருதப்படுகிறது. நீதி, அறம், குணம், பழக்க வழக்கங்கள் யாவும் வர்ணாச்சிரம தர்ம சமூக அமைப்புக்கு சாதகமாகவே கட்டியமைக்கப்பட்ட வேண்டியுள்ளது.

கண்ணன் ஆகிய நல்லவனுக்கு கூட அழிவு உண்டு. வர்ணாமச்சிரம தர்மத்தின் அமைப்புக்கு மாறான பக்கம் நின்றமையினால், தர்மன் கூறிய பொய் அவ்வமைப்பைக் காக்கவே, ஏகலைவன் போன்ற திறன்மிக்க சிஷ்யனுக்கு கூட வில்வித்தை பழக்க துரோணர் மறுத்தது வர்ணாச்சிரம தர்மப்படி வில்வித்தை வேடருக்குரியதல்ல என்பதனாலேயே. வில்வித்தை (தனுர்வேதம்) அதிகாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது. வேடன் தனுர்வேதம் அறிந்தால் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்வான் என்பதனாலேயே வில்வித்தை துரோணரால் ஏகலைவனுக்கு மறுக்கப்பட்டது. ஏகலைவன் தன் முயற்சியால் வில்வித்தை கற்ற போது குருதட்சணை என்ற பெயரில் அவன் பெருவிரல் துரோணரால் வாங்கப்பட்டு அவனுயை வில்லாண்மை குறைக்கப்பட்டது. இவை யாவும் தர்மம் என்ற பெயரில் நடைபெற்ற அதர்மங்களே. குருபக்தி, கீழ்ப்படிவு, தர்மமீறாமல் என்பன அதிகாரத்திலிருக்கும் வர்க்கத்தைப் பலப்படுத்த கட்டியமைக்கப்பட்ட கருத்து நிலைகளையாகும்.

இங்கெல்லாம் கருத்து நிலை அதிகாரத்தின் பாற்பட்டதாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் இத்தகைய கருத்து நிலைகளை கட்டியமைக்கப்பட்ட கருத்துக்களை கட்டுடைப்பதாக கூத்தில் சிறு பாத்திரங்களில் முக்கியமாக விழிம்பு நிலை பாத்திரங்களின் சொற்கள், செயல்கள் அமையும். தருமர், வீமன், அருச்சுனன், கிருஷ்ணனை அவர்களுடைய தர்மத்திற்கு எதிரான செயல்களுக்காக பகிடு பண்ணுகின்ற கட்டியக்காரன், பறையன், வண்ணான், வேடன் போன்றோரின் கருத்துக்களில் கட்டுடைத்தலுக்கான அம்சங்களைக் காணுகின்றோம். அந்நியன் ஒருத்தனின் பாது காப்பிலிருந்த சீதையை இன்னும் மனைவியாக வைத்திருக்கிறாரே இராமன், என்ற லவகுசா கூத்தில் வரும் வண்ணானின் குரல் இராமன் பற்றிய கருத்துக் கட்டமைப்பைத் தகர்க்கும் குரலாகும். இப்படிப் பல உதாரணங்கள் காட்டலாம்.

கூத்தின் அளிக்கை முறையிலும் இச்சமூகக் கட்டமைப்பு இடம்பெறுகிறது. கூத்தின் கட்டமைப்பு நிலப்பிரபுத்துவத்தினைக் கட்டிக் காக்கும் தன்மை கொண்டது. கூத்தின் பிரதான பாத்திரங்கள் நிலமானியத் தலைவர்களே. நிலமானிய அமைப்பின் அதிகாரமிக்கவர்களும், ஆழ்பவர்களும், அரசன், பிரபு, வணிகர் இவர்களே கூத்தின் கதைத் தலைவர்கள். பாரதமாயின் பஞ்ச பாண்டவர்கள். இராமாயணமாயின்

இராமன். புராணங்களாயின் நிலமானியக் கடவுள்கள். அதுவும் ஆண் கடவுள்கள். கூத்தின் பிரதான பாத்திரங்களும் ஆண் ஆதிக்கப் பாத்திரங்களே. அல்லி, நல்ல தங்காள், பவளக்கொடி என்ற பெண்ணைப் பிரதானமான பாத்திரமாகக் கொண்ட கூத்துக்களாயின் அப்பாத்திரங்கள் ஆணில் தங்கியுள்ள அல்லது ஆணால் வெற்றி கொள்ளப்படுவனவாகவே அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

நிலமானியத் தலைவர்கட்கு வரும் துன்பங்களும், துயரங்களும் அங்கு பேசப்படும். அவர்கள் தம் துன்பத்தை, இன்னல்களைத் தமது முயற்சியால் வெல்ல தாகவும் அவர்கள் வெல்லமுடியாத விடத்து இறைவன் வந்து அதிகாரம் உடையோரின் அத்துன்பத்தை தீர்ப்பதாகவுமே கூத்து (பிரதி) கட்டப்பட்டிருக்கும்.

இவ்வதிகாரப் பிரிவினையை (ஆளுவோர், ஆளப்படுவோர்) கட்டிக்காப்பன வாகவே அவற்றின் அளிக்கை முறைமைகளும் அமையும்.

தெருக்கூத்தை அங்க அசைவுகள் (ஆங்கிலம்), ஆபரணம் உடைகள் (ஆஹார்யம்) பேசப்படும் சொற்கள், பாடப்படும் பாடல்கள் (வாசிகம்) ஆடல்கள் மூலமாக அளிக்கை செய்யலாம்.

கூத்திலே அதிகாரத்துவம் மிக்க பிரதான பாத்திரங்களுக்கு அலங்காரமான அங்க அசைவுகளும், ஆபரணம், உடைகளும், உயர்ந்த (செந்தமிழ்) பாடல் வசனங்களும் அலங்காரமான ஆடல் ஐதிகளும் கொடுபட்டிருக்கும்.

அதிகாரம் இல்லாத, ஆளப்படுகின்ற தாழ்நிலைப் பாத்திரங்களுக்கு இவை எதுவும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு அலங்காரமான அங்க அசைவுகள், ஆபரணம், உடைகள், பாடல் வசனம், ஆடல்கள் கிடையாது. அவர்களது அசைவுகள் நகையை விளைவிப்பனவாக இருக்கும். ஆடை அணிகளும், ஒப்பனைகளும் ஆடல் ஐதிகளும் பார்வையாளருக்கு அவர்கள் ஆள்வோரை விடக் குறைந்தவர்கள் என்ற கருத்துருவைத் தரும் வகையிற் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

மேலோர் மேலோரே, கீழோர் கீழோரே இதுதான் இயல்பு. இது மாற்ற முடியாதது என்ற கருத்து நிலை அங்கு மேற்களம்பியிருக்கும்.

இக்கட்டமைப்பை உடைத்து நோக்குமிடத்து அதிகாரம் தன்னைக் கட்டமைத்துக் கொண்ட விதம் நன்கு தெளிவாகும்.

நிலமானிய ஆட்சி அதிகார அடுக்கு முறைமைகளையும் (அரசன், அமைச்சன், ஆட்சி நிர்வாகம்) பண்பாட்டு அதிகார அடக்கு முறைமைகளையும் (மதம், வர்ண தர்மம், சாதி முறைமை, அதற்கேற்ப வழிபாடு, பழக்க வழக்கம், சட்டம், சம்பிரதாயம்) நியாயப்படுத்தும் வகையில் அவ்வமைப்பை உளவியல் அடிப்படையில் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் விதத்தில் கூத்துக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளமை கூத்தைக் கட்டவிழ்த்து பார்க்கும் போது வெளித் தெரிகின்றது.

லியோதார்ட் பின் நவீனத்துவ சிந்தனையாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரது நூல்களுள் The Post Modern Condition, A Report on Knowledge என்ற நூல் முக்கியமானது. பின் நவீனத்துவ செல்நெறியை இந்நூல் விரித்துரைக்கிறது என்பர். ஐரோப்பிய சமூகத்தில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியினால் பெரும் விஞ்ஞான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டமையை யாவரும் அறிவர். விஞ்ஞான மாற்றங்கள் ஐரோப்பிய சமூகத்தையே புரட்டிப் போட்டு விட்டது. பாரிய மாற்றங்களை இச் சமூகம் பெற்றும் விட்டது.

ஆலைத் தொழில் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு பிற்பட்ட காலம், விஞ்ஞான முழுமையான பார்வையை நிராகரித்து எதையும் கூறுகளாகப் பிரித்துப் பார்க்கும் தன்மை கொண்டதான அணுகுமுறையுடையதாக மாறி வந்துள்ளது என்பது லியோதார்டின் வாதம்.

இதுவரை சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்ள எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் யாவும் தோல்வியையே தழுவிவியுள்ளன. பூரணமாக எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

இவ்வகையில் தனக்கு முந்தியிருந்த, உலகத்தை விளக்கிய தத்துவங்களை பெரிய எடுத்துரைப்புகளாகவே லியோதார்ட் காண்கிறார். மாக்ஸிஸம் கூட லியோ தார்ட்டைப் பொறுத்த வரை பெரிய எடுத்துரைப்புத்தான்.

லியோதார்ட்டின் வாதப்படி ஒன்றல்ல பலவுள்ளன. எத்தனை சமூக குழுமங்கள் உண்டோ அத்தனை வாழ்க்கை முறைகள் உள்ளன. ஒரு கொள்கை தான் சரியென்றில்லை. பல கொள்கைகளும் உள்ளன. வேறுபாடுகள் எங்கும் காணப்படுகின்றன. வேறுபாடென்பது எதிரானதென்பதன்று. வேறுபாடுகளை உணர்வு பூர்வமாக அங்கீகரித்து ஒத்தியைபற்ற நிலைமைகளைச் சகித்துக் கொள்ள பின் நவீனத்துவம் கற்றுக் கொடுக்கிறது. இவ்வகையில் பின்நவீனத்துவத்திற்கு லியோ தார்ட்டின் சிந்தனையாக பெரிய எடுத்துரைப்புகள் என்று எதுவுமில்லை என்பதையும், ஒன்றல்ல பலவுள்ளன. இவ்வேறுபாடுகளை அங்கீகரித்தலையும் பிரதானமானவை களாகக் கொள்ளலாம்.

இவற்றினடிப்படையாக கூத்தினை நோக்குவோம்.

கூத்துக்கள் பெரும் எடுத்துரைப்புக்களா? என்பது வினா. ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு, விழுமியங்கள், கருத்து நிலைகள் என்பவற்றைக் கூறும் பல்வேறு எடுத்துரைப்புக்களில் கூத்தும் ஒன்றாகும். கூத்து ஒரு வகையான எடுத்துரைப்பேயாகும்.

குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் சமூக அமைப்பு கட்டிக்காக்கும் பண்பாடு, மரபு, பழக்க வழக்கம், மதம், சட்டம் யாவற்றையும் நியாயப்படுத்துவதாக கூத்து அமையும் இதனாலேயே கூத்து அச்சமூகத்தின் பெரும் எடுத்துரைப்பாகின்றது.

கூத்துத் தரும் கருப்பொருள் யாது? நல்லவர்களுக்கு ஏற்படும் துன்பங்களும் அது கடவுளருளால் தீரும் விதமுமே கூத்தின் கருப்பொருளாகும். கடவுள் பக்தி, புழக்கம், நற்குணம், வீரம் ஆகியவற்றால் கடவுள் கிருபையுடன் தீயவற்றைவென்று இன்பமடையலாம். இவ்வகையில் கூத்துக்களில் துன்ப முடிவேயில்லை.

கிரேக்க நாடகத்தைப் போல விதி இங்கு மனிதனை அலைக்கழிக்கவில்லை. அலைக்கழித்தாலும் கடவுள் கிருபையால் அதனை மீறிவிடலாம் இன்பமே என்னாளும் துன்பமில்லை.

நிலமானிய ஒழங்கு முறைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். பெண்கள் கற்போடு இருக்க வேண்டும். ஆலயங்கள் தோறும் ஆறுகாலப் பூசை நடக்க வேண்டும். சாதிமுறைகளை மீறாமல் மனிதர்கள் வாழவேண்டும். இவை ஒழுங்காக உள்ளனவா என்று தேச விசாரணையில் மன்னன் மந்திரியிடம் கேட்பது எல்லாக் கூத்துக்களிலும் உண்டு.

இவையெல்லாம் ஒரு சமூகத்தின் பெரும் எடுத்துரைப்புக்களே. பெரும் எடுத்துரைப்புக்களாக புராணம், இலக்கியம், இதுகாசம் அனைத்தையும் கொள்ளலாம். இவையே அறிவாக நின்று மனித சமூகத்தை இயக்குகின்றன.

பெரும் எடுத்துரைப்பு என்ற கொள்கையினை லியோதார்ட் எடுத்துரைக்கும் முன்னர் இதனைக் கூறியவர் லூசியன் கோல்ட்மான் ஆகும். இவரது மேலாண்மைக் கொள்கை (Hegemonic Theory) பெரும் எடுத்துரைப்புக்களாக இவற்றைக் கூறுவதே.

கூத்து ஒன்றல்ல அது பலவாகும். தமிழ்நாட்டுத் தெருக்கூத்து வேறு, ஈழத்துக் கூத்து வேறு. ஈழத்திலும், யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு, மலைநாட்டுக் கூத்துக்களிடையே வேறுபாடுகள் உண்டு. மட்டக்களப்பிலேயே எழுவான் கரை, படுவான்கரைக் கூத்துக்களிடையே நிகழ்த்துவதில் வேறுபாடுண்டு.

ஒன்றல்லாமல் பலவாகக் கூத்துக்கள் இருப்பினும் கூத்துக்களின் மையப் பொருளும் கட்டமைப்பும் ஒன்றாகவே இருப்பதும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

இலங்கையில் பெரும் எடுத்துரைப்புக்கள் எதுவும் இல்லை. என்ற லியோ தார்ட்டின் சிந்தனை கூத்துக்குப் பொருந்துமா? என்பது ஐயத்திற்குரியது.

முடிவுரை

இதுவரை மிகயில் பூக்கோ, ழாக் தெரிதா, லியோதார்ட் ஆகியோரின் சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் கூத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சித்தோம்

மிகையில் பூக்கோவின்படி அதிகாரமும், அதிகார மீறலும் கூத்தில் இருப்பதை அவதானித்தோம்.

மிகையில் பூக்கோவின் படி பிரதிக்கு மக்களே விளக்கமளிப்பதையும் கட்டுடைத்துப் பார்க்குமிடத்து கூத்து திணிக்கும் அதிகாரத்தையும் கண்டோம்.

லியோதார்ட்டின் படி கூத்து அழிந்து விடாமல் கூத்து பெரும் எடுத்துரைப்பாகச் சவால்விட்டு நிற்பதையும், கூத்து ஒன்றாயில்லாது பலவாக இருப்பினும் ஓர் ஒருமைத் தன்மை கொண்டிருப்பதனையும் பார்ப்போம்.

இவையாவும் விவாதத்துக்குரிய, கூத்தை மென்மேலும் விளங்குவதற்குரிய முன் முயற்சிகளாகும்.

பின்னமைப்பியலும், பின்நவீனத்துவமும் பழமையை நிராகரிப்பவை. புதுமையை விளங்கிக் கொள்பவை. இவ்வகையில் கூத்து பழமையானது. ஆனால் அது நிராகரிக்க முடியாதபடி நம் முன்னின்று கொண்டுவருகிறது.

முழு அதிகாரங்களையும் எதிர்த்தல், முழுப்பெரும் எடுத்துரைப்புக்களையும் தகர்த்தல், கட்டவிழ்த்துப் பார்த்தல், பிரதிக்கு மக்கள் தரும் விளக்கம் (மறுவாசிப்பு) உண்மை ஒன்றல்ல பல என்பன பின் நவீனத்துவக் கருத்துக்களாகும். இவற்றுள் பல நமக்குப் பொருந்தி வருவன, சில பொருந்தி வராதன. பொருந்தி வருவதை வைத்துக் கொண்டு கூத்தை விளங்க இதுவரை முயற்சித்தோம்.

அதிகாரம் மோசமானது என முழு அதிகாரத்தையும் எதிர்ப்பது எந்தளது சரியானது? ஏதோ ஒரு அதிகார மயத்தில் தான் ஒரு அமைப்பு இருக்கும். அந்த அதிகாரம் மக்கள் நலன் சார்ந்ததா? இல்லையா? என்பதற்கு கிடைக்கும் விடையிலே தான் அதிகாரத்தின் தன்மையை அளவிட முடியும்.

ஒன்றல்ல பல! என்பது உண்மைதான். இது எம்மை எல்லாம் நல்லது தான் என்ற செயலற்ற நிலைக்கு கொண்டு விட்டுவிடும். (ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும் பற்றற்ற நிலை ஞானிகளுக்கு மாத்திரமே வாய்க்கும் என்பர்) இதுவரை மனித சமூகம் தன் முயற்சியால் கண்டுபிடித்த செம்மை, ஒழுங்கு, அறிவு, திறன்களை எங்கு வைத்து நாம் மதிப்பிடலாம்.

பெரும் எடுத்துரைப்புக்கள் சிதறி விட்டமை உண்மையெனினும் அவற்றின் தாக்கத்தினால் சமூக அமைப்புக்கள் உடையாமல் இருப்பனையும் அவதானிக்க வேண்டும்.

வினா இதுதான் பெரும் எடுத்துரைப்பும், அதிகாரமும், அறிவும் உண்மையும் யார் பக்கம் நிற்கின்றன? இதற்கு விடை தேடுவதன் வாயிலாகவே அனைத்தையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

பின்னமைப்பியலும், பின் நவீனத்துவமும் சிந்தனையில் பெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன என்பது உண்மையேயாயினும் அவை யார் பக்கம் அதிகம் நிற்கின்றன என்பதைக் கொண்டே அவற்றின் தன்மைகளை மதிப்பிட வேண்டும். அத்தோடு அதன் நல்ல அம்சங்களை கணக்கிலெடுத்து ஆய்வுநெறிகளில் அவற்றை பிரயோக சனப்படுத்தவும் வேண்டும்.

01. Lenoard Jackson	- The Poverty of Structuralism (1991) U.S.A.
02. தமிழவன்	- ஸ்ரீசரலிசம் (1982) - திருநெல்வேலி
03. பூரணச்சந்திரன் க.	- அமைப்பு மையவாதமும் பின்அமைப்பு வாதமும் (1991) சென்னை
04. கிருஷ்ணராசா. சோ. பேராசிரியர்	- பின் நவீனம் ஓர் அறிமுகம் (1999) ஒலுவில்
05. முத்துமோகன் ந. முனைவர்	- அமைப்பியல் பின் அமைப்பியல் (1998) சென்னை
06. கிருஷ்ணமூர்த்தி வெ.(தொ.ஆ.)	- பின் நவீனத்துவத்தின் அடிப்படைகள் முதலிய கட்டுரைகள் (1998) சென்னை
07. தமிழவன்	- நவீனத் தமிழும் பின் நவீனத்துவமும் (1991) சென்னை
08. கிருஷ்ணமூர்த்தி. வெ.	- அல்தாசரின் சித்தாந்தம் முதலிய கட்டுரைகள் (1996) சென்னை
09. பிரேம் - ரமேஷ்	- சிதைவுகளின் ஒழுங்கமைப்பு - பின் நவீனத்தவப் பிரச்சினைகள்(2000) பெங்களூர்.
10. நடராஜன் தி.சு. ராமசாமி. அ. (தொ.ஆ.)	- பின் நவீனத்தவம் கோட்பாடுகளும் தமிழ் சூழலும்(1998) கோயம்புத்தூர்.
11. மார்க்ஸ். அ.	- மாக்ஸியமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவமும் (1991) சென்னை.
12. முத்துக்குமாரசுவாமி. எம்.டி.	- பிற்கால அமைப்பியலும் குறியியலும் (1998) பாளையங்கோட்டை.
13. மார்க்ஸ். அ.	- உடைபடும் புனிதங்கள் (1997) சென்னை.
14. மார்க்ஸ். அ. வேல்சாமி பொ.	- மாற்றுக்களைத் தேடி (கல்வி, கலாசாரம், நீதி, மருத்துவம்) நிறப்பிரிகைக் கட்டுரைகள் (1995)

- ரவிக்குமார் (தொ.ஆ.) - கோவை.
15. ராஜ் கௌதமன் - அறம் அதிகாரம் (1997) கோவை
16. ராஜ் கௌதமன் - தலித் பண்பாடு (1993) புதுவை
17. ராஜ் கௌதமன் - தலித் பார்வைளில் தமிழ் பண்பாடு (1994) புதுச்சேரி.
18. ராமசாமி அ. - ஒத்திகை (1999) பாளையங்கோட்டை
19. மௌனகுரு சி. - மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள் (1998) சென்னை
20. Frasca Richard Armand - The Therukuttu Ritual of Tamil Nadu (1984) California.
21. Maria de Burin Johama - Kattaikuttu - The Flexibility of South Indian Theatre Tradition (1994) London.
22. கேசவன் கோ. - பின் நவீனத்துவத்தின் தத்துவமும் அரசியலும் - (காலக்குறி மே-ஜூலை) 2000 சென்னை
23. கொன்ஸர்னரைன் - நவீனத்துவத்திலிருந்து பின் நவீனத்துவம் வரை இனியும் சூல்கொள் 1997 பிரான்ஸ்
24. Saminath Venkat - Therukkuthu - Theatre of Mahabharata the Sangeet Nadak Number 101 - 102 July, December (1997) New Delhi.

முல்லை மாவட்ட நாட்டார் இலக்கியம்

— ஒரு நோக்கு

முல்லைமணி. வே. சுப்பிரமணியம்

வடக்கே யானை இறவுக் கடலையும் தெற்கே அருவி ஆற்றையும் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் திருகோணமலை, மன்னார் மாவட்டங்களையும் எல்லையாக உள்ள பிரதேசம் அடங்காப்பற்று என்றும் வன்னிநாடு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இதனைத் தவிர புத்தளம், மட்டக்களப்பு பிரதேசங்களும் வன்னி என்று அழைக்கப்பட்டதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுண்டு.

இன்று நாம் வன்னி என்று குறிப்பிடும் போது வவுனியா - முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய நிலப்பரப்பையே கருத்தில் கொள்கின்றோம். விவசாய வளமும் கடல் வளமும் கொண்டு ஈழத்தின் உணவுக் களாச்சியங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்வதால் வன்னிப் பிரதேசத்தை வன்னிவள நாடு என்பது மரபு.

வன்னியில் முன்னைய வவுனியா மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய அரைவாசியையும் யாழ்ப்பாணம், மன்னார் மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளையும் இணைத்து உருவாக்கப்பட்டதே முல்லைத்தீவு மாவட்டமாகும். 1978 ஆம் ஆண்டு உருவாகிய இம் மாவட்டம் 1100 சதுர மைல் பரப்பளவைக் கொண்டது. கொக்குளாயிலிருந்து பேர்பாரப்பிட்டிவரை கரையோரமாக ஏறத்தாழ நாற்பது மைல் நீளமான கடற்கரையை இம்மாவட்டம் கொண்டுள்ளது.

வன்னி பிரதேசத்தில் பல வகையிலும் வளங்கொழிக்கும் மாவட்டமாகத் திகழ்வது முல்லைத்தீவு. இங்கு வாழும் மக்களின் பிரதான தொழில்களாக விவசாயமும், மீன் பிடித்தலும் திகழ்கின்றன.

கடற்கரையை அண்டிய மணற் பிரதேசமும் உள்ளே செல்லச் செல்ல இருவாட்டி மண், செம்மண், களிமண் எனவும் சிறுசிறு குன்றுகளும் கருங்கற் பாறைகளும் இம்மாவட்டத்தின் தரை அமைப்பாகும். சூரியன்ஆறு, பறங்கிஆறு, பாலிஆறு, பேராறு, முதலான ஆறுகள் முல்லை மாவட்டத்திற்கு வளம் சேர்க்கின்றன. இருபது பெரிய நீர்ப்பாசனக் குளங்களும், நூற்றியம்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறிய குளங்களும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நீரைத் தருகின்றன.

காடும், களனிகளும் குளங்களும் குடியிருப்புக்களுமாகச் செறிந்த பரந்த தொரு பிரதேசமே முல்லைத்தீவு. வனத்தினதும் வயல்களினதும் கருப்பொருள் வன்னியின் பண்பாட்டைத் தீர்மானிக்கின்றன.

வன்னிப் பிரதேசம் விவசாயத்தில் இடையீடற்றி முன்னிலையில் இருந்து வந்திருப்பதைப் போல் வாய்மொழி இலக்கிய வளத்திலும் தனிச்சிறப்புடன் திகழ்ந்து வந்துள்ளது. உண்மையில் விவசாயம் தழைத்தோங்கும் பிரதேசங்களில் வாழும் உழைக்கும் மக்கள் மத்தியிலேயே வாய்மொழிப் பாடல்கள் வீறார்ந்த நிலையில்

காணப்படும் உலகப் பொதுவான நியதிக்கு ஏற்பவே வன்னிவள நாட்டிலும் வாய்மொழி இலக்கியம் வாழ்ப்பாக வளர்ந்துள்ளது” எனப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுவது மனங் கொள்ளத்தக்கது.

இதற்கிணங்க முல்லை மாவட்டத்தில் தோன்றிய நாட்டார் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் விவசாய மக்களின் வாழ்க்கை அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. வாழ்க்கை அனுபவங்களே இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு மூலப் பொருளாக அமைக்கின்றன. ஆனால் மீன்பிடித் தொழிலாளர் பாடல்கள் ஆய்வாளர் கவனத்தை ஈர்க்கத் தவறிவிட்டன.

வாய்மொழிப் பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள் விடுகதைகள் என்பன நாட்டார் இலக்கியத்தின் கூறுகளாக அமைந்த போதும் வாய்மொழிப் பாடல்களையே தொகுப்பாசிரியர்களும் ஆய்வாளர்களும் கருத்திற் கொண்டுள்ளனர். நாடோடிக் கதைகளோ, பழமொழிகளோ, விடுகதைகளோ இதுவரை தொகுக்கப்படவில்லை. முல்லைத்தீவு நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுக்கும் முயற்சியில் பலர் காலத்திற்குக் காலம் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

முல்லைத்தீவு ரேகு என்றிக் கிழார்க் த. ககைலாசபிள்ளை அவர்கள் கதிரையப்பர் பள்ளினை யாழ்ப்பாணம் வச்சரயந்திரசாலையில் 1927ஆம் ஆண்டிற்குச் சமமான பிரபவ வருஷம் கார்த்திகை மாதம் பதிப்பித்தார். இதனைப் பின்னர் தெல்லிப்பழை வ. குமாரசாமி அவர்கள் “கதிரைமலைப்பள்ளி” என்னும் பெயரில் சென்னை புறோக்கிறசிவ் அச்சகத்தில் 1935ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்தார். இப்பதப்பு அரும்பத உரையும் அருந்தொடர் விளக்கமும் கொண்டது. இதேநூலை 1996இல் இந்துசமய பண்பாட்டுத் திணைக்களம் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி மறு பதிப்புச் செய்தது.

கதிரையப்பர் பள்ளிலுள்ள பாடல்கள் சிலவற்றை முல்லைத்தீவு விவசாயிகள் அரிவுவெட்டும் போது பாடுவர். முள்ளியவளையைச் சேர்ந்த கி.ச.அாயகுட்பிள்ளை அவர்கள் அருவிச் சிந்து, கதிரையப்பர் பள்ளி, பண்டிப்பள்ளி, குருவிச்சிந்து என்னும் தலைப்பில் கொழும்பு ஆனந்தபவ அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிட்டு ஒரு நூலை வெளியிட்டார். வெளியிட்ட திகதி நூலில் குறிப்பிடப்படவில்லை. 1930ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பின்னாக இருக்கலாம் என முதியோர் வாயிலிருந்து அறியக் கூடியதாக உள்ளது. 1934ஆம் ஆண்டு கீழைக் கரவையம்பதி வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் “வேலைப்பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில் ஒப்பாரி” என்னும் கதைப் பாடலை சிவகு அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். குமுழமுனை கொட்டுகிணற்றுப்பிள்ளையார் கும்மிப்பாடல்கள் என்னும் கதைப் பாடலை நூல் வடிவில் பார்த்துள்ளேன். விபரம் நினைவில் இல்லை. “கமுகஞ் சண்டை” என்னும் கதைப்பாடல் கட்டுரை ஆசிரியரால் 1979ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக் கப்பட்டது.

ஏற்கனவே அச்சில் வந்த பாடல்களையும் முதியோர் வாயிலிருந்து கலாநிதி நா.சுப்பிரமணிய ஐயர் சேகரித்த பாடல்களையும் ஏட்டுப்பிரதியிலிருந்து சில பாடல்

களையும் தொகுத்து கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ், முல்லைமணி, கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியம் ஆகியோரின் ஆலோசனையுடன் செல்லையா மெற்றாஸ் மயில் 1980இல் வன்னிவள நாட்டுப்பாடல்கள் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். செட்டியார் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட இந்த நூல் முல்லை இலக்கிய வட்டப் பிரசுரமாக வெளிவந்துள்ளது.

முல்லைத்தீவு நாட்டார் பாடல்களைத் தொழில்சார் பாடல்கள், சமயம்சார் பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள், ஏனைய பாடல்கள் என வகைப்படுத்தலாம்.

தொழில்சார் பாடல்கள் என்ற வகையில் கதிரையப்பர் பள்ளி, பண்டிப்பள்ளி, குருவிப்பள்ளி, குருவிச்சிந்து, சாலிப் பள்ளி (தற்போது கிடைக்கவில்லை) முதலான வற்றைக் குறிப்பிடலாம். சில சமயம் சார்ந்த பாடல்களும் தொழில்புரியும் போது படிக்கப்படுகின்றன.

பள்ளி

பள்ளிப்பிரபந்தத்தின் மூல வடிவத்தை பண்டிப்பள்ளி, குருவிப்பள்ளி என்பவற்றில் காணலாம். வாய்மொழி இலக்கியமாகத் திழ்ந்த பள்ளி காலப் போக்கில் கற்றறிந்த புலவர் கையில் வளர்ச்சியடைந்து பிரபந்தமாக மலர்ந்தது பண்டிப்பள்ளி, குருவிப்பள்ளி தற்போதைய பிரபந்தத்தின் அமைப்பில் இல்லை. பண்ணையார், பள்ளன், மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி என்னும் பாத்திரங்கள் இப்பள்ளி களில் இடம்பெறவில்லை. அப்படி இருக்கும் போது இவற்றைப் பள்ளி என அழைக்கலாமா என்ற ஐயம் எழுகின்றது.

“தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் இயற்றப்பெற்ற பள்ளிநூல்களில் பரிச்சய மானவர்களுக்கு பண்டிப்பள்ளி, குருவிப்பள்ளி என்பன வித்தியாசமானவையாகத் தெரியும். ஆயினும் கூர்ந்து நோக்குவோருக்கு அடிப்படை உண்மை புலப்படாமல் போகாது. “விவசாய வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு அம்சங்களை சகல பள்ளிகளும் விபரிக்கின்றன” எனப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி⁴ விளக்கம் தருவது. இவ் ஐயத்தை நீக்கும்.

பண்டிப்பள்ளிலும், குருவிப்பள்ளிலும் பன்றிகளும் பறவைகளுமே பாத்திரங் கள் விவசாயிகளுக்கு வனவிலங்குகளாலும், பறவைகளாலும், எற்படும் இடையூறு களையும் அழிவுகளையும் சித்தரிப்பன இவை. “பன்றிகளும் குருவிகளும் விவசாயி களின் எதிரிகள்”. அவை தம்முடைய வேளாண்மையை அழிவு செய்கின்றன என்று தெரிந்தும் அவற்றின் பக்கம் நின்று அவை எவ்வாறு சிந்திக்குமென எண்ணிப் பாடியுள்ளமை அங்கதச்சுவை வாய்ந்ததாக உள்ளது.⁵

சேனைப் பயிர்ச் செய்கை பெருவழக்காக இருந்த காலகட்டத்தில் தோன்றிய “பண்டிப்பள்ளி” பன்றியின் வாயிலாகச் சேனைப்பயிர் செய்கை பற்றிக் கூறுகின்றது. குறிப்பிட்ட ஒரு நிலத்தில் பயிர்களை மாறி மாறிச் செய்வதைச் சுழற்சி முறைப் பயிர்ச் செய்கை என்பர். இதற்கு மறுதலையானது சேனைப்பயிர்ச் செய்கை. ஒரே

பயிரை நிலத்தை மாற்றிப் பயிரிடுவது சேனைப் பயிர்ச் செய்கையாகும். காட்டை வெட்டி எரித்துத் துப்பரவு செய்து அந்நிலத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் பயிர் செய்த பின்னர் அதனைக் கைவிட்டு, வேறு ஒரு இடத்தில் காடுவெட்டித் திருத்தி பயிர் செய்தலே சேனைப் பயிர்ச் செய்கையாகும். பண்டிப்பள்ளில்,

வனத்தை அறுத்து நெருப்பைக் கொழுத்தி
மரத்தின் தடிகள் பொறுக்கியே
வளைத்து வேலை நிரைத்துக் கறுத்த
வளர்நெல் விதைகள் தூவியே

எனச் சேனைப்பயிர் செய்கை அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது.

ஆண்பன்றி, பெண்பன்றி, குட்டிகள் என்பன முற்றிய நெற்கதிர்களை உண்ப தற்காக வயலினுள் செல்கின்றன. விவசாயி, சூழ்த்தடி, துவக்கு, கவுண் என்பவற்றை வைத்துக் கொண்டு காவல் புகிறான். பன்றிகள் காட்டிலுள்ள கிழங்கு வகைகளை இதுவரை உண்டு வந்தன. ஒரு நாள் இரவு பெண் பன்றி கனவு கண்டு தனது நாயகனுக்குக் கூறியது “நாட்டிலே நெல்விளையும் காலம் இது காட்டுப் பிழைப்பை விட்டு நாட்டுக்குச் செல்லவேண்டும். இதுதான் நீ கண்ட கனவின் பொருள்” என்று கூறியது ஆண் பன்றி. அவை வயலுக்குள் செல்கின்றன. ஆண் பன்றி, குட்டிகளுக்கு அறிவுரை கூறுகின்றது. சிவலிங்கப் பிள்ளையார் கிருபையால் நீங்கள் பிறந்தீர்கள். காட்டிலே ஓடி விளையாடும் சுதந்திரம் உங்களுக்கு உண்டு. இங்கே விளையாடச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. மானிடர் செய்த நெல்லைத் தின்னும் நேரம் இதுதான். நேரம் கடத்தாது சாப்பிட வேண்டும். தாயை விட்டுப் பிரிந்து தூரப் போகவேண்டாம். விவசாயிகள் விரட்டுவார்கள். சூழ்த் தடியால் எறிவார்கள். மானிடர் கையில் அகப் பட்டால் பாம்பின் வாய்த் தேரைதான்.

என்ன தான் ஆலோசனை சொன்ன போதும் குட்டிகள் தாயைப் பிரிந்து தூரச் சென்று விட்டன. பெண் பன்றியும் கவனிக்கவில்லை. ஆண் பன்றிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது.

பண்புடன் உனது பெருவயி றதுதான்
பருக்கிற நினைவது தானோடி
கண்படு மெனது மைந்தர்கள் தன்மேல்
கடுகளவும் தயை இல்லையடி

மந்திரமறிவார் தந்திரமுடையார்
மனிதர்கள் எனவரு சிறுவர்கள்தான்
புந்தியிலுணரா மைந்தரை விலகிப்
போகவும் நீ விடலாமோடி

பன்றிக் குட்டிகள் ஆண் பன்றியின் அருகில் வந்துவிட்டன. அது கூறுகின்றது.

என்னைத் தொடர்ந்து வந்து
செந்நெல் கதிர்தன்னைத் தேடி
சேறும் பாடுமாயுழக்கித்
தின்னுங்கோ மக்காள்

உங்கள் பற்கள் மிகவும் மென்மையானவை அவசரப்பட்டுக் கடித்தால் பல்லுப் பெயர்ந்துவிடும்.

நெல்லுத்தின்னும் ஆசையாலே
பல்லுக் கில்லுப் பேர்ந்திடாமல்
மெல்ல மெல்ல நன்னி நன்னித்
தின்னுங்கோ மக்காள்

விவசாயி பன்றிகளை நோக்கி வருவதைக் கண்ட ஆண் பன்றி எச்சரிக்கின்றது.

துப்பாக்கிக் காரன்வந்து
சூத்திரமாய்ப் பதுங்கிறான்
சொல்லுங் காற்று வாடைகண்டு
ஓடுங்கோ மக்காள்

ஓடிப்போறோ மென்று சொல்லி
தூரத்தேநீர் போகவேண்டாம்
ஓரிடத்தில் நின்றவனைப்
பாருங்கோ மக்காள்

உங்களுக்கு நித்திரை வருகிறதா? நித்திரைக்குப் போகும் போது மானிடர்க்குச் சோபனம் சொல்லுங்கள். மானிடரை வாழ்த்துங்கள், மானிடர் உற்பத்தி செய்த நெல் எல்லா உயிர்களுக்கும் பங்காகும். விவசாயத்துக்கு உதவியான மாடு, கண்டு அனைத்தையும் நோய்நொடி இன்றி வாழ வேண்டும் என்று வாழ்த்துங்கள்.

செந்நெல் விளை வாகவேணும்
தேசம் செழிப் பாகவேணும்
சேயிழை கற் புய்ய வென்று
வாழ்த்துங்கோ மக்காள்

ஆண் பன்றி பெண் பன்றியை வர்ணிக்கும் விதம் நகைச்சுவை பயப்பது. பனையின் அடியையும் நுனியையும் தறித்துவிட்டு எடுத்த பனந்துண்டம் போல் அழகியாள், அவளின் இடையோ பருத்த உரல் போன்றது.

பன்னும் அடியும் நுனியும் தறித்த
பனந்துண்டம் போல் அழகியாள்
பாவை எனது ஆசைக் குகந்த
பருத்த உரலின் இடையினாள்

குருவிப்பள்ளும் ஏறக்குறைய இதன் பாணியில் அமைந்ததுதான். குஞ்சுகள் தறைக்குள் அழைத்துச் செல்லப்படுவதில்லை. குஞ்சுகளைப் பிரிந்த சோகம் பெண் குருவியை வாட்டுகின்றது. ஆண்குருவி குஞ்சுகளை அழைத்து வருவதால் ஏற்படும் ஆபத்தைக் கூறி எச்சரிக்கிறது.

சுண்டு வில்லினில் உண்டையை வைத்து
சுட்டிப்பாகவே பொட்டென எய்வான
பச்சை பாலன் குருகுக் குழந்தை
பறக்குமோ வீணில் இறக்குமோ போடி

நெல்லை உண்ணும் போது குஞ்சுகள் பசியால் தவிக்கப் போகின்றனவே அவற்றுக்கும் உணவு கொண்டு போக வேண்டும். இந்த மாதம் முடிந்தால் எமக்கு நெல் கிட்டாது. பன்றி தின்று எஞ்சிய கட்டையிலுள்ள நெல்லைத் தின்றுவிட்டு குஞ்சுக்கும் கொண்டு போவோம்.

குஞ்சுப் பட்சி பசித்துத் தவிக்குது
கொத்தி வாறும் சுறுக்கினில் நெல்லை
இந்த மாதம் முடிந்தால் உமக்கினி
எங்கும் கிட்டாது செங்கதிர் நெல்லு
பண்டி தின்றிடும் கட்டையில் நெல்லை
பறந்து பத்தை ஒதுங்கி இருந்து
குண்டியாலை பிறப்பிடத் திண்டு
குஞ்சுக்குக் கொண்டு செல்வோம் வாடி.

பெண்குருவிக்கொரு சந்தேகம். தனது நாயகன் வேறு பெண்ணை நினைக்கிறானோ என்பதுதான் அது. ஆண்குருவியின் பாட்டில் அபசுரம் தட்டியதற்குக் காரணம் இதுதான் என நினைக்கிறது. ஆண்குருவி சமாதானம் கூறுகின்றது.

பழுத்த நெல்லுப் பழுப்பென்றறியாமல்
பச்சை நெல்லென்று பைாராமல் உண்டேன்
அதனால் சொண்டு கெலித்தது காணாய்
அதனை லிராகம் இசைக்கக் கூடாதே
பாரிலுன்னைப் புணர்ந்த சடலம்
பரத்தைமாருடன் சேருமோ போடி.

பறவை இனங்களின் பெயர்கள் இப்பள்ளில் இடம் பெறுகின்றன. கிளி, டயில், செங்கால் குருவி, திணையன், புறா முதலாம் பறவைகள் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன.

சாலிப் பள்ளு என்னும் பெயருடைய வாய்மொழி இலக்கியம் இருந்ததாக அறியப்படுகின்றது. இதில் ஏனைய விலங்குகள் பற்றிய குறிப்பு இடம்பெற்றிருக்கலாம்.

ஈழத்தில் தோன்றிய முதல் பள்ளுப்பிரபந்தம் எனக் கருதப்படும் கதிரையப்பர் பள்ளுப்பாடல்கள் அரிவு வெட்டின் போது படிக்கப்பட்டு வந்தன. இதனை இயற்றியவர் முள்ளியவளையைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம் எனக் கடவுள் வணக்கப்பாடலில் இருந்து ஊகிக்க முடிகிறது. கதிரையப்பர் பள்ளினை முல்லைத்தீவு நேரு என்றிக் கிளார்க் த. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்த போதும் அப்பதிப்பு பிரசித்தமாக வில்லை. பின்னர் அதனை கதிரைமலைப் பள்ளு என்னும் பெயரில் பதிப்பித்த வ. குமாரசாமி 1932ஆம் ஆண்டுவரை அதனை அறிந்திருக்கவில்லை.

“1932 ஆம் ஆண்டில் தண்டிகைக் கனகராயன்பிள்ளை அச்சிடுவித்து வெளிப்படுத்திய போது இலங்கையில் இயற்றப்பட்ட பள்ளுப் பிரபந்தங்களுக்கு முதல் நூலாய் விளங்கும் “கதிரைமலைப்பள்ளு” தற்காலத்தில் வயல்வேலை செய்பவர்கள் வாய்க் கேட்பதேயன்றி நூல் பார்வைக்கு அகப்படவில்லை எனக் கூறி விட்டேன். கனகராயன் பள்ளு பிரசுரமாய் ஒரு வருடத்துக்குள்ளாக கதிரைமலைப் பள்ளு ஏட்டு ரூபத்தில் வன்னிப் பகுதியில் பற்பலவிடங்களிலும் கிடைப்பனவாயிருந்த லோடு இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் முல்லைத்தீவுப் பகுதியில் அச்சில் வெளி வந்ததாகவும் அறிந்து இறும்புதெய்தினேன்” என வ.குமாரசாமி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

இவரது ஆண்டுக்கணிப்பு தவறானதாகும். இவரின் கருத்தின்படி 1913 ஆம் ஆண்டு கதிரைமலைப்பள்ளு அச்சில் வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அச்சில் வந்த ஆண்டு 1927 கயிலாசபிள்ளை பதிப்பை 13-02-1933 திகதிய Hindu Orgn பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்தியவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஆவர். இந்த நூலின் முகப்புப் பக்கத்தையும் அவர் பிரசுரித்தள்ளார். அது வருமாறு:-

உ

கணபதி துணை

கதிரையப்பர் பள்ளு என்று வழங்கும் உழுத்திப்பாட்டு இது கதிர்காமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சுப்பிரமணிய சுவாமி மேலது முல்லைத்தீவு நேரு என்றிக் கிழார்க்கு த. கைலாசபிள்ளையால் பரிசோதித்து யாழ்ப்பாணம் வச்சிரயந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இந்த நூல் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாகக் குமாரசாமி அவர்கள் கருதுகிறார்கள். கதிரைமலைப் பள்ளின் மொழிநடை பேச்சுமொழிக்கு மிக அண்மியதாக இருக்கிறது. பள்ளுப்பிரபந்தத்தின் சில கூறுகள் இப்பள்ளில் இடம்பெறவில்லை. எனவே பள்ளுப்பிரபந்தத்தின் ஆரம்ப நிலையை இப்பள்ளு சுட்டுகின்றது எனக் கொள்ளலாம்.

சிந்து

அரிவிச் சிந்து எனப் பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படும் பாடல்கள் பெரும்பாலும் தெய்வங்களைப் போற்றும் பாடல்களாகவே இருக்கின்றன. மக்கள் வாழ்க்கை சமய நம்பிக்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. விவசாயிகளின் எல்லா முயற்சிகளும் இறைவழிபாட்டினுடனேயே தொடங்கும். சிந்துப் பாடல்கள் தெய்வங்களைத் துதிப்பவையாகவும் அவற்றின் பிரபாவங்களைக் கூறுவனவாகவும் அமைவதுடன் இடையிடையே. விவசாய நிகழ்ச்சிகளையும் விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக அமையும் கால்நடைகள் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளையும் கூறுவனவாகவும் உள்ளன. பிள்ளையார், சிவபெருமான், முருகையன் போன்ற பெருந்தெய்வங்கள் மீது மாத்திரமன்றி கண்ணகை அம்மன், நாகதம்பிரான், ஐயனார், விறுமன், வீரபத்திரன், அண்ணமார், வதனமார் மீதும் சிந்துகள் பாடப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தவிர பஞ்ச பாண்டவர் தொடர்பான ஐவர் சிந்து, வரலாற்று நபரான குளக்கோட்டன் சிந்து குருவிச் சிந்து என்பனவும் அரிவி வெட்டுப் பாடல்களாகத் திழ்கின்றன.

ஆகம நெறிக்குப் புறம்பான கிராமியத் தெய்வங்களில் விவசாய மக்கள் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடையவராத் திகழ்கின்றனர். வன்னிப் பிரதேச மக்கள் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கந்தசாமி மீதும், வல்லிபுர மாயோன் மீதும் நம்பிக்கையும் பக்தியும், உடையவராய் இருந்தனர். போக்குவரத்து வசதிகள் குறைவாக இருந்த காலகட்டத்திலும் யாழ்ப்பாணத் தொடர்பு வன்னி மக்களுக்கு இருந்திருக்கிறது.

“முருகையன் சிந்து” அரிவிவெட்டு நிகழ்ச்சியுடன் நல்லைநகர் கந்தசாமியைத் தாட்புபடுத்துகின்றது.

நல்லைநகர் வானவரு கந்தசாமியை
நன்றாய் நினைந்து கையில் அருவாளெடுத்து
தொல்லுலகு கைலையூர் வாளிளந்தாரிமார்
தோலாமல் நிலையருவி விளையாடினாரே

“வேல்பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாததை பேரில் ஒப்பாரி” என்றும் கதைப் பாடலில்

என, வல்லிபுரமாயோன், நல்லைநகர் வேலோன் பற்றிய குறிப்பு இடம்பெறுகின்றது. ஆடிப்பாடி வேலை செய்வதால் வேலை விளையாட்டாகிவிட்டது. அரிவி வெட்டினார்கள் என்று கூறாமல் அரிவி விளையாடினார்கள் எனப் பாடியிருப்பது கவைத்தின்புறத்தக்கது.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் அயலிலுள்ள விவசாயிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு விவசாயியின் வயலில் அரிவு வெட்டுவதைப் “பரத்தைவெட்டு” என்பர். ஒருவர் அரிவி வெட்டுப் பாடலைப் பாட ஏனையோர் தருச்சொல்வர். இவர்களுக்குப் பின்னால் ஒருவர் மத்தளம் அடித்துச் செல்வர். அவர் பின்தங்கி நிற்பவரின் முதுகில் மத்தளத்தால் இடித்து அவரை ஊக்குவிப்பர். இளந்தாரிமார் அலை போல அசைந்து அசைந்து அரிவி வெட்டுதலை முருகையன் சிந்து பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

ஆத்திலே தண்ணீர் அலைந்து வருமாப்போல்
அதன்பிறகே புள்ளுத் தூரந்து வருமாப் போல்
சேத்திலே தண்ணீர் தெளிந்து வருமாப்போல்
செங்கால நாரையினம் மேய்ந்து வருமாப்போல்
வீட்டிலே கடிநாய் வெருண்டு வருமாப் போல்
சினப்புலி தண்டையை முறுக்கிவருமாப் போல்
நாட்டிலே வாழ்கின்ற நல்லிளந் தாரிமார்
நணுகாமல் நிலையருவி விளையாடினாரே.

அலைபோல மெதுவாக அரிவிவெட்டிச் சென்றவர்கள் தமது வேகத்தைக் கூட்டுவதை கடிநாய் வெருண்டு வருமாப்போல், சினப்புலி தண்டையை முறுக்கி வருமாப் போல் என்னும் உவமைகள் காட்டுகின்றன.

அம்மன் சிந்து கண்ணகை அம்மன் வரலாற்றையும் இலங்கையில் பல இடங்களில் தங்கி இறுதியில் வற்றாப்பளைக்கு வந்து மாட்டிடையருக்குக் காட்சி கொடுத்ததையும் அற்புதங்களையும் வற்றாப்பளையில் கோயில் கொண்ட வரலாற்றையும் சித்திரிக்கின்றது.

நாவலரின் எதிர்ப்பால் யாழ்ப்பாணத்தில் கண்ணகி கோயில்கள் இராஜரா ஜேஸ்வரி, மனோன்மணி அம்மன் கோயில்களாக மாற்றம் பெற்றுவிட்டன. மக்கள் மனதிலிருந்து. கிராமிய தெய்வ நம்பிக்கையை விரட்ட நாவலரால் முடியவில்லை. கிராமியத் தெய்வ வழிபாட்டில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடைய மக்கள் கடல் மார்க்க மாகவும், கால்நடையாகவும், ஆயிரக்கணக்காக வந்து வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் அருளைப் பெறுவர். இதனால் வட இலங்கையில் வற்றாப்பளைக் கண்ணகை அம்மன் பிரசித்திபெற்ற தெய்வமாக விளங்குவதைக் காணலாம். மட்டக்களப்பில்

ஊர்கள் தோறும் கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் உண்டு.

“கண்ணகி, சீதை, திரௌபதி முதலிய தெய்வங்கள் இதிகாசப் பாத்திரங்களாக இருந்தபோதும் அவற்றைச் சக்தியின் வடிவங்களாகவே வழிபடுவர்.”⁹

கண்ணகி அம்மன் இலங்கைக்கு வந்து தங்கிய இடங்களை அம்மன் சிந்து குறிப்பிடுகின்றது.

அங்கொணாமைக் கடவை செட்டிப்புலம் அச்செரு
ஆனதோர் வற்றாப் பளைமீ துறைந்தாய்
பொங்குபுகழ் கொம்படி பொறிக்கடவை சங்குவயல்
புகழ்பெருகு கோலங்கிராய்மீ துறைந்தாய்

சிலம்பு கூறல் அல்லது கோவலனார் கதை என்னும் காப்பியம் இன்றும் ஏட்டுப் பிரதியாகவே இருக்கின்றது. இதில் கூறப்பட்டிருக்கும் கதையை அடியொற்றியே அம்மன் சிந்து அமைகிறது. இக்கதை சிலப்பதிகாரக் கதையைவிட வேறுபட்டது. சிலப்பதிகாரத்தில் மானிடப்பெண் தன் கற்பின் திண்மையால் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைத்து எண்ணப்படுகிறாள். சிலம்பு கூறலில் உமாதேவியாரே கண்ணகியாக அவதரிக்கிறார். மானிடப் பெண்ணொருத்தியை தெய்வமாக வழிபட சைவசமய மரபு இடம்தராது. கண்ணகி வழிபாட்டிற்கு அமைதி கூறவே சிலம்பு கூறலும், அம்மன் சிந்தும் எழுந்தன எனலாம்.

முள்ளியவளையிலும் வற்றாப்பளையிலும் கண்ணகி அம்மன் கோயில் கொண்டதை அம்மன் சிந்துப் பாடல் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

முந்தித் தடங்கிரியிலே பாண்டியன் மதுரையை
முதுகனல் கொளுத்தியே ஒருசிலம் பதனால்
பிந்திவந் தங்கொணாமைக் கடவை தனிலும்
பேரான முள்ளிய வளையில் வந்துறைந்தாய்
தந்திமுகன் கோயிலில் வந்து மடைகண்டு
தார்கடல் உப்புத் தண்ணீர் விளக்கேற்றி
அந்திப் பொழுதிலே நந்திக் கடற்கரையில்
வைகாசித் திங்களில் வந்தமர்ந்தாயே
அடவிக்கடற்கரையில் விடுதிவிட வந்தாய்
அழகான மாட்டிடையர் கண்ணிலகப்பட்டாய்

எனப் பாடல் தொடர்கிறது. அம்மன் சிந்தும் சிலம்பு கூறலும் வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும் கண்ணகி அம்மன் பொங்கலின் போது முள்ளியவளை காட்டு வீநாயகர், ஆலயத்திலும், வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்திலும் படிக்கப்படுகின்றன.

முறிகண்டியான் சிந்து “உருகு மார்ந்தர்க்குதவும் ஒற்றைக் கொம்பன் கோயில் கொண்டிருக்கும் தலம் முறிகண்டி” எனக் குறிப்பிட்டுப் பல ஊர்ப் பெயர்களைக் கூறுகின்றது.

மணற்குளம், உயிலங்குளம், பனங்காமம், துணுக்காய், ஆலங்குளம், புளியங்குளம், விராலிப்பிலவு, முள்ளியவளை முதலிய வன்னிநாட்டு ஊர்ப்பெயர்களைக் கூறுகின்றது. இத்தனை ஊர்கள் மலிந்த நாடெங்கள் நாடே என முடிகிறது. இப்பாடலை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய சி.ச. அரியகுட்டிப்பிள்ளை இதனை “முறிகண்டியான் சிந்து” எனத் தலைப்பிட்டது பிழைபோல் தெரிகிறது. வன்னி வள நாட்டைக் குறிக்கும் ஒரு சிந்துப் பாடலின் ஒரு பகுதி இதுவென்றே கொள்ள வேண்டும்.

நாச்சிமார் வழிபாடும் முல்லைத்தீவில் பிரசித்திபெற்றது. வட்டுவாகலில் நாச்சிமார் கோயில் கொண்ட வரலாறும், அற்புதங்களும் பொருந்தியது நாச்சிமார் சிந்து.

இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளாக நாகரும், இயக்கரும் இருந்தார்கள் என்பது வரலாறு. நாகவழிபாடுடைய திராவிடரே நாகர்கள் என ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். நாகதம்பிரான், நாகபூஷணியம்மன் வழிபாடு முல்லைத்தீவில் பிரசித்தமானது. வேணாவில் நாகதம்பிரான் மீது பாடப்பட்ட நாகதம்பிரான் சிந்துமட்டும் தற்போது கிடைத்துள்ளது. புராணச் செய்திகளே இதில் மிகுதியாக உண்டு.

அண்ணமார் சிந்து:

முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் விவசாயிகள் தங்கள் மாடுகள் காணாமல் போகுமிடத்து வன்னியில் தெய்வத்திற்கு நேர்த்தி வைப்பர். ஒரு உரியாத தேங்காயை மரக்கிளையில் தொங்கவிட்டு வன்னித் தெய்வத்திற்கு அமுது சமைப்பதாக நேர்த்தி வைப்பர். மாடு கிடைத்ததும் நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றப்படும். அமுதைப் படைக்கும் போது மூன்று பொல்லுகளை சார்த்தி வைப்பர். இவை அண்ணமார் மாடு சாய்ப்பதற்காக வைக்கப்படுகின்றன என முதியோர் வாயிலாகக் கேட்டிருக்கிறேன்.¹⁰ வன்னியில் தெய்வம் என்பது அண்ணமாரைக் குறிக்கின்றதென்று கொள்ளலாம் போலத் தெரிகின்றது. அண்ணமார் உயிரகாக்கும் தெய்வமாகவும் கருதப்படுகின்றது. “கோலமுடனே நல்ல பொல்லுடன் கயிறும்” என்ற குறிப்பு மாடு கட்டுதலுடன் தொடர்புடையது.

வதனமார் சிந்து:

வதனமார் மாடு கட்டும் தெய்வம் எனக் கலாநிதி சி.மெனன்குரு குறிப்பிடுகின்றார். இச்சிந்து வதனமார் தோற்றம் பற்றிக் கூறுகின்றது. வேதியர் குலப் பெண்ணொருத்தி பிள்ளைவரம் வேண்டி திருமாலை நோக்கி தவம் செய்கிறாள். நூற்றொரு வதனமார் தோற்றினார்கள். இவர்களை இளந்தாரி வீரர் என வதனமார் சிந்து குறிப்பிடுகின்றது.

வீற்றிருந்தே காலி பார்த்துவா வெனவே
 என்றதொரு மொளி பகர அன்று நயினாரும்
 ஏற்றமுள்ள கெங்கை குளிக்குது காலி
 இப்போது கண்டோமென் றோடியே சென்றார்
 வந்து கருவேப்பங் குளத்தில் இறங்கி
 மாலையாம் நேரமதில் மாடுகண்டாரே

வதனமார் சிந்தின் இறுதிப்பாடல், மாயவன், கண்டிமன்னன், தம்பலகாம நகர், வதனமார் தலைவர் ஆகியோருக்கு வாழ்த்துக் கூறுகின்றது. கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த ஒருவர் இதனைப் பாடியிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. முல்லைத்தீவு பிரதேச மக்களுக்கு கிழக்கிலங்கை மக்களுடன் திருமணத் தொடர்புண்டு. தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இப்பாடலை முல்லைத்தீவுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கலாம். கிழக்கிலங்கை கண்டி ராச்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த காலகட்டத்தில் வதனமார் சிந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

கருமுகில் வண்ணமா மாயவனும் வாழி
 கண்டிமகா ராச்சிய மன்னனும் வாழி
 தருவாழி தம்பலகாமநகர் வாழி
 சாதியாம் வதனமார் தலைவரும் வாழி
 வன்னிவளம் கூறும் பாடலொன்றை வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா ¹²
 வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அது பின்வருமாறு.

வன்னிநாடு வளர்சோலை நாடு
 வரியம் மூன்று விளைவுள்ள நாடு
 கன்னிநாடு கதிர்சோலை நாடு
 காராளர் வாழும் கன்னியர் நாடு

இப்பாடலின் வன்னிநாடு ஆண்டுதோறும் மூன்றுபோகம் நெல்விளைவிக்கக் கூடிய நாடு என்றும், சோலைகள் நிறைந்த நாடு எனவும் காராளர் என்னும் விவசாய மக்கள் வாழ்கின்றனர் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கதைப்பாடல்கள்:

கமுகஞ் சண்டை, குருவிச்சிநாச்சி சலிப்பு, தொட்டுக்கிணற்றுப் பிள்ளையார் கும்மி, வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில ஒப்பாரி என்னும் கதைப்பாடல்கள் முல்லை மாவட்ட நாடோடி இலக்கிய மரபைச் சார்ந்ததாகும்.

கமுகஞ் சண்டை:

வாய்மொழியாக நிலவி வந்த இந்தக் கதைப்பாடலை கட்டுரை ஆசிரியர் 1979 இல் பதிப்பித்துள்ளார். வற்றாப்பளை சின்னப்பிள்ளை இராசசிங்கம் அவர் களிடம் கேட்டு, கணுக்கேணி சோதிடர் இராமலிங்கம் அவர்கள் எழுதி உதவிய இப்பாடலில் சில பகுதிகள் விடுபட்டுப் போயிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

ஆங்கில நிர்வாகத்துக்கெதிராகத் தண்ணீருற்று மக்கள் நடத்திய எதிர்ப்புக்கம் ஒன்றைச் சித்திரிக்கிறது இப்பாடல். ஆங்கில நிர்வாகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்ற ஒரு கூட்டத்தினரின் வயலுக்கு நீர்ப் பாய்ச்சுவதற்குப் பொது மக்களின் கமுகஞ்சோலை இடைஞ்சலாக இருக்கின்றதென வவுனியா, முல்லைத்தீவு உதவி அரசாங்க அதிபர் ஹோட்டன்துரைக்கு (01-04-1883 - 20-10-83) முறையிடப்பட்டது. அவர் கமுக மரங்களைத் தறிக்கும்படி கட்டளை இடுகிறார். கமுகு தறிக்க வந்த வர்களை ஊரவர்கள் துரத்தி விடுகின்றனர். ஹோட்டன் துரையால் இவ்வெதிர்ப்பைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. எனவே யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் துவைனம்துரைக்கு (1879 தொடக்கம் பதவியில் இருப்பவர்) முறையிடுகின்றார். பெரியதுரை துப்பாக்கி வீரர்களுடன் தண்ணீருற்றுக்குச் சென்று முகாமிட்டு கமுகுகளைத் தறிப்பிக்கின்றார். படைவீரர் ஊரிலுள்ள ஆடு, கோழிகளையெல்லாம் திருடி விடுகின்றனர்.

இந்தச் சிறிய நிகழ்ச்சி அந்நிய அரசு யந்திரத்துக்கு விடுக்கப்பட்ட சவாலாகவும் அச்சுறுத்தலாகவும் கருதப்பட்டு அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டது. மக்களின் அடிபணியாத தன்மையும் சுதந்திர உணர்ச்சியும் இப்பாடல் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. நிர்வாகத்தின் மேல்மட்டத்தினர் கீழுள்ள உத்தியோகத்தரை வாடா, போடா எனக் கூறுவதும் தமது பதவிகளைக் காத்துக் கொள்ள அவர்கள் அதனையெல்லாம் சகித்துக் கொள்வதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

கனக்க வளந்தான் காசியுடையான் வாடா முன்னாலே
 கோணன் விதானையைக் கொண்டோடி வாடா காசியுடையா நீ
 வன்னிய சிங்கனைக் கொண்டோடி வாடா கோணவிதானை நீ
 எனப் பெரியதுரை கூறுகின்றார்.

அதேவேளையில் ஹோட்டன் துரையின் கட்டளை மிகவும் மரியாதையாகவே அமைக்கின்றது.

காட்டுராசா கதிர்வேல் வினாசி வாரும் நீரென்றான்
 கமுகு தறிக்க கட்டளை வந்தது பாரும் நீரென்றான்
 பக்கிருத்தம்பி சலுத்தான் கண்டு வாரும் நீரென்றான்
 பாக்கு மரங்கள் தறிக்கிற கட்டளை பாரும் நீரென்றான்

பொது மக்கள் வாரும், பாரும் என மரியாதையாகவே கூட்டப்படுவதை இப்பாடல் வரிகள் காட்டுகின்றன.

தண்ணீருற்று நீராவிப்பிட்டியில் தமிழ் மக்களும், முஸ்லிம் மக்களும் கலந்து வாழ்கின்றனர். கதிர்வேல் வினாசி, பக்கிரித்தம்பி, சலுத்தான்கண்டு, காதறுசர்ய்பு, மீராலெவ்வை ஆகியோர் கமுகம்சோலைச் சொந்தக்காரராக அல்லது கிராமத்தின் முன்னணித் தலைவர்களாயிருத்தல் வேண்டும்.

கமுகு தறிப்பதை எதிர்க்க வேண்டுமென எல்லோரும் கூடித் தீர்மானிக்கின்றனர். எதிர்ப்புக்கு அஞ்சி ஹோட்டன் துரை பின்வாங்குகிறார்.

எல்லோரும் கூடி ஆலோசனைகள் நன்றாய்ச் செய்தாரே கமுகு தறிக்கில் தலையுடைபடுவீர் சங்காரப் பயல்காள் கத்திக்குத்து விமுகுதுபார் காதறுசாய் வென்றான் திரண்ட சனத்தைக் கண்ணால் கண்டான் ஹோட்டன் துரைதானும் குமுறி எழுந்தே ஓடிப்போனான் ஹோட்டன் துரை தானும்

ஹோட்டன்துரை, பெரியதுரைக்கு முறையிடுகிறான்.

தண்ணீருற்றில் கமுகு தறிக்கத் தடையாம் குடியானோர் சண்டை வந்து நேர்ந்து கொண்டது காணும் துரையே நீர்

இதனைக் கேட்டுக் கோபடைந்த பெரியதுரை வாசல் மந்திரி தாமோதரியை அழைத்து படையொன்று ஆயத்தம் செய்யுமாறு கூறுகின்றான். கூடாரம், குடிவகை, குசினிக்கேற்ற சாமான், துப்பாக்கி, மருந்து, குண்டு எல்லாம் வண்டியில் ஏற்றப்பட்டுத் தண்ணீருற்றுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றது.

வன்னியசிங்கன், காசி உடையார், கோணன் விதானை என்போரின் உதவியுடன் தாமோதரி கமுகுகளைத் தறிப்பிக்கின்றான். வன்னியசிங்கனின் பதவி குறிப்பிடப்படவில்லை. இவர் முதலியாராக இருக்கலாம். கமுகு தறிக்கும் வேலையாட்கள் இவரின் பேரையே கூறி முறையிடுன்றனர்.

மழையும் பொழியுது மயிரும் நனையுது வன்னியசிங்கையா மாட்டோம் என்றால் கேட்கிறீரில்லை வன்னியசிங்கையா

கடகடவென்னக் கமுகுகள் எல்லாம் பாறி விமுகுதையா கமுகு முழுக்கத் தறித்து முடிந்தது வன்னியசிங்கையா

பெரியதுரை, வாசல்மந்திரி தாமோதரியைப் பாராட்டுவதுடன் கதை முடிகிறது. வாசல் மந்திரி என்பது கேற் முதலியாராக இருக்கலாம்.

குருவிச்சி நாச்சி சலிப்பு:

குருவிச்சி நாச்சி சலிப்பு என்னும் கதைப்பாடலை கொக்குத் தொடுவாய் கலைஞர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடம் கேட்டு எழுதி 1983 ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பழை குகன் அச்சகத்தில் பதிப்பித்துள்ளார் திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். குருவிச்சி நாச்சியார் வன்னிநாட்டின் இறுதிமன்னன் பண்டாரவன்னியனின் காதலி எனக் கர்ண பரம்பரைக் கதையுண்டு. ஆனால் இப்பாடலில் பண்டாரவன்னியன் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஓட்டுசுட்டான் நெடுங்கேணி வீதியில் காதலியார் சம்மளங்குளம் என்னும் கிராமம் ஒன்று உண்டு. காதலியார் என்பது பண்டார வன்னியன் காதலி குருவிச்சி நாச்சியைக் குறிக்கும் என்பர். இந்தக் கிராமத்தை ஊடறுத்துச் செல்கிறது பேராற்றின் கிளையான குருவிச்சை ஆறு டாக்டர் எஸ்.பி. பரராச்சிங்கம் அவர்கள் பண்டாரவன்னியனின் விழா மலரில் (1982) எழுதிய கட்டுரையொன்றிலும் ¹³ பண்டாரவன்னியன் காதலி குருவிச்சிநாச்சி என்கிறார்.

வளர்ப்புத்தாய் புலம்பலாக இக்கதைப்பாடல் திகழ்கிறது:

மேற்புலத்து வெள்ளையனை மேலுலகு அனுப்பச் சென்ற கொற்றவனைக் கண்டுள்ளம் பூரிக்கச் சென்றாயோ பொரிவிளாங்காய் காவலனின் கைக்கொடுத்து அனுப்பியது பொரி பொரியாய் உன்வாழ்வு பொரிந்து கரியாவதற்கோ

மணக்கோலம் கண்டுனது சுகவாழ்வு காணுமுன்னம் பிணக்கோலம் காண்பதற்கு என்னவிதி விளைந்ததுவோ

பொன்மேனி பளபளக்கப் பன்னாங்கில் படுத்திருந்து பொன்மகனே போனவிடம் வந்தெனக்குச் சொல்வாயோ

செங்காந்தள் செவ்விரல்கள் கார்த்திகைக் கிழங்கெடுத்து பொங்கும் அழகழிய நச்சணவை ஆக்கியதோ.

பண்டாரவன்னியன் போருக்குப் போகும் போது அவன் காதலி பொரிவிளாங்காய் என்னும் தீன்பண்டம் கொடுத்து அனுப்பினார். போரில் அவன் இறந்ததைக் கேள்வியுற்றதும் கார்த்திகைக் கிழங்கை அரைத்து உண்டு பன்னாங்கில் படுத்திருந்து உயிர் நீத்தார் என்னும் செய்தி இப்பாடலில் இடம்பெறுகின்றது. பொரிவிளாங்காய் பல நாள் பழுதடையாமல் இருக்கும் உணவு. கொற்றவன் - பண்டாரவன்னியன். பாடையில் பச்சைப் பன்னாங்கிலேயே பிணத்தைக் கிடத்துவர். குருவிச்சிநாச்சியார் நஞ்சுக் கிழங்கை அருந்தியதும் பச்சைப் பன்னாங்கில் படுத்து உயிர்விடுகிறார்.

கொட்டுக்கிணற்றுப் பிள்ளையார் கும்மி:

குமுழமுனைக் கொட்டுக் கிணற்றுப் பிள்ளையார் கோயில் கொண்ட வரலாறும் அவரின் அருள் திறமும் இக்கதைப் பாடலில் இடம்பெறுகின்றது.

பாரத கண்டத்திலிருந்து பட்டாணி ஒருவன் மூன்று பிள்ளையார் விக்கிரகங்களை வத்தையில் ஏற்றி வந்தான். அதே வத்தையில் கருவாட்டுச் சிப்பங்களும் இருந்தன. மச்சத்தின் நாற்றம் பொறுக்காமல் ஒரு விக்கிரகம் செம்மலையில் இறங்கி குமிழமுனையைச் சேர்ந்தது. இன்னொன்று கோட்டகக் கேணியையும், மற்றையது அமரி வயலையும் அடைந்தன.

குமுழமுனையில் மருதடி வயலில் விவசாயிகள் சூட்டித்துக் கொண்டிருந்தனர். பிள்ளையார் விக்கிரகம் தூற்றாய் பொலியுள் மறைந்து கொண்டது. மூன்று நாளாக நெல்லைத் தூற்றிய போதும் பொலி பெருகிக் கொண்டே வந்தது. இப்படியொரு புதுமை முன்பு நிகழ்ந்ததில்லை என்று விவசாயிகள் அதிசயப்பட்டனர். களைத்துப் போன அவர்கள் நித்திரையாகினர். விநாயகப் பெருமான் கனவில் தோன்றி “தம்பிமாரே விநாயகப் பெருமானாகிய நான் தூற்றாய் பொலியுள் மறைந்திருக்கின்றேன். என்னைத் தேடிப் பட்டாணி ஒருவன் வருவான். நெல்லுக்குள் உள்ள கல் தவிர வேறு கல் இல்லையென்று கூறவும்” எனக் கூறினார். பட்டாணி

தேடி வந்த போது விவசாயிகள் அப்படியே கூறினர். அவன் திரும்பிப் போய்விட்டான். அவர்கள் அவ்விக்கிரகத்தை கொட்டுக் கிணற்றடியில் பிரதிட்டை செய்து சிறு கோயில் அமைத்து வழிபாடாற்றினர். அன்று தொடக்கம் ஊர் செழித்தோங்கத் தொடங்கியது.

காட்டு மிருகங்கள் அச்சமில்லை கன்று
காலிகள் ஊரின் சேதமில்லை
வீட்டுச் சனங்கள் செளக்க மும்மாரி
தேசமெங்கும் நித்தம் பெய்ததடி

பால்தயிர்மோர் வெண்ணெய் எல்லாமே
பாக்கியமாகச் செழித்திடவும்
ஆல்போல் தளைக்கக் குமுழுமுனையிது
என்ன அதிசயம் சொல்வேனடி

இதனை அறிந்த பட்டாணி வந்து விக்கிரகத்தைக் கண்டதுண்டமாக வெட்டி வீட்டுச் சென்றான். செல்லும் போது திமிர் எடுத்த வாய்க்காலில் இறந்தான். நம்மி வடிவில் அமைந்த இக்கதைப்பாடல் கொட்டுக்கிணற்றுப் பிள்ளையார் புராணமாக அமைகிறது.

வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில் ஒப்பாரி:

முல்லைத்தீவுப் பிரதேச மக்களையும், எழுத்தாளர்களையும் வெகுவாகக் கவர்ந்த கதைப்பாடல் இது. பொதுவாகப் பெண்களே ஒப்பாரி சொல்லி அழுவார்கள். ஆனால் வேலப்பணிக்கன் தன் மனைவி அரியாத்தை இறந்தபோது சொல்லி அழுத ஒப்பாரியாக இது திகழ்கிறது. பணிக்கார்மார் எவரும் பிடிக்க முடியாத யானையை அரியாத்தை பிடித்த கதையை இது கூறுகின்றது.

கண்டல் காட்டிலே மதங்கொண்ட கொம்பன் யானையொன்று அழிவு செய்கிறது. சின்னவன்னியன் ஏழு ஊர்ப் பணிக்கர்களை அழைத்து ஆலோசனை செய்கிறான். சபையில் ஒருவன் எழுந்து வேலப்பணிக்கனை இந்த யானையைப் பிடித்துப் கட்டக் கூடியவன் எனக் கூறுகின்றான். பொறாமை கொண்ட இன்னொரு பணிக்கன் “வேலைப்பணிக்கனால் முடியாது: அவன் மனைவி அரியாத்தையால்தான் முடியும்” எனக் கேலி செய்கிறான்.

வீடு சென்ற வேலப்பணிக்கன் கவலையுடன் இருப்பதைக் கண்ட அரியாத்தை அவனிடம் அரசசபையில் நடைபெற்ற விவாதத்தை அறிந்து தானே யானை பிடிக்கச் செல்கிறான். யானையைப் பிடித்து அடக்கி அதன்மேல் ஏறிவந்த அவளுக்கு அரசசபையில் அமோக வரவேற்பு நடைபெறுகின்றது.

வீடு திரும்பும் போது அவள் கால்கள் சோர்வடைகின்றன. உடல் பதறுகின்றது. வீட்டிற்குச் சென்று கணவனின் மடியில் உயிர் துறக்கிறாள். அவளது மரணத்திற்குக்

காரணம் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை.

உனக்குப் பேய்தான் பிடித்ததுவோ
என் பேர் பெரிய நாயகியே
தீரமுடை தேவியரே - உனக்குப்
பெல்லிப் பேய் விட்டினமோ

எனப் புலம்புகின்றான் வேலப்பணிக்கன்.

அரியாத்தை தன் கற்பின் திண்மையாலேயே செயற்கரிய செயலளைச் செய்தாள் என்று கூறப்படுகின்றது.

கற்புடையாள் நானாகில் - உன்
கையைத்தான் நீட்டுமென்றாள்
அந்த மொழி கேட்டவுடன் - அவ்
யானை கையை நீட்டியதே

அரியாத்தையுடன் வேலப்பணிக்கன் உடன்கட்டை ஏறுவதாகக் கதை முடிகிறது.

இந்தக் கதை எழுத்தாளர்களும், புலவர்களும், கற்பனையைப் பெரிதும் கிளறியுள்ளது. முல்லைமணியின் “அவளும் தோற்றுவிட்டாள்” என்னும் சிறுகதை இக்கதைப் பாடலை அடியொற்றியது. அ. பாலமனோகரன் குமாரபுரம் நாவலில் ஒரு கிளைக் கதையாகப் பயன்படுத்துகின்றார். குமுழுமுனை சி. தெய்வேந்திரம் மதயானையை வென்ற மாதரசி என்னும் நாடகத்தை எழுதி மேடையேற்றியதுடன் அதனை அச்சிட்டு நூலாக்கியுள்ளார். அரியான்பொய்கை க. செல்லத்துரை “வேழம்படுத்த வீராங்கனை” என்னும் முல்லைமோடியில் அமைந்த நாட்டுக் கூத்தை எழுதி நூலாக்கியுள்ளார்.

கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி ¹⁴ பெண்ணிலைவாத நோக்கில் ஆய்வுக் கட்டுரையொன்று எழுதியுள்ளார்.

“பெண்ணின் முன்னேற்றத்தை ஆண்வழிச் சமுதாயம் விரும்பாது என் பதைக் காட்டவே அப்பெண்ணை நஞ்சு கொடுத்தோ பெல்லிப் பேய் விட்டோ சாகடக்கச் செய்யப்பட்டுள்ளது” எனக் கூறுவது சிந்தனைக்குரியது.

நானாவிது பாடல்கள்:

முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் மட்டக்களப்பில் போல் ஆண், பெண் உறவுப் பாடல்கள் எழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. நேரடியாகத் தலைவன் தலைவி உரையாடலாக இல்லாதவிடத்தும் காதல், திருமணம், கற்புநெறி ஆகியவற்றை மறைமுகமாகக் கூட்டும் பாடல்கள் செவிவழியாக வந்துள்ளன. இவை இதுவரை அச்சிடப்படவில்லை.

கறுத்தக் கம்பளி போட்டுக்கொண்டு
கப்பல்காரன் வாறான்
கற்பைக் காத்துக்கொள்ளுங்கோ

கேலிப் பாடல்கள்:

ஆளும் வாக்கத்தைக் கேலி செய்யும் விதத்தில் சில பாடல்கள் உண்டு.

ஊரில் ஒரு உடையாராம்
உத்தமி என்றொரு பெண்ணாளாம்
அஞ்சு பணத்துக்கு அறுக்குளா மீன் வாங்கி
அறுத்துச் சமையடி என்றாராம்
அவள் அறுக்கேக்கை ஒண்டைத் திண்டாளாம்
கலுவேக்கை ஒண்டைத் திண்டாளாம்
வாறாரோ போறாரோ எண்டொண்டைத் திண்டாளாம்
வந்தாலும் வரட்டுமெண்டு மிச்சத்தையும் திண்டாடாம்

உடையார் முழுக்கீட்டு வந்தாராம்
சோறடி சோறடி எண்டாராம்
சோற்றை அள்ளிச் சொரிஞ்சாளாம்
கறியடி கறியடி எண்டாராம்
தலையைத் தலையைச் சொறிஞ்சாளாம்
கோணல் கோணல் புளியங்கம்பு வெட்டி
கும்பிடக் கும்பிடக் குடுத்தாராம்.

தொடர் நிகழ்ச்சிப் பாடல்கள் சில சிறுபிள்ளைகளால் படிக்கப்படும்.

அக்கா வீட்டை போனேன்
வரகரிசி தந்தா
வேண்டாமெண்டு வந்தேன்
வழியிலை யொரு பாம்பு வந்தது
பாம்படிக்கத் தடிக்குப் போனன்
தடியெல்லாம் தேன்
தேன் வளிக்கச் சட்டிக்குப் போனன்
சட்டியெல்லாம் ஊத்தை
ஊத்தை கழுவத் தண்ணிக்குப் போனன்
தண்ணியெல்லாம் மீன்
மீன் பிடிக்க வலைக்குப் போனன்
வலையெல்லாம் ஓட்டை
ஓட்டை தைக்க ஊசிக்குப் போனன்
ஊசியெல்லாம் வெள்ளி
வெள்ளியடி வள்ளி. பொயிலைக் காம்பை நுள்ளி
போட்டுக் கொள்ளடி வள்ளி

ஒரு தலைவன், தலைவியை இரவு வேளையில் சந்தித்து வந்தான். பல விதமான இடையூறுகளால் கோழி கூவும் நேரத்திற்குச் சற்று முன்புதான் தலைவியைச் சந்திக்க முடிந்தது. இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு முன்பே சேவல் கூவத் தொடங்கிவிட்டது. சேவல் கூவியதும் அன்னையும், தந்தையும் எழுந்துவிடுவார்கள். இரகசியச் சந்திப்பு வெளியாகிவிடும். தலைவன் உடனே தலைவியைப் பிரிந்து சென்று விட்டான். தலைவிக்குச் சேவல் மீது கோபம். சேவலை விளித்துச் சொல்கிறாள்.

கூவிக் குரலடைப்பாய்
குப்பைகிண்டிக் கால்முறிவாய்
நாளைக் கின்னேரம் - என்
நாவிற்கிரையாவாய்

நாச்சியாரே சத்தியமாகக் கூறுகின்றேன் தங்கள் காதலருடைய சந்திப்பை குளப்புவதற்காக நான் கூவவில்லை. நான் எப்போதுமே அதிகாலையில் கூவுவது வழக்கம். ஊராரை எழுப்புவதற்காகவேயன்றி உங்களுக்கு இடையூறு செய்வதற்காக வல்ல என மன்னிப்புக் கோரும் விதத்தில் சேவல் கூறுகின்றது.

உன்னாணை நாச்சி நான்
உனக்காகக் கூவவில்லை
ஊரார் விழித்தெளவே
உரக்க நான் கூவினேனே.

மகளின் காதல் தொடர்பு தாய்க்கு எப்படியோ தெரிந்துவிடுகிறது. காதலன் யார்? எப்போது சந்தித்தான் எனத் தாய் வற்புறுத்திக் கேட்கிறாள். காதலன் வேறு யாரும்ல்லை சொந்த மைத்துனன் தான். எப்பொழுது என்று சரியாகச் சொல்ல அந்தப் பேதைப் பெண்ணால் முடியவில்லை. தாய் சந்தைக்குப் போய் வந்த இரவு தான் தன் காதலன் வந்தான் என்று கூறுகிறாள்.

ஆச்சி நீ சந்தைக்குப் போனன்று ராத்திரி
அத்தானும் வந்தாரணை.

கந்தர் என்பவர் தான் காதலித்த பெண்ணைக் கூட்டிச் செல்லமுனையும் போது ஏற்பட்ட கைகலப்பில் கண்ணொன்றை இழந்துவிடுகிறார்.

பெண்ணொன் றெடுக்கப் போய்
கண்ணொன்று கெட்டாரே - கந்தரே

வியாபாரத்துக்கு வந்த பறங்கியர் நாட்டைப் பிடித்தது மாத்திரமன்றி சுதேச பெண்களுடன் பாலியல் தொடர்பு வைக்க முனைகின்றனர். கப்பலில் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் ஊரில் ஒரே பதட்டம். முதியவர் ஒருவர் எச்சரிக்கை செய்கிறார்.

காக்கை விடு தூது என்றொரு பிரபந்தம் இருந்ததாக அறிகிறேன். அதிலிருந்து ஒரு சில பாடல்கள் மட்டும் முதியோர் வாயிலிருந்து மீட்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.¹⁵

பொங்கல் விழாவதனில் பொக்குவாய்ப் பாட்டியுடன்
திங்கள் முகத்தெளிலாள் சென்றிட்டாள் - அங்கு
உரையாட நெஞ்சில் உரமில்லை நெஞ்சம்
விரைவாய் அடித்ததென்று கூறு.

அத்தை துயில்கொள்ள அம்மானார் நித்திரையில்
மெத்தக் குறட்டை விடும் போது - கத்தும்
கறுவல் சொறிநாய் கண்ணயர நானுன்
அருகில் வருவேன் அறை

எனக் காதலன் காதலிக்குத் தூதுவிடுவதாக இப்பாடற்பகுதி அமைகிறது.

பண்டார வன்னியன் பற்றியொரு பாடலொன்று:

அன்னை பூமியென் றும்அடங் காப்பற்றாம்
வன்னி மண்ணினின் மானத்தைக் காத்திட
தன்னுயிர் கொடுத்துப் புகழ் கொண்ட மா
மன்னன் மாவீரன் பண்டாரவன்னியன்

நாட்டார் கதைகள்:

நாட்டார்கதைகள் இதுவரை தொகுக்கப்படவில்லை. இன்றும் செவிவழியாகவே வருகின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன்.

குளக்கோட்டன் கதை:

கோணேசர் ஆலயத் திருப்பணி முடிந்தவுடன் குளக்கோட்டன் ஒட்டுசுட்டானுக் குச் சென்றான். அங்கு தான் தோன்றி ஈஸ்வரன் கோவிலைத் திருத்திக் கட்டுவித்தான். ஒரு நாள் வற்றாப்பளை நந்திவெளிக்குச் சென்றான். அங்கு நந்தி உடையாரின் மகளைக் கண்டு அவளை மணக்க விரும்பினான். நந்தியுடையாரிடம் மணம் பேசித் தூதுவரை அனுப்பினான். “குளம் கட்டிக்குப் பெண் கொடுக்க முடியாது” என்று கூறி நந்தி உடையார் மறுத்துவிட்டார். குளக்கோட்டன் சினமடைந்தான். நந்தி உடையாருக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்க நினைத்தான். பேராற்று நீரினால் பாசனம் செய்யப்பட்டு நந்திவெளியில் உடையார் நெற்பயிர் செய்வதை அறிந்தான். பேராற்றை மறித்துக் கட்டிவிட்டால் நந்திவெளிக்கு நீர் செல்வது தடைப்படும் என நினைத்து குளத்தைக் கட்டுவித்தான். நந்தியுடையாரின் பயிர்கள் நீரின்றி வாடின. பயிர் முற்றாகக் கருகிவிடும் என உடையார் அஞ்சினார்.

கார்த்திகை மாதத்தில் கற்கடகராசியில் பெருமழை பெய்தது பயிர் செழித்து நன்கு விளைந்தது.

ஆத்தை மறித்தான் குளத்தை மறித்தான்
காத்திகை மாதத்துக் கற்கடகத்தையும் மறிக்கேலுமோ

என்று கூறி நந்தி உடையார் சந்தோஷப்பட்டார். இந்தக் கதையை மையமாகக் கொண்டு அருணா செல்லத்துரை அவர்கள் “நந்தி உடையார்” என்னும் நாடகத்தை எழுதி நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

மூக்கறை வண்ணான்:

சின்னவன்னியன் குமாரபுரத்தை ஆண்டு வந்தான். அவனது மனைவியின் பிரசவத்தின் பின்னர் சலவைத் தொழிலாளி தினமும் சேலை கொண்டு போய்க் கொடுக்க வேண்டும். அடைமழை பெய்யத் தொடங்கிவிட்டது. சேலைகளைத் துவைத்த போதும் அதனை உலர்த்த முடியவில்லை. தொழிலாளியால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. நிலைமையை வன்னியனுக்கு விளக்கிக் கூறிய போதும் மன்னன் அதனை ஏற்கவில்லை. சலவைத் தொழிலாளியின் மூக்கை அரிந்து விடுமாறு கட்டளையிட்டான்.

சலவைத் தொழிலாளி யோசித்துக் கொண்டிருக்கவே அதன் காரணத்தை வன்னியன் வினவினான்.

“இராசாவே, எனக்கு மூக்குப் போவதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. இராசாவின் வண்ணான் மூக்கறை வண்ணான் என உஊரவர் தங்களை கேலி செய்யப் போகின்றார்களே என்றுதான் கவலையாக இருக்கிறது” என்று தொழிலாளி கூறினான்.

மன்னன் சற்றுச் சிந்தித்தான். வண்ணான் சொல்லுவதிலும் உண்மை இருக்கிறது எனக் கருதித் தண்டணையை நீக்கிவிட்டான்.

மாடியாத வாலியன் கதை:

முல்லைத்தீவக் கரையோரத்தில் உள்ளது மாத்தளன் என்னும் மீன் பிடிக்கிராமம். அங்கு கதிர்காமன் என்னும் மீனவன் வாழ்ந்தான். அவனுக்கு சீராளன் என்னும் பெயருடைய மகன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்குப் பள்ளிக்கூடம் சென்று படிக்க ஆசை. ஆனால் தந்தை அவனைப் பாடசாலை செல்லவிடாது தொழிலுக்குக் கூட்டிச் செல்வான். மீன் பிடித் தொழிலில் அவன் மிகுந்த கெட்டிக் காரணாகத் திகழ்ந்தான். சைவசமயத்தவனாக இருந்தும் அவனுக்கு ஒரு தேவாரம் கூடத் தெரியாது. தந்தை கதிர்காமன் கடுமையான நோய் வாய்ப்பட்டு இறக்கும் தறுவாயில் இருந்தான். உயிர் பிரியும் நேரம் சேடம் இழுக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அயல் வீட்டுப் பெண்கள் கூடிவிட்டார்கள். தேவாரம் பாடும்படி சீராளனிடம் சொன்னார்கள். அவன் தனக்குத் தெரிந்தமட்டில் பாடினான்.

முக்கணை திருகணை மூண்டு திருகணை - மருகோனே
பொக்கணை மாத்தளன் புதுக்குடியிருப்பிலை - போட்டேனே
முந்திப்பட்டது கச்சல் பெட்டியன்
பிறகுபட்டது அயிரைகள் கெளுறுகள்
என்னப்பச்சிப் பெருமாளே. ¹⁶

எனவன் கந்தன்:

முள்ளியவளையில் எனவன் கந்தன் என்பவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் சிறந்த விநாயக பக்தன். தினமும் காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திற்குச் சென்று பிள்ளையாரை வணங்கிவிட்டுத்தான் தனது தொழிலை ஆரம்பிப்பான். அவன் ஏதோ குற்றம் செய்துவிட்டான் என்று கூறி அவனைப் பிடிக்கப் பறங்கிப் படைகள் துரத்தின. அவன் ஓடிச் சென்று ஒரு மரத்தில் ஏறி மறைந்து கொண்டான். “பிள்ளையாரே பறங்கிப்படைபினரின் கண்ணுக்குக் காட்டாது என்னை மறைத்துவிடு. உனக்கு நான் காண்டாமணியொன்று உபகரிப்பேன்”. என நேர்த்தி வைத்தான். மரத்தின் கொம்பரில் இருந்த குளவிக்கூடு உடைந்து குளவிகள் படையினரைத் துரத்திக் குத்தத் தொடங்கின.

எனவன் கந்தன் நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றினான். அவன் உபகரித்த மணி இப்போதும் ஆலயத்தில் இருக்கிறது. அதனை அடிக்கும் போது எனவன் கந்தன், எனவன் கந்தன் என்றே ஒலிக்கிறது.

கந்தனுக்கு அருள் காட்டியதால் காட்டு விநாயகர் என்றும் அவனைக் காட்டாது மறைத்ததால் காட்டா விநாயகர் என்றும் இத்தெய்வத்தை அழைப்பர்.

பனிச்சை ஆழய கதை:

பறங்கித்துரை ஒருவன் வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் கோவிலுக்குச் சென்றான். அங்கே பூசாரி அம்மனுக்கு பூசை செய்து கொண்டிருந்தார். பறங்கித்துரை பூசாரியைப் பார்த்து “நீ என்ன செய்கிறாய்?” என்று கேட்டான். “அம்மனுக்கு பூசை செய்கிறேன்” என்றார் அவர். “உன்னுடைய அம்மன் என்ன அற்புதம் செய்யும்?” என்று கேட்கப் பக்தர்கள் வேண்டியதை நிறைவேற்றும் என்று பதிலளித்தார். பக்கத்தில் நிற்கும் பனிச்சை மரத்தைக் காட்டி இதனை உன் அம்மனால் ஆடச் செய்ய முடியுமா?” என்று பறங்கி கேட்டான். ஆம் வருகிற திங்கட்கிழமை வந்தால் அதனைக் காண்பிப்பேன் என்றார். பறங்கி போய்விட்டான். இதனை எப்படி நிறைவேற்றுவது பறங்கி கேட்டதும் ஏதேதோ கூறிவிட்டேன் எனக் கவலைப்பட்டார் பூசாரியார். அம்மன் கனவில் தோன்றி “கவலைப்படாதே, திங்கட்கிழமை காலை பூசை செய்த பின்னர் தீர்த்தத்தை மரத்திற்குத் தெளித்துப் பிரம்பினால் மரத்தில் தட்டினால் பனிச்சை மரம் ஆடும்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

குறிப்பிட்ட நாளில் துரை தனது பரிவாரங்களுடன் வந்தான். பூசாரியார் பிரம்பால் தட்டியதுமே பனிச்சை மரம் சுழன்றாடத் தொடங்கியது. பனிச்சைக் காய்கள் பறங்கி மீது எறியத் தொடங்கின. பறங்கியும் பரிவாரமும் ஓட்டமெடுத்தனர்.

பழமொழிகள்

“பழமொழிகள் யாவும் சமுதாயத்தின் செழுமையான பட்டறிவின் அடிப்படை யிலே விளைந்த அறிவுரைகளையும் சிந்தனைக் கருவுலங்களின் திரண்ட சாரமாகவும் அமைகின்றன. அறிவாலும் அனுபவத்தாலும் சிறந்த பெரியோர்களால் கூறப்பட்டு பின்னர் வழக்கில் வந்தன. பேச்சுமொழியுடே சரளமாக வழங்கிவரும் இப் பழமொழிகள் மக்களின் தொழில், பண்பாடு, நாகரீகம், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ள உகந்த கருவிகளாக அமைகின்றன. இவை சுருக்கம், தெளிவு, பொருத்தம் ஆகிய இயல்புகளால் மாறாத அமைப்புடன் பயின்று வருகின்றன. ¹⁷”

முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்து மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவத்தின் திரட்சியாகத் திகழும் நூற்றுக்கணக்கான பழமொழிகளும் அயல் மாவட்டங்களிலிருந்து இங்கு வழங்கி வரும் பழமொழிகளும் இவ்வாய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எல்லாவற்றையும் விளக்குவது இலகுவல்ல. வகைமாதிரிக்குச் சிலவற்றையே இங்கு விளக்கு கின்றேன்.

விவசாயம்

விவசாயத்தை பிரதான தொழிலாகக் கொண்ட மக்கள் கூட்டம் தமது அனுபவத்தின் பேறாகப் பல பழமொழிகளைத் தோற்றுவித்துள்ளனர். ஆடி மாதத்தில் முதல் மழை பெய்த பின்பு காய்ந்திருந்த வயல் நிலம் பொருமியிருக்கும். அப்பொழுதே முதல் உழவு செய்தல் வேண்டும். தொடர்ந்து மழை பெய்த பின்னர் நிலம் இறுகிவிடும். இதனால் “ஆடியுழவைத் தேடி உழு” என்னும் பழமொழி தோன்றியது.

சில சோம்பேறி விவசாயிகள் விவசாயத்தில் அதிக சிரத்தை காட்டுவதில்லை. உரிய காலத்தில் உழுவதில்லை, விதைப்பதில்லை. வேறு கருமங்களில் ஈடுபட்டு விட்டுக் கடைசி நேரத்தில் ஏனோதானோ என்று உழுது விதைப்பார்கள். அதனால் விளைவு பூச்சியம்தான்.

உழுகிற நேரம் ஊர்வழி போனால்
அறுக்கிற நேரம் ஆள்வேண்டாம்

என்னும் பழமொழி இதன் அடிப்படையில் தோன்றியது.

விவசாயி ஓரளவு செழிப்புடன் வாழ்வது அரிவி வெட்டுங்காலந்தான். சொந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்வோர் நெல்லைச் சேமித்து வைத்து ஆண்டு முழுவதும் பயன்படுத்துவர். நிலமில்லாத விவசாயக் கூலியாளரின் நிலை அப்படி இல்லை. அவர்களுக்கு அதிக வருவாய் தரும் காலம் அரிவு வெட்டுங்காலந்தான். அரிவி வெட்டி முடிந்தால் அவனது நிலைமை கவலைக்கிடமாகிவிடும்.

அரிவாளும் ஆடுமட்டும்
குடுவையும் ஆடும்

என்னும் பழமொழி இதன் அடிப்படையில் தோன்றிது.

சில விவசாயிகள் இரண்டு இடத்தில் பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்வர். ஒருவர் ஒரு இடத்தில் ஐந்தேக்கர் வயல். இன்னோரிடத்தில் இரண்டேக்கர் என்று விவசாயம் செய்வதுண்டு. இதனால் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும். ஒரே நேரத்தில் இரண்டு தறைகளையும் உழுமுடியாது. ஒரு தறையை உழுத பின்னர். மற்றைய தறைக்குப் போனால் பருவம் தப்பிவிடும். வன விலங்குகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவதும் கஷ்டம். இதனை பின்வரும் பழமொழி காட்டுகின்றது.

ஈரம் இரண்டும் இரண்டிடத்து வெள்ளாமை
தாரம் இரண்டும் தனக்குப் பகை

உணவு

முன்று நேரமும் பச்சையரிசிச் சோற்றை வன்னிப் பிரதேச மக்கள் உண்பர். சிலவேளைகளில் மட்டும் காலையில் கஞ்சி. கூழ், குரக்கன்பிட்டு, ஓடியல்பிட்டு என்பவற்றை உண்பர். நெல்லரிசிச் சோற்றுடன் வரகரிசிச் சோற்றையும் உண்பது வழக்கம்.

‘நெல்லரி மெத்தினால் வரகரிசி பித்தம்’ என்பது பழமொழி கடுமையாக உழைப்பவர்கள் சோற்றையே விரும்பி உண்பர். தூர இடங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்யும் போது உட்கொள்ளும் உணவு பற்றிப் பின்வரும் பழமொழி தோன்றியது.

கஞ்சி கடப்படி, கூழ் குடத்தடி, பிட்டுப் பட்டணம், சோறு சொன்ன இடம்.

உணவில் எருமைத் தயிர் அல்லது பசுத் தயிர் சேர்த்துக் கொள்வர். சொந்தமாக மாடு இல்லாதவர்கள், மாடு உள்ளவர்களிடம் சென்று இலவசமாக தயிர், மோர் என்பன பெறுவர். கோடை காலத்தில் மாடுகளுக்குப் போதிய தீவனம் கிடையாமையால் பால், தயிருக்குப் பஞ்சம் ஏற்படும். அப்படியான நேரத்தில் தயிரோ, மோரோ பெறமுடியாது. இதனைச் சுட்டும் பழமொழி.

தான் போய் மோரில்லையாம்
கட்டுத் தயிருக்குச் சீட்டுமுதினானாம்.

சகுனம்

சுப விடயங்களுக்கு, வீட்டை விட்டுப் புறப்படும் போது சகுனம் பார்ப்பது வழக்கம். ஒற்றைப் பிராமணன், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சூத்திரன், விறகு தலையான் முதலானோர் சகுனப் பிழையானவர்கள். அதுவும் கன்னிப் பெண் விறகுடன் எதிர்ப்பட்டால் மிகவும் கூடாத சகுனமாகும்.

‘வாழாக்குமரி மூளா நெருப்பெடுத்தான்’ என்பது பழமொழி.
- மூளாநெருப்பு - விறகு

சாந்திர உணர்வு

எவருக்கும் அடிமைப்படக் கூடாது என்பது வன்னி மக்களின் கொள்கையாகும். இவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறாக இருப்பதும் இந்த உணர்வுதான். வசதி படைத்தவர்களுக்கு வசதி குறைந்தவர்கள் அடிமையாக இருக்கக் கூடாது என்பதனை,

‘வெள்ளியிட்ட காலுக்கு வெறுங்கால் அடிமையோ’
என்ற பழமொழி குறிக்கிறது.

வைத்தியம்

சுதேச வைத்திய முறையான சித்த வைத்தியமே முன்பு பெரு வழக்காக இருந்தது. ஐரோப்பியரின் ஆக்கிரமிப்புக்குப் பின்னரே மேலைநாட்டு வைத்திய முறைகள் இங்கு இடம்பெறத் தொடங்கின. சித்தர்கள் தம் ஆராச்சியாலும், அனுபவத்தாலும் பெற்ற வைத்திய முறைகளைப் பாடல்களில் கூறியுள்ளனர். இவை வாகடங்கள் என அழைக்கப்படும். வாகடத்தின் துணை கொண்டு வைத்தியம் பரம்பரையாகச் செய்யப்பட்டது. வைத்தியரைப் பரியாரி அல்லது பரிகாரி என்று அழைப்பது வழக்கம்.

‘ஆயிரம் பேரைக் கொண்டவன் அரைப் பரியாரி’
என ஒரு பழமொழி தவறுதலாக வழங்குகின்றது.

‘ஆயிரம் பேரைக் கண்டான்’ அரைப் பரியாரி என்பதே இதன் மூலவடிவமாக இருத்தல் வேண்டும். ¹⁷ இது வைத்தியரின் அனுபவத்தைக் குறிக்கிறது. வைத்திய அறிவுடன் அநுபவ அறிவையும் இப்பழமொழி வலியுறுத்துகிறது.

விதியிலே நம்பிக்கையுடைய மக்கள் அதன் அடிப்படையிலும் ஒரு பழமொழியை ஆக்கியுள்ளனர்.

‘நோயாளி விதியாளி என்றால் பரியாரி பேராளி’

மீன்பிடித் தொழில்

மீன்பிடித் தொழில் தொடர்பான பழமொழி ஒன்று வழக்கில் உண்டு.

‘இறால் போட்டுச் சுறாப்பிடித்தல்’

வாழ்க்கையிலும் பலர் தம் காரியத்தைச் சாதிப்பதற்காக சிறு உதவி செய்வதை இது குறிக்கிறது. மீன் பிடித்தல் ஏனைய தொழில்களைப் போலவே கௌரவமான தொழில்தான். அதை இழிவாகக் கருதக் கூடாது என்பதனை

‘மீன் வித்த காசு மணக்குமா?’

என்னும் பழமொழி சுட்டி நிற்கின்றது.

1. நாட்டார் இலக்கியம் மக்களின் பேராட்டங்கள், வெற்றிகள், தோல்விகள், கனவுகள், நம்பிக்கைகள், எதிர்பார்ப்புக்கள் என்பவற்றை அடிநாதமாக உடையன.
2. பண்டிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு, கமுகம்சண்டை என்பன பேராட்டங்களைச் சித்தரிப்பவை.
3. மத நம்பிக்கை, விதியில் நம்பிக்கை என்பன நாட்டார் இலக்கியத்தில் பொதிந்துள்ளன. முருகையன் சிந்து, அம்மன் சிந்து முதலான சிந்துகள் இதற்கு உதாரணம். அரியாத்தையும் தெய்வ வழிபாட்டுடனேயே யானை பிடிக்கச் செல்கிறாள்.
4. கிராமியத் தெய்வ வழிபாடு மக்கள் வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்திருக்கிறது.
5. கன்னிப் பெண்ணொருத்தியின் எதிர்பார்ப்பு சிதைவதை ஒருபாடல் சுட்டுகின்றது. மாதம் மும்மாரி பெய்யவேண்டும், நாடு செழிக்க வேண்டும், காட்டு விலங்குகளின் அச்சமின்றி மாடு, கண்டுகள் வாழ வேண்டும், என மக்கள் எதிர்பார்ப்பு கொட்டுக் கிணற்றுப் பிள்ளையார் கும்மியில் இடம்பெறுகின்றது. எதிர்பார்ப்புக்கள் எப்போதும் நிறைவேறுவதில்லை என்பதனைக் குருவிச்சி நாச்சி சலிப்புக் காட்டுகின்றது.
6. வெற்றி, தோல்விகள்: ஹோட்டன் துரையை எதிர்த்து வெற்றியீட்டிய மக்கள் பெரியதுரையின் படைக்குத் தோற்றுவிடுகின்றனர் என்பதனை கமுகம் சண்டை உணர்த்துகின்றது.
7. வேளாண்மை என்பது உபகாரியாம் தன்மை - உற்பத்தியாகும் நெல்லை சகல சீவராசிகளும் உண்ட பின்னர் மிகுதியையே விவசாயி வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்கிறான்.
8. சுதந்திர உணர்வு: பண்டாரவன்னியனின் வீரம், நந்தியுடையாரின் தன்மானம், பொது மக்களின் சுதந்திர உணர்வு என்பன நாட்டார் இலக்கியத்தில் இடம்பெறுகின்றன.
9. கல்வி: படியாத வாலிபனின் கதைமூலம் கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணர்த்தப்படுகின்றது.
10. கற்பு: அரியாத்தையின் கற்பு, குருவிகளின் கற்பு என்பன கற்பு நெறியை வற்புறுத்துகின்றன. பண்டிப்பள்ளில் வரும் பன்றியும் மாதர் கற்புடன் வாழ வேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றது.

அடிக்குறிப்பு

1. க. தர்மலிங்கம் - முல்லைத்தீவு மாவட்டப் பொருளியல் வாய்ப்புகள் - ஒரு அபிவிருத்தி நோக்கு-வன்னிப் பிராந்திய தமிழராட்சி மாநாட்டு மலர் - 1983
2. கைலாசபதி. க. பேராசிரியர் - வாழ்த்துரை, வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள் முல்லை இலக்கிய வட்டம் - 1980

3. வினாயகர் பொன்னையா (வயது79)- பேட்டி
4. கைலாசபதி. க. பேராசிரியர் - மு.கு.
5. ச.வித்தியானந்தன். பேராசிரியர்- அணிந்துரை வன்னி வளநாட்டுப் பாடல்கள் மு.கு.
6. சி.ச. அரியகுட்டிப்பிள்ளை - அருவிச்சிந்து, கதிரையப்பர் பள்ளு, பண்டிப் பள்ளு, குருவிப்பள்ளு - ஆனந்தபவ அச்சியந்திரசாலை (ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை)
7. வ.குமாரசாமி - முகவுரை, கதிரைமலைப்பள்ளு, சென்னை புறோக்கிறிசீவ் அச்சியந்திரசாலை - 1935
8. S.Gnanaprakasam.Rev. - Hindu Organ 13-02-1933 Appendix I (6) கதிரைமலைப் பள்ளு மு.கு.
9. இரா. நாகலிங்கம் அன்புமணி - அணிந்துரை, தம்புலுவில் கண்ணகி வழிபாடு நா.விநாயகமூர்த்தி வானதி வெளியீடு அக்கரைப்பற்று - 1999.
10. சாபாபதி வேலுப்பிள்ளை (வயது-65) - பேட்டி
11. மொளனகுரு. சி. கலாநிதி - மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள் விபுலம் வெளியீடு, மட்டக்களப்பு - 1998
12. நடராசா எவ்.எக்ஸ்.சி. - வன்னிவளநாடு பண்டாரவன்னியன் விழாமலர் வவுனியா மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை - 1982
13. S.V. Pararasasingam. Dr. - Adankpattu and Pandravanniyan
14. பார்வதி கந்தசாமி. காலநிதி - மதயானையை மடக்கிய வன்னிமாது ஒரு சமூகவியல் நோக்கு-வன்னிப் பிராந்திய தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு மலர் - 1983
15. க. கோணாமலை (வயது-78) - பேட்டி
16. ச.வேலுப்பிள்ளை(வயது -65) - பேட்டி
17. சச்சி மாஸ்ரர் - மக்கள் வாழ்வில் பழமொழி
18. ஆ.சிவநேசச்செல்வன் - சிந்தனைத் திறனையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் தெரிவிக்கும் பழமொழிகளும் விடுகதைகளும் - இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள். யாழ். பல்கலைக் கழகம். - 1980

நாட்டார் இலக்கியப் பண்புகளும், வடக்கில் அதன் செல்வாக்கும்

வல்வை. ந. அனந்தராஜ்

அறிமுகம்

இலங்கையில் நாட்டாரிலக்கியம் இன்று, ஒரு தனித்துவமான வளர்ந்து வரும் துறைகளில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. மொழியியல், மானுடவியல் ஆகிய துறைகளின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்ட நாட்டாரிலக்கியம், இன்று தனியான ஆய்வுக்குரிய ஒரு துறையாக வளர்ந்து வருகிறது.

நாட்டாரியல் என்பதற்குப் பல்வேறு அறிஞர்களும் பல்வேறு வடிவங்களில் வரைவிலக்கணங்களை வகுத்துச் சென்றுள்ளனர்.

Folk Lore (நாட்டாரியல்) என்னும் கல்கத்தாவில் இருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர், சங்கர்சென்குப்தா பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நாட்டுப்புறப் பாண்பாட்டியல் என்பது கிராமிய மக்களின் அனுபவத்தின் பொக்கிஷம். மனிதனோடு மனிதனை அது நேரடியாக மட்டுமல்லாது இதயத்தோடு இதயத்தைப் பிணைத்து வைக்கின்றது. அவர்களுடைய தனித்தன்மையைக் குலைக்காமல் ஒற்றுமையை வளர்க்கின்றது. இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான அல்லது தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளை அது பிரதிபலிக்கின்றது.”¹

நாட்டார் இலக்கியத்தில் பல்தரப்பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருக்கும் டாக்டர் சுசக்திவேல்.

“ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை, பழக்க வழக்கங்களை, வரலாற்றை, நாட்டு நடப்பை உண்மையான முறையில் படம் பிடித்துக் காட்டுவதே நாட்டுப்புறவியலாகும். பழங்காலப் பண்பாட்டின் எச்சம் (Cultural Survival) நாட்டுப்புற வியலாகும். “நாட்டுப்புறவியல்” என்பது நாட்டுப்புற மக்களின் மரபுவழிப்பட்ட படைப்புகள் (Traditional Creations) எனலாம். இலக்கியங்கள் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி என்றால், நாட்டுப்புறவியல் சமுதாய வளர்ச்சியைக் காட்டும் கண்ணாடி எனலாம்”²

என்று வரையறை செய்துள்ளார்.

நாட்டாரியல் (Folk Lore) ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ள அறிஞர் ஒளராலியோ, எம்.எஸ்.பினோசா என்பவர்.

“நாட்டுப்புற இயலானது, மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ, எதைக் கற்றதோ எதைப் பயிற்சி பெற்றதோ, அவற்றைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையாகும்.” என்று குறிப்பிட்டதானது நாட்டாரிலக்கியத்தின் பண்புகளைத் துல்லியமாக விளக்குகின்றது.

“நாட்டுப்புற இயல்” என்ற சொல்லை 1846இல் வில்லியம் தோமஸ் என்பவரே முதன் முதலில் ஆங்கிலத்தில் “Folk Lore” என்ற ஆங்கிலப் பதம் மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்தே “நாட்டாரியல்” தொடர்பான ஆய்வாளர்கள் இதனைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர்.

இவ்வரைவிலக்கணங்களினூடாக, கிராமத்தினதும் அந்தப் பாரம்பரியங்களின் குறிகாட்டிகளாக விளங்கும் கிராமத்து மக்களின் நாகரிக வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும், பாரம்பரிய சடங்கு முறைகளையும், நம்பிக்கைகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் யதார்த்தமாக எடுத்துக் கூறுவதே நாட்டாரிலக்கியமாகும்.

ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படும் “Folk” என்ற பதத்தின் தமிழ் வடிவமே “நாட்டார்” என்ற கலைச் சொல்லாகும். குறிப்பாக ஈழத்திலேயே “நாட்டார் இலக்கியம்” என்ற கலைச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்றும், தமிழகத்தில் “நாட்டார்” என்ற ஒரு குலம் இருப்பதனால் இவர்கள் இப்பதத்தை பயன்படுத்த வில்லை எனப் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி கூறுவார்.

தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் வழக்கில் இருந்து வரும் நாட்டாரியல் பண்புகள் சிந்துவெளி காலத்துப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள், கிராமிய சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகள், நம்பிக்கைகள் என்பவற்றின் எச்சங்களாகவே நிலைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் எச்சங்களாக இருந்த நாட்டாரியல் பண்புகள் வளர்ச்சி பெற்று இலக்கியங்களாகத் தோற்றம்பெற்றன. நாட்டாரிலக்கியத்திற்கான வித்தை தொல்காப்பியத்தில் வரும் பின்வரும் நூற்பாவில் காணலாம்.

“பாட்டு உரை நூலை வாய்மொழி பிசியே
அங்கதம் முதுசொலோ ட்டுவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பே ரெல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்” (தொல்.நூ.பா.79)

செய்யுளில் யாப்பின் வகைகளைக் கூறவந்த தொல்காப்பியர், பாட்டு, உரைநூல், வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல் ஆகியவை தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்னரே மக்கள் வழக்கில் இடம் பெற்றிருந்ததாகக் கூறுகின்றார். இந்நூற்பாவின்படி பிசி, வாய்மொழி, முதுசொல் போன்று நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னரேயே வழக்கில் இருந்துள்ளது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

அன்று சாதாரண அடிநிலை மக்களின் சின்னங்களாகவும், உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவும் விளங்கிய நாட்டார் பாடல்களின் பரந்துபட்ட விடயபகமே, பிற்காலத்தில் தனித்துவமான நாட்டாரியலாகப் பரிணமித்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

ஐரோப்பிய பாரம்பரியத்தில் ஜேர்மனியர்களே நாட்டாரிலக்கியத்துறையில் கூடுதலான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டதை அறியமுடிகின்றது. ஜேர்மன் மொழியில் "Folk" என்பது சாதாரண மக்கள் யாவரையும் கருதுவதுடன், ஒரு சமூகக் குழுமத்தை யும் உணர்த்தி நிற்கும்.

எனவே உலகின் சகல மொழிகளிலும் "ஏட்டிலக்கியம்" என்று கூறப்படுகின்ற செந்நெறி இலக்கியம் தோற்றம் பெறுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே வாய்மொழி மரபில் வரும், நாட்டாரிலக்கியம் தோற்றம் பெற்று மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்து நிற்கின்றது எனலாம்.

சாட்விக், குமுறே, மில்பன் முதலிய நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வாளர்கள்,

"மொழிகளில் செந்நெறி இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் நாட்டார் இலக்கியங்களே முன்னோடியாகவும் கருவுலமா கவும் அமைந்தன"

எனத் தமது ஆராச்சிகளின் மூலம் நிறுவியுள்ளனர்.

ஒரு குறித்த மக்கள் குழுமத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்களையும், பழக்கவழக்கங்களையும், வழிபாட்டுமுறைகளையும், கிரியைகளையும், நம்பிக்கை களையும் ஆய்வு செய்வதாயின் செந்நெறி இலக்கியங்களை விட, நாட்டாரிலக் கியமே சரியான சான்றாதாரங்களாக அமைந்துள்ளன.

(01) நாட்டாரிலக்கியத்தின் பண்புகள்

நாட்டாரிலக்கியமானது ஆரம்பத்தில் இருந்தே வாய்மொழி இலக்கியங்களாகவும் பின்னர் அவை சில மாற்றங்களுக்குட்பட்டு எழுத்து வடிவங்களாகவும் பேணப்பட்டு வருகின்றன.

பாமர மக்கள் மத்தியில் வாய்மொழி இலக்கியங்களே காலங்காலமாக வழக்கில் இருந்து வருகின்றன. இவை உயிர்த்துடிப்புள்ள இலக்கியங்களாகவே இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மனித வாழ்வில் ஏற்படும் பல்வேறு உணர்ச்சிகளுக்கேற்ப பண்டைய வாழ்க்கை முறை, போரியல் முறைகள், பண்பாடு, சமூகப் பொருளாதாரச் சூழல் பற்றியெல்லாம் எளிய பாடலாகளாகவும், கலை வடிவங்களாகவும், பரம்பரை பரம்பரையாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றன. இவை எழுத்தில் கையாளப்படாது, வாய்மொழியாகவே பரப்பப்பட்டு வாழ்ந்து வருவதால் இன்றும் அரிய, பெறுமதி வாய்ந்த இலக்கியங்களாகவே கருதப்படுகின்றன. இத்தகைய வாய்மொழி சார்ந்த இலக்கியங்கள் பாடல்

வடிவிலும், கலைவடிவிலும், விளையாட்டுக்களினூடாகவும் இன்னும் பல்வேறு கிராமத்து மொழிகளின் வழியாகவும் இன்னும் பாமர மக்களின் உள்ளார்ந்த உணர்வுகளினூடாக உலாவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனாலேயே நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்கள் ஒவ்வொன்றும் உயிர்த்துடிப்புடன் வாழ்கின்றன.

நாட்டார் இலக்கியம் (Folk Lore) என்ற பதத்திற்கு "Encyclopedia Britanica" பின்வருமாறு விளக்கம் தருகிறது.

"Folk Literature is the lore chiefly of unlettered peoples transmitted by word of mouth"

இதன் மூலம், வாய்மொழியாகப் பரப்பப்படும் நாட்டாரிலக்கியம் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மக்களையும் கூட எந்த அளவுக்கு ஆட் கொண்டுள்ளது என்பதையே இது சுட்டிக் காட்டுகிறது எனலாம்.

அத்தகைய உயிரோட்டமுள்ள நாட்டாரிலக்கியங்களுக்கு, மேலைத்தேய நாட்டாரியல் அறிஞர்களும், ஆய்வாளர்களும் பின்வரும் ஐந்து பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொள்வர்.

ஒரு தனி மனிதனின் தனித்துவமான ஒரு குணம் வெளிப்படையாகத் தெரியும் போது அதனைப் பண்பு எனக் குறிப்பிடவது போல், நாட்டார் இலக்கியத்திற்குமேன சில தனித்துவமான பண்புகளை இனங்காண முடியும் என அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

01. வாய்மொழியாகப் பரவுதல் (Oral Transmission)
  - மனிதன் முதன் முதலில் பேசத் தொடங்கிய போது, அவனுடைய உள்ளத்தில் மொழியியல் சிந்தனை ஏற்பட்டபோதே வாய்மொழிக் கலைகள் தோன்றியது என்பர்.
02. மரபுவழிப்பட்டிருத்தல் (Traditional)
  - பரம்பரை பரம்பரையாக ஒரு சந்ததியில் இருந்து இன்னுமொரு சந்ததிக்குக் கொண்டு செல்லப்படுதல்.
03. பல்வேறு வடிவங்களில் குழலுக்கேற்ப திரிபடைந்து நிலை பெறுதல் (Exists in Different Versions)
  - நாட்டாரிலக்கியத்திற்கான பாடல்கள் பல்வேறு வடிவங்களில் காணப்படுதல்.
04. ஆசிரியர் இன்மை (Anonymous)
  - யாரால் இயற்றப்பட்டது எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத தன்மை

75. ஏதாவது ஒரு வாய்ப்பாட்டு நெறிக்குள் அடங்குதல்
(Trends to be formalized)

- இவை John Harold Bruevand இன் The Study of American
folk lore and Introduction, (New York - 1978) என்ற நூலில்
வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் ஈழத்து நாட்டாரியக்கியங்களின் பண்புகளை நோக்கும் போது
பின்வரும் பண்புகளையும் அவதானிக்கலாம்.

01. பிரதேசத்தின் தனித்துவம் மற்றும் சமூக அமைப்பின் நேரடிப் பிரதிபலிப்பு.
02. எளிய மொழிநடை, தெளிவான கருத்து வெளிப்பாட்டுத் தன்மை .
03. கருத்துக்களை ஒளிவு மறைவின்றி நேரடியாகச் சொல்லும் பாங்கு
உள்ளதை உள்ளவாறே கூறும் பாங்கு (இயல்பு நவீகம்)
- இத்தகைய தன்மைகளை வடக்கில் ஒப்பாரிப்பாடல், அருவி வெட்டுப்
பாடல், கரைவலைப்பாடல், தாலாட்டுப் பாடல்கள் போன்றவற்றில்
காணலாம்.
04. எளிமையான இசையுடனும், சந்தத்துடனும் பாடக்கூடியவை.
05. பொதுவான வரையறைக்குப்படாத போதும், எதுகை, மோனை, அடுக்குத்
தொடர், இரட்டைக்கிளிவி போன்ற அமைப்புகளைக் கொண்டிருக்கும்.
06. ஒருவருக்காகப் பிறப்பாடுவது, தாங்களாகவே பாடுவது என்ற இருநிலைத்
தன்மை கொண்டவை.
07. தோன்றிய காலத்தை தெளிவாக வரையறை செய்ய முடியாதநிலை.
08. இசைக் கருவிகள் தேவையில்லை.
09. பிறருக்காகப் பாடப்படுவதில்லை. இவற்றுக்கென கேட்போர் எவரும்
தேவையில்லை. பெரும்பாலும் இவை தன்னுணர்ச்சிப் பாடலாகவே
இருக்கும்.
10. கள்ளங்கபடமற்ற மனிதர்களின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடானது - கிராமிய
மக்களின் காதல் உறவுகள், பிள்ளைப் பாசம், குடும்ப உறவு, என்பவற்றை
விளங்கிக் கொள்ளலாம்.
11. கிராமப்புற மக்களின் சீவனோபாய முறைகளையும் வாழ்க்கை
ஒழுக்கங்களையும், மதிநுட்பத்தையும், ஆக்கத்திறனையும், கற்பனையாற்
றலையும் காட்டுவன.

02. நாட்டாரிலக்கிய வகைகள்

நாட்டாரிலக்கியத்தின் பண்புகளின் அடிப்படையில் நாட்டாரிலக்கியத்தின்
வகைகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

01. நாட்டார் பாடல்கள் (Folk Songs)

கிராமத்து மண்வாசனையைப் புலப்படுத்தி மனிதர்களின்
பல்வேறு உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பின்வரும்
பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. அவை தாலாட்டு, தெம்மாங்கு,
காதல், குடும்பத் தொழில் ரீதியான பாடல்கள், சமய
வழிபாட்டுப் பாடல்கள், கொண்டாட்டப் பாடல்கள், ஒப்பாரி
என்னும் எட்டு வகையின எனலாம்.

02. நாட்டார் கதைகள் (Folk Tales)

பத்திக் கதைகள், அறிவுரைக் கதைகள், பொழுது போக்குக்
கதைகள் என்பன.

03. கதைப் பாடல்கள் (Bollads)

இக்கதைப்பாடல்களில் பாமர தெய்வங்களைப் பற்றிய வில்லுப்
பாட்டுக்களும், அம்மானைகளும் அடங்கும். இவ்வகைக் கதைப்
பாடல்களில் வரலாற்றுக் கதைகள். புராணக் கதைகள்,
சமுதாயக் கதைகள், வீரதீரக் கதைகள்.

04. பழமொழிகள் (Proverbs)

உவமைத் தன்மையுடையவை, சிலேடைத் தன்மையுடையவை,
மரபுத் தொடர்த்தன்மையுடையவையுமான பழமொழிகள்.

05. விருகதைகள் (Riddles)

இவை வசனநடையிலும், சிறுபாடல் வடிவிலும், கூறப்படுகின்றன.
இவை புதிர், உவமைப்புதிர், நொடிவினா ஆகிய வடிவங்களில்
வழக்கில் காணப்படுகின்றன.

06. நாட்டார் கலைகள் (Folk Arts)

நாட்டார் பாடல்களை அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான கூறான
நாட்டார் கலைகள் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை
யதார்த்த பூர்வமாக விளக்கும் ஒரு வகை நாட்டாரிலக்கிய
வடிவமாகும். அவை பின்வரும் ஏழு வகைகளாகப் பிரிக்கப்
பட்டுள்ளன.

கைப்பணிகள் அல்லது கைவினைகள் (Folk Crats) நாட்டார் கூத்துக்கள் (Folk Drama) நாட்டார் விளையாட்டுக்கள் (Games) நாட்டார் விழாக்கள் (Festivals) நாட்டார் ஆடல்கள் (Folk Play) நாட்டார் மருத்துவம், நாட்டாரிசை (Folk Music) என்பனவாகும்.

இவ்வாறு காலங்காலமாகப் பாமர மக்களால் பேணப்பட்டுவரும் நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்களானது இன்று பெருமளவில் அருகி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் இன்றும் மட்டக்களப்பு, மன்னார், வன்னி ஆகிய பிரதேசங்களிலேயே கூடுதலாகப் பேணப்பட்டு வருவதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

03. நாட்டார் இலக்கியத்தின் தோற்றுவாய்

கிராமப்புறங்களில் வாழ்கின்ற மக்களின் தேவைகளை ஓட்டி எழுந்த தொழில் முயற்சிகள் வாழ்க்கைத் தேவைகள், சுயபாதுகாப்பு, அதனால் எழுந்த நம்பிக்கை கள், சகுனம் பார்த்தல், சடங்குகள் என்பவற்றை அடியொற்றியே நாட்டார் இலக்கியம் தோற்றம் பெற்றது.

இத்தகைய இலக்கியங்கள் சுயமாகத் தோன்றுவதற்குநாட்டுப்புற மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் அவர்கள் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுக்கும் நவரசங்களுக்கும் ஏற்ப அசைவியக்கத்தை ஏற்படுத்தும் போக்குமே காரணங்களாக அமைந்திருந்தன.

அந்த நிலையில் இருந்த, அம்மக்களின் தேவையை அடியொற்றி எழுந்த இலக்கியங்களின் தோற்றுவாய்க்கான பின்னணியைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்திப் பார்க்கலாம்.

1. பிறரது துன்ப, துயரங்களில் பங்கேற்று அவர்களது துன்பங்களைக் குறைத்தல்:

மரணவீடுகளுக்குச் செல்லும் உறவினர்கள், மற்றும் அயலவர்கள் இறந்தவர்களைத் தமது நெருங்கிய உறவினராகப் பாவனை செய்து ஒப்புக்கு அழுதல். இதன் பொழுது உணர்ச்சி வழிநின்று பாடப்படும் ஒப்பாரிப் பாடல், பல தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் சாதனமாகவும் இருப்பதைக் காணலாம்.

உடல் உழைப்பில் உதவும் பாங்கும், தொழில் முயற்சியில் உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துதலும்:

ஒரு வேலைத் தளத்தில் தனியாகவோ அல்லது பிறருடன் சேர்ந்து கூட்டாகவோ வேலை செய்யும் போது, அதனால்

ஏற்படும் களைப்பையும், உடல் சோர்வையும் போக்குவதற்காக இவ்வகைப் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. திரைப்படப் பாடல் ஒன்றில் இடம்பெறும், “ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது. இங்கே ஆணும் பெண்ணும் சேராவிட்டால் அழகிருக்காது.”

என்று வரும் பாடல் அடிகள், வேலைத் தளங்களில் ஆடிப்பாடுவ தால் ஏற்படும் புத்துணர்ச்சியைப் புலப்படுத்துவது நாட்டுப் பாடலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

வயல் நிலங்களிலும், களணிகளிலும் நெல்விதைக்கும் பொழுதும், அறுவடை செய்யும் பொழுதும், சூடடிக்கும் பொழுதும் அறுவடைப் பொருளை வண்டியில் ஏற்றிச் செல்லும் பொழுதும் பாடப்படும் பாடல்கள்.

கடலில் வலைவீசி கரையில் நின்று இழுத்தெடுக்கும் கரைவலை முயற்சிகளின் பொழுதும் கடலில் வள்ளங்களை ஓட்டிச் செல்லும் பொழுதும் பாடப்படும் அம்பா பாடல்கள்.

தேயிலைத் தோட்டங்களில் கொழுந்து பறிக்கும் பொழுதும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் பொழுதும் பாடப்படும் பல்வேறு தொழில் முயற்சிப் பாடல்கள் போன்றவை கடின உடல் உழைப்பினால் ஏற்படும் துன்பங்களை நீக்கி செய்யப்படும் வேலைகளை இலகுவாக்க உதவுகின்றன.

சமுதாய உறவுகளைப் பேணும் வகையில் அன்புணர்ச்சி அல்லது காதல் உணர்ச்சியை வெளிக்காட்டும் நோக்கில் பாடப்படும் பாடல்கள்.

ஒரு தாய் தன் மகவைத் தூங்க வைக்கும் பொழுதோ அல்லது உணவு ஊட்டும் பொழுதோ பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்கள்.

தலைவன் தலைவி மீதும் தலைவி தலைவன் மீதும் பாடப்படும் காதல் பாடல்கள் என்பவற்றினூடாக அன்புணர்ச்சி மேலோங்கு வதைக் காணலாம்

4. நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்களின் ஊடாகப் பிறருக்கு அறிவுரை வழங்கும் பண்பு, ஒற்றுமையை உணர்த்தும் தன்மை, நாட்டு நடப்புக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளுதல் போன்றவற்றிற்காகப் பாடப்படும் பாடல்கள்.

ஈழத்தில் விளையாடப்படும் ஆடுபுலியூட்டம், சடுகுடு, கிளித்தட்டு மறித்தல், பாண்டிக்குண்டு விளையாடுதல், கிட்டிப்புள்ளு அடித்தல், ஊஞ்சல் ஆடுதல் போன்ற கிராமிய விளையாட்டுக்கள் இவ்வகையில் அடங்கும்.

5. சமூக நீதி, சமூக ஒற்றுமை போன்றவற்றை இயல்பான முறையில் எடுத்து விளக்குவதற்காக எழுந்தவை.
6. நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், தெய்வழிபாடுகள், நிமித்தங்கள் ஆகியவற்றின் வழியாக சமூக ஒழுக்கத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் உருவாக்கும் நோக்கில் நாட்டார் இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.
7. மக்களது பேராற்றல், வீரம், புனிதத்தன்மை போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஊடகமாக நாட்டார் கலைகளைப் பயன்படுத்தியமை.

04. நாட்டாரிலக்கியம் எதிர்நோக்கிய தடைகளும், தாண்டல்களும்

நாட்டாரிலக்கியத்தின் பல்வேறு வடிவங்கள் நிறைந்த ஈழமும் தமிழகமும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலமாகத் தனக்கென ஒரு தனித்துவத்தையும், வரலாற்றையும் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அன்றிருந்த அளவுக்கு நாட்டார் இலக்கியத்தின் எழுச்சி இன்று இல்லாமல் போய்விட்டது. அதற்குப் பல்வேறு தடைக் காரணிகள் இருந்துள்ளன. ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் பெருவழக்குப் பெற்றிருந்த நாட்டாரிலக்கியம், தனது தனித்துவத்தையும் இயல்பான உணர்ச்சிகளையும் இழந்து இன்று நவீன இலக்கியத்திற்குள் கலந்து விடுகின்ற ஒரு போக்கையும் காணமுடிகிறது.

நாட்டாரிலக்கியம் எதிர்நோக்கியிருந்த தடைகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. வாய்மொழியால் பேசப்பட்டு (Oral Transmission) வந்தமையால் கால வோட்டத்தில் திாபுகளுக்குள்ளானமை.
நாட்டாரிலக்கியம், அன்று எழுத்தறிவற்ற மக்கள் கூட்டத்தினரால் பரப்பப்பட்டு வந்தது. இதனூடாகவே அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் பண்பாடுகளும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டு வந்தன. இவை வாய்மொழியாகவே மரபு ரீதியாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தமையால், காலப்போக்கில் மொழியிலும், கருத்திலும் சிதைவடைந்தும், திரிபடைந்தும்,

தும், வந்தமையால் மூல இலக்கியத்தில் இருந்து தற்போது நமக்குக் கிடைக்கும் இலக்கியம் வேறுபட்டு நிற்பதைக் காணமுடிகின்றது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இன்று எம்மிடையே வழக்கில் இருந்து வரும் பழமொழிகளான, “அறப்படிச்ச முஞ்சூறு கூழ்ப்பானையில் விழுந்தது போல்...” என்பதில் “அறப்படிச்ச முஞ்சூறு” என்பதன் மூலவடிவமாக “அறவடித்த முன்சோறு” என்ற கருத்தில் இருந்து அதன் ஒலிநயம் காரணமாக “அறப்படிச்ச முஞ்சூறு” எனத் திரிபடைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

2. அக்கால சமூக ஒழுங்கமைப்பின் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட மரபுகளிற் பல வழக்கிழந்து போனமை.

அன்றைய சமூக ஒழுங்கமைப்பில் பல்வேறு குலங்கள், சாதிகள் எனக் கூறுபடுத்தப்பட்டிருந்தமையால் துரதிஷ்டவசமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட தொழில் பிரிப்புகள் மனித சமூகத்தில் ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தி யிருந்தது. அதற்கமைவாகவே ஒவ்வொரு குலக்குழுமும் அல்லது வர்க்கமும் தமது தனித்துவத்தையும், முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்தும் ஐதீகங்களைக் (Myths) கொண்டிருந்தன. சமூகத்தில் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களாகத் தம்மைக் காட்டிக்கொண்ட பிராமணர்களினதும், உயர்சாதியினரதும் ஐதீகங்களையும் அவர்களது வாழ்க்கை முறைகளையும் பிரபல்யப்படுத்தும் பாடல்களும், கலைவடிவங்களும் செந்நெறி இலக்கிய மரபில் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டன. ஏனைய குலங்கள் அல்லது சாதியினரின் இலக்கியங்கள் முக்கியமானதாகக் கருதப்படாததால் அவை செந்நெறி சாராத “நாட்டார் இலக்கியங்கள்” என்ற வகையினுள் தள்ளப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனூடாக மேல்தரவர்க்கத்தினர் என்று தம்மை நிலைப்படுத்திய வர்களைத் தவிர்ந்த ஏனையோரது “இலக்கியங்கள்” இயல்பாகவே நாட்டார் வழக்கியல் மரபினுள் கொண்டு வரப்பட்டன. இதனாலேயே இத்தகைய செந்நெறி சாராத நாட்டார் இலக்கியங்களின் நிலை நிறுத்துகையானது வலுவிழந்து போய் இருந்தது. இத்தகைய குழும அமைப்பியல் வேறுபாடானது யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியமை, யாழ்ப்பாணச் சமூக நாட்டாரிலக்கியத்தில் ஒரு தேக்க நிலையை ஏற்படுத்தியதெனலாம். இத்தகைய உயர்குழும அமைப்பு முறையானது ஈழத்தின் வடபுலத்தில் மேனிலை நோக்கிய அசைவியக்கமாக இருந்ததால், அக்குழுமம் சார்ந்த இலக்கியங்கள் நாட்டாரிலக்கியம் என்ற வகையினுள் வைத்துப் பேசப்படவில்லை. இத்தகைய ஒருகுழுவில் அன்றைய நாட்டார் இலக்கியமானது இழிசனர் இலக்கியம் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டமையால் அவை முக்கியத்துவம் பெறாமல் போய்விட்டன.

3. இலக்கண வரம்புக்குட்படாத வாய்மொழிப் பாரம்பரியமாக வந்த இலக்கியங்கள், அவற்றின் பண்பு காரணமாக செந்நெறி மரபு பேணுவோரது அங்கி காரத்தைப் பெறத் தவறியமை.

நாட்டாரிலக்கியம் பெருமளவுக்குப் படிப்பறவு குறைந்த கிராமிய பாமர மக்களால் பேணப்பட்டு வந்தமையால் அங்கே பண்டிதத் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் பற்றிப் பேசப்படவில்லை. அவற்றின் சாதாரண மக்களின் மரபுவழி உரையாடல்களே இடம்பெற்றமையால் மேல்தர வர்க்கத்தினரின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த, ஆட்சி அதிகாரம் கொண்ட வர்களால் ஒரு இலக்கியச் செந்நெறியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாது புறந்தள்ளப்பட்டன. இதனால் அவற்றின் பெரும்பான்மையானவை வழக்கிழந்து போய்விட்டன.

நவீன இலத்திரனியல் சாதனங்களின் வருகை பண்டைய நாட்டார் இலக்கியத்தின் போக்கையும், இலக்கையும் மாற்றியுள்ளமை.

இசைக்கருவிகள் எதுவுமின்றி, இயற்கை ஒலியுடன் இயல்பாகவே எழுகின்ற நாட்டார் பாடல்கள் இன்று நவீன இசைக் கருவிகளால் மறைக்கப்படுகின்ற ஆபத்தும் உருவாகிவருகிறது. பழைய நாட்டார் இலக்கியத்தின் முதல் ஒரு சில அடிகளையும் அதன் மையக் கருத்துக் களையும் மட்டும் எடுத்து “புதிய இசைவடிவம்” என்ற பெயரில் நவீன இசைக் கருவிகள் மற்றும் இலத்திரனியல் தொழில்நுட்பங்கள் மூலம் இசையமைக்கும் போக்கு அண்மைக்கால சினிமாக்களிலும், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் வடிவமைக்கப்பட்டு திரையிடப்பட்டு வருகின்றது. அதேவேளையில் தொடர்ச்சியாக ஒளிபரப்பப்படும் தொலைக்காட்சிச் சேவைகள், பண்பலை வானொலிகள் போன்ற தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள், சாதாரண பாமர மக்களின் பிரதான பொழுதுபோக்குச் சாதனங்களாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளதையடுத்து நாட்டார் இலக்கியத்தின் செழுமையும், தனித்துவமும் சிதைக்கப்பட்டு வருவதுடன், சாதாரண மக்களால் மறக்கப்பட்டும் வருகின்றது.

5. நாட்டார் இலக்கிய வளர்ச்சி தொடர்பான முழுமையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாமை.

எம்மிடையே உள்ள பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பல்வேறு கோணங்களில், பல தரப்பட்ட ஆய்வாளர்களினாலும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டது போன்று, நாட்டார் இலக்கியம், வாய்மொழிப்பாடல்கள் என்பன இன்றும் கூட முழுமையான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை என்றே கருத வேண்டியுள்ளது. இதனால் இத்துறை சார்ந்த

இலக்கியங்கள் இடைக்காலத்தில் முக்கியத்துவம் அற்ற துறையாகக் கருதப்பட்டுக் கவனிப்பாரற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டன.

ஈழத்து நாட்டார் இலக்கியம் தொடர்பான முயற்சிகள் மிகத் துலக்கமாகவும் அழுத்தமாகவும் இருந்த போதும் அதன் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட தேக்க நிலை பற்றி பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள் “இலங்கையில் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுகள்” என்ற அவரது கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“அண்மைக் காலம் வரையில் தமிழர் நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுகளில் பெரும்பாலானவை அடிப்படையில் விவரணங்களாகவும், பழமை போற்றும் பண்பில் தோய்ந்தனவுமாகவே அமைந்துள்ளன.... நாட்டார் இலக்கியம், வாய்மொழிப் பாடல்கள் முதலியவற்றின் அடிப்படைப் பண்புகள் நுட்பமாக இன்னும் பகுத்தாயப்படவில்லை. சுருங்கச் சொன்னால் நாட்டார் வழக்கியலை முழுமையாக நோக்க வேண்டிய தேவையும் முறையிலும் இன்னும் உணரப்படவில்லை.

என்ற அவரது கருத்து, ஈழத்து நாட்டார் இலக்கியல் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட தேக்க நிலையையே கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது.

6. அந்நியராட்சியில் நாட்டுப்புற வழிபாடுகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த தடைகள்.

இலங்கையில் போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோரின் ஆட்சிக் காலத்தில் கிராமிய தெய்வ வழிபாடுகள் தடைசெய்யப்பட்டுக் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. கிராமிய தெய்வ வழிபாட்டினூடாகவே தமிழர் பண்பாட்டில் பேணப்பட்டு வந்த நாட்டார் இலக்கியங்கள் குறிப்பாக கூத்து வடிவங்கள், இசை மரபுகள், கரக ஆட்டப் பாடல்கள் போன்றவை வாய்மொழியாகப் பேணப்பட்டு வந்தன. அக்காலப் பகுதியில் வெளிப்படையாகச் செய்ய வேண்டிய வழிபாட்டு முறைகளும், சடங்குகளும், சமயக் கிரியைகளும், வீட்டிற்குள் திரை மறைவினும் மிக அமைதியாகவும், இரகசியமாகவும் பேணப்பட்டு வந்தன. இதனால் இத்தகைய செயற்பாடுகளின் ஊடாக உருவெடுக்கும் நாட்டார் இலக்கிய மரபுகள் அடுத்த சந்ததிக்குப் பரவ முடியாது போய்விட்டன.

7. வாய்மொழிப்பாடல்கள் நூலுருப்பெறும் பொழுது அறிஞர்களின் திருத்தங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றமை.

நாட்டார் பாடல்கள் குறித்த யாப்பு மரபுகளையோ இலக்கண நெறிமுறைகளையோ கொண்டவையல்ல. அக்கால வாய்மொழி இலக்கிய

வடிவங்கள் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கத்தில் அறிஞர் பெருமக்களின் முயற்சியினால் நூலுருப்பெறும் போது, மரபுவழி வந்த செந்நெறிப் பாடல்களுக்கேற்ப திருத்தங்களுக்குட்படுத்தப்படுவதன் மூலமும் நாட்டாரிலக் கியத்தின் மூலவடிவத்தில் சிதைவுறும் அபாயம் ஏற்படுகின்றது.

இவ்வாறு பல தடைகளை எதிர்நோக்கியபோதும், அத்தடைகளை யெல்லாம் கடந்து காலத்தை வென்ற இலக்கியங்களாக இன்றும் நாட்டார் இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன என்றால் அவற்றின் வீச்சு எந்தளவுக்கு ஆழ வேரோடியுள்ளது என்பதை அறியலாம்.

இப்பணிகளை செவ்வனே செய்யும் வகையில், காலங்காலமாகப் பேணப்பட்டு வருகின்ற நாட்டாரிலக்கியங்களைச் சேகரித்து ஆவணப்படுத்தும் நிறுவனங்களும் அவற்றினூடாக மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளும் சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடைபெற்று வருவதால் அவற்றின் தனித்துவம் பேணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் ஈழத்தில் ஆரம்ப கால கட்டத்தில் மேலைநாட்டினரும் கிறிஸ்தவ மிஷனரி மார்களுமே நாட்டார் இலக்கிய வரலாறுகளைச் சேகரிக்கத் தொடங்கியமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1930களில் வெளிவந்த ஈழகேசரியும், பற்காலத்தில் வெளிவந்த அஞ்சலி, மல்லிகை, சிந்தனை போன்ற இதழ்களும் ஈழத்து நாட்டாரிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக செயற்பட்டன எனலாம்.

ஆரம்பத்தில் பொழுது போக்கிற்காக தனிநபர் முயற்சிகளாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வுகள் பின்னர் படிப்படியாக நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்டன.

ஈழத்து நாட்டாரிலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஆய்வு முயற்சிகளுக்கும் ஆரம்ப அடித்தளமிட்டவர் பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களே யாவர். அவரது “ஈழத்து வாழ்வும், வளமும்”, “ஈழத்து தமிழ் நாட்டார் வழக்கியலுக்கு ஓர் அறிமுகம்” ஆகிய நூல்கள் ஈழத்தில் நாட்டாரிலக்கிய முயற்சி களுக்கு ஓர் அறிவுசார் அடித்தளத்தைக் கொடுத்தது எனலாம்.

இத்தகைய நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர் களுள் சைமன் காசிச்செட்டியும் குறிப்பிடத்தக்கவர். ஆனாலும் ஈழத்தில் 1950களின் பின்னரே நாட்டார் இலக்கியம் தொடர்பான ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகளும், ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இத்துறையில் பல நூல்களையும், ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டதில் வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம் அவர்களின் பணிகளை முதன்மையானவையாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு புறத்தாக்கங்களினால் அழிந்து போகாது தனித்துவமான துறையாக நாட்டாரிலக்கியம் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிவருவது

பல்கலைக்கழகங்களில் “நாட்டாரியல்” ஒரு பயில்நெறியாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

அந்த வகையில் பேராசிரியர். க. கைலாசபதி அவர்களின் முயற்சியும், இத்துறை சார்ந்த அவரது அர்ப்பணிப்புக்களும் விதந்துரைக் கப்பட வேண்டி யவை. கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திலும், கழனி வித்தியாலங்கார பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அவரது பெருமுயற்சியினால் தமிழ்ப் பாடவிதானத்தில் “தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல்” ஒரு பாடநெறியாகச் சேர்க்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை தலைவராக நியமிக்கப்பட்டபோது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலும், தமிழ்துறையில் “ஈழத்து தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல்” ஒரு பாடநெறியாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்தே நாட்டாரியல் என்றும் வாழும் சிரஞ்சீவித் தன்மையைப் பெற்றுக்கொண்டது.

05. வடக்கில் நாட்டாரிலக்கியம் பெறும் செல்வாக்கு

ஈழத்து நாட்டாரிலக்கியம் என்று பேசப்படும் பொழுது அது பின்வரும் மூன்று பிரதேசங்களைப் பற்றியதாகவே இருக்கும்.

1. வடக்கிலங்கை நாட்டாரிலக்கியம்
2. கிழக்கிலங்கை நாட்டாரிலக்கியம்
3. மலைக நாட்டாரிலக்கியம்

இங்கு கிழக்கிலங்கை, மலையகம் ஆகிய பெரும் பிரதேசங்களான தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் வழக்கில் உள்ள நாட்டாரிலக்கியம் பற்றிய தேடல்களும், ஆய்வுகளும் நிறைய மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் நாட்டார் இலக்கியத்தின் பண்புகளோடு இசைவான வகையில் வடக்கில் வழக்கில் இருந்து வரும் நாட்டாரிலக்கியங்களில் மாதிரிக்காகச் சில வகைப் பாடல்கள் தொகுத்துத்தரப்படுகின்றன.

“வடஇலங்கை” என்று கூறப்படும் பாரம்பரியமான தூய தமிழ்ப் பிரதேசத்தின் எல்லைகளாக வடக்கே யாழ்ப்பாண மாவட்டமும், கிழக்கே முல்லைத்தீவு மாவட்டமும் தெற்கே வவுனியா மாவட்டமும் மேற்கே மாதோட்டம் என்று அழைக்கப்படும் மன்னார் மாவட்டமும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வெல்லைக்குள் வாழும் மக்களின் பிரதான தொழில்களாக கடற்றொழில், விவசாயம் மற்றும் பிற கைத்தொழில்களும் காணப்படுகின்றன. இங்கு வாழும் மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சைவப் பாரம்பரியத்தை

உடையவர்கள். அதன் கராணமாக அவர்களால் பின்பற்றப்படும் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் ஏனைய மதம் சார்ந்தவர்களாலும் பின்பற்றப்படுவது ஒரு சிறந்த கூட்டுவாழ்க்கையை எடுத்தக்காட்டுகின்றது.

இங்கு வாழும் மக்களிடையே பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டு வந்த நாட்டாரிலக்கியப் பண்புகள் காலவோட்டத்தில் வழக்கிழந்து போனாலும், சில குறிப்பிடக்கூடிய நாட்டாரிலக்கியப் பாரம்பரியங்கள் இன்றும் பேணப்பட்டு வருகின்றன.

நாட்டார் இலக்கியத்தின் முழுமையான கூறுகளையும் இங்கு பார்க்க முடியாவிட்டாலும் பெருமளவுக்கு, வழக்கில் இருந்து வரும் நாட்டார்பாடல் வகைகளின் வியாபகத்தையும், வடக்கில் அவை பெற்றுள்ள செல்வாக்கையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

தாலாட்டுப் பாடல்கள்

நாட்டாரிலக்கியம் இன்றும் சிறப்பாக வைத்துப் பேசப்படுவதற்குக் காரணம் ஒரு மனிதனின் பிறப்பில் இருந்து இறப்பு வரையான வாழ்வியலை உணர்வுபூர்வமாக படம் பிடித்துக் காட்டுவதேயாகும்.

“தாய்மை உலகுக்கு வழங்கிய முதல் இலக்கியப் பரிசுதான் தாலாட்டு” என்று கூறியுள்ளார். தமிழண்ணல் (காதல் வாழ்வு ப.1)

குழந்தைகளைத் தூங்க வைப்பதற்கும், உணவு ஊட்டுவதற்கும், தாலாட்டுப் பாடல்கள் தாய்மார்களினாலும், மற்றவர்களினாலும் இசையுடனும், இனிமையுடனும் பாடப்படுகின்றன.

“குழந்தையை நித்திரையாக்கல், அமைதியாக்கல், பாலூட்டல், உடற்பயிற்சி, இசையுணர்வு, இறையருள் வேண்டல், தாயின் மகிழ்ச்சி வெளிப்பாடு, எதிர்கால இலட்சியம், பரம்பரைப் பெருமை கூறல், குடும்ப நிலை கூறல், அருகில் இருப்போருக்கும் தமது கருத்தை அறிவித்தல் போன்ற உபாயங்களை உள்ளடக்கியதே தாலாட்டு.”

என்று ஒரு விளக்கத்தை தனது ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் என்ற நூலில் (1979) கலாநிதி. இ. பாலசுந்தரம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே தாலாட்டுப்பாடல் என்பது குழந்தையை மையமாக வைத்து அதனது தாய், அல்லது உறவினர்களால் பாடப்படும் பாடல். அதில் கருத்தாழமும் இருக்கும், வரலாறும் பொதிந்திருக்கும்.

“யாழ்ப்பாணத்து நாட்டார் வழக்கில் சொல்லமையிவிடக் கருத்தமை

றியே முக்கிய இடம் பெறுகிறது” என்று வட்டுக்கோட்டை மு.இராமலிங்கம் குறிப்பிடுவார்.

“ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராரோ ஆரிவரோ

ஆரடிச்ச நீயமுறாய் அரிய கண்ணால் நீர் வழிய

அடிச்சாரைச் சொல்லியமு ஆக்கினைகள் பண்ணி வைப்போம்

ஆராரோ ஆரிவரோ”

..... என்று பாரம்பரியமாகப் பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல் அடிகளுடனான தாலாட்டுக்கள் பொதுவாகவே யாழ்ப்பாண வழக்கில் பாடப்பட்டு வந்தபோதும் சில பிரதேசங்களில் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் கருத்தாழமிக்க பல தாலாட்டுப் பாடல்கள்களும் பாடப்பட்டு வருகின்ற மரம குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய பாடல்களில் உவமை, உருவகம், உயர்வுநவ்றிசி என்பவற்றுடன் தம் குலப்பெருமையையும், குலவீரத்தையும், குடும்பத் தலைவர்களின் சிறப்புக்களையும், ஊர்களின் பெருமைகளையும் புகழ்ந்துரைக்கும் வகையில் மிக அற்புதமான பாடல்கள் வழக்கில் இருந்து வருகின்றன.

தாலாட்டுப் பாடலில் தாய் தன் மனதில் தோன்றிய எண்ணங்களையெல்லாம் கருப்பொருளாக்கி, எளிய இசையுடன் பாடும்போது நெஞ்சுருக வைக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்து வழக்கில் இருந்த ஒரு தாலாட்டுப் பாடலில், ஒரு தாய் தன்மகன் மீது இப்படிப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது.

அஞ்சு தலை நாகம்

அடை காக்கும் தாழையிலே

அஞ்சாமல் பூவெடுக்கும்

அருச்சுனனார் உங்கள் ஐயா

பத்துத் தலை நாகம்

பள்ளி கொள்ளும் தாழையிலே

பாராமல் பூவெடுக்கும்

பார்த்திபனார் உங்கள் ஐயா

இப்பாடலின் ஊடாக தாய் தனது மகனின் தந்தையின் வீரத்தை அதாவது மறைமுகமாகத் தனது கணவனின் பெருமையை எடுத்துக் கூறுவதாகவே அமைந்துள்ளது.

எந்த ஒரு உயிரினமும் அடைகாக்கும் பொழுதோ அல்லது குட்டி ஈன்ற பொழுதோ அதற்கு அருகில் எவராவது நெருங்கினால் அவை தமது மூர்க்கத் தனத்தை காட்டும். அந்தவகையில் ஐந்துதலை நாகங்களும், பத்துத் தலைநாகம்

களும் குடியிருக்கும் தாழை மரத்தில் அஞ்சாமல் சென்று பூ எடுத்து வருபவர்தான் உனது தந்தை என்று பெருமையுடன் பாடப்படும் இந்தத் தாலாட்டுப் பாடல் ஊடாக, அவள் தனது கணவனின் வீரத்தை மட்டுமல்ல, தன் மகனுக்கும் கூட அந்த வீரத்தையும் துணியையும் ஊட்டுவதாக இந்தப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களில் பாலாட்டும் பொழுதும், தாலாட்டும் பொழுதும் பாசத்தையும், வீரத்தையும் ஊட்டும் மரபு இருந்தமை, இத்தகைய நாட்டாரிலக்கியங்களினூடாகப் புலப்படுகின்றது.

“மாப்பில் அணிவதற்கோர் - உனைப்போல்

வைர மணிகள் உண்டோ” என்று பாரதியின் பாடல் ஊடாக ஒரு பெண்ணுக்கு அழகு தருவது அவள் பெற்ற குழந்தையே என்பதை மிக அழகாகவும் நயமாகவும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது கவனிக்கத்தக்கது. அந்த வகையில் தனது குழந்தை அறிவும், வீரமும் நிறைந்த ஒரு பிள்ளையாக வளர வேண்டும் என்று நினைத்ததில் வியப்பில்லை.

ஒரு பெண் திருமணம் முடிந்தும், பிள்ளைப்பேறு இல்லாவிட்டால் அவளை மலடி என்றும், இருளி என்றும் சமூகம் தூற்றி ஒதுக்கி வைக்கும். இது யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பொதுவாகக் காணப்படும் ஒரு பிற்போக்குத்தனமான கொள்கையாகக் காணப்படுகின்றது. அந்த மன உழைச்சலில் தன்னையே உருக்கித் தவம் இருந்து பெற்றெடுத்த பிள்ளை மீது பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல் ஒன்று ஒரு தாயின் மன உணர்வைப் புலப்படுத்துகின்றது.

“மலடி மலடியென்று மாநிலத்தோர் ஏசாமல்

மலடிக்கொரு குழந்தை மாயவனார் தந்த பிச்சை

இருளி இருளியென்று இந்நிலத்தோர் ஏசாமல்

இருளிக்கொரு குழந்தை ஈஸ்வரனார் தந்த பிச்சை

பிள்ளை இல்லையென்று பெருந் தவங்கள் செய்தேனே

மைந்தன் இல்லையென்று மாதவங்கள் செய்தேனே

வெந்த மாத்தின்றால் விரதம் அழியுமென்று

பச்சைமாத்தின்று பகவானைக் கைதொழுது

வெள்ளிக் கிழமை விரத மகத்துவத்தால்

பிள்ளைக் கலிதீர்க்கப் பிறந்த நவரசமே.

என்று யாழ்ப்பாணத்து வழக்கில் உள்ள இப்பாடலை “வட இலங்கையார் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள்” என்ற தனது நூலில் மு. இராமலிங்கம் எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

இதேபோன்று மன்னார் மாவட்டத்தில் சில கிராமங்களில் பாடப்பட்டு வரும் தாலாட்டில் ஒரு பெண், தனது பேரனை முத்தாக உவமித்து அந்த முத்துப் பிறக்கும் இடத்தையும் அதன் தரத்தையும் பின்வரும் பாடலினூடாக வர்ணிக் கின்றார்.

“சாதிப் பெருங் கடலில்

சங்கீன்ற முத்தல்லோ

முத்தான முத்தோ

முது கடலில் ஆணிமுத்தோ

சங்கீன்ற முத்தோ

சமுத்திரத்தின் சாதிமுத்தோ”

என்ற பாடல் அடிகளின் மூலம் தன் பேரப்பிள்ளையை உயர்தர முத்தாக உவமிக்கப்பட்ட அதேவேளையில் தன் பிரதேசத்தின் பெருமையைக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

உலகத்திலே மிகச் சிறந்த முத்துக்கள் கிடைக்கும் கடல்களாக மன்னார்க் குடாவும், பாரசீகக்குடாவுமே குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஆனால் பாரசீகக் குடாவில் எடுக்கப்படும் முத்து பழுப்பு நிறமாக இருக்கும், மதிப்பில் தாழ்ந்தது, விலையில் குறைந்தது. மன்னார்க் குடாக்கடலில் பெறப்படும் முத்துக்களோ பிரகாசமான வெள்ளை நிறத்துடன் ஒளிவீசுபவையாக இருக்கும் ஆனால் அத்தகைய உயர்ந்த தரத்தையுடைய மன்னார்க் கடலின் முத்தை, தன்பேரனுக்கு உவமையாகக் கூறிப் பெருமை பேசுகின்றார் அந்தப் பெண்.

இன்று யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் இத்தகைய பாடல்களில் பல வழக்கிழந்து கவனிப்பாரற்றுப் போய்விட்டன. அதேவேளை இன்றைய யாழ்ப்பாணத்தில் இத்தகைய தாலாட்டுப் பாடல்கள் வழக்கிழந்து போனமைக்குப் பின்வருவன காரணமாக இருக்கலாம்.

01. வடக்கில் கடந்த பதினெட்டு வருடங்களாக நடந்து கொண்டிருக்கும் யுத்தச் சூழலில் ஒரு தாயினால் மன அமைதியுடன் இருந்து இத்தகைய பாடல்களைப் பாடமுடியாது போனமை.
02. பொருளாதாரச் சூழல், வேலை வாய்ப்புக்கள், இடப்பெயர்வுகள் என்பன காரணமாக சந்ததி இடைவெளி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் வாய்மொழி வழியாக வரும் இத்தகைய பாடல்கள் இன்றைய இளந்தாய்மார் அறிந்து இரசித்துப் பாடும் வாய்ப்புக்களை இழந்து விட்டமை.
03. நாட்டாரிலக்கியம் அடித்தள மக்களின் இலக்கியம் என்று கருதியமையினால் அதனைப் பின்பற்றுவது தமக்குக் கௌரவக் குறைவு என்று பல பெண்கள் இத்தகைய பாடல்களைப் பின்பற்றாது விட்டமை.

04. அன்று சமூகத்தில் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வு முறையில் ஒரே வீட்டில் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட தலைமுறையினர் வாழ்ந்து வந்தமையால் இத்தகைய வாய்மொழி இலக்கியங்களைத் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பின்பற்றும் போக்குக் காணப்பட்டது. ஆனால் குடும்பங் களிடையே அத்தகைய உறவுகள் பேணப்படாது போனமையால் நாட்டாரிலக்கியப் பண்புகளும் இரசனையும் இன்றைய பெண்களில் வழக்கிழந்து போய்விட்டமை.
05. அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாகவும், அன்னிய கலாசாரக் கலப்பின் காரணமாகவும் நகர, கிராமப்புற வேறுபாடுகள் குறைந்து வருதல் காரணமாகவும் தனித்துவமான கிராமியச் சூழலில் சிதைவு ஏற்பட்டமை.
06. நவீன இலத்திரனியல் தொழில்நுட்ப சாதனங்களின் பாவனை வீட்டின் இயற்கைச் சூழலைக் குழப்பியமை. தொடர்ந்து வானொலிப் பாடல்களையும், பதிவு செய்யப்பட்ட ஒலி நாடாக்களையும் இயங்கச் செய்வதால் கிராமியச் சூழலில் எழுந்த நாட்டார் இலக்கியங்கள் வழக்கிழந்து போய்விட்டமை.

இந்த நிலையில் இன்றைய தாய்மார் குழந்தைகள் தொடர்ச்சியாக அழுது, அடம்பிடிக்கும் பொழுது வாயில் இறப்பர் சூப்பிகளை வைத்துத் தூங்கச் செய்தல் அல்லது “உர்....உர்....ர் ” என்றும் “த்சோ.... த்சோ....” என்றும் பல்வேறு ஒலி களை எழுப்பிப் பயமுறுத்திக் குழந்தைகளைத் தூங்கச் செய்வதையே பெருமளவு குடும்பங்களில் காணமுடிகின்றது.

வழிபாட்டுப் பாடல்கள்

ஒரு தனிக் குடும்பத்தில் அவர்களது வாழ்க்கைமுறை காரணமாகப் பல நாட்டாரிலக்கிய வழக்குகள் வலுவிழந்து போனாலும், சமய நம்பிக்கையும், ஐக்கியங்களும் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் வலிமையால் பேணப்பட்டு வருவதன் காரணமாக இத்தகைய பாடல்களும், சமயம் தொடர்பான நம்பிக்கைகளும் இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன.

சமயம் தொடர்பான கரகப் பாடல்கள், உடுக்கடித்து உருக்கூட்டல், காவடிப் பாடல்கள், தீக்குளிப்பு, மாரியம்மன் பாடல்கள், ஊஞ்சல், பராக்கு, எச்சரிக்கைப் பாடல்கள் போன்ற நாட்டாரிலக்கியப் பண்புகளைக் கொண்ட பல பாடல்கள் இன்றும் வடக்கில் உள்ள ஆலயங்களில் பேணப்பட்டு வருகின்றமை நாட்டாரிலக் கியம் அழிந்து விடாது என்பதற்குச் சான்று பகர்கின்றது எனலாம்.

மாரியம்மன், தூர்க்கை, காளி, திரௌபதி அம்மன் வழிபாடுகள் பின்பற்றப் படும் மக்களால் மேற்கொள்ளப்படும் ஒருவகை நேர்த்திக்கடன் வழிபாட்டு முறையே கரக ஆட்டம், தாளத்திற்கு ஏற்ப உடுக்கு வாத்தியம் ஒலிக்கப்படும் மரபு, தொன்று தொட்டு நிலவி வருகின்றது.

இப்பாடலும், வாய்மொழி வழியாகப், பாடப்படுவதுடன் பாடலைப் பாடுபவர், தன் வணக்கத்துக்குரிய பெண் தெய்வத்தை என்ன வடிவில் நினைக்கின்றாரோ, எந்தெந்த அற்புதங்கள் பற்றிச் சிந்திக்கின்றாரோ அந்த நேரம் தன் எண்ணத்தில் உதித்த கருத்துக்களை வைத்துப் பாடப்படும் மரபு யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றும் வழக்கில் இருந்து வருகின்றது.

கரகம் ஆடும் மரபு அம்மன் வழிபாடு நிலவும் ஆலயங்களில் இடம் பெறுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் புகழ்பெற்ற தூர்க்கையம்மன், நெல்லண்டையம்மன், வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன் போன்ற ஆலயங்களில் கரக ஆட்டம் இடம்பெறுகின்றது.

இவ்வகைப் பாடல்களுள் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு,

தந்தனத்தம் தானம்மா தாயே தாயே
அம்மா தரினினத்தம் தானம்மா தாயே தாயே
ஐங்கரனைத் தெண்டனிடோம் தாயே தாயே
எங்கள் அம்பிகையைப் பாடவந்தோம் தாயே தாயே
கரகத் தழகியாரே தாயே தாயே
அம்மா கன்னனார் மாரிமுத்தே தாயே தாயே
கும்பத்து அழகியாரே தாயே தாயே
அம்மா கோபாலன் தங்கையரே தாயே தாயே
கன்னனார் மாரியரே தாயே தாயே
வடக்கே பிறந்தவளே தாயே தாயே
அம்மா வடமதுரை ஆண்டவளே தாயே தாயே
தெற்கே பிறந்தவளே தாயே தாயே
அம்மா தென்மதுரை ஆண்டவளே தாயே தாயே

இவ்வாறு கரகப் பாடலின் அடிகள் காலம், நேரம், பாடப்படும் தெய்வம் என்பவற்றிகேற்ப மாற்றப்பட்டுப் பாடப்படும். இப்பாடல்களின் ஊடாக அந்த ஆலயத்தின் தோற்றம், ஊர்ப் பெருமை என்பனவும் கூறப்படுவது நாட்டாரியலுக் குரிய முக்கிய பண்புகளில் ஒன்றாகும்.

மாரியம்மன் வாசல்பாடல்

ஈழத்தின் வடபுலத்தின் பெருமைக்குரிய சைவப் பாரம்பரியத்தில் தழைத்து நிற்கும் வல்வெட்டித்துறையில் கோயில் கொண்ட முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் மிக அற்புதமான ஆலயமாக விளங்குகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள முத்துமாரியம்மன் இந்தியாவின் கோடிக்கரையில் இருந்து முதாட்டி வடிவத்தில் வள்ளத்தில் வந்திறங்கி தற்போதைய ஆலயம் உள்ள இடத்தில் அமர்ந்ததாக ஒரு ஐதீகம் நிலவுகிறது. சித்திரை மாதத்து அமாவாசையில் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகும் ஆலய உற்சவம் சித்திரா பெளர்ணமி தீர்த்தோற்சவத்துடன் முடிவடையும்.

தீர்த்தமாடுவதற்காக அம்மன் கோயிலில் இருந்து கிழக்கே ஒரு மைல் தூத்தில் உள்ள ஊறணி தீர்த்தக் கரைக்குச் சென்று தீர்த்தமாடிய பின்மிகக் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் ஆலய வாசலுக்குத் திரும்பும் பொழுது பாடப்படும் பாடலே மாரியம்மன் வாசல்பாட்டு முத்துமாரியம்மன் தலைமுழுகி ஆலய கோபுர வாசலை அண்மித்ததும் சகல வாத்தியங்களும் நிறுத்தப்பட்டதும் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட உடுக்குகள் ஒலிக்க இந்தப் பாடல் இசையுடன் பாடப்படும் பொழுது உணர்வு பூர்வமாகவும், பக்தி மயமாகவும் இருக்கும்.

வாசலிது வாசலிது எங்கள்
மாரியம்மன் வரும் வாசலிது
மேடையிது மேடையிது எங்கள்
மெல்லியலாள் வரும் மேடையிது (வாசலிது....)

கங்கையிலே மாரி தலைமுழுகி
கிளி மொழியாள் வரும் வாசல் இது
வைகையிலே மாரி தலைமுழுகி - எங்கள்
வனமயிலாள் வரும் வாசல் இது
(வாசலிது.....)

பொய்கையிலே மாரி தலைமுழுகி - எங்கள்
பூங்கொடியாள் வரும் வாசலிது
சித்திரையா பறுவத்திலே அம்மன்
தீர்த்தமாதியே வரும் வாசலிது
(வாசலிது.....)

வீதிசுத்தி பவனிவரும் எங்கள்
மேகவண்ணன் தங்கை வாசலிது
உலகளந்தோன் தங்கையாராம் அம்மன்
உத்தமியாள் வரும் வாசலிது
(வாசலிது.....)

கோடியா கரைவிட்டு இங்கே
குதித்து வந்தன் வரும் வாசலிது
அரனுடனே வாதாடும் எங்கள்
ஆங்கார மாரியவள் வாசலிது
(வாசலிது.....)

சிவனுடன் வாதாடும் எங்கள்
தேவி நல்லாள் வரும் வாசலிது
நாங்கள் பூசை பண்ணி அனுதினமும்
புகழ்ந்தேற்றும் மாரிவரும் வாசலிது
(வாசலிது.....)

ஆயிரம் மாரி கண்ணுடையாள் - எங்கள்
அலங்காரி வரும் வாசலிது
பதின்னாயிரம் மாரி கண்ணுடையாள் - எங்கள்
பராசக்தி வரும் வாசலிது
(வாசலிது.....)

அதிர்ஷ்டவசமாக இவ்வாலயத்தின் பாரம்பரியங்களும் இவை போன்ற வாய் மொழியாக வந்த பாடல்களும் இசை நாடாவினும், எழுத்து வடிவினும் ஆவணப்படுத்த தப்பட்டுள்ளதால் நாளை தலைமுறையினருக்கு கையளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

எச்சரிக்கையும் பராக்கும்

பல ஆலயங்களின் கோயில் வரலாறுகளில் ஊஞ்சல்பாடல், லாலி எச்சரிக்கை, பராக்கு என்பன பாடப்படும் வழக்கு இருந்து வருகின்றன. வடமராட்சியில் உள்ள புகழ்பெற்ற முருகன் ஆலயமான தொண்டமனாறு செல்வச்சநிதி முருகன் ஆலயத்தின் ஆவணிமாத உற்சவ காலத்தில் இரவுத் திருவிழாவின் பதினைந்து இரவுகளிலும், முருகன் வடகிழக்கு வீதியில் வரும்போது பாடப்படும் பாடலே “எச்சரிக்கை” பாடலாகும்.

சுமார் 150 வருடங்களுக்கு முன்னர் சநிதி முருகன் ஆலய வீதி எங்கும் அர்ந்த காட்டுப் பாதையாகவும், இருள் மயமாகவும் இருந்தமையால் அந்த ஷட்பாக முருகன் அழைத்து வரப்படும் பொழுது முருகனை எச்சரிக்கை செய்வது போல் இந்த எச்சரிக்கைப் பாடல் பாடப்பட்டதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

இப்பாடலும் சரியான காலத்தைக் குறிப்பிடாததுடன் யாரால் பாடப்பட்டது என்ற வரலாறும் அற்றது. இப்பாடலும் முருகன் அடியாரால் வாய்மொழியாகப் பாடப்பட்டு, காலப்போக்கில் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இன்றும் வழங்கில் இருந்து வருகின்றது.

கருணா கரப் பொருளே கணபதியே எச்சரிக்கை
கதிராபுரி நகர்மேவிய கந்தா எச்சரிக்கை

- அருள் கந்தா எச்சரிக்கை

கந்தா செல்வநகர் மேவிய கருணா எச்சரிக்கை
வந்த துயர் தீர்க்கு மெங்கள் வணிகா எச்சரிக்கை

- எங்கள் வணிகா எச்சரிக்கை

வணிகா செட்டிகுமார கார்த்தி கேசா எச்சரிக்கை
வருவார் வருபிணி நீக்கிய முருகா எச்சரிக்கை

- அருள் முருகா எச்சரிக்கை

முருகா அரி முருகா ஆறு முகனே எச்சரிக்கை
கருவா னதுதிர்க்கு மெங்கள் கந்தா எச்சரிக்கை

- எங்கள் கந்தா எச்சரிக்கை

கந்தா கடம் பணிகாதிருத் தணிகா சுப்பிரமணியா
எந்தா கிய மேருவரு கந்தா எச்சரிக்கை

- அருள் கந்தா எச்சரிக்கை

கதிரை மலைக் கரசே என்றும் கருணைக் கடலே
அதி ருபசிங்க காரஆறு முகனே எச்சரிக்கை

- ஆறுமுகனே எச்சரிக்கை

விளையாட்டுப்பாடல்

ஓய்வு நேரங்களில் பொழுதுபோக்கிற்காக குழந்தைகள் முதல் இளைஞர், யுவதிகள் வரை விளையாட்டுக்களில் நேரத்தைக் கழித்தனர். இப்பொழுது எல்லாம் வாழ்கையின் கூடிய நேரம் தொலைக்காட்சியுடனேயே நேரம் கழிவதால் பழந்தமிழ் விளையாட்டுக்கள் அவை தொடர்பான வழக்கில் இருந்த பாடல்கள் என்பனவற்றை இன்றைய தலைமுறையினர் அறிய முடியாமலேயே போய்விட்டது.

விளையாட்டுக்கள் தொடர்பான பாடல்கள் பல்வேறு அமைப்பும், சந்தமும் உடையனவாக இருக்கும். இவை அந்தந்தக் கிராமியச்சூழல் மக்களின் பண்பாடு, பால் என்பனவற்றிற்கேற்ப அமைந்திருக்கும்.

“வட ஆற்காடு மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்”(1988-சென்னை) என்ற நூலில் டாக்டர் மா. கோதண்டராமன் சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்களின் அமைப்பு பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள் எல்லாம் ஒரே வகையான பா அமைப்பை உடையன அல்ல, சிறுவர்களின் மனநிலைக்கேற்பவும் பா அமைப்பு வடிவம் பெறுகின்றது. பெரும்பாலும் இருசீர், முச்சீர் கொண்ட பாடல்களாகவே உள்ளன. மிகச் சில பாடல்கள் மட்டும் நான்கு சீர்களைக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளன. சிந்து, நொண்டிச்

சிந்து போன்றவை இடம்பெறக் காணோம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை விளையாட்டுப் பாடல்கள் தொடர்பான அமைப்பை விளக்குகின்றது எனலாம்.

கிட்டிப்புள்ளு அடித்தல்

யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் அன்று கிராமம் தோறும் விளையாடப்பட்டு வந்த, பழம்பெரும் கிராமிய விளையாட்டுக்களில் ஒன்று கிட்டிப்புள்ளு அடித்தல்.

இன்று நவீன உள்ளக, வெளிக்கள விளையாட்டுக்கள் இப்பிரதேசங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பாரம்பரியமாக வழக்கில் இருந்து வந்த பல விளையாட்டுக்கள் கைவிடப்பட்டு வழக்கொழிந்துவிட்டன.

கிட்டிப்புள்ளு விளையாட்டை சிறுவர்களும் இளைஞர்களும் விளையாடுவார்கள். இதில் இரண்டு தடிகளைப் பயன்படுத்துவர். ஒரு கம்பு ஒரு முழம் நீளமான தாகவும், ஒரு பக்க நுனி கூராக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கும். இது தாய்ப் பொல்லு எனப்படும். மற்றைய பொல்லு, தாய்ப் பொல்லின் மூன்றில் ஒரு பங்கு நீளம் உடையதாக இருக்கும்.

ஒரு குழுவைச் சேர்ந்த வீரன் பெரிய தாய்ப் பொல்லால், சிறிய கிட்டிப்புள்ளை அடித்துவிட்டுப் பாடல் ஒன்றைப் பாடியபடி மூச்சைப் பிடித்து ஓடுவர். ஒவ்வொரு பாட்டிலும் கடைசிச் சொல்லை மீண்டும் மீண்டும் மூச்சு விடாமல் சொல்லிக் கொண்டே ஓட வேண்டும். ஓடுபவன் மூச்சுவிடுகின்றானா என அவதானிப்பதற்காக வேறொருவன் அருகாக ஓடிக் கொண்டிருப்பான்.

இந்தப் பாடலை சிறுவர்கள் இசையுடன் பாடிக்கொண்டே ஓடும் பொழுது பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வழக்கில் இருக்கும் பாடல் ஒன்றைக் கீழே காண்க (ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள் - நடராசா)

கவடியடிக்கக் கவடியடிக்கக்
கைகால் முறியக் கைகால் முறியக்
காலுக்கு மருந்து தேடிக்கட்டு
தேடிக்கட்டு...தேடிக்கட்டு..... தேடிக்கட்டு.....

மாம்பட்டை, மருதம்பட்டை, வெளவாலோடிய தென்னம்பட்டை
பூம்பட்டை, புளியம்பட்டை, பட்டணம் பட்டணம்
பட்டணம்..... பட்டணம்..... பட்டணம்.....

ஆலையிலே சோலையிலே ஆலங்காடிச் சந்தையிலே
கிட்டிப்புள்ளும் பம்பரமும் கிறுகியடிக்கப் பாலாறு
பாலாறு..... பாலாறு.....பாலாறு.....

ஆலஞ் சருகு மடமடவெனவே அங்கொருவண்டிலுருண்டு வரக்
காலாடி வரப் பொழுதேறிவரத் தெந்தட்ட தெருத்தட்ட
தெருவாங்கும் பொறித்தட்ட பூப்பட்டை, புளியம்பட்டை
வெளவாலோடிய தென்னம்பட்டை கவடிக்..... கவடிக்
கவடிக்..... கவடிக்..... கவடிக்.....கவடிக்.....

இப்பாடலில் சிறுவர்களிடையே உடலுறுதியையும், உற்சாகத்தையும்
கொடுப்ப துடன் சேர்ந்து வாழும் கூட்டுறவு மனப்பான்மையும், பொறுமை
என்பனவற்றையும் வளர்க்கின்றது.

உச்சரிப்பு விளையாட்டு

சிறுவர்கள் தமது உச்சரிப்பு, மொழிவளத்தை விருத்தி செய்வதற்கு அன்று
விளையாட்டுக்கள் வழக்கில் இருந்திருக்கின்றன.

பின்வரும் பாடல்களின் அடிகளைத் திரும்பத் திரும்ப உச்சரிப்பதன் மூலம்
சிறுவர்கள் இவ்விளையாட்டை விளையாடுகிறார்கள்.

“கடற்கரையிலே உரல் உருளுது பிரளுது
தத்தளிக்குது தாளம் போடுது உத்தரிக்குது ஓடிவா”

“ஒரு சிறு நரியிலே ஒரு நரி சிறுநரி, சிறுநரி முதுகிலே
ஒரு பிடி நரைமயிர்”

இப்பாடல் அடிகளை சிறுவர்கள் வட்டமாக இருந்து உரத்ததொனியில்
திரும்பத் திரும்ப ஒவ்வொருவராகப் பாடுவார்கள்.

இத்கைய நாட்டார் வழக்கியலில் சிறப்புப்பெற்றிருந்த விளையாட்டுக்கள்
இன்று அருகிப் போய்விட்டமை துரதிர்ஷ்டமானதே.

ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

இவை தமிழ் மக்களிடையே பரம்பரை பரம்பரையாக வழக்கில் இருந்து
வரும் சோகராகம் ததும்பும் பாடல்களாகும். இப்பாடல்கள் துயரப்படுபவர்
தன்னைத் தேற்றிக் கொள்வதற்காகவும் துயரத்தில் பங்கு கொள்பவர் பிறரைத்
தேற்றிக் கொள்வதற்காகவும் இயைபடுத்திப் பாடும் போக்குடைய பாடல்களை
உடையவை.

இவை பல்வேறு உறவுமுறைகளின் பால் பாடப்படுவதுடன் சந்தர்ப்பத்
திற்கேற்ப வகையில் சொற்களை அமைத்துப் பாடப்படுகின்றன.

உதாரணமாக யாழ்ப்பாணக் கிராமிய வழக்கில் உள்ள பின்வரும் ஒப்பாரிப்
பாடல் ஒரு தாய் தன் மகனுக்காகப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது.

“பொன்னான மேனியிலே ஒரு பொல்லாத நோய் வந்ததென்ன
தங்கத் திருமேனியிலே ஒரு தகாத நோய் வந்ததென்ன
ஊருப் பரிகாரி ஒரு உள்ள கதை சொல்லவில்லை. நாட்டுப்
பரிகாரி ஒரு நல்ல கதை சொல்லவில்லை. மலையில் மருந்
தெடுத்து நாங்கள் மாமலையில் தேனெடுத்து இஞ்சி அரைத்து
மல்லோ நாங்கள் ஏலாதி ஊட்டி நின்றோம். குளிகை கரைக்கு
முன்னம் உன் குணமோ திரும்பியது. மருந்து கரைக்கு முன்னம்
உன்மனமோ திரும்பியது. அரைத்த மருந்தோ இங்கே அம்மி
பாழ்போகுதெனை உரைத்த மருந்தோ இங்கே உருக்குலைந்து
போகுதெனை பொன்னும் அழிவாச்சே உன் பொன்னுயிருந்தீங்
காச்சே காசும் அழிவாச்சே உன் கனத்த உயிர் தீங்காச்சே”

யாழ்ப்பாண வழக்கில் செய்திப் பரிமாற்ற ஊடகமாக நாட்டார் இலக்கியங்
கள் கையாளப்படுகின்றன என்பதை இப்பாடலின் அடிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.
இவற்றைப் போன்ற பல தகவல்களைப் பரிமாறும் பல பாடல்களை இன்னும்
கிராமிய வீடுகளில் கேட்கலாம்.

இவ்வாறு ஏர் பூட்டும் வைவத்தின் பொழுதும், கரைவலைகள் இழுக்கும்
பொழுதும், அரிவிவெட்டு, குட்டித்தல் ஆகிய தொழில்கள் நடைபெறும் பொழுதும்,
ஒருவரை நையாண்டி செய்யும் பொழுதும் பாடப்படும் பாடல்கள் வடபுலத்தில்
பல கிராமங்களில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகின்றன.

முடிவுரை

வடபுலத்தின் பொதுவாக நாட்டார் இலக்கியத்தின் மீதான நாட்டம் குறைந்து
வருகின்ற போதும் அவற்றின் பல இலக்கிய வடிவங்கள் இன்றும் எம்முடன்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்குப் பின்வருவனவற்றைக் காரணமாகக்
கொள்ளலாம்.

1. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள்,
மாணவர்கள் இவை தொடர்பான ஆய்வுகளில் கூடிய நாட்டம் கொள்கின்
றமை.
2. க.பொ.த.(உ/த) பாடத்தில் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தில் ஒரு முக்கிய
அலகாகக் குறிப்பிட்டு அவை தொடர்பான வினாக்களையும் தொடர்ந்து
இடம்பெறு வதில் வழங்கும் ஒத்துழைப்புக்கள்.
3. நாட்டார் இலக்கியம் இழிசனர் இலக்கியம் என்று கருதிய நிலையை
மாற்றி உயர்ந்தோர் இலக்கியமாகக் கருதும் மனப்பாங்கை ஏற்படுத்தும்
வகையில் அவற்றுக்குக் காலவடிவம் கொடுத்துப் பாதுகாத்து
வருகின்றமை.

4. நாட்டார் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், செய்திக் குறிப்புக்களையும் அவ்வப்போது பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் ஆர்வத்துடன் பிரசுரித்து வருகின்றமை.

போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம் ஆயினும் “நாட்டாரியல்” என்ற துறையைத் தனித்துவமான ஒரு துறையாக அங்கீகரிப்பதுடன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் பட்டப்படிப்புக்கான ஒரு தனித்துறையாக ஆக்குவதுடன் இத்துறையில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கான வளநிலையம் ஒன்றையும் உருவாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும். மேலும் இவை தொடர்பான கட்டுரைகளுக்கும் ஆய்வு களுக்கும், சஞ்சிகைகளும் வாரப் பத்திரிகைகளும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருதல் வேண்டும்.

அப்பொழுதுதான் தமிழின் பாரம்பரியக் கலைவடிவங்களை அழிந்து விடாமல் பாதுகாக்க முடியும் என்பதை வடபுலத்துக் கல்விச் சமூகமும் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. நாட்டார் வழக்காற்றியல் கட்டுரைகள் (1993) இந்துசமய பண்பாட்டுத் திணைக்களம்
2. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் முத்துமீரான். எஸ்.
3. தமிழில் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வின் வளர்ச்சியும் வரலாறும் ஸ்ரீலங்காசாகித்திய விழாக்கருத்தரங்கு (ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தொகுப்பு)
4. இந்திமரத்தாள் (1985) சண்முகதாஸ் அ. பேராசிரியர் மனோன்மணி. ச. கலாநிதி
5. தமிழில் நாட்டார் பற்றிய தேடல் கட்டுரை - பண்பாட்டியல் சஞ்சிகை சிவத்தம்பி. கா. பேராசிரியர்
6. ஈழத்தத்தமிழ் நாட்டார் வழக்கியற் பரப்பும் அதில் நுண்ணாய்வுக் குட்பட வேண்டிய கூறுகளும் (ஆய்வுக் கட்டுரைகள்) சண்முகதாஸ். அ. பேராசிரியர்
7. வட இலங்கையார் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் இராமலிங்கம். மு.
8. நாட்டுப் பாடல்கள் இராமலிங்கம். மு.
9. ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள் நடராசா. சி.

மட்டக்களப்பு பிரதேச எண்ணெய்ச்சிந்து

ஒரு பன்முக நோக்கு

- கலாநிதி செ. யோகராசா -

அறிமுகம்

- 1.1. **எ**ண்ணெய்ச்சிந்து என்பது வாய்மொழிப் பாடலாக ஈழத்தின் பல பிரதேசங்களிலும் வழங்கி வந்துள்ளது¹.
  - 1.2. இ.து பாடப்பட்ட ஆரம்பநிலையில் திண்ணைப்பள்ளிமுறை நிலவிய காலத்தில் மாணவர்கள் தமது ஆசிரியருக்காக வீடுதோறும் சென்று பொருட்கள் சேகரித்துவரும் சந்தர்ப்பத்தில் பாடப்பட்டு வந்துள்ளது². ஆசிரியருக்காக வீடுதோறும் சென்று சேகரிக்கப்படும் பொருட்களுள் எண்ணெய் முக்கியம் பெற்றுள்ளமையாலும். இத்தகைய பாடல் சிந்து வடிவில் அமைந்துள்ளமையாலும் “எண்ணெய்ச்சிந்து” என்று இப்பாடல் அழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
  - 1.3. மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் நிலவிவந்துள்ள எண்ணெய்ச்சிந்து ஏறத்தாழ 300ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதாக ஆய்வாளர் சிலர் கருதுவா³. (அவ்வாறெனில் இதன் ஆரம்பம் ஏறத்தாழ 1700ஆம் ஆண்டாகலாம்) இத்தகைய எண்ணெய்ச்சிந்து ஏறத்தாழ 1950ஆம் ஆண்டு வரை பாடப்பட்டு வந்துள்ளதாக அறியமுடிகின்றது⁴.
  - 1.4. மட்டக்களப்பில் நிலவிவந்துள்ள எண்ணெய்ச்சிந்து சில வருடங்களுக்கு முன்னர் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளது; மூன்று பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது⁵. இவற்றுள் இரு பதிப்புகள் இங்கு ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மட்டக்களப்பு பிரதேச பாரம்பரியக் கல்வி பற்றியும், பண்பாடு பற்றியும் சமூக நிலை பற்றியும் அறியமுற் படுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகின்றது.
2. **பாரம்பரியக் கல்வி முறை பற்றி.....**
    - 2.1. மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் பாரம்பரியமாக பின்வரும் கல்விமுறைமைகள் நிலவிவந்துள்ளமையை இனங்காணமுடிகின்றது⁶. குடும்ப மட்டத்தில் நிலவிய கல்விமுறை திண்ணைப்பள்ளிக் கல்விமுறை
    - 2.2. மேற்கூறியவற்றுள் குடும்பமட்ட கல்விமுறை என்பது வசதியுள்ள குடும்பத்தினர் ஆசிரியரைத் தமது வீட்டிற்கு அழைப்பித்து தமது பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வழங்கி வந்துள்ளமையைக் கருதுகின்றது. தவிர குடும்ப ரீதியில் இன்னொரு மட்டத்தில் பாரம்பரிய அறிவியல் கலைகளான சோதிடம், வைத்தியம், மாந்திரீகம் என்பனவும் அனுபவம் சார்ந்த தொழில் முறைக் கல்வியாக வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன எனலாம்.

2.3. மேற்சூறிய கல்வி முறைமைகளுள், குடும்பமட்டத்தில் நிலவிய, ஆசிரியரைத் தமது வீட்டிற்கு அழைப்பித்துக் கல்விபோதிக்கும் முறை தளர்ச்சியடைந்த அல்லது மாற்றங்கண்ட நிலையில் திண்ணைப்பள்ளிக் கல்விமுறை உருவாகியிருக்கவேண்டும். இத்தகைய சூழலிலேயே எண்ணெய்ச்சிந்து பாடப்பட்டிருக்க வேண்டும். அது எவ்வாறாயினும், பாரம்பரியமான திண்ணைப்பள்ளிக்கல்வி முறை பற்றி போதிய ஆய்வுகள் நடைபெறாத சூழலில், அக்கல்வி முறைமைபற்றி, எண்ணெய்ச்சிந்து தெரிவிக்கும் விடயங்கள் பயன்மிக்கவை.

2.3.1. அன்றைய (திண்ணைப்பள்ளிக் கல்வியை மேற்கொண்ட) சமூகத்தினர் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தினை - அவசியத்தை - நன்குணர்ந்திருந்த மையை எண்ணெய்ச்சிந்து வெளிப்படுத்துவது முதலில் கவனிக்கத்தக்கது. இதுபற்றி (எதிர்மறையான விதத்தில்) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது⁷.

“கள்வனாய் போகாமல் காவாலி யாகாமல்
சுள்ளி விறகு சுமை தலைமேல் வையாமல்
மாடுகள் மேய்த்து மடையனாகிப் போகாமல்
ஆடுகள் மேய்த்து அலைந்து திரியாமல்
கப்பலதில் ஏறி கலாச பற்றித் தின்னாமல்
குப்பையைச் சுமந்து சுமந்து கொடும்பாவி ஆகாமல்....”

2.3.2. மேற்குறித்த கல்வி ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியதாகும். ஐந்து வயது ஆண்பிள்ளைகள் வெள்ளிக்கிழமை இரேவதி நட்சத்திர வேளையிலே பள்ளிக்குச் செல்ல ஆயத்தம் செய்யப்படுவர் அவ்வேளையிலே பிள்ளையார் சரஸ்வதி வழிபாடுகள் இடம்பெறும்⁸.

“பட்டை புனைந்து பரிவாய் அலங்கரித்து
சட்டையும் இட்டு தலைப்பாவும் தான் அணிந்து
செம்பொன் அரைஞாண்சிறப்பாய் இடுப்பிலிட்டு
அம்பொன் மயிர்கோதி அழகாய் முடித்த பின்னர்”

பள்ளிக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுவர்.

2.3.3. பள்ளியிலே எழுத்தும், கணக்கும் (வாயிற்கணக்கு, பெயர்க்கணக்கு, கேசக்கணக்கு, நாட்கணக்கு, எண்ணற்கணக்கு என பலவகை; “கணக்கு என்பது இங்கு எண்கணிதத்தை மட்டுமன்றி, பலவகையான அளவு முறைகளைக் குறித்திருக்கவேண்டும்.) கற்பிக்கப்படன. தவிர, வேறுசில நீதிநூல்களும் (எ-டு: ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நன்னெறி, நன்வழி) நிகண்டுகளும் தோத்திர நூல்களும் (எ-டு: சஸ்வரணார் மாலை) கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

2.3.4. ஆசிரியருக்கு, அன்றாட உணவிற்குத் தேவைப்படும் பொருட்களும் உட்பு வகைகளும் (எ-டு: வேட்டி, சவுக்காரம்) சேகரிக்கப்பட்டன; பணமும் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

2.3.5. பள்ளிச் செயற்பாடுகளில் நேர ஒழுங்கு முக்கிய இடம்பெற்றிருந்தது. பள்ளிக்குப் பிந்துகின்றபோது கடுந்தண்டனைகள் வழங்கப்படும். (எ-டு: சவுக்கடி, பன்றிச் சுருக்கிட்டு நடக்கவைத்தல், சொன்ன வேலை செய்யாதபோதும், ஒழுங்காகப் பள்ளிக்கு வராதபோதும் கூட இத்தகைய தண்டனைகள் கிடைக்கும்.)

2.3.6. பாடமாக்குதல், எழுதுதல் (அடைவுடன்)சொல்லுதல், பாட்டுப்படித்தல், பழையபாடம் கூறுதல் முதலியன முக்கியமான கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளாக அமைந்தன. இவற்றில் தவறும்போது பலவித தண்டனைகள் கிடைக்கும். (எ-டு: காதிற் பிடித்துக் கிள்ளுதல், மோதிப்பிடித்து முதுகில் போடுதல், பிரம்பால் அடித்தல், கட்டியுருட்டி கடுவெயிலில் நிற்பாட்டுதல்)

2.3.7. இவற்றிற்கப்பால் ஆசிரியர், மாணவரது பழக்கவழக்கங்களிலும் அதி அக்கறை காட்டியுள்ளார் மாணவர்கள் நேரணிதல், நாக்கு வளித்தல், பல்துலக்குதல் உண்மை பேசுதல் முதலான கடமைகளிலிருந்து விலகாமை நன்கு கவனிப்பிற்குள்ளாயிற்று.

2.3.8. திண்ணைப்பள்ளிக் கல்விமுறையில் “உபாத்தியாயர்” தவிர “சட்டம்பி”யும் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தார். மாணவர்க்குத் தண்டனை பெற்றுக் கொடுப்பதிலே இவரும் அக்கறைகாட்டியமையால் மாணவரது பார்வையில் இவர் “சண்டாள மாபாவி”⁹ ஆக விளங்கினார்.

2.3.9. ஆசிரியருக்கான பொருள் சேகரிப்பிலே மாணவர்கள் மிகுந்த கரிசனை காட்டியுள்ளனர். “வீட்டில் எண்ணெய் இல்லாவிட்டால் விடுகாசும் இல்லாவிட்டால் கேட்டுக்கடன் வாங்கி”¹⁰ யாவது தரும்படி நிர்ப்பந்தித்துள்ளனர். தவிர, தமது குறிக்கோளை நிறைவேற்ற பல தந்திரோபாயங்களைக்கூட கையாண்டுள்ளனர். (எ-டு: வீடுதோறும் நடந்துசெல்லும் கஷ்டத்தை மனமுருக்கக் கூறுதல்; தம்மை கஷ்டப்பட்டு பெற்று வளர்த்ததைக் கூறல்¹¹)

மேற்குறித்த திண்ணைப்பள்ளிக் கல்வி முறை சமூகத்தில் எப்பிரிவினருக்கு வழங்கப்பட்டது என்றொரு கேள்வி எழுவது நியாயமானதே. “எண்ணெய்ச்சிந்து” பாடலை வைத்துக்கொண்டு இதற்கு விடை காணலரிது. ஆயினும் சமூகத்தின் அடிநிலை மக்களன்றி சமூகத்தில் ஓரளவு வசதியுள்ளவர்களே இத்தகைய கல்வியைப்பெற்று வந்துள்ளரென்று ஊகிக்க முடிகின்றது”

3. பண்பாட்டு நிலை பற்றி:

எண்ணெய்ச்சிந்து ஊடாக அ.து எழுந்த நிலவிவந்துள்ள கால, பண்பாட்டம் சங்கள் பலவற்றைப் பற்றி அறியமுடிகின்றது.

3.1. மகப்பேற்றுக்காலச் சம்பிரதாயங்கள்

3.1.1. **குரவையிடுதல்:** ஆண்பிள்ளை பிறந்திருப்பின் குரவையிட்டு தமது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவர்.

3.1.2. **உலக்கை எறிதல்:** ஆண்பிள்ளை பிறந்திருப்பின் தகப்பன் அல்லது தாய்மாமன் வீட்டின் கூரைமேல் செல்லுமாறு உலக்கையினை மூன்று முறை எறிவர். (பிறந்த ஆண்பிள்ளை வீரன் என்பதனை உணர்த்துவதற்காக இவ்வாறு நிகழ்ந்து வந்துள்ளது) யாழ்ப்பாணத்தில் இதற்குப்பதிலாக கூரைதட்டும் வழக்கம் நிலவி வந்துள்ளது.

3.1.3. **வாருகல் தட்டுதல்:** பெண்பிள்ளை பிறந்திருப்பின் ஈர்க்கு விளக்கு மாற்றால் வீட்டின் கூரைமேல் தட்டுவர் (வீட்டுவேலை பெண்களுக்குரியதென்பதனை இது உணர்த்தியிருக்கலாம்)

3.1.4. **மருங்கை மணிகட்டுதல்:** முப்பதாம் நாட்சடங்கின்போது, குற்றங்கள் நீங்கும் பொருட்டு மருங்கைச் செடி மணிகளைக் கோர்த்து மாலையாகக் கட்டி அணிவிப்பர்.

3.1.5. **மந்திரங்களால் வலோற்காரம் செய்தல்:** மகப்பேறு கடுமையான நிலையிலுள்ளதெனில் பூசாரி வரவளைக்கப்பட்டு காய்வெட்டுதல் நிகழும்; அவ்வேளை குழந்தையின் பிறப்பும் நிகழ்ந்துவிடும்.

3.1.6. **அட்டதிக்குக் காவல்:** காவல் புரிகட்டுதல் முதலான செயல்கள் இடம்பெறும். காவல் புரிகட்டுதல் என்பது வைக்கோலை வளைத்து வீட்டுவாசலில் இரும்புபோல் போடுதலைக் கருதும் இரவு வேளைகளில் தீ நா போடுதல் இடம்பெறும்.

3.1.7. **இரவல் பால் வாங்கி ஊட்டுதல்:** முதல் பாலை நம்பிக்கொடுக்க முடியாதென்பதனால் இச்செயல் நிகழும்.

3.1.8. **காயம் அருந்துதல்/ கடைச்சரக்கு அருந்துதல்:** ஓமம், வெள்ளைப்பூடு, பெருங்காயம், வெந்தயம், இஞ்சி, தேன் வேர்க்கொம்பு முதலியன சேர்த்துச் செய்யும் மருந்தினை அருந்தக்கொடுப்பர்.

3.1.9. **காறை அணிதல்:** தாலிபோன்ற வடிவிலான வெள்ளி ஆபரணமே காறை. இதனைக் கழுத்தில் அணிவிப்பர்.

3.1.10. இவ்வாறே, அரைஞாண் அணிவித்தல், தவிட்டினால் குழந்தையின் தேகத்தைச் சுத்திசெய்தல், விடிவிளக்கு வைத்தல் முதலான சம்பிரதாயங்களும் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. இன்று இவற்றுட்பல அருகிவிட்டன என்பது யாமறிந்ததே.

4. சமூகநிலை பற்றி:

4.1. கூலி வழங்குதல்:

சமூகத்தில் முக்கியமான தொழில் பார்க்கின்றோருக்குக் கூலிவழங்கப் படுவது கட்டாயமான சமூக நியதியாகப் பின்பற்றப்படுகின்ற நடைமுறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளமை பற்றி எண்ணெய்ச்சிந்து தெரிவிக்கும் செய்தி முக்கியமானது¹². அது பின்வருமாறு:

“உபாத்தியாயர் கூலி உயர் மருத்துவர் கூலி வைத்திருக்கக் கூடாது மாதாவே தந்தனுப்பும் வண்ணான்றன் கூலி மருத்துவச்சி தன் கூலி எண்ணாமல் ஈர்ந்திடுங்கள் இன்பமுள்ள தாய்மாரே நாவிதன் றன்கூலி நயந்த ஆசான் கூலி பேச மொழியின்றி பெருமையுடன் தந்தனுப்பும்”

அதேவேளையில் எண்ணெய்ச்சிந்தின் இன்னொரு பதிப்பு இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது¹³.

“வண்ணான் தன்கூலி மருத்துவிச்சி தன்கூலி அண்ணாவியின் கூலி ஆனபண்டிதன் கூலி உற்றகலை யோதுவிக்கும் உபாத்தியாயர் தன்கூலி நற்றிறமாய் வேலை செய்யும் நாவிதன் கூலி”

மேலே கூலிபெறுவோர் பற்றியு தகவல்களில் சற்று வித்தியாசம் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாவது பாடலிலே முதற்பாடல் போன்று மருத்துவர் முக்கியம் பெறாத அதேவேளையில் கல்வி கூடுதலான முக்கியம் பெற்றுள்ளது. அது மட்டுமன்றி அண்ணாவி பெறும் முக்கியத்துவமும் வெளிப்படுகின்றது. ஆய்வுக்குக் கிடைத்த இரு பதிப்புகளும் மட்டக்களப்பு பிரதேச நூலாக இருக்கின்றபோது - மட்டக்களப்பிலே அண்ணாவிமார் முக்கியம் பெறுகின்றபோது - வாய்மொழிப்பாடலிலே அவர் முக்கியத்துவம் இழந்து போனவை ஏனென்ற வினா எம்முன் எழவே செய்கின்றது.

4.2. மகப்பேற்றுக்கால உதவிகள்:

பெண்ணொருத்தி குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் தறுவாயில் முற்குறிப் பிட்டது போன்று பல சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் நிகழ்கின்ற அதே வேளையில் குடும்ப அங்கத்தவர்களுட்படச் சமூகம் முழுவதும் அப்பெண்ணுக்கு உதவி செய்வதில் முன்னிற்பதையும் “எண்ணெய்ச்சிந்து” ஊடாக அறிய முடிகின்றது. எண்ணெய்ச்சிந்துப் பாடலின் பின்வரும் பகுதி இவ்விதத்தில் கவனத்திற்குரியது ¹⁴:

“ஓடி மருத்துவச்சி ஒண்டொடியைத் தானழைத்து
நாடி யறவோர்கள் நலமுடனே சூழ்ந்து நிற்க
காலுக் கிருப்பாருங் கைதாங்கி நிற்பாரும்
மேலுக்கிருப்பாரும் வேதனையோ வென்பாரும்
தாயும் தமரும் தற்குழ்ந்து தாமிருக்க
ஆய மருத்துவிச்சி அஞ்சாதே என்று சொல்ல
தந்திரங்களாலே தளர்வகற்றி நிற்பாரும்
தேவதைக்கு நேர்வாரும் தெய்வமேயென்பாரும்
நோ வதைக்கு தென்று நுவன்று சலிப்பாரும்
வந்து தனஞ்சயனும் மலர்ப்பாதத் தாலுதைக்க.....”

4.3. குடும்ப/ சமூக உறவு:

“எண்ணெய்ச்சிந்து” பாடலை ஊன்றிப்படிக்கும்போது, மாணவருக்கும் பெற்றோருக்கும் (எ-டு தாய், குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கப்படும் கஷ்டங்கள் உருக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளமை), மாணவருக்கும் ஆசிரியருக்கும் (எ-டு : மாணவர்கள் பொருட்களைச் சேகரிப்பதற்காகப் படும் கஷ்டங்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளமை) இடையிலான உறவு முறையின் முக்கியத்துவமும் இவ்வுறவுமுறைகள் வலுவாகப் பேணப்படவேண்டிய அவசியமும் உணர்த்தப்படுகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

4.4. மட்டக்களப்பு - தமிழகத் தொடர்பு:

“எண்ணெய்ச்சிந்து” பற்றிய ஆய்வுத்தேடலின்போது தமிழகத்தில் வெளிவந்த எண்ணெய்ச்சிந்து நூலொன்று எனது பார்வைக்குக் கிட்டியது. இந்நூலின் மறு பதிப்பு ¹⁵ கொழும்பில் வெளியானது என்பது ஒருபுறமிருக்க, இந்நூலின் பாடலுக்கும் இதுவரை கவனித்த மட்டக்களப்பு பிரதேச எண்ணெய்ச்சிந்துப் பாடல்களுக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமையுள்ளமையை அறிய முடிந்துள்ளது. அது மட்டுமன்றி, தமிழக “எண்ணெய்ச்சிந்து” நூலில் இலங்கையில் வழங்கப்படும் சொல் ஒன்று பற்றி (இறையால்) அடிக்குறிப்புடன் குறிப்பிடப்படுவதும் ¹⁶ அச்சொல் மட்டக்களப்பில் இன்றும் வழக்கிலுள்ள மையம் ¹⁷ கவனத்திற்குரியன வாகின்றன. ஆக, மட்டக்களப்பு - தமிழகத் தொடர்பு பற்றி மேற்கொண்டு சிந்திப்பதற்கும் ஏதோவிதத்தில் எண்ணெய்ச்சிந்துப் பாடல்கள் பயன்படுகின்றன என்பது மனங்கொள்ளத் தக்கது.

5. முடிவுரை:

சுருங்கக்கூறின் “எண்ணெய்ச்சிந்து” மட்டக்களப்பு பிரதேச பாரம்பரியக் கல்வி, பண்பாடு, சமூகம் பற்றிய வரலாற்றினை அறிந்துகொள்வதற்குரிய முக்கியமானதொரு ஆவணமாக விளங்குகின்றமை இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து தெளிவாகின்றதெனலாம். இத்தகைய “எண்ணெய்ச்சிந்து” பாடல்கள் மட்டக்களப்பில் பல கிராமங்களிலும் பாடப்பட்டுவந்துள்ளன; முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலும் நிலவிவந்துள்ளன. இவையாவும் கிடைக்கும்போது மட்டக்களப்பு பிரதேச சமூகவரலாறு பற்றி முழுமையாக அறியும் வாய்ப்பு பெருகுமென்பதில் ஐயமில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

1. (அ) ஆய்வாளர் திரு. ம. சற்குணம் தமது கட்டுரையொன்றின் அடிக்குறிப்பிலே தரும் பின்வரும் நூல் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச எண்ணெய்ச்சிந்து பற்றியதாக லாம்:

எண்ணெய்ச்சிந்து - கலைச்சுடர், பக். 1-8, திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம், 1966.

- (ஆ) மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் வழங்கப்பட்ட “எண்ணெய்ச்சிந்து” இரு தொகுப்புகளாக - மூன்று பதிப்புகளாக - வெளிவந்துள்ளன:

① எண்ணெய்ச்சிந்து, வெளியீடு: இந்துசமய விருத்திச்சங்கம், மட்டக்களப்பு 1983. வித்துவான் F. X. C. நடராஜாவினால் முன்னர் பதிப்பிக்கப்பட்ட நூலின் (எக்ஸெஸ்ஸியர் பவர் பிரஸ், மதுரை 1953) நூலின் மறுபதிப்பு இதுவாகும் (இனி, “இ. ச. வி. ச. பதிப்பு” என்று குறிப்பிடப்படும்.)

② எண்ணெய்ச்சிந்து, தொகுப்பாசிரியர்: தமிழ்மணி விவேகானந்த முதலியார், தொகுப்பு: 1972, ஆரையம்பதி, முதற்பதிப்பு: 1995 (இனி, “விவே” பதிப்பு என்று குறிப்பிடப்படும்)

12. ஆரம்பநிலையில் குருவிற்குத் தட்சணைப் பொருட்கள்பெற இவ்வாறு பாடப்பட்டிருப்பினும், பின்னர் சைவசமயப் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்ட காலத்தில், அவை நிறுவுவதற்குப் பணம் சேகரிக்கும் பொருட்டு மாணவர்கள் வீடுதோறும் செல்லும்போது இப்பாடலைப் பாடியுள்ளனரென்றும், அண்மைக்காலங்களில் மட்டக்களப்பின் சில பிரதேசங்களில் மாணவர்களுக்கு நல்விழுமியங்களைப் போதிக்கும் நோக்குடன் இப்பாடலைப் பாடச் செய்ததாகவும் அறியப்படுகின்றது.

3. எண்ணெய்ச்சிந்து, “விவே” பதிப்பு மு. கு. நூ. ப. 1.

4. மே. கு. நூ, ப. 3.

5. இவை பற்றிய விபரங்கள் குறிப்பு 1இல் (அ) இல் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்மொழியின் சுட்டமைப்புப் பண்பும்

இலக்கியத்தில் அதுன் செல்வாக்கும்

பேராசிரியர். அ. சண்முகதாஸ்

6. இவ்விரு கல்வி முறைகளும் தவிர, பாமர மக்கள் செவியேற்ற கல்விமுறை ஊடாகத் தமது புலமையை விருத்திசெய்து வந்துள்ளனர். இவைபற்றிய மேலதிக விளக்கத்திற்கு, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் 2000ஆம் ஆண்டு (ஓகஸ்ட் 23, 24) நடத்திய நாட்டார் வழக்கியல் கருத்தரங்கிலே இவ்வாய்வாளர் சமர்ப்பித்த பின்வரும் ஆய்வுக்கட்டுரை பயன்படும். “வாய்மொழி மரபுகளின் அடியாக மட்டக்களப்பு பாரம்பரியக் கல்வி”

7. எண்ணெய்ச்சிந்து, இ. ச. வி.ச. பதிப்பு, மு. கு. நூ. ப. 11.
8. மே. கு. நூ. ப. 8.
9. மே. கு. நூ. ப. 14.
10. மே. கு. நூ. ப. 12.
11. இவ்விதத்தில், இ. ச. வி. பதிப்பித்த எண்ணெய்ச்சிந்தின் பின்வரும் பகுதி கவனத்திற்குரியது.

“செல்வக் குமாரரெல்லாஞ் சேரவே வந்துநிற்க
முத்துக் குமாரரெல்லாம் முத்தத்தே வந்துநிற்க
பவளக் குமாரரெல்லாம் பந்தரின்கீழ் வந்துநிற்க”

(ப.10)

இவ்வாறே, “வீட்டில் எண்ணெய் இல்லாவிட்டால் விடுகாசும் இல்லாவிட்டால்” (ப.12) என்ற குறிப்பு முன்னது. இவற்றை ஒருசேர நோக்கும்போது, ஓரளவு வசதி படைத்த குடும்பத்தினர் அதாவது அடிநிலை மக்கள் தவிரந்த ஏனையோர் இக்கல்வியைப் பெற்றிருக்கலாமென்று ஊகிக்கலாம்.

12. எண்ணெய்ச்சிந்து, “விவே” பதிப்பு, மு. கு. நூ. ப. 13.
13. எண்ணெய்ச்சிந்து, இச. வி. ச. பதிப்பு, மு. கு. நூ. ப. 15.
14. எண்ணெய்ச்சிந்து, “விவே” பதிப்பு, மு. கு. நூ., ப. 8.
15. காலங்குடியிருப்பு, மணக்காய்ப் புலவர் பாடிய *எண்ணெய்ச்சிந்து* மேற்பார்வை: மேட்டுப்பாளையம், காளை, ஹசன் அலிப் புலவர், சரஸ்வதி புத்தகசாலை, கொழும்பு 1950 (இந்நூலினைப் பார்வைக்குத் தந்துதவிய கவிஞர் சாந்தி முகைதீன் இவ் ஆய்வாளரது நன்றிக்குரியவர்)
16. மே. கு. நூ., ப. 19.
17. மட்டக்களப்பு பிரதேச பறையர் சமூகத்தவரால், சுடலையில் மரணச்சடங்கு நிகழ்த்தப்படும்போது இச்சொல் இன்னும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. (இத்தகவலை அறியத்தந்த திரு. க. மகேஸ்வரலிங்கம் இவ்ஆய்வாளரது நன்றிக்குரியவர்)

திராவிட மொழியியல் - ஓர் அறிமுகம்

LINGUISTICS AN INTRODUCTION என்னும் ஆங்கில நூலில் சுமில் சுவெலெபில் (1990) “திராவிடமும் யப்பானியமும்” என்னும் இயலில் ஓர் அருமையான சுவையான கருத்து ஒன்றினை முன்வைக்கிறார். ஜே. விந்யோஸ்ருப்னி (J: V. Neustopny) என்பவர் யப்பானிய மொழியிலே செறிந்துள்ள ஓட்டமைப்புப் பண்பின் செல்வாக்கினாலே அம்மொழியின் கவிதையிலே அடியிறுதி இயையுத்தொடைப் பண்பு இல்லாமலுள்ளது எனக் கூறியுள்ளார். இவருடைய கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் சுவெலெபில் (பக். 119) ஓட்டமைப்புப் பண்பின் செல்வாக்கினாலேயே உண்மையான தமிழ் (திராவிட) யாப்பமைப்பிலும் அடியிறுதி இயையுத்தொடை காணப்படாமலுள்ளது என்று கூறுகின்றார். சுவெலெபில் கூறிச் சென்றுள்ள இக்கருத்துத் தமிழ்மொழிக்குப் பொருந்துவதாயமெகின்றதை ஆராய்வதுடன் அதற்குரிய சான்றுகளை முன்வைப்பதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மொழியின் “ஓட்டமைப்புப் பண்பு” பற்றியும் செய்யுளில் “அடியிறுதி இயையுத்தொடை” பற்றியும் முதலிலே விளக்கம் தாவேண்டும்.

(அ) “ஓட்டமைப்புப் பண்பு”

உலகிலே ஓட்டமைப்புப் பண்புடைய பல மொழிகள் உள்ளன. திராவிட மொழிகளெல்லாம் ஓட்டமைப்புப் பண்புடையன. திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றாகிய தமிழ்மொழி ஓட்டமைப்புப் பண்புடையது. ஓர் அடிச்சொல்லுடன் பல ஓட்டுக்களை ஆக்கும் பண்பு தமிழ்மொழியிலே காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக என்னும் அடிச்சொல்லை எடுத்துக்கொள்வோம்.

படி :	படி-ந்த்-ஆன்	- படிந்தான்
	படி-கின்ற-ஆன்	- படிக்கின்றான்
	படி-வ்-ஆன்	- படிவான்
	படி-த்த்-ஆன்	- படித்தான்
	படி-க்கின்ற-ஆன்	- படிக்கின்றான்
	படி-ப்-ஆன்	- படிப்பான்
	படி-பு	- படிப்பு
	படி-வு	- படிவு
	படி-ம்-அம்	- படிமம்
	படி-கை	- படிக்கை

படி-தல்	- படிதல்
படி-த்தல்	- படித்தல்
படி-க்க-அ-பட்-அது	- படிக்கப்பட்டது
படி-ப்பி-த்த-ஆன்	- படிப்பித்தான்

பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ்ச் சொற்கள் இவ்வாறு பல அடிச்சொற்களுடன் ஒட்டுக்களை ஒட்டுவதால் ஆக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஒட்டுக்களைச் சேர்க்கும்படித்து அவ்வொட்டுக்கள் வேறு மொழிகளிலே தனித்து நிற்பதுபோல் அன்றி, தமிழிலே அடிச்சொல்லுடன் சேர்ந்து விடுகின்றன. இவ்வாறு சேர்ந்த சொற்களைப் பிரிக்கும்படித்து சிற்சில வேளைகளில் மயக்கமேற்படுவதுண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, *அவரைக்காய்* என்னும் சொல்லை,

அவரை - காய்
அவர் - ஐ - காய்

என்று இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது அவரையினுடைய காய் என்று பொருள்படும். இரண்டாவது “அந்த ஆளைக் காய்” (சினத்தல்) என்று பொருள்படும். இத்தகைய இயல்பு தமிழ்மொழியில் ஒட்டமைப்புப் பண்பினாலேயே ஏற்படுகின்றது. தமிழ்க்கவிதைகளுக்கு ஒருவகையான கவர்ச்சியாற்றலை கொடுக்கும் ஓர் அணிவகை இவ்வொட்டமைப்புப் பண்பினாலேயே அமைகின்றது. இதனால் இவ்வணியை ஒட்டணி என்றே பெயரிட்டுள்ளனர்.

“வெள்ளரிக்காயா விரும்பு மவரைக் காயா
உள்ளமிளகாயா ஒரு பேச்சரைக்காயா”

என்னும் பாடலை இரண்டு வகையாகப் பிரித்துப் பொருள்கொள்ளலாம்.

“வெள்ளரிக்காயா விரும்பும் அவரைக்காயா
உள்ள மிளகாயா ஒரு பே(ய்)ச் சரைக்காயா

“வெள்ளரிக்காயா? விரும்புகின்ற அவரைக்காயா? பெருந்தொகையாக உள்ள மிளகாயா? ஒரு பேச்சரைக்காயா?” என்று நாம் உண்ணுகின்ற மரக்கறி வகைகளை நிலைப்படுத்துவதாக இப்பாடலைக் கொள்ளுதல் ஒருவகை.

வெள் அரிக்கு ஆயா! விரும்பும் அவரைக் காயா!
உள்ளம் இளகாயா! ஒரு பேச்சு உரைக்காயா!

“வெண்மையான காப்பை அணிந்த பெண்ணே! (உண்ண) விரும்புகின்ற அவரைச் சினக்க வேண்டாம்! (உன்) உள்ளம் இளக மாட்டாயா! (என்னுடன்) ஒரு பேச்சு உரைக்கமாட்டாயா” என்று இன்னொரு வகையிலும் பொருள் கொள்ளலாம். இவ்வாறு இரட்டுற மொழியக்கூடிய பாடல் அமைவதற்குத் தமிழ் ஒட்டு மொழிப் பண்பே வகை செய்கின்றது. “வெள்ளெருக்கஞ் சடைமுடியான்..... என்னும் கம்பராமாயணப் பாடலிலே “ஒருவன் வாளி” என்று முடியும் இறுதி அடியினையும் “ஒருவன் வாளி” என்று பிரிக்கும்போது “ஒப்பற்றவனுடைய அம்பு என்னும் பொருளையும் “ஒரு வன் வாளி” என்று பிரிக்கும்போது “ஒரு வலிமை மிக்க அம்பு” என்னும் பொருளையும் தருவது இத்தகைய ஒட்டணிப் பாங்கேயாகும்.

(ஆ) அடியிறுதி இயைபுத் தொடை:

தமிழிலே எதுகை, மோனை என்று செய்யுளிலே அமைவனவற்றை ஆங்கிலத்திலே பொதுவான *Rhyme* என்று குறிப்பிடுவர். ஆங்கிலம் போன்ற இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளிலே Rhyme என்பது கவிதை அடிகளின் இறுதியிலே இடம்பெறுவதாகும். இறுதியில் இடம்பெறும் சீர்களிலோ சொற்களிலோ ஒலியியைபு ஏற்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

Twinkle twinkle little star
How I wonder what you are
Up above the world so high
Like a diamond in the sky

என்னும் கவிதைப் பகுதியிலே நான்கு அடிகள் உள. முதலிரு அடிகளிலும் இடம்பெறும் ஈற்றுச்சொற்கள் Star, are என்னும் இரண்டிலும், இறுதி இரண்டடிகளிலும் இடம்பெறும் ஈற்றுச்சொற்கள் High, sky என்னும் இரண்டிலும் ஒலி இயைபு இடம்பெறுகின்றது.

திராவிட மொழிகளுள் மிக நீண்டகால இலக்கியப் பாரம்பரியமுடையது தமிழ்மொழி. இம்மொழியின் பண்டைய செய்யுட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே சுவெலெபிலினுடைய கூற்றின நாம் ஆராயவேண்டும். ஆங்கிலம் போன்ற இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளிலே ஈற்று இயைபுத்தொடை (Rhyme) காணப்படுவதாக முன்னர் குறிப்பிட்டோம். ஆங்கிலக் கவிதையொன்றையும் எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளைச் சேர்ந்த சமஸ்கிருதத்தில்,

அக்னிம் ஈலே புரோஉறிதம்
யக்ஞஸ்ய தேவாம் ரித்விஜம்
ஹோதாரம் ரத்நாதமம்

என்னும் இருக்கு வேதப் பாடலையும் சிங்கள மொழியில்,

முவ சினி தல்லா அஸ கினி தல்லா
தஹஸக் அவிகென சினியம் கல்லா
சினி துல் மத்தென் எனியம் பல்லோ

என்னும் பாடலையும் எடுத்துக்காட்டுகளாகத் தருகிறோம். இவற்றிலெல்லாம் ஈற்று இயைபுத்தொடை இடம்பெறுவதைக் காணலாம். தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே இத்தகைய ஈற்றுத்தொடை இடம்பெறுகின்றதா என்பதை நோக்கலாம். தமிழ்ச்செய்யுட்களிலே ஈற்று ஒலியியைபுப் பண்பு பிற்காலத்திலேயே இடம்பெறத் தொடங்கியுள்ளது. தமிழின் மிகப் பழையனவாகிய சங்கச் செய்யுட்களிலே எதுகை, மோனைஆகியன அருகியே காணப்பட்டன. புறநானூறு என்னும் நூலிலே எதுகை, மோனை வையுமின்றிப் பேச்சோசை அமைப்பிலே பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

“அதெளெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரின்
ஒருவ னாட்டும் புல்வாய் போல
ஒடி உய்தலும் கூடுமன்
ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்கும்மா காலே”

என்னும் செய்யுளை (193) எடுத்துக்காட்டாக்கலாம். பிற்காலத்து யாப்பு இலக்கண நூல்கள் கூறும் எதுகை, மோனை போலன்றிப் பேச்சோசையிலே இடம்பெறும் சில ஒலியியையுடையனவாகப் பல செய்யுட்கள் புறநானூற்றிலும் ஏனைய சங்க நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகக் குறுந்தொகையிலே,

“இல்லோ னின்பங் காமுற் றாஅங்கு
அரிதுவேட் டனையா னெஞ்சே காதலி
நல்ல லாகுத லறிந்தாங்கு
அரிய ளாகுத லறியா தோயே”

என்னும் செய்யுளில் (120) “இல்லோன்” “நல்லன்” என்பன முறையே முதலடியிலும், மூன்றாமடியிலும் “அரிது” “அரிய” என்பன முறையே இரண்டாமடியிலும் நான்காமடியிலும் இடம்பெறுகின்றன. இத்தகைய ஒலியியையு சில பாடல்களிலேயே காணப்படுகின்றது.

“பூழ்க்கா லன்ன செங்கா லுமுந்தின்
ஊழ்ப்படு முதுகா யுழையினங் கவரும்
அரும்பனி அச்சிரந் தீர்க்கும்
மருந்துபிறி தில்லையவர் மணந்த மார்பே”

என்னும் குறுந்தொகைச் செய்யுளில் (68) “பூழ்”, “ஊழ்”, “அரும்பு”, “மருந்து” என முறையே நான்கடிகளின் முதலசைகளிலே ஒலியியையு ஏற்படுவதையும் “பூழ்க்கால்”, “செங்கால்” என முதலடியிலும் “ஊழ்”, “உழை” என இரண்டாமடியிலும் “அரும்” “அச்சிரம்” என மூன்றாமடியிலும் “மருந்து” “மணந்த” “மார்பு” என நான்காமடியிலும் ஒலியியையு ஏற்படுவதையும் இங்கு எடுத்துக்காட்டலாம்.

பிற்கால யாப்பிலக்கணக் கட்டளைக்கு ஏற்புறும் எதுகை, மோனை, அமைந்த செய்யுட்கள் சங்க இலக்கிய நூல்களுள் கலித்தொகையிலும் பரிபாடலிலும் இடம்பெறத் தொடங்குகின்றன.

“எறித்தரு கதிர்தாங்கி ஏந்திய குடைநீழல்
உறித்தாழ்ந்த கரகமும் உரைசான்ற முக்கோலும்
நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறொரா செஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயல்மாலைக் கொளைநடையந்தணீர்”

என்னும் கலித்தொகை (8) செய்யுளடிகளையும்,
“புலவரை யறியாப் புகழொடு பொலிந்து
நிலவரை தாங்கிய நிலைமையிற் பெயராத்
தொகையா நேமிமுதல் தொல்லிசை யமையும்
புலவராய் புரைத்த புனைநெடுங் குன்றம்”
என அமையும் பரிபாடல் பதினைந்தாம் பாடலடிகளையும் இங்கு எடுத்துக்

காட்டுகலாகத் தரலாம். இத்தகைய எதுகை மோனையமைப்புத் தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக எழுந்த தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே இடம்பெற்று வரலாயிற்று.

இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிச் செய்யுட்களிலே நெடுங்காலமாக இடம்பெற்றுவந்த அடியிறுதி ஒலியியையு பண்பும் தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே இடைக்காலத்திலே இடம்பெறத் தொடங்குவதைக் காணமுடிகின்றது. ஆனால், இவற்றிலே வழக்கமாகத் தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே இடம்பெறும் அரையிறுதி ஒலியியையும் சேர்ந்து வருவதைக் காணக்கூடியதாயுள்ளது. நந்திக்கலம்பகம் (கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு) கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களுள் ஒன்றினை எடுத்துக் காட்டாக இங்கு தருகின்றோம்.

“செழுமலர் துதைதரு தெரிகணை மதனனது
எழில்உடல் பொடிபட எரிதரு நுதலினை
அருவரை அடிஎழ முடுகிய அவுணனது
ஒருபது முடிஇற ஒருவிரல் நிறுவினை”

இச்செய்யுளிலே “மதனனது” “அவுணனது” “நுதலினை” “நிறுவினை” எனும் அடியிறுதி ஒலியியையுடிகள் இடம்பெறுகின்றன. பதினான்காம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் பல இசைப்பாடல்களிலே அடியிறுதி எதுகை பெருமளவு இடம்பெறலாயிற்று. சித்தர் பாடல்களிலே பல எடுத்துக் காட்டுக்களைக் காணலாம்.

கடுவெளிச் சித்தருடைய:

“நந்த வனத்திலோ ராண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டிக்
கொண்டுவந் தானொரு தோண்டி மெத்தக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிக் போட்டுடைத் தாண்டி”

என்னும் பாடலிலே “ஆண்டி”, “வேண்டி”, “தோண்டி”, “போட்டுடைத்தாண்டி” என்னும் ஒலியியையு எதுகை இடம்பெறுகின்றது. அவருடைய பாடல்கள் எல்லாமே இப்படியான அடியிறுதி எதுகை கொண்டனவாயமைகின்றன.

பள்ளு, குறவஞ்சி போன்ற இசைநாடகப் பண்புடைய இலக்கிய வடிவங்கள் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தோன்றுகின்றன. குமரகுருபரருடைய மீனாட்சியம்மை குறம், முக்கூடற்பள்ளு, திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி போன்ற இலக்கியங்களிலே பல செய்யுட்கள் அடியிறுதி எதுகை கொண்டனவாயமைந்துள்ளன.

“கொழுங்கொடியில் விழுந்த வள்ளிக் கிழங்கு கல்லி எடுப்போம்
குறிஞ்சிமலர் தெரிந்து முல்லைக் கொடியில் வைத்துத் தொடுப்போம்
பழம்விழுந்த கொழுஞ்சாற்றின் தேறலின் வாய் மடுப்போம்
சிம்புரியின் கொம்பெடுத்து வெம்பதினை இடிப்போம்.”
என்னும் மீனாட்சியம்மை குறம் பாடலிலே “எடுப்போம்”, “தொடுப்போம்”

“மடுப்போம்”, “இடிப்போம்” என்னும் ஒலியியைபு அலகுகள் இடம்பெறுகின்றன. முக்கூடற்பள்ளு நூலிலிருந்து பின்வரும் பாடல் எடுத்துக்காட்டாகத் தரப்படுகின்றது,

“தத்தும் யாய்புனல் முத்தும் அடைக்கும்
சாலைவாய்க் கன்னல் ஆலை உடைக்கும்
கத்தும் பேரிகைச் சத்தம் புடைக்கும்
கலிப்பு வேலை ஒலிப்பைத் துடைக்கும்
நித்தம் சாறயர் சித்ரம் படைக்கும்
நிதியெல் லாந்தன் பதியிற் கிடைக்கும்
மத்தம் சூடும் மதோன்மத்த ரான
மருதீசர் மருதூர் எங்கள் ஊரே”

அண்ணாமலை ரெட்டியாருடைய காவடிச் சிந்துப் பாடல்களிலே அடியிறுதி எதுகை பெருமளவு பயின்று வந்துள்ளது. பாரதியினுடைய சந்திப் பாடல்களும் இப்பண்புடையதாயமைகின்றன. பாரதியின்,

“வெடிபடு மண்டத் திடிபடு தாளம் போட - வெறும்
வெளியி லிரத்தக் களியொடு பூதம் பாடப - பாட்டின்
அடிபடு பொருளின் அடிபடு மொலியிற் கூடக - களித்
தாடுங் காள்! சாமுண்ட! கங்காளி!”

என்ற ஊழிக்கூத்துப் பாட்டிலும்

“காலமாம் வனத்திலண்டக் கோலமா மரத்தின்மீது
காளிசக்தி யென்றபெயர் கொண்டு - ரீங்
காரமிட் டுலவுமொரு வண்டு - தழல்
காலும் விழி நீலவன்ன மூல அத்து வாக்களெனும்
கால்களா றுடைய தெனக் கண்டு - மறை
காணுமுனி வோருரைத்தார் பண்டு”

என்று “மஹாகாளியின் புகழ்” என்னும் பாட்டிலும் அடியிறுதி எதுகை அமைவதைக் காணலாம். பிற்காலத்திலே பல கவிதைகளிலே இத்தகைய செய்யுட்பண்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

செய்யுளிலே அடிமுதல் எதுகை நீண்டகாலமாகக் காணப்படும் பண்பாகும். ஆங்கிலச் செய்யுளைத் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கும் போதுகூட இப்பண்பே மேலோங்கி நிற்கின்றது. தமிழ்ச் செய்யுளின் அடிமுதல் எதுகையாலே ஒரு நல்ல பயன்பாடு இருந்தது.

நீண்டகாலமாக எம்முடைய எழுதுகருவிகள் ஓலை - எழுத்தாணி, கல் - உளி, சீலை - தூரிகை ஆகியனவாகவே அமைந்தன. இவற்றுள் ஓலை - எழுத்தாணி மிகப் பெரிய அளவிலே பயன்படுத்தப்பட்டன. ஓலையிலே எழுதுகின்றபோது செய்யுட்களை அடிபிரித்தெல்லாம் எழுதுவதில்லை. தற்போது நாம் கையாளும் குறியீடுகளெல்லாம் ஆங்கிலக் கலீவியினாலே பெறப்பட்டவை. இன்றைய

கணனித்திரை 21 அலகுகளைக் கொள்ளுமெனில், மொழியின் ஒழுங்கினை அறியாதவர், 21எழுத்துக்களை அச்சிடுவதுபோல (சில வெளிநாட்டுத் தமிழ்க்கணனிப் பிரகரங்களில் இப்படி நடக்கின்றது) ஓலையில் இடமிருக்கும் வரையும் எழுதினார்கள். செய்யுளின் அடி, சொற்றொடர், சீர் போன்றவைவற்றுக் கேற்றபடி எழுதப்படுவதில்லை. ஆனால், காலங்காலமாக ஓலையிலே எழுதப்பட்ட செய்யுட்களை இலகுவாக அடி, சீர் பிரித்துப் படித்து விடுகிறார்கள். இதற்குச் செய்யுளின் அடிமுதல் எதுகை ஓரளவு வாய்ப்பாக இருந்தது. ஓலையிலே பின்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது எனக் கொண்டால்,

“பொன்னின் சோதிபோதினினாற்றம்பொலிவே போலதெனனுணதேனின்
தீஞ்சுவை செஞ்சொற் கவியின்பம கன்னிமொடத்துமபரின
மாதேகளிபே டோடன மமமாடும் முனதுறைகண்டங்
கயலநின்றார”

அப்பாடலின் அடியை முதலடியின் எதுகையாக அமையும் “ன்” மெய்யெழுத்து இரண்டாவது அடியின் தொடக்கத்தை இனங்காணத் துணைசெய்கின்றது எனவே,

“பொன்னின் சோதி போதினி னாற்றம் பொலிவேபோல்
தென்னுண் தேனின் தீஞ்சுவை செஞ்சொற் கவியின்பம்
கன்னிம் மாதத்தும்பரின மோடே களிபேடோ
டன்னம் மாடும் முனதுறைகண்டங்கயல் நின்றார்”

என்று அடிகளைப் பிரித்தறிய அடிமுதல் எதுகை பயன்படுகின்றது. அச்சியந்திரம் வந்தபின்னர் அடிபிரித்து அச்சிடக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டபோதிலும் அடிமுதல் எதுகை அமைத்துச் செய்யுளமைக்கும் பழக்கம் இன்றுவரைக்கும் பின்பற்றப் படுகின்றது. புதுக்கவிதை பாடும் கவிஞர்கள் இந்நீண்டகால மரபிலிருந்து விடுபடுவதை நாம் இன்று காணக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளிலே இடம்பெற்ற (அடியிறுதிச் சொல் எதுகை) ஒட்டுமொழிகளாகிய தமிழ் (திராவிட) யப்பானிய மொழிகளிலே பெரிதும் இடம் பெறாமல் இருப்பதற்கு அம்மொழிகளின் ஒட்டமைப்பே காரணமாக அமைகின்றது. ஆங்கில மொழிச் சொற்கள் தனித்தனியாக அமைவன. இவை அடியிறுதியிலே இயையுபெற்று வருவதற்குப் பயன்படுத்தமுடியும். ஆனால் தமிழ் போன்ற மொழிகளிலே பெரும்பாலான சொற்கள் ஒட்டமைப்பிலேயே அமைகின்றன. இதனால் அடியிறுதிச் சொல் எதுகை அமைப்பதிலே பல சிக்கல்கள் உள்ளன. தமிழ் எதுகை, மோனைகளெல்லாம் எழுத்துக்கள் அல்லது அசைகளிலே பெரும்பாலும் தங்கியுள்ளன யப்பானிய மொழியிலே இதுகூட அருகியே காணப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பில் மறைந்துவரும்

கொம்பு விளையாட்டு

க. மகேஸ்வரலிங்கம்

பாரம் பரியமான சுதேச விளையாட்டுக்களும் நாட்டாரியலுள் புகுத்தி ஆராயப்பட வேண்டியவை. மட்டக்களப்பின் சுதேச விளையாட்டுக்களும் தலையானது கொம்பு விளையாட்டு. இவ்விளையாட்டினை எடுத்துக் காட்டுவதும் இதில் உள்ள சில அம்சங்களை ஆராய முயற்சிப்பதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். மேலும் மட்டக்களப்பின் வரலாறு இன்னும் எழுதப்படவில்லை. எனவே மட்டக்களப்பின் வரலாற்று உண்மைகளை பல வழிகளிலும் தேட முயற்சிப்பது அவசியமாகும். இவ்வகையில் கொம்பு விளையாட்டினூடாக மட்டக்களப்பின் தொன்மத்தை காணும் நோக்கும் இதில் புலனாகும்.

முன்னுரை

கொம்பு விளையாட்டு இந்நாட்டில் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் பேராற்றும் பெருமைக்குரியது. இத்தோடு தமிழர்களின் வீர விளையாட்டாகவும், தேசிய விளையாட்டாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனினும் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய தமிழ் இடங்களில் இவ் விளையாட்டு நிகழ்ந்ததாகச் சான்றுகள் இல்லை. சிங்களவர் மத்தியில் வாத்துவ, கொத்துப்பிட்டிய, உடுப்பில, அப்பிட்டிய, அங்கெட்டிகம, அங்கெலி, குருநாகல் முதலிய இடங்களில் இது தொடர்ந்து விளையாடப்பட்டதாகக் கூறுவர். மேலும் அம்புவத் என்னும் சிங்கள நூல் இவ்விளையாட்டுப் பற்றிக் கூறுகின்றது. இவ்வாறு வேறு இடங்களில் இவ்விளையாட்டு காணப்பட்டாலும் மட்டக்களப்பில் கொம்பு விளையாட்டு தனித்துவமானது இம்மாநிலத்தில் இவ்விளையாட்டு பரவலாக செல்வாக்கு பெற்றிருந்ததோடு பாணமை, பட்டிமேடு, தம்பிலுவில், காரைதீவு, வீரமுனை, நீலாவணை, எருவில், மண்டூர், களுதாவளை, தேற்றாத்தீவு, முதலைக்குடா, மகிழடித்தீவு, கொக்கட்டிச்சோலை, முனைக்காடு, கன்னங்குடா, வந்தாறுமுலை, சித்தாண்டி என பல கிராமங்களிலும் விளையாடப்பட்டு இன்று மறையும் நிலையில் உள்ளது. இந்நிலையில் இதனை ஆழ அகல நோக்குவது அவசியமாகின்றது.

2. கொம்பு விளையாட்டின் தொன்மை:

இந்நாட்டின் தொல்சூழ் மக்களாகிய வேடரால் கொம்பு விளையாட்டு பாரம்பரியமாக விளையாடப்பட்டு வந்தமை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. இத்தகைய வேடரின் கொம்பு விளையாட்டிற்கு உதாரணமாக விளங்குவது பாணமையில் நடைபெற்று வந்த கொம்பு விளையாட்டாகும். இவ்வேடுவர் இந்நாட்டில் ஆரியருக்கும், திராவிடர்களுக்கும் முன்பு வாழ்ந்த ஒஸ்ரலோயிட் இனத்தவரென்பர். இம்மக்களே

இந்நாட்டின் பெருங்கல் பண்பாட்டு யுகத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் ஆவர். இத்தொல் சூழிகள் பற்றி வரலாற்று ஆசிரியர்களான பரண விதான, மென்டீஸ் முதலியோர் தவறுதலான கருத்துக்களை வெளியிட்டாலும் இவர்கள் பற்றிய ஆய்வின் அவசியத்தை இற்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே பரணவிதான வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். பேராசிரியர் சி. சிற்றம்பலம் உட்பட தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் பலரும் இத்தொல்சூழ்மக்கள் பிற்பட்டவர்களின் பண்பாட்டிற்கு பல்துறைகளில் உதவியுள்ளமை பற்றி சுட்டிக்காட்டி வருகின்றனர். இவ்வகையிலான ஒரு பண்பாட்டின்சமே கொம்பு விளையாட்டாகும். இக்கொம்பு விளையாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் கொம்பு, பில்லி, அடை, ஆப்பு, அரிப்பு, வடம் முதலான பல சொற்களும் முல்லை நில வாழ்க்கையையும் அதனோடு தொடர்புடைய மந்தை மேய்ப்பு தொழிலையும் மேற்கொண்டு மக்கள் நாடோடியாக வாழ்ந்த இடைப்பட்ட கற்காலத்தில் இக்கொம்பு விளையாட்டு தோற்றம் பெற்றதென கருதவேண்டியுள்ளது. மேலும் இவ்விளையாட்டை உற்று நோக்கும்போது மரம், கொடி, நார் முதலிய காட்டுப் பொருட்களில் அனுபவம் மிக்க நிலையை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இது காட்டு வாழ்வில் விடுபடாத நிலையைக் காட்டி நிற்கின்றது. கொம்பு விளையாட்டில் இரும்பை பயன்படுத்த பல வாய்ப்புக்கள் உள்ளன எனினும் அவ்வாறு இரும்பை எந்த இடத்திலும் உபயோகப்படுத்தியதாக இல்லை. எனவே இந்நாட்டில் இரும்பு யுகம் தோற்றம் பெறுவதற்கு முன்பே இவ்விளையாட்டு பூரணமாக திட்டம் செய்யப்பட்டிருந்தது எனலாம். மேலும் கொம்பு விளையாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் உத்திகளையும் நுட்பங்களையும் உற்று நோக்கும்போது கல்லாயுதங்களை பயன்படுத்திய மனிதன் அதில் இருந்து விடுபட்டு மர ஆயுதங்களை பயன்படுத்திய காலத்தை காட்டி நிற்கிறது.

கொம்பு விளையாட்டின் பண்டைய நிலையை அவதானிக்கையில் இந்நாட்டின் தொல்சூழிகளான ஒஸ்ரலோயிட் மக்களின் மரவழிபாடு, தாய் வழிபாடு என்பன இதன் அடிப்படையாக அமைவதை அவதானிக்கலாம். இத்தோடு ஆதிமக்களின் வழிபாட்டோடு தொடர்புடைய ஆடையின்றி ஆடுதல், ஆண், பெண் புணர்ச்சியின் குறியீடாக அமைதல் முதலிய அம்சங்களை உற்று நோக்கலாம். இவற்றால் எல்லாம் கொம்பு விளையாட்டு இந்நாட்டில் ஆரியர் வருகைக்கு முற்பட்டது என தீர்மானிக்கலாம்.

3. வழிபாட்டு முக்கியத்துவம்:

இந்நாட்டில் தமிழ் மக்கள் கண்ணகியம்மனுக்கும் சிங்கள மக்கள் பத்தினி தெய்வத்திற்கும் படையலாக கொம்பு விளையாடி வருகின்றனர். இதனால் வழிபாட்டுத் துறையில் கொம்பு விளையாட்டு முக்கியம் பெறுகின்றது. உலகில் கண்ணகி வழிபாட்டிற்கு அதிமுக்கிய இடம் வழங்கியுள்ளவர்கள் மட்டக்களப்பார் எனலாம். இங்கு ஊர்கள் தோறும் கண்ணகியம்மன் கோயில்களைக் காணலாம் இக் கோயில்களில் வருடாந்த உற்சவமாகிய சடங்கு, வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும். எனினும் கொம்பு விளையாட்டு ஆடி மாதத்தை அடுத்த ஆவணி, புரட்டாதி மாதங்களில் நிகழ்வது இங்குள்ள நடைமுறை. தலைமழை பெய்வதை எதிர்பார்த்து இக்கொம்பு விளையாட்டின் நிறைவு அமைவுறும்.

மட்டக்களப்பில் பண்டைய கண்ணகி அம்மன் கோயில்கள் கொம்பு விளையாட்டின் அவசியம் கருதி அதற்கு உதவக்கூடிய முறையில் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. இக்கோயில்களின் கருவறையில் இரு மருங்கிலும் இரண்டு கொட்டறைகள் இருந்தன. இக்கொட்டறைகள் கொம்பு விளையாட்டின் இரு பிரிவினராலும் தங்கள் விளையாட்டிற்குரிய உதிரிப் பொருட்களை களஞ்சியப் படுத்த பயன்படுத்தப்பட்டன. இதற்கு விதிவிலக்காக கொம்பு விளையாடாத இடங்களில் இருந்த கண்ணகியம்மன் கோயில்கள் ஏனைய கோயில்கள் போல் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. சில ஊர்களில் கண்ணகிக்கு கோயில் இல்லாத போதும் கொம்பு விளையாடப்பட்டது. அத்தகைய ஊர்களாக மண்டூர், களுதாவளை, தேற்றாத்தீவு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மட்டக்களப்பார் கண்ணகிக்கு சடங்கு செய்வதும் கொம்பு விளையாடுவதும் இத்தெய்வத்தின் கோபத்தை போக்கி சாந்தப்படுத்த உதவும் என நம்புகின்றனர். இந்நம்பிக்கை பாண்டிய நாட்டிலும், பாண்டிய நாட்டில் இருந்து வேறு இடங்களில் குடியேறியவர்களிடத்திலும் பெரிதும் காணப்படும் ஒன்றாகும். மேலும் இவ்வடிப் படையில் கொம்பு விளையாட்டின் தொடக்கம் பற்றி மட்டக்களப்பில் ஒரு கதை நம்பப்பட்டு வருகிறது. அக்கதை:-

மதுரையை எரித்தும் கண்ணகியின் சீற்றம் தணியவில்லை. இந்நிலையில் இடையர் சேரிக்கு சென்றார். அங்கு அவளது சீற்றத்தை தணிக்க இடையர் பல முயற்சிகள் செய்தார். அவற்றுள் ஒன்று இடைச்சேரி சிறுவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட கொம்பு விளையாட்டு. அங்கு வாழ்ந்த சிறுவர்கள் தம்மை இரு பிரிவினராகப் பிரித்து மஞ்சள் கொம்பு இரண்டு எடுத்து ஒன்றோடு ஒன்றைக் கொழுவி இழுத்தனர் ஒரு கொம்பு முறிய மறு கொம்பு வென்றது. வென்ற கொம்புக்குரியவர்கள் அது கண்ணகியின் கொம்பென்று அவளுக்கே வெற்றி என்றும் ஆடிப் பாடி ஆர்ப்பரித்தனர் இதைக் கண்ட கண்ணகி கோபம் தணிந்து குளிர்ந்தாள்.

கண்ணகி கோபக்குணம் கொண்டு இருப்பதாக இங்கு நம்பப்படுகிறது. எனவே ஆண்டுதோறும் சடங்கு செய்தும் கொம்பு விளையாடியும் அவளது சீற்றத்தை தணிக்கவேண்டுமென இங்குள்ளோர் முயற்சிக்கின்றனர். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் அவளின் கோபம் கொடிய நோய்களையும், வரட்சியையும், வறுமையையும் ஏற்படுத்தும் என அஞ்சுகின்றனர். இதற்கு காரணம் இம்மக்கள் சிலப்பதிகாரக் கதையில் கொண்ட பூரண நம்பிக்கை. ஆறாத்துயர்ப்பட்ட கண்ணகி தனது முலையில் ஒன்றை திருகி எறிந்து மதுரையை எரித்தாள் என்பது இக்கதை. தாய்மையின் குறியீடாக அமைவது முலை. அன்னை வழிபாட்டின் அடிப்படையில் அவளது ஒரு முலை செழுமையையும், மறுமுலை உணவையும் குறிக்குமென்பர். எனவே கண்ணகி மதுரையை எரித்தமை அன்னையின் ஆற்றலால் சாபமிட்டு செழுமையை குறைச்செய்தாள் என்பதாகும். இதனையே முலையினை திருகி எறிந்து எரித்தாள் என குறியீடாக குறிக்கப்படுகிறதென கேரளப் பேராசிரியர் நசீம்தீன் கூறுகின்றார்.

இந்நாட்டில் சிங்களவர் மத்தியிலும் சில இடங்களில் பாரம் பரியமாக கொம்பு விளையாடப்பட்டு வந்தது. இம்மக்கள் பத்தினி தெய்வத்தை மகிழ்வித்து தொற்று நோய்கள் வராது காப்பதற்காக கொம்பு விளையாடுவதாக கூறுகின்றனர்.

தமிழர் மத்தியில் வழங்குவதுபோல சங்காவா மத்தியிலும் கொம்பு விளையாட்டின் தொடக்கம் பற்றி ஒரு கதை காணப்படுகிறது. அக்கதை அம்புவத் என்னும் நூலில் உள்ளது. இதன்படி பத்தினி தெய்வத்தின் காதல் வாழ்வில் கொம்பு விளையாட்டு ஆரம்பமாகிறது.

ஒரு நாள் பத்தினியும் அவள் காதலன் பாளங்கனும் இருந்த இடத்திற்கருகில் நின்ற மரத்தில் விநோதமான ஓர் சப்புமலர் தோன்றியது. அம்மலரை பறித்து தருமாறு பத்தினி பாளங்கனை வேண்டினாள். அவன் பல வகையில் முயன்றும் அம்மலரை பறிக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது அருகில் இருந்த சந்தணப் பற்றையில் இரண்டு கொப்புத் தடிகள் காணப்பட்டன. இவ்விரு தடிகளையும் பத்தினியும் பாளங்கனும் எடுத்து அச்சப்புமலரை பறிக்க முயன்றனர். இவ்விருவர்களில் இருந்த தடிகள் விநோதமாக மேலுயர்ந்து சென்று ஒன்றையொன்று கொழுவி இழுத்து பாளங்கனின் தடி உடைந்தது இதனால் பத்தினியின் கொம்பு வென்றது. அவன் பெரிதும் மகிழ்ந்தான். இந்நிகழ்வில் இருந்தே கொம்பு விளையாட்டு தொடங்கியது என்பது சிங்கள மக்கள் நம்பிக்கை.

மட்டக்களப்பில் கண்ணகி அம்மன் சடங்கு நடக்கும் வைகாசி மாதத்தில் இவர்கள் கொம்பு விளையாடுவர். வைகாசிமாத பின்னரைப்பகுதி இதற்கு உகந்த காலமென்பது இவர்கள் வழக்காறு. மேலும் வெள்ளி, செவ்வாய், போயாதினம் ஆகியவற்றில் கொம்பு விளையாடுவதை தவிர்ந்துக் கொள்ளுவர். இங்கு வழிபாட்டின் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியம்சம் என்னவெனில் பத்தினியை மகிழ்வித்து அவள் அருள் பெறுதல் என்பதாகும். இதற்கு மாறாக மட்டக்களப்பார் கண்ணகியம்மன் சீற்றத்தை தணித்து அவளால் வரக்கூடிய தீமையில் இருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவர்.

இவ்வாறு தமிழர் மத்தியிலும் சிங்களவர் மத்தியிலும் காணப்படும் கொம்பு விளையாட்டுக்களில் பல வேறுபாடுகளை அவதானிக்கலாம். இவ்வேறுபாடுகளை வழிபாட்டு நோக்கம், சமயக் கிரியைகள், தேவையான பொருட்கள், நிகழ்ச்சிமுறை, பங்குபற்றுவோர் தொகை முதலிய பல துறைகளிலும் காணலாம். இதற்கு காரணம் இரு சாராரும் தங்கள் இருப்புக்கேற்ப காலாகாலமாக தனித்தனி தொடர்பின்றி கொம்பு விளையாட்டின் மூல வடிவத்தை தேடி தொல்குடி மக்களின் செல்வாக்குள்ள இடங்களை நாடுவது பொருத்தமுடையது. இத்தகைய ஓர் இடமாக பாணமையை தெரிந்தெடுத்தல் பொருந்தும்.

பாணமையில் வேட்களின் சுயவடிவம் முற்றிலும் மறையாத நிலையை காணலாம். இங்குள்ள கொம்பு விளையாட்டில் தமிழர்களதும் சிங்களவர்களதும் விளையாட்டம்சங்களை காண்பதோடு சில தனித்துவங்களும் உள்ளன. இங்கு சிங்களவரைப் போலவே வைகாசி மாதத்தில் கொம்பு விளையாடப்படுகிறது. பத்தினி தெய்வத்துக்குரிய வருடாந்த உற்ஷவமாகிய சடங்கும் கொம்பு விளையாட்டும் இங்கு ஒன்றாகவே நடைபெறுகின்றது. இந்நிகழ்வு எட்டு நாட்கள் நடைபெறும் முதல் ஏழுநாட்களும் மதிய பூசையை அடுத்து கொம்பு விளையாடப்படும். இந்நிகழ்வுகளில் ஆண்கள் மாத்திரம் கலந்து கொள்ளுவர். இந்நாட்களில் வீட்டோடு எதுவித தொடர்புமின்றி பத்தினியம்மன் கோயிலில் தங்கியிருந்து கொம்பு

விளையாடுவது குறித்த ஆண்களின் நேர்த்திக் கடனாகும். கோயிலடியில் தங்கி இருக்கும் இவர்கள் தங்கள் கையாலே நெல்லுக்குத்தி சமைத்துண்ண வேண்டும் என்பது நியதி. இந்நிகழ்வில் எட்டாம் நாள் காலையில் கொம்பு விளையாடி வெற்றிக் கொம்போடு ஊர்வலம் சென்று தீர்த்தம் ஆடி இவ்விழா நிறைவுறும்.

பாணமை மக்கள் பத்தினி தெய்வத்தை மிகவும் அச்சத்துக்குரிய தெய்வமாக கருதுகின்றனர். கொம்பு விளையாடி முடிந்தபின் எட்டு நாட்களுக்கு பயம் காரணமாக கோயில் பக்கம் இரவு வேளையில் யாரும் அங்கு செல்லமாட்டார்கள். பத்தினி தெய்வத்துக்குரிய வழிபாட்டுக் கடமைகளை சரிவர செய்யாவிட்டால் தாம் நிம்மதியாக வாழமுடியாது என்பது இவர்கள் நம்பிக்கை. இவற்றையெல்லாம் நோக்கும்போது பாரம்பரியமாக கண்ணகி வழிபாட்டிற்கும் கொம்பு விளையாட்டிற்கும் தொடர்ந்து பரவலாக உறவு இருந்தமை அவதானிக்க முடிகிறது. எனவே கொம்பு விளையாட்டின் தொடக்க நிலையை நாம் தேடுமுன் கண்ணகி வழிபாட்டோடு இதற்கு எவ்வாறு உறவு ஏற்பட்டது என்பதை ஆராயவேண்டும். இதற்கடிப்படையாக கண்ணகி வழிபாட்டின் தொன்மம் பற்றி அறிந்து கொள்ளுவது அவசியம்.

கண்ணகியின் மறைவைத் தொடர்ந்து சேரன் செங்குட்டுவன் அவனது வழிபாட்டை ஆரம்பித்தான் என்றும் இளங்கோவடிகள் அவனது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதினார் என்றும் கூறப்படுகிறது. இக்கூற்றுக்கள் பெருமளவு பொருத்தமுடையதல்ல என்பது ஆய்வாளர்கள் கருத்தாகும். கண்ணகி வழிபாடு பெருங்கற்கால பண்பாட்டிற்குரிய நடுகல் வழிபாட்டை சார்ந்தது என பேராசிரியர் க.சிறீரம்பலம் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நாட்டை பொறுத்தமட்டில் பெருங் கற்காலம் என்பது கி. மு. 1000 முதல் பௌத்த சமயத்தின் வருகை வரையுள்ள காலப் பகுதி எனலாம் என்பது மேற்படி ஆசிரியரின் கருத்தாகும். கண்ணகியின் வரலாறு நூல்வடிவு பெறுவதற்கு முன் ஒரு நீண்ட காலப் பகுதியில் இக்கதை மக்களின் வாய்வழி மரபாக பேணப்பட்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்பது உ. வே. சாமிநாதஜயர் உட்பட பல ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். இக்கருத்தை உறுதிப் படுத்தும் முறையாக தென்னிந்திய தொல்குடி பல இனத்தவர்கள் மத்தியில் கண்ணகி பற்றிய கதை பல வடிவங்களில் வாய்வழி, மரபாக பேணப்பட்டு வந்தமையை அவதானிக்கலாம். தென்னிந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான உறவு மிகத் தொன்மையானது. கிருஸ்தாபத்திற்கு முன்பே குடியேற்றம், அரசியல், வாணிபம், கலாசாரம் என பலதுறைகளிலும் இதனை காணமுடிகின்றது. எனவே அக்காலத்தில் வாய் வழிமரபாக தமிழ் நாட்டில் பேணப்பட்ட கண்ணகி பற்றிய கதையும் கண்ணகி வழிபாடும் இலங்கையை வந்தடைந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பௌத்தம் இந்நாட்டில் நிலை பெறத் தொடங்கியபோது பாரம் பரியமாக இங்கிருந்த வழிபாட்டு இடங்களும் தெய்வங்களும் பௌத்த மயப்படுத்தப்பட்டது பற்றி பேராசிரியர் க. சிறீரம்பலம் அவர்கள் ஈழத்தில் இந்துசமய வரலாறு என்னும் நூலில் விரித்து கூறியுள்ளார். அத்தகைய சூழ்நிலையில் இங்கு வழிபடப்பட்ட தெய்வங்களுள் முக்கியமானது பத்தினி தெய்வம் எனலாம்.

பௌத்தம் இலங்கைக்கு வந்தபோது இங்கு நரபலி, மிருகபலி எல்லாம் ஏற்கும் அன்னைத் தெய்வங்கள் இருந்திருக்கும் என கருத இடமுண்டு. மிருக பலி பௌத்தர் துணிந்து எதிர்க்கவேண்டுமென “சுத்த நிபாதம்” என்னும் பௌத்த நூல்

கூறும். மேலும் பௌத்தத்தின் எழுச்சியால் அன்னை வழிபாட்டுக்கு ஏற்பட்ட நிலை தொடர்பாக டி. டி. கோசாம்பி பின்வருமாறு கூறுவார். “படியடியாக அன்னையர் வழிபாடு புத்த விகாரைகளால் மாற்றீடு செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு பகுதி உள்ளீர்க்கப்பட்டதென்பதையே புத்த விகாரைகளில் உள்ள அன்னையர் சிற்பங்களினூடாக நாம் அறியலாம்” என்று கூறியுள்ளார். இதனால் இந்நாட்டில் இருந்த அன்னைத் தெய்வங்களின் கோயில்கள் பௌத்தத்தால் பெரிதும் எதிர்க்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இத்தகைய பாரம்பரியதாய் தெய்வக் கோயில்களில் பத்தினி தெய்வத்தை நிறுவுவதில் பௌத்தர் ஈடுபாடு காட்டி வந்திருக்கவேண்டும். பௌத்த ஆசாரங்களோடு பத்தினி தெய்வ வழிபாடு ஒத்துச்செல்லும் தன்மையுடையதாக இருந்ததால் இவ் வழிபாடு மன்னர்களாலும் ஊக்குவிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இவ் ஊக்குவிப்பையே சிலப்பதிகாரம் கூறும் 1ஆம் கயவாகு மன்னன் தென்னிந்திய செல்வக்கோடு இங்கு செய்தான் எனலாம். புதிய பத்தினியம்மன் கோயில்கள் உருவாகியதோடு பழையதாய் தெய்வக் கோயில்கள் பத்தினியம்மன் கோயில்களாக மாற்றப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு மாற்றம் பெற்ற கோயில்களுக்கு உதாரணமாக பாணமை, பட்டிமேடு, தம்பிலுவில், கோராபெளி முதலிய ஊர்களில் உள்ள பத்தினியம்மன் கோயில்களைக் கூறலாம்.

இந் நிலையில்தான் தொல்குடி மக்களால் பூர்வீக அன்னையர் கோயில்களில் விளையாடப்பட்டு வந்த கொம்பு விளையாட்டு பத்தினியம்மன் வழிபாட்டோடு இணைக்கப்பட்டது என்று கூறலாம். அரச ஆதரவும் பூர்வீக அன்னையர் கோயில்கள் பத்தினியம்மன் கோயில்களாக மாறியதும் பௌத்தத்தின் ஆதரவும் கொம்பு விளையாட்டையும் இக்கண்ணகி வழிபாட்டையும் ஒன்று படுத்திற்று என்பது பொருந்தும்.

4. கொம்பு விளையாட்டு வழிபாட்டின் தொடக்கநிலை:

பத்தினி வழிபாடு இங்கு வருவதற்கு முன்பு பரவலாக தாய்த் தெய்வ வழிபாடு நன்கு வேருன்றி இருந்தது. இந்த அடித்தளமே பத்தினி வழிபாடு விரைவில் பரவ வசதியாக இருந்தது. அக்காலத்தில் இந்நாட்டின் ஆதிக்குடிகளான ஒஸ்ரலோயிட் இனத்தவரும், திராவிடரும் வாழ்ந்தனர் என தொல்லியல் ஆய்வாளர் கூறுவர். சங்க தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் சூலி, சூர்மகள், சூரமகளிரர், வரையர மகளிர், கடல் கொள்செல்வி, காணம்செல்வி பாலை, அணங்கு என்னும் பெண் தெய்வங்கள் எல்லாம் ஒஸ்ரலோயிட் மக்களில் யக்ச வழிபாட்டுக்குரியவை என பேராசிரியர் க. சிறீரம்பலம் கூறுகின்றார். மேலும் திராவிட மக்களிடம் நெடுங்காலத்துக்கு முன்பிருந்தே அன்னை வழிபாடு இருந்தது என்பதற்கு சிந்துவெளி அகழ்வாராச்சி சான்று தருகிறது. எனவே இங்கு வாழ்ந்த ஆதி குடிகள் இரு பிரிவினரிடமும் அன்னை வழிபாடு நிலை பெற்றிருந்தது. இவர்கள் அன்னைத் தெய்வத்திடம் செழுமையையும் கருவளத்தையும் வேண்டி நின்றனர். அக்கால மக்கள் மூன்று நிலைகளில் அன்னையரை வழிபட்டதாக சி. ஜி. யுப் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவை உறவு முறையில் வரும் அன்னையர், தெய்வ நிலையில் வரும் அன்னையர், குணத்தை வெளிக்காட்டும் இயற்கை பொருட்கள் என்பனவாகும். மேலும் சாக்தேய மதம் கூறும் ஏழு வழிபாட்டாச்சாரங்களுள் சைவாச்சாரத் தன்மையுள்ளவாக

இங்கு வழிபடப்பட்ட பெண்தெய்வங்கள் இருந்தன. இவை அச்சத்தையும், அன்பையும் வெளிப்படுத்தும் துபவையாக நன்மையும் செய்பவையாக மக்கள் நோக்கிற்கு உட்பட்டன. இந்திய நாட்டில் பிராமணமயப்படுத்தப்படாத தேவி கோயில்கள் பற்றி டி. டி. கோசாம்பி கூறுவதுபோல இங்கிருந்த பூர்வீகதேவி கோயில்களும் கிராமத்துக்கு வெளியே காட்டுள் அமைந்திருந்தன. இதற்கு தக்க எடுத்துக் காட்டு குமணையில் காணப்படும் கபிலித்த அம்மன் கோயிலாகும். மேற்படி ஆசிரியர் காட்டுவதுபோல இக்கோயிலுக்கு பிரதியடாக பிற்தொரு இடம் பக்தர்களுக்கு வசதியாக இங்கிருப்பதையும் காணலாம். இவ்வாறு இங்கிருந்த பூர்வீக அம்மன் கோயில்களில் எல்லாம் இயற்கையோடு ஒட்டிய வழிபாடு செய்யப்பட்டதோடு சில இடங்களில் கொம்பு விளையாட்டும் நடைபெற்று வந்ததெனலாம்.

அக்காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்த ஒஸ்ரலோயிட் மக்களிடமும் திராவிட மக்களிடமும் கொம்பு விளையாட்டில் வேறுபட்ட தன்மைகளை காணக்கூடியதாக இருந்தது. இங்கு வாழும் வேடர் ஒஸ்ரலோயிட் மக்கள் என்பது தொல்லியலாளர் முடிவு. எனவே பாணமையில் காணப்படும் கொம்பு விளையாட்டு ஒஸ்ரலோயிற் மரபைச் சேர்ந்தது எனலாம். இம்மரபே சிங்களவர் கொம்பு விளையாட்டிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இம்மரபு மட்டக்களப்பில் ஏனைய இடங்களில் காணப்படும் திராவிடர் கொம்பு விளையாட்டு மரபில் இருந்து பலதுறைகளிலும் வேறுபட்டு காணப்படுகிறது.

ஒஸ்ரலோயிட் மக்கள் கொம்பு விளையாட்டு மரபில் இரண்டு வழிபாட்டு நோக்கங்கள் முக்கியமாக காணப்படுகின்றது.

1. கொம்பு விளையாடுவதால் பத்தினியின் அருளைப் பெற்று நோய் நொடி வராதிருத்தல்.
2. கொம்பு விளையாட்டில் வெற்றி குறித்து ஆடும் ஆட்டத்தால் மழையை பெய்வித்து வளத்தைப் பெருக்கல்.

ஆடும் ஆட்டங்களுக்கு ஆற்றல் உண்டென பண்டைய மக்கள் நம்பினர். மழையை பெய்விக்கவும் சூரியனை பிரகாசிக்கச் செய்யவும் அதற்குரிய நடனங்கள் ஆடப்பட்டன. பழங்குடிகளான யூப்பிளோ மக்கள் விலங்கை அழைக்க, பயிர் முளைக்க, கிழங்கு உற்பத்தியாக இவற்றுக்கெல்லாம் தனித்தனி சிறப்பு நடனம் ஆடினர். இந்திய பழங்குடிகளிடம் விதைப்பு அறுவடைக்கென சிறப்பு நடனங்கள் இருந்தன. சிலப்பதிகாரம் கூறும் ஆயர் பாடி குரவைக்கூத்து குன்றக் குரவை, முதலியனவெல்லாம் தீமையை போக்கத்தக்கன என நம்பப்பட்டது. மட்டக்களப்பில் வசந்தன் கூத்து கண்ணகியை மகிழ்விக்கும் என்று இன்றும் நம்பப்படுகிறது. இவ்வாறே பாணமையில் கொம்பு விளையாட்டையடுத்து “கூ” போட்டு எழுந்த மானத்தில் ஒன்றுகூடி ஆடும் ஆட்டம் செழுமையைத்தரும் என நம்பப்பட்டது.

சாக்தேய மதத்தில் நிர்வாண வழிபாட்டு முறைக்கு முக்கிய இடமுண்டு. பண்டைய சாக்தேய மத தெய்வங்களின் படிமங்கள் பெரும்பாலும் நிர்வாணமாகவே

காணப்படுகின்றன. முற்பட்ட கால இந்துசமய வேள்விகள் கூட நிர்வாண நிலையில் நின்றே செய்யப்பட்டதாக ராகுல் சாங்கிருத்தியாயன் கருதுகிறார். சங்க காலத்தில் தமிழ்நாட்டவர் மத்தியில் இத்தகைய வழிபாட்டுமுறை பல இருந்ததாக அறிய முடிகிறது. கந்தளாய் குளக்கட்டு அம்மன் கோவிலும் மழைவேண்டிச் செய்யும் கிரிகையிலும் கப்புகளார் ஆடையின்றி நிற்பது வழக்கமென தெரியவருகிறது. ஆடையின்றி கூட்டமாக உலாவுதல் மழை பொழியச் செய்யும் என மேலும் சில ஆதிக்குடிகள் நம்பினர். இவ்வகையிலேயே பாணமை கொம்பு விளையாட்டிலும் நிர்வாண “கூ” ஆட்டம் இடம்பெற்று வந்துள்ளது. இத்தகைய ஆட்டம் பரவலாக இங்கும் இருந்திருக்க வேண்டும். இதனால்தான் கொம்பு விளையாடுகின்ற இடங்களுக்கு பெண்கள் செல்லக்கூடாது என்ற மரபு தமிழர், சிங்களவர், வேடர் எல்லார் மத்தியிலும் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது.

கொம்பு விளையாட்டில் மட்டக்களப்பில் காணப்படும் திராவிடமரபு, மர வழிபாட்டுக்கு பெரிதும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. பாணமையிலும் சிங்களவர் மத்தியிலும் அதற்கென வெட்டி எடுத்து நாட்டப்பட்ட மரத்தில் கொம்பு கட்ட மட்டக்களப்பில் நிலையான மரங்கள் இதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்படி கொம்பு கட்டும் நிலையான மரம் வழிபாட்டு முக்கியம் கருதி தாய்மரம் என அழைக்கப்பட்டது. மட்டக்களப்பு சிறு தெய்வ வழிபாட்டில் நாற்சந்திகளிலும், கோயில் வீதிகளிலும் பொது இடங்களிலும் உள்ள மரங்கள் தெய்வங்கள் உறையும் இடங்களாக மதிக்கப்படுகின்றன. இது பூர்வீக வழிபாட்டுமரபாகும். சிந்துவெளி அகழ்வாராய்ச்சியில் மரத்தின் கீழ் காணப்படும். பெண் தெய்வம் தாய் தெய்வமே மரம் என்பதை காட்டி நிற்கிறது. இம்மரமாகிய அன்னையை மகிழ்விக்கச் செய்யும் ஒரு சடங்காகவும் கொம்பு விளையாட்டை இங்கு காணலாம். இயற்கை பொருட்களுக்கும் ஆசாபாசம் உண்டு என்பது தொல்குடி மக்களின் நம்பிக்கை. இதற்கமைய தாய்மரத்தோடு பிணைக்கப்படும் கொம்பு பெண்குறியாகவும், அதனோடு வந்து புணரும் கொம்பு ஆண்குறியாகவும் இங்கு ஊக்கிப்படுகிறது. இவ்வகையில் பெண் கொம்பு தென்சேரியாகவும், ஆண்கொம்பு வடசேரியாகவும் இங்கு கொள்ளப்படுகிறது. இம்முறையில்தான் தென்சேரியை காதலியாகவும், வடசேரியை காதலனாகவும் கொண்டு கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள் பாரம்பரியமாக பாடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆண் பெண் பாவனையை உறுதிப்படுத்துகின்ற முறையில் கொம்பு இழுவையின்போது தென்சேரியார் கொம்புகளை கீழ் இருந்து மேல் நோக்கி உயர்த்துவதையும், வடசேரியார் மேல் இருந்து கீழ் நோக்கி அமர்த்துவதையும் அவதானிக்கலாம். கொம்பிழுவையின்போது இங்கு நாட்டப்படும் செவ்வாய் குற்றி பிற்தொரு புணர்ச்சிமுறையை காட்டுவதாகவுள்ளது. யூப்பிளோ பழங்குடி மக்களிடம் பூமியும் சூரியனும் புணர்ந்ததால் மனிதரும், உயிர்களும் தோன்றின என்று நம்பப்படுகிறது. இங்கு குற்றியை நாட்டப்படும் மடு செவ்வாய் என பெயர்பெற்றது. இதனால்தான் இங்கு நாட்டப்படும் குற்றி செவ்வாய் குற்றியாயிற்று. நடுகல் வழிபாட்டில் தாய் தெய்வங்களுக்கு சிவப்பு நிறம் தீட்டுவது மரபு மகாராட்டிரத்தில் சிவப்பு நிறம் பூசப்பட்ட சிறு கற்களிலேயே பெண் தெய்வங்கள் வழிபடப்படுகின்றன. இவ்வகையில் இங்கு செவ்வாய் என்பது பெண்குறியைக் குறிக்கும். சாக்தேய வழிபாட்டில் இதற்கு பல உதாரணங்களைக் காட்டலாம். இதனுள் தலைகீழாக நாட்டப்படும் பனங்குற்றி சூரியனின் ஆண்குறியின் அடையாளமாகும். பனைமரம்

ஆண் தெய்வமாக போற்றப்படுவது பண்டைய வழக்கு. இம்மரத்தில் வியாததேவன் உறைவதாக பூர்வீகக் குடிகள் நம்பினர். மேலும் கிளையுள்ள மரங்களை பெண்ணாகவும் நேர்மரங்களை ஆணாகவும் கருதுவது பண்டைய ஒரு வழிபாட்டு மரபாகும்.

ஆண், பெண் புணர்ச்சியில் அளவில்லாத ஆற்றல் இருப்பது அவதானிக்கப்பட்டு இதில் இருந்து சிவலிங்க வழிபாடு தோற்றம் பெற்றதென மானிடவியலாளர் கூறுவர். சிவலிங்க வழிபாடு ஆண் பெண் புணர்ச்சியை குறியூடாக காட்ட கொம்பு விளையாட்டு இதனை குறியீட்டு நாடகமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது எனலாம். சாக்தேய மதத்தில் கூறப்படுகின்ற ஏழு வழிபாட்டாசாரங்களுள் ஒன்று வாமாசாரம். இவ்வாமாசாரம் ஐந்து உட்பிரிவுகளைக் கொண்டது. அவையாவன மது, மாமிசம், மீன், முத்திரை, மைதுனா என்பதாகும். இங்கு மைதுனா என்பது ஆண், பெண் புணர்ச்சியையும் அதனோடு தொடர்புடைய களியாட்டங்களைக் குறிக்குமென்பர். மேலும் மானிடவியலில் இதை நோக்கினால் பல உதாரணங்களைக் காட்டலாம். சீனப் பழங்குடி மக்களிடம் பயிர்செய்கை ஆரம்பிக்கு முதல் அங்கு சென்று ஆண் பெண் புணர்ச்சி செய்தல் தோபு மக்கள் கிழங்கு உற்பத்தி அதிகரிக்க வயலுள் சென்று கலவி செய்தல் முதலியவற்றைக் கூறலாம். இவ்வகைகளை நோக்கும்போது திராவிட மரபில் மட்டக்களப்பில் நடந்து வந்த கொம்பு விளையாட்டு செழுமையையும், கருவளத்தைவேண்டி நிகழ்த்தப்பட்டுவந்ததெனலாம். இவ்வாறு கொம்பு விளையாட்டு தாய் வழிபாட்டோடு தொடர்பு பட்டிருந்ததாகும். தாய் வழிபாட்டோடு தொடர்புபட்டிருந்தாலும் கொம்பு முத்தது எனலாம். தெய்வம் என்ற படிமம் மனித உள்ளத்தில் முழுமையாக உருவாகாத காலத்தில் ஒத்தது செய்யின் ஒத்தது விளையும் என்ற வழிபாட்டு நம்பிக்கை வலுப்பெற்றிருந்தபோது கொம்பு விளையாட்டு தோற்றம் பெற்றது என்பது பொருந்தும்.

5. கொம்பு வாரம்:

வாரம் என்பது "பிரிவு" என பொருள்படும். விளையாட்டுக்களை இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிந்து நின்று விளையாடுவது வழக்கம். கொம்பு விளையாட்டும் இவ்வாறே இரு பிரிவுகளாக பிரிந்து விளையாடப்படுகிறது. ஆனால் ஏனைய விளையாட்டுக்களில் குறுகிய தொகையினரே கலந்து கொள்ள கொம்பு விளையாட்டில் ஒரு சமூகமே இரண்டாக பிரிந்து நின்று விளையாடுவதை காணலாம். மட்டக்களப்பில் கொம்பு விளையாட்டு பிரிவுகளை சேரிகள் என்று அழைப்பர். மட்டக்களப்பில் சேரி என்ற சொல் பெரும்பாலும் வழக்கில் இல்லை. கொம்பு விளையாட்டில் மாத்திரமே இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சிலப்பதிகார செல்வாக்கால் அல்லது மட்டக்களப்பு கண்ணகி வழக்குரையால் இச்சொல் இங்கு புகுத்தப்பட்டது எனலாம். கொம்பு விளையாட்டில் பங்குபற்றும் இருபிரிவினரையும் இங்கு வடசேரி, தென்சேரி என்று அழைப்பர். சேரி என்பது கிராமத்தை அல்லது கிராமத்தின் உட்பிரிவை குறிக்கும். எனவே இவ்விளையாட்டு ஆரம்பித்த சூழ்நிலையில் கிராமத்தின் வடக்குப் பக்கம் இருந்தவர்கள் வடசேரியாகவும், தெற்குப்பக்கம் இருந்தவர்கள் தென்சேரியாகவும் புவியியல் அடிப்படையில் இப்பிரிவு தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

1ஆம் கஜபாகு மன்னன் காலத்தில் இக்கொம்பு விளையாட்டுப் பிரிவுகள் பிராம ரீதியாக பிரிக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு குறித்த பிரிவுக்குட்பட்டவர் கூள் தமது குடியிருப்பை மாற்றிக்கொண்டாலும் பழைய பிரிவிலேயே தொடர்ந்து இருந்தனர் சிங்களவர் மத்தியில் தந்தை வழியாக இப்பிரிவு விரிந்து சென்றதென்றும் அறிய முடிகின்றது. சிங்கள மக்கள் இக்கொம்பு விளையாட்டுப் பிரிவுகளை மேற்பக்கம், கீழ்ப்பக்கம் என வேறுவகையாக அழைக்கின்றனர். இவ்வாறு கூறுவது நாம் முன்பு குறிப்பிட்ட ஆண் பெண் பால் வகையாக தோன்றி இருக்கலாம் எனக் கருதவும் இடமுண்டு.

ஆரம்பத்தில் மட்டக்களப்பில் வடக்கு தெற்கு என்று புவியியல் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்ற இப்பிரிவினை பின் தந்தைவழி முதிசமாக மாற்றம் பெற்றது. பொதுவாக ஆண்களே கொம்பு விளையாட்டில் தொடர்புடையதாய் இருப்பது சாத்தியமானது. இவ்வகையில் தந்தையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய ஆண் மக்களே அவர்வழி கொம்பு விளையாட்டில் ஈடுபடுவது தவிர்க்க முடியாததே. அதனால் தந்தைக்குரிய சேரியில் நின்று மக்களும் விளையாடத் தொடங்கியதால் சேரி வாரம் தந்தை வழியாக விரிந்து சென்றது.

மட்டக்களப்பில் தாய்வழி உரிமை பெரிதும் போற்றப்பட்டு வந்தது. சொத்துடமை ரீதியாக தாய்வழியின் முக்கியத்துவத்தை நடைமுறையில் இருந்த முக்குகச் சட்டத்தால் அறிய முடிகிறது. மேலும் சமூக வாழ்வில் முன்வைக்கப்படும் சாதியும் அதன் உட்பிரிவான குடிகளும் தாய்வழியை சார்ந்ததாகவே இருந்து வருகிறது. ஒருவரது சமூக அந்தஸ்த்தும் பாரம்பரிய பதவிகளும் தாய்வழியைப் பொறுத்தே இங்கு வழங்கப்படும். ஆனால் இதற்கு மாறாக மரணச் சடங்கு, தூக்கு, கொம்பு விளையாட்டு ஆகியவற்றில் தந்தைவழி பேணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கொம்பு விளையாட்டோடு தொடர்புடைய சேரிவாரம் மட்டக்களப்பில் எல்லா ஊர்களிலும் இல்லை. கொம்பு விளையாடி வந்த ஊர்களில் மாத்திரம் காணப்படுகிறது. தந்தை வழியாகத்தான் என்ன சேரி என்பதை ஒருவர் தெரிந்து கொள்வார். இச்சேரி வாரம் கொம்பு விளையாட்டின்போது இறுக்கமாக கடைபிடித்ததால் முறுகல் நிலையை அடைந்து பல பிரச்சனைகளை தோற்றுவித்தது. வாய்ச் சண்டைகளும், கைச் சண்டைகளும் இவை முற்றிய நிலையில் கொலைகள்கூட கொம்பு விளையாட்டால் நிகழலாயிற்று. இதனால் சிவில் நிருவாக உத்தியோகத் தவர்கள் கொம்பு விளையாடக்கூடாதென ஆணையிடவும் அவசியமாயிற்று. கொம்பு வாரம் என்று பழமொழியும் தோன்றிற்று. இத்தோடு இன்றைய சந்ததியினர் இதனை வரவேற்க ஆயத்தமாகவும் இல்லை. எனவே கொம்பு வாரத்தில் முறுகல்நிலை கொம்பு விளையாட்டு மறைந்துபோக முக்கிய காரணமாயிற்று எனலாம்.

6. கொம்பு விளையாட்டுப் பொருட்கள்:

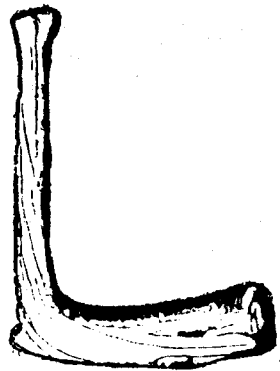
கொம்பு விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்வதற்குமுன் இதற்குரிய பொருட்களை அறிமுகம் செய்வது அவசியமாகின்றது. இப்பொருட்கள் மரந்தடி களாகவும் கொடிகளாகவும் நார்களாகவும் காணப்படுகின்றன. அவை கொம்பு,

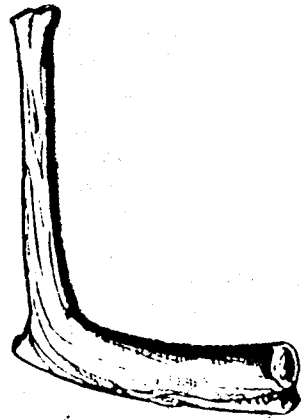
பில்லி, அடை, ஆப்பு, நெஞ்சடிப்பலகை, தாய்மரம், செவ்வாய்க்குற்றி, தாய்மர வளையம், செவ்வாய்க்குற்றி வளையம், அரிப்பு, வடந்தாங்கி, வடம் என்பனவாகும்.

அ. கொம்பு:

இங்கு வளைவான “L” வடிவில் அமைந்த கம்பு அல்லது மரக்குற்றி கொம்பு எனப்படும். இதற்கு கரையாக்கு, விளினை, விடத்தல், கோணியப்பூறி ஆகிய மரங்கள் உகந்தவை எனக் கொள்ளுவர். கொம்புகளை இம்மரங்களில் இருந்தும், இவற்றின் வேர்களில் இருந்தும், மரமும் வேரும் இணைந்தவையாகவும் வெட்டியெடுப்பர். கொம்பு விளையாட்டில் ஈடுபாடுடையவர்கள் இத்தகைய கொம்புகளை சேகரிப்பதில் எப்பொழுதும் அக்கறை காட்டுவர். சேகரிக்கப்படும் கொம்புகளை பெட்டகங்களிலும், நெற்பட்டறைகளிலும் பகுத்திரமாக சேமித்து வைப்பர். பல கொம்புகளை வென்ற கொம்புகளையும், தாய்க் கொம்பு விளையாட்டில் வெற்றிபெற்ற கொம்புகளையும் பூசையறையில் வைத்து வழிபடுவதையும் காணலாம். கொம்புகளை வெட்டி எடுக்கும்போது மேல்பகுதி அல்லது தலைப்பகுதி ஒரு அடிவரை நீண்டதாகவும் கீழ்ப்பகுதி அல்லது கடைக்கால் பகுதியை 1½ அடி வரை நீளத்தில் அறுத்தெடுப்பர். கொம்பின் மேல்பகுதியை தலையென்றும், முடக்குப் பகுதியை கழுத்து என்றும், அதற்குக்கீழ் கொம்புகள் பொருந்துகின்ற பகுதியை மாள்பென்றும், கீழ்ப்பகுதியை கடைக்கால் என்றும் குறிப்பிடுவர். கொம்புகளை தெரிந்தெடுக்கும்போது தென்சேரிக்கொம்பு செங்கோணமாகவும், வடசேரிக்கொம்பு சற்று விரிந்த விரிகோணமாகவும் இருக்கக்கூடியதாக பார்த்துக்கொள்ளுவர். இத்தகைய கொம்புகளை இதன்கீழ் காணலாம்.

தென்சேரிக் கொம்பு

வடசேரிக் கொம்பு

ஆ. பில்லி:

கொம்பு விளையாட்டின்போது கொம்புடன் இணைத்து வரியப்படும் தடி பில்லி எனப்படும். இதற்கு விளினை, கரையாக்கு, வெள்ளைக் கருங்காலி, முதிரை, பாலை, முதலிய பாரங்கூடிய மரங்களை உகந்ததாகக் கொள்ளுவர். ஏறத்தாள 10" சுற்றளவுள்ள கம்புகள் இதற்கு பொருத்தமானவை இதனோடு இணைக்கப்படும் அடையைக் காட்டிலும் இது இருபுறமும் ½ வரையும் நீளம் கூடியதாகவிருக்கும். பொதுவாக 4 அடி அல்லது 4¼ அடி நீளமானதாக பில்லிகள் அமைந்திருக்கும்.

இ. அடை:

பில்லியுடன் இணைத்துக் கட்டப்படும் கம்புக்கட்டு அடை எனக்கூறப்படும். இது தாய் அடை, முதலாம் அடை, இரண்டாம் அடை என கொம்பின் பருமனுக்கமைய பெருத்துச் செல்லும். தாயடைக்கு 4"x4" அளவிலான நான்கு நீளக்குற்றிகள் சேர்த்துக் கட்டப்படும். சுற்றடைகளுக்கு சுமார் 1½" சுற்றளவான உருண்டைக்கம்புகள் அடுக்கப்படும். அடை பொதுவாக 3½ அடி நீளம் கொண்டதாக அமையும் அளவில் பெரிய கொம்புகளுக்கு இதன் நீளம் மேலும் அதிகரிக்கலாம். பொதுவாக அடைக்கு வெள்ளைக் கருங்காலி, முதிரை, வெடுக்குநாறி, காட்டுக்கொக்கட்டி முதலிய பாரமான மரங்களைத் தேடியெடுப்பர்.

ஈ. ஆப்பு:

தெகிழக் கொடியால் வரிந்து கட்டப்பட்ட அடையை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்கு ஒரு பக்கம் கூராக்கப்பட்ட ஆப்பினை இடையில் புகுத்தி ஏற்று வர். இத்தகைய ஆப்புக்கு புளியை அல்லது மயிலடிக்குருந்தை மிக்க பொருத்தமானதென்பர். இதனை அடித்து ஏற்றுவதற்கு முதிரை, திருக் கொன்றை, பாலை முதலிய பாரமான மரங்களைக் கொண்ட தட்டுக் குற்றிகளைப் பயன்படுத்துவர்.

உ. நெஞ்சடிப்பலகை:

பில்லியுடன் இணைத்து தாயடை கட்டப்பட்டபின் பில்லியின் மேற்புறமாகவும் அரிப்பின் கீழ்ப்புறமாகவும் செருகப்படும் பலகை நெஞ்சடிப் பலகையாகும். இது ஆறங்குல அகலம் கொண்டதாகவும் அடையின் அளவு நீளம் கொண்டதாகவும் இருக்கும். பின்புறம் இரண்டங்குலம் தடிப்பாகவும் முன் தள்ளப்படும் பக்கம் கால் அங்குலம் தடிப்பு கொண்டதாகவும் இப்பலகை கூம்பிச் செல்லும். இதற்கு முதிரைப் பலகையை உகந்ததாக கொள்வர்.

ஊ. தாய்மரம்:

கொம்பு விளையாடுவதற்கு பொருத்தமான மரத்தைப் பொறுத்து இதற்குரிய இடம் தீர்மானிக்கப்படும். கோயில் வீதியில் பொருத்தமான

மரம் இருந்தால் அதற்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படும். இல்லையேல் நாற்சந்திகளில் வயல் வெளிகளில், வேறு பொது இடங்களில் உள்ள பொருத்தமான மரங்களில் கொம்பு கட்டுவர். கொம்பு கட்டுகின்ற மரத்தை தாய் மரம் என்றழைப்பது வழக்கம். ஆலை, அரசை, வம்மி, வாகை, காட்டுத்தேங்காய், முதலிய பல சாதி மரங்களிலும் கொம்பு கட்டியதை காணக்கூடியதாக இருந்தது. இம்மரம் 6 அடி சுற்றுக்குறையில்லாமல் இருப்பதவசியம். மரத்தில் மேல்பகுதி செவ்வாய்க் குற்றி சரித்து வைக்கக்கூடிய அளவு ஏழு அல்லது எட்டு முழ உயரத்தில் கிளைகள் விசிறியிருத்தல் வரவேற்கத்தக்கது. மிகப்பெரிய மரமாக இருந்தால் மரத்தில் துளையிட்டு அதன் ஒரு பகுதியை மட்டும் இதற்கு பயன்படுத்துவதையும் காணலாம்.

எ. செவ்வாய்க்குற்றி:

மட்டக்களப்பு கொம்பு விளையாட்டில் இது மிக முக்கியமானது எனினும் சிங்களப் பகுதிகளிலும் பாணமையிலும் இது இல்லாமலே கொம்பு விளையாடுகின்றார்கள். இதன் அமைப்பையும் அவசியத்தையும் பின்வரும் படங்களில் வாசகர்கள் உணர்ந்து கொள்ளலாம். பெரிய கொம்புகளை முறிப்பதற்கு இது மிக அவசியமானது. பனை மரத்தின் அடிப்பகுதியை தலைகீழாக நாட்டி செவ்வாய் குற்றியாக பயன்படுத்துவர். பத்து விரலிடை அளவுக்கு உட்பட்ட கொம்புகளுக்கு பதினொரு முழமும் அதற்கு கூடிய கொம்புகளுக்கு பனிரண்டு முழமும் இதன் உயரமாக இருத்தல் போதுமென்பர். செவ்வாய்க் குற்றியின் உயரத்தை தீர்மானிப்பதற்கு கொம்பின் அளவோடு நாட்டப்படும் நிலத்தின் தன்மையும் அவதானிக்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட நிலத்தில் இதனை ஒன்றரை முழமளவில் தாழ்ப்பதும் மணற்பாங்கான நிலத்தில் இரண்டு முழம்வரை தாழ்ப்பதும் அவசியமாகும். பொய்மண் நிலத்தில் போதுமான அளவு செவ்வாய்க்குற்றி அடியை தாள நாட்டாது விட்டால் பின்புறமாக குற்றியின் அடி மேலெழுந்து கொம்பு முறியாமலே குற்றி சாய நேரிடும் என்பதில் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும். செவ்வாய்க்குற்றி உயரமாக இருத்தலை தென்சேரியாரும் உயரம் குறைந்திருத்தலை வடசேரியாரும் பெரிதும் விரும்புவர். கொம்பு விளையாட்டின் ஆரம்பத்திலேயே இதில் உடன்பாடு காணாதல் அவசியமாகும்.

ஏ. மரவளையம்:

கொம்பு இழுவைக்காக தாய் மரத்தை சுற்றிப் போடப்படும் வளையம் மரவளையமாகும். இது பருமன் கூடிய கருந்தெகிழக் கொடிகளை பலமுறை சுற்றி பின்னப்படுவது. சாதாரணமாக இதன் சுற்றளவு ஒரு முழத்துக்குமேல் இருக்கும். இம்மரவளையம் போடப்படும் உயரத்தில் இரு சேரியாருக்கும் இடையே இடத்துக்கிடம் கருத்து முரண்பாடு வருவதை அவதானிக்கலாம். அடை பிடிக்கும் வசதி கருதி தென்சேரியார் இதை உயர்த்த முயல்வதையும் வடசேரியார் தாழ்த்த முயற்சிப்பதையும் கொம்பு விளையாட்டில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

ஈ. செவ்வாய்க்குற்றி வளையம்:

கொம்பு இழுவைக்காக மரவளையம்போல செவ்வாய்க் குற்றியை சுற்றிப் போடப்படும் வளையம் செவ்வாய்க் குற்றி வளையமாகும். இதுவும் மரவளையப் பருமன் அளவு கருந்தெகிழங் கொடியால் பின்னப்படும் என்பதும் இது போடப்படும் உயரம் மரவளையத்துக்கு சமனாக இருக்கும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐ. அரிப்பு:

இது பல சுற்று கயிற்றாலாயது. தென்சேரிக் கொம்பை தாய் மர வளையத்துடனும், வடசேரிக் கொம்பை செவ்வாய்க் குற்றியுடனும் இணைப்பதற்கு கொம்பு விளையாட்டின்போது இரண்டு அரிப்புக்கள் பயன்படுத்தப்படும். முன்பு ஆத்தி, நறுபுணி, நார்பட்டு, தெகிழை ஆகிய மரங்களிலும் கொடிகளிலும் இருந்து பெறப்பட்ட நார்களைக் கொண்டு புரிவிட்டு திரிக்கப்பட்ட கை பெருவிரல் அளவினதான கயிற்றினால் அரிப்பு வளைக்கப்படும். பொதுவாக இதனுடைய நீளம் மூன்று முழம் அளவில் இருக்கும். கொம்புகளுடன் இணைக்கப்படும் அடைகளின் பருமனுக்கு அமைய இதன் நீளத்தில் வித்தியாசம் செய்யப்படலாம். பனிரண்டு சுற்று முதல் இருபது சுற்றுவரை கொம்புகளின் அளவிற்கேற்ப அரிப்பு கனதியாக்கப்படும். இரு சேரியாரும் பயன்படுத்தும் அரிப்புக்கள் சம அளவினதாகத் திட்டம் செய்யப்படும் என்பதும் எல்லாச் சுற்றுக் கயிறுகளும் இழுவையில் சமபங்கு எடுக்கக்கூடிய வகையில் அரிப்பு வளைக்கப்படும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓ. வடம் தாங்கி:

இரண்டு அரிப்புக்களையும் மரவளையத்திலும் செவ்வாய்க்குற்றி வளையத்திலும் உட்புறமாக கீழ் இருந்து மேல் நோக்கி எடுத்து இழுபடாத வண்ணம் மாட்டிவிடும் தடிகள் "வடம் தாங்கி" எனப் பெயர் பெறும். இதற்கு முதிரை, வெள்ளைக்கருங்காலி, விற்பனை முதலிய உறுதி கூடிய மரங்கள் உகந்தவையாகக் கொள்வர்.

ஔ. வடம்:

செவ்வாய்க் குற்றியின் மேற்புறமாகத் துளையிட்டுப் புகுத்திய ஆப்பில் இரண்டு பக்கமும் கொழுவி இரு சேரியாரும் தனித்தனியாக இழுக்கப் பயன்படுத்தும் கயிறு வடமாகும்.

மரத்தில் கட்டியே கொம்பு இழுக்கப்படுகிறது. சிங்களப் பகுதிகளில் இதற்கு நாட்டப்படும் மரம் பெரும்பாலும் மின்னல் தாக்கிய தென்னைகளாக இருப்பதை காணலாம். பாணமையில் வேறு பெரிய மரங்கள் இதற்காக நாட்டப்படுகிறது. மட்டக்களப்பில் தேவைப்படுவதுபோல அதிகமான உதிரிப் பொருட்கள் ஏனைய இடங்களில் நடைபெறும் கொம்பு விளையாட்டுக்களுக்கு தேவைப்படுவதில்லை என்றே கூறலாம்.

நீருள் அல்லது ஈரமண்ணில் புதைத்து வைப்பர். கொம்பு கட்டுகின்ற அன்று அதிகாலை கொம்புகளை பில்லியுடன் இணைத்து வரிகின்ற வேலை ஆரம்பமாகும். இதற்கு அடிப்படையாக “நத்தடித்தல்” என்பது நடைபெறும். கொம்பின் கடைக்கால் பகுதியில் பசையைப் பூசி அதில் வெடிப்பஞ்சு அல்லது சணற்பஞ்சு ஐதாக ஒட்டி விடுதலாகும். இதனால் கொம்புகளை வரியும்போது வரிகின்ற புரியை குறித்த இடத்திலிருந்து விலகாதிருக்க பொருபொருப்பான நிலை ஏற்படும். இதற்குரிய பசை உலராத கடுக்காய், அரை அவியல் பச்சையரிசி, மஞ்சள் ஆகிய மூன்றினையும் அம்மியில் வைத்து அரைத்துத் தயாரிப்பர். கொம்பை வரிவதற்கு ஆத்திநாரால் திரித்தெடுத்த புரி பயன்படுத்தப்படும். ஒருவர் இப்புரியை இழுத்துப்பிடிக்க மற்றவர் பசை பூச இன்னும் ஒருவர் அருகில் நின்று முறையாக இழுத்துக்கொடுக்க வரிபவர் மிக இறுக்கமாக வரிவர்.

கொம்பு பூட்டுதல்:

கொம்பு விளையாடுகின்ற மைதானத்தில் முதல் வேலையாக நாம் முன்பு குறிப்பிட்டபடி அரிப்பு வளைத்தலும் அதைக் கொம்போடு இணைத்தலும் நடைபெறும் தொடர்ந்து அரிப்பு போடப்பட்ட கொம்புகள் இரண்டையும் பூட்டி எடுக்கின்ற நிகழ்ச்சி இதையடுத்து இடம்பெறும். கொம்போடு இணைத்து வரியப்பட்ட பில்லிக்கும் அரிப்புக்கும் மேலே கொம்புத் தலைக்கிடையே மற்றவர் கொம்பை புகுத்தி இறுக்கமாக புணரச் செய்வது கொம்பு பூட்டுதலாகும். கொம்பு முறிப்பு நல்லபடி நடைபெறுவதற்கு கொம்பு பூட்டுவது இறுக்கமாக அமைந்திருப்பது அவசியமாகும். மேலும் இறுகல் அடைந்து விலகாதிருப்பதற்காக பில்லிகளுடன் இணைத்து அடைகட்டும் வேலை ஆரம்பமாகும். முதலில் தாயடை வைத்து பில்லியுடன் இணைத்து நெகிழங் கொடிகளால் வரிந்து இறுக்கி திருக்கு வைக்கப்படும். இதன்பின் நாம் முன்பு குறிப்பிட்ட நெஞ்சடிப் பலகை புகுத்தி ஏற்றப்படும். அடுத்து தேவைக்கேற்ப இரண்டாம் அடை, மூன்றாம் அடையென அடைகள் வைத்து வரிந்து திருக்குவைப்பர். இதன்பின் எல்லா அடைகளையும் கோணலாக வரிந்து மாராப்பு திருக்கு வைப்பர். இது மேலும் இறுகல் அடைய அடைகளுள் ஆப்புக்கள் புகுத்தி அடிக்கப்படும்.

கொம்பு இழுத்தலும் வெற்றி தோல்வி தீர்மானித்தலும்:

தாய் மரத்திற்கு முன்பக்கமாக ஐந்து முழமளவில் செவ்வாய்க் குற்றி நாட்டப்பட்டு தாய்மரத்தில் சார்த்தி வைக்கப்படும். இந்நிலையில் அடைகளுடன் இணைக்கப்பட்ட கொம்புகளை இரு சேரியாரும் தூக்கி எடுத்துச் சென்று தாய்மரவளையத்துடனும் செவ்வாய்க் குற்றி வளையத்துடனும் அரிப்பைத்தொடுத்து வடம் தாங்கி போடுவதற்காக ஒரு சேரியாரை மறுசேரியார் முந்த முயற்சிப்பதைக் காணலாம். இதன்பின்

செவ்வாய்க் குற்றியின் மேற்பகுதியில் கொழுவிருக்கும் வடத்தைப் பிடித்து இரு சேரியாரும் தனித்தனியாக முற்பக்கம் நோக்கி இழுப்பர். இவ்வாறு இழுக்கும்போது தாய் மரத்தின் இடப்பக்கமாகவுள்ள வடத்தை வடசேரியாரும், வலப்பக்கமாகவுள்ள வடத்தை தென் சேரியாரும் பிடித்து இழுக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். வடத்தை எத்தனைபேர் பிடித்திழுக்க வேண்டும் என்பதில் கட்டுப்பாடு இல்லை. இவ்வாறு கொம்பிழுக்கும்போது இரு சேரியாரும் கொம்புகள் விலகாதிருக்கக் கூடியதாக தத்தமது அடைகளை பிடித்துக் கொள்ளுவர். பொதுவாக ஒவ்வொரு சேரியாலும் அடைபிடிப்பதற்கு தலா எட்டுப்பேர் அளவில் நிற்பதை அவதானிக்கலாம். தாய் மரத்தையடுத்து மேல் கீழாக கொழுவப்பட்டிருக்கும் தென்சேரியடையை உயர்த்திக் கொடுப்பதிலும் செவ்வாய்க்குற்றியை அண்மித்து பக்கவாட்டில் கொழுவப்பட்டிருக்கும் வடசேரி அடையை அமர்த்திப் பிடிப்பதிலும் அடை பிடிப்போர் கவனம் எடுப்பர். இவ்வாறு கொம்பு விளையாட்டில் யாருடைய கொம்பு முறிகிறதோ அவர்கள் தோற்றவர்களாவர். முறியாத கொம்பு வெற்றிக் கொம்பாக வெற்றி கொண்டாடும். மேலும் கொம்பு விளையாட்டின்போது கொம்பு இரண்டும் முறியாத நிலையிலும் வெற்றி தோல்விகளை தீர்மானிக்க வேண்டிய ஏற்படுவதையும் அவதானிக்கலாம். இச்சந்தர்ப்பங்களில் கொம்பு முறியாத நிலை ஏற்படுவதற்கு யார் காரணமாக இருந்தார்களோ அவர்கள் தோற்றவர்களாக கொள்ளப்படுவர். தென்சேரியாரது மரவளையம் அறுதல், அரிப்பு அறுதல், கொம்பில் இருந்து பில்லி விலகுதல் முதலிய காரணங்களால் கொம்பு முறியாதநிலை ஏற்பட்டாலும் சேரியார் தோற்றவராவர். அதேபோல் செவ்வாய்க்குற்றி வளையம் அறுதல், வடசேரி அரிப்பு அறுதல், வடசேரி கொம்பு பில்லி விலகுதல் முதலிய சந்தர்ப்பங்களில் வடசேரியார் தோற்றவர்களாவர்.

8. விளையாட்டுக் கால வேறு கலை நிகழ்வுகள்:

மட்டக்களப்பு கொம்பு விளையாட்டை பின்வரும் கிராமிய கலைகளும் அதனோடு இணைந்து பெருவிழாவாக்கின.

அந்நிகழ்வுகள்:

- அ) போர்த்தேங்காய் அடித்தல்.
- ஆ) மாலைவேளை பூசையும், வெற்றிக்கொம்பு முறித்தலும்.
- இ) வசந்தன் ஆடல்.
- ஈ) ஏடகம் கட்டி ஊர் சுற்றுதல்.
- உ) கொம்புக்கு மந்திரக்கிரியை செய்தல்.
- ஊ) கொம்புத் தட்டெடுத்தல்.
- எ) வசைபாடல். (கொம்பு விளையாட்டு பாடல்கள்)
- ஏ) குளிர்த்தி ஆடல்.

அ) போர்த்தேங்காய் அடித்தல்:

தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் போர்த்தேங்காய் அடித்தல் ஒரு வீர விளையாட்டாக பேணப்பட்டு வந்தது. இந்நிகழ்ச்சியில் இடத்திற்கிடம் சிறுசிறு வேறுபாடுகளை அவதானிக்கலாம். இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திலும், சிங்களவர் மத்தியிலும் போர்த்தேங்காய் அடித்தல் கவர்ச்சிகரமான ஒரு தனி நிகழ்ச்சியாக நடத்தப்பட்டு வந்தது. யாழ்ப்பாணத் தமிழர் மத்தியில் நல்லநாள் பெருநாட்களில் இரு குடும்பங்களுக்கிடையே அல்லது இரு போட்டிக் குழுக்களுக்கிடையே இந்நிகழ்ச்சி வீர விளையாட்டாக செயற்பட்டு வந்தது. இற்றைக்கு அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்தேங்காய் அடித்தல் எவ்வாறு நிகழ்த்தப்பட்டதென்பதை எஸ். பொ. “நளவிடைதோய்தல்” என்னும் நூலில் போர் என்னும் தலைப்பில் அழகாக சித்தரிக்கின்றார். மட்டக்களப்பு தென்னைமரங்கள் நிறைந்த தென்னைக் கலாசாரத்தை பேணிவந்த ஒரு பிரதேசமாக இருந்தபோதும் போர்த்தேங்காய் அடித்தல் இங்கொரு தனி நிகழ்ச்சியாக நடைபெறவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தைப் போல நூற்றுக்கணக்கான தேங்காய்களை எடுக்காது ஐந்து அல்லது ஏழு தேங்காய்களை வடசேரி, தென்சேரி இருசேரியாரும் தேடி எடுப்பர். தேங்காய்களை உருட்டுவதிலும் அடிப்பதிலும் கையாளப்படும் கையாண், விடுவாண் முறைகள் யாழ்ப்பாணத்தைப் போலவே இங்கு கையாளப்பட்டு வந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் வயது வந்த வீரம் பொருந்தியவர் தேங்காய் அடிக்க மட்டக்களப்பில் சிறுவர்களை இதற்கு உட்படுத்தப்படுவதையும் காணலாம்.

ஆ) மாலைப் பூசையும் வெற்றிக் கொம்பு முறித்தலும்:

கோயில் வீதியில் ஊரவரெல்லாம் சேர்ந்து கோயில் கூட்டத்தில் கொம்பு விளையாடுவதென்று தீர்மானித்து அதற்குரிய ஆரம்ப நாளை நிச்சயிப்பர். இதனையடுத்து இருசேரியாரும் போர்த்தேங்காய் அடிப்பதற்குரிய சிறுவர்களை நியமனம் செய்வர். இச்சிறுவர்கள் பத்து, பன்னிரண்டு வயதினைக் கொண்ட பாலுணர்ச்சி பெறாத பாலகராக இருப்பர். ஆரம்ப நாளன்று மாலைவேளையில் கோயிலில் நடைபெறும் விசேட பூசையிலே நாம் முன்பு குறிப்பிட்ட போர்த்தேங்காய் அடித்தல் நடைபெறும். முதல் நாள் பூசையில் இருசேரியாரும் ஒவ்வொரு கொம்பை எடுத்து கருவறையில் நேர்த்தி வைப்பது நடைபெறும் இதைத் தொடர்ந்து இரண்டு சிறுவர்களும் பூசை திருமுகத்தில் இரண்டு கொம்புகளை ஒன்றோடு ஒன்றைக் கொழுவி இழுத்து முறிந்த கொம்பு போக மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சி கொண்டாடுவர். இம்முதல் நாள் பூசையிலும், ஆக இறுதிநாள் பூசையிலும் தென்சேரிக் கொம்பை வெல்லவைக்கும் முறையில் மாறி மாறி வெற்றி தோல்வி வரக்கூடியதாக இவ்வெற்றிக் கொம்பு முறிக்கும் நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப்படும். போர்த்தேங்காய் அடித்தது முதல் தாய்க்கொம்பு கட்டும்

வரை மாலை வேளைப் பூசைகளில் வெற்றிக் கொம்பு முறித்தல் நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதோடு இதற்குரிய சிறுவர்கள் தொடர்ந்து கோயிலில் பரிசுத்தமாக தங்கியிருப்பர்.

இ) வசந்தனாடல்:

கொம்பு விளையாட்டும் வசந்தனாடலும் உடன் பிறப்புக்கள் வசந்தனாடல் கண்ணகிக்கு மிகப் பிரியமான கலை என்பது மட்டக்களப்பின் நம்பிக்கை. இதனால் கண்ணகி சடங்குகளிலும் கொம்பு விளையாட்டிலும் வசந்தன் கூத்து மிக முக்கிய இடம்பெறுகிறது. கொம்பு விளையாட்டுக் காலத்தில் இரவு தோறும் கோயிலில் வசந்தனாடப்படும். இத்தோடு ஏடகம் எடுத்து ஊர் சுற்றி வரும்வேளைகளிலும் வசந்தன் ஆடுதல் மிக அவசியம் எனக் கருதப்படுகிறது. ஆரம்பகாலத்தில் தோன்றிய வசந்தன் பாடல்கள் பெரும்பாலும் கண்ணகி புகழ் பாடுவனவாகவேயுள்ளன. இத்தோடு மட்டக்களப்பில் கண்ணகி வழிபாட்டோடு தொடர்புடைய பல செய்தி களையும் இப்பாடல்களில் இருந்து பெறக்கூடியதாகவுள்ளது. இக்கூத்து மட்டக்களப்பில் ஒரு தேசியக்கலையாக போற்றப்பட்டு வந்தது. கண்டி இராச்சியக் காலத்தில் கண்டியில் நடைபெற்ற பல நிகழ்ச்சிகளிலும் கண்டி மன்னர் மட்டக்களப்புக்கு வரும்போது அவர்களை வரவேற்கும் நிகழ்ச்சிகளிலும் வசந்தன் கூத்துக்கள் இடம்பெற்றமைபற்றி அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வசந்தன் பாடல்களையெல்லாம் திரட்டி “மட்டக் களப்பு வசந்தன் பாடல் திரட்டு” எனும் பெயரில் திரு. தி. சதாசிவையர் 1940ஆம் ஆண்டு ஓர் நூல் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலில் இடம்பெறாத வசந்தன் பாடல்கள் சிலவும் இங்குண்டு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈ) ஏடகம் அமைத்து ஊர்வலம் நடாத்துதல்:

ஏடகம் என்பது தூக்கிச் செல்லக்கூடிய தேர். இது எல்லா இந்துக் கோயில்களிலும் இருக்கக்கூடிய ஒன்று. மட்டக்களப்பில் ஏடகம் அமைக்கும் கலையை வளரச் செய்ததில் கொம்பு விளையாட்டிற்கும் முக்கிய பங்குண்டு. இரு சேரியாரும் கொம்பு ஊர்வலத்திற்காக போட்டி மனப்பான்மையோடு ஏடகங்களை கலை அம்சம் பொருந்தியதாக அமைப்பர். இரு சேரியார் ஏடகத்திலும் தம்சேரி ஏடகம் சிறப்பாக இருக்கு வேண்டும் என்பதில் ஒவ்வொரு சேரியாரும் மிக்க அக்கறை காட்டுவர். 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் கருதாவளை கிராமத்தில் கொம்பு ஊர்வலத்திற்காக கட்டுத்தேர் கட்டி ஊருட்டிச் சென்றதாகக் கூறுவர். இத்தேர்களின் முடிகளை மிக அண்மைக் காலத்தில் கூட காணக்கூடியதாக இருந்தது.

கொம்பு விளையாட்டு மூன்று வாரங்கள் நடப்பது பொது வழக்கம். இதில் பத்தாவது நாள் அளவில் ஏடகத்தில் கொம்பெடுத்து ஊர்வலம் நடத்தத் தொடங்குவர். ஏடகத்தில் வைக்கப்படும் கொம்பு ஆரம்பத்தில்

நேர்த்தியாக வைத்த கொம்பாகவோ அல்லது வேறு கொம்பாகவோ இருக்கலாம். இவ்வாறு வைக்கப்படும் கொம்பு ஏடகக் கொம்பு என அழைக்கப்படும். இவ்வேடக ஊர்வலம் ஒரு வாரம்வரை ஒன்றாகவும் பின் சில நாட்கள் தனித்தனியாகவும் நடாத்தப்படும். வசந்தன் கூத்தோடு வேறு கலை நிகழ்ச்சிகளும் இவ் ஊர்வலத்தில் இடம்பெறுவது வழக்கம். தனித்தனி ஊர்வலம் நடாத்தும்பொழுது ஒருவர் ஊர்வலத்திலும் மற்றவர் ஊர்வலம் சிறப்புற அமையச்செய்வதில் மிக்க ஈடுபாடு காட்டுவர்.

உ) கொம்புக்கான மந்திரச் சடங்குகள்:

மட்டக்களப்பு மனித வாழ்வில் மந்திரம் சம்பந்தப்படாத அலுவல்களே இல்லையெனலாம். இவ்வகையில் கொம்பு விளையாட்டில் மந்திரங்களின் செல்வாக்கைப் பெரிதும் காணலாம். மட்டக்களப்பு மந்திர ஏடுகளில் கொம்பு விளையாட்டுத் தொட்புடைய பல மந்திரவித்தாண்மை முறைகள் உள்ளன. கொம்பு விளையாடுகின்ற இடத்திற்கு மந்திரவாதிகள் வருவது பெரிதும் அவதானிக்கப்பட்டது. வடசேரி மந்திரவாதி வந்தால் தென்சேரிக் கொம்பு முறியும் என்றும் தென்சேரி மந்திரவாதி வந்தால் வடசேரிக் கொம்பு முறியும் என்றும் ஆரூடம் கூறுவர்.

கொம்பு விளையாட்டில் தாய்க் கொம்புகளுக்குச் செய்யும் மந்திரச் சடங்கு மிக முக்கியமாகும். இதனை எதிர்தரப்பார் காணாதபடி இரகசியமாக பெருந்தொகை பணச்செலவில் பல மந்திரவாதிகள் சேர்ந்து முதல்நாள் இரவு செய்வர். கும்பாபிஷேக கிரியைகளில் பல அந்தணர்கள் சேர்ந்து மந்திரம் ஒதுவதுபோல தாய்க்கொம்புக்கு மந்திர ஆற்றல் கொடுக்கும் சடங்கில் பல மந்திரவாதிகள் கலந்து கொள்வர். இவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுபட்டு தம்மை மறந்து உணர்ச்சிவசப்பட்டு மந்திரங்கள் சொல்லும் போது கொம்புகள்தானே எழுந்தாடும் என்பர்.

உ) கொம்புத் தட்டெடுத்தல்:

தாய்க் கொம்புகளை மந்திரச் சடங்கு செய்தபின் பில்லியுடன் இணைத்து வரிந்து அங்கிருந்து கொம்பு கட்டும் இடத்திற்கு கொண்டுவருதல் கொம்புத் தட்டெடுத்தல் என்று கூறப்படும். இதனை கொம்பை “எழுந்தருளப் பண்ணுதல்” என்றும் கூறுவர். இதற்காக அழகிய பூம்பந்தங்கள் தயார் செய்யப்படும். தாய்க்கு தலை மகணாகப் பிறந்த ஒரு வாலிபன் தலைப்பாகை வாய்ச்சீலை கட்டிய நிலையில் கொம்பைத் தூக்கிவருவார். இவருக்கு இருமருங்கிலும் இரண்டு வாலிபர்கள் பில்லியை பிடித்த வண்ணம் வருவர். இவர்களுக்கு முன்பாக மூன்று வாலிபர்கள் வட்டா மடைகளை எடுத்துச் செல்வர். இவர்களைச் சுற்றி அச்சேரிக்குரிய ஆண்களும் பெண்களும் பெருந்தொகையாக குழிந்து வருவதைக் காணலாம். இவ்வூர்வலத்தில் வசந்தன், குரவை முதலிய கலைகள் முக்கியமாக இடம் பெற்றிருக்கும்.

எ) கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள்:

மட்டக்களப்பில் கொம்பு விளையாட்டு படிப்படியாக மறைந்து வந்தாலும் இங்கு பாடப்பட்டுவந்த கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள் தொடர்ந்து உயிர்வாழ்ந்து வருகின்றன. கிராமத்து மக்கள் மத்தியில் வாய்மொழி இலக்கியமாக பேணப்பட்டு வந்த இப்பாடல்கள் தற்போது கிராமிய இலக்கிய வரிசையில் பலராலும் வெளியிடப்பட்டு உள்ளன. இக்கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள் ஏடகம் எடுத்து இருசேரியாரும் தனித்தனி ஊர்வலம் நடத்துகின்றபோதும் வெற்றி பெற்று அதைக் கொண்டாடுகின்ற போதும் பாடப்பட்டு வந்தன.

இப்பாடல்களில் பல குறித்த ஒரு சேரியை ஏற்றுவதாகவும் மற்றச் சேரியை தூற்றுவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

வடசேரியான் கொம்பு எங்கே எங்கே
மணமுள்ள தாழையின் மேலே மேலே
தென்சேரியான் கொம்பு எங்கே
செம்பரப் பற்றைக்கு உள்ளே உள்ளே

தென்சேரியான் கொம்பு எங்கே எங்கே
சித்திரத் தேருக்கு மேலே மேலே
வடசேரியான் கொம்பு எங்கே எங்கே
வண்ணாண்ட சாடிக்கு உள்ளே உள்ளே.

என்னும் பாடல்களை இதற்கு உதாரணமாக கூறலாம். நாம் முன்பு கூறியதுபோல தென்சேரியைப் பெண்ணாகவும், வடசேரியை ஆணாகவும் கொண்டு காதல் முறையில் பாடுவதையும் இப்பாடல்களில் காணலாம். வடசேரியார் தென்சேரிப் பெண்ணை விரும்பிச் செல்வதும் அவள் அதற்கு வசை கூறி மறுத்து உரைப்பதும் ஆன முறையில் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

பால்போல் நிலவெறிக்கப்
படலை திறந்தவன் ஆர் தோழி
நான்தாண்டி வடசேரியான்
உனக்கு நாழிப்பணம் கொண்டாவுகிறேன்.

மானே மரகதமே மாணிக்கமே
புவி ஆணிமுத்தே
தேனே திரவியமே எந்தன்
செம்பொன் மோதிரத்தை நான் தானேன்.

மோதிரத்தின் மேல் ஆசையில்லை
உன்முகத்தைப் பார்க்கவும் நேரமில்லை
பெண்பாசம் என்மேல் கொள்ளாதேயடா
பண்பு கெட்ட வடசேரியான்.

கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்களுள் இவ்விளையாட்டோடு தொடர்பற்ற சில பாடல்களும் சேர்த்துப் பாடப்பட்டு வந்துள்ளன. இத்தகைய பாடல்கள் முருகன், வள்ளி, காதலைக் குறிப்பனவாகவும் வேறு வகையானவையாகவும் உள்ளன. மண்டூரில் தோன்றி வளர்ந்த ஒரு கொம்புப்பாடல் அவ்வூர்க் கோயிலில் நடை முறையில் உள்ள கப்புகனார் வழிபாட்டு முறையை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

கப்புகனார் நிதம் அர்ச்சனை செய்ய
கரிமிசை வாறவர் ஆர்தோழி
செப்புமுலைக் குறத்தி பங்கன் - அந்தச்
செவ்வேல் முருகனடிமானே.

இக்கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்களில் பல இன்னும் வெளிவராத நிலையில் காணப்படுகின்றன.

மலைப்பாம்பு புள்ளிபோல
மார்பெல்லாம் செம்பட்டைத் தேமல்களாம்
குலைப்பாண்டி வடசேரியான்
குட்டிபோட்ட நாய்போல.
வடிச்ச கஞ்சி குடிச்சறியான்
வாயில் தாம்பூலம் போட்டறியான்
இளிச்ச வாயான் வடசேரியான் அவன்
என்ன பொறப்புப் பொறந்தாண்டி.

தற்பொழுது இக்கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள் பல்வேறு கிராமிய மெட்டுக்களில் மேடை ஏறிவருவதையும் அவை மாணவர்கள் மத்தியில் கூட பிரபல்யம் அடைந்து வருவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. இவற்றுள் இன்னும் வெளியிடப்படாமல் உள்ள பாடல்களை தேடி எடுத்து வெளிக் கொணர்வதும் கிராமிய இலக்கியத்துக்குச் செய்யவேண்டிய ஒரு முக்கிய கடமையாகும்.

ஏ) கொம்பு விளையாட்டின் நிறைவு:

தாய்க் கொம்பு முறித்தபின் பிரிவினையை மறந்து ஊர் ஒன்றுபடும். வெற்றி பெற்ற எந்தக்கொம்பு என்று பாராது இருசேரியாரும் ஒன்றுபட்டு வெற்றிக்கொம்பை ஏடகத்தில் வைத்து கண்ணகியம்மன் குழுத்திப்பாடி ஊர்வலம் நடத்துவர். அதைத் தொடர்ந்து கொம்பு விளையாட்டுக்காக வீரதம் இருந்த இரு சிறுவர்களை முழுக்காட்டி கோயிலில் விசேட பூசை நடாத்தி கண்ணகி அருள் கிடைக்கும் என்ற திருப்தியோடு விழாவை நிறைவு செய்வர்.

கள ஆய்வுக்கு மேலதிகமாக உதவிய உசாத்துணை நூல்கள்

வி. சீ. கந்தையா 1964	-	மட்டக்களப்பு தமிழகம், பொன்னையா நினைவு வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
சி. க. சிற்றம்பலம் 1996	-	ஈழத்து இந்துசமய வரலாறு, பல்கலைக் கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
ம. சற்குணம் 1999	-	பல்துறை ஆய்வுகள், கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு, வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம்.
க. கைலாசபதி 1966	-	பண்டை தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடு பாரி நிலையம், சென்னை.
எஸ். பொன்னுத்துரை 1992	-	நளவிடை தேய்தல், மித்ர வெளியீடு, சென்னை.
பக்தவத்சல பாரதி 1990	-	புதுச்சேரி, மாணிக்கவாசகம் பதிப்பகம், சென்னை.
பீ. நசீம்தீன் 1992	-	கோவிலன் சரித்திரம், சிவகங்கை, சென்னை.
டி. டி. கோசாம்பி 1989 (தமிழாக்கம் ஆர். என். சத்யா)	-	பண்டைய இந்தியா, பாவை பிரிண்டர்ஸ், சென்னை.
ராகுல சாங்கிருத்தியாயன் (தமிழாக்கம் கண.முத்தையா 1991)	-	வால்காலிலிருந்து கங்கைவரை, கோமதி அச்சகம், சென்னை.
ருத் பெனிடிக்கட் (தமிழாக்கம் கி.பூ.சுப்பிரமணியம்1964)	-	பண்பாட்டுக் கோலங்கள், தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், தமிழ்நாடு அரசு.

க. மகேஸ்வரலிங்கம் 1997

- கொம்பு விளையாட்டின்
மரபுகளும் நிகழ்வுகளும்
கொம்பு சஞ்சிகை கலாசார பிரிவு,
பட்டிப்பளை.

சீ. சாமித்தம்பி 1997

- கொம்பு விளையாட்டு
நானிலச் சஞ்சிகை கலாசார பேரவை,
ஏறாவூர்பற்று.

சி. ஜி. யுங்
(தமிழாக்கம் ஜெயமோகன் 2000)

- தொல்படிமங்கள்,
சொல் சஞ்சிகை,
சென்னை.

டி. டி. கோசாம்பி
(தமிழாக்கம் ஜெயமோகன் 2000)

- தொல்படிமமும் தத்துவ வரலாறும்,
சொல் சஞ்சிகை,
சென்னை.

எம். வி. எஸ்.
(தமிழாக்கம் ஜெயமோகன் 2000)

- சாக்தேய மதம்,
சொல் சஞ்சிகை,
சென்னை.

ஈழத்து நாட்டார் இலக்கியத்தின்

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

பேராசிரியர் இரா. வை. கனகரத்தினம்

ஈழநாட்டில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய ஆரம்ப உணர்வு கிராமியம் சார்ந்தது, சமயம் சார்ந்தது, பாமரமக்களின் இயல்புகளைக் கூறுவது மூடநம்பிக்கைக்கு உட்பட்டது. அது ஆய்வுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஒரு வகையில் தீண்டுவதற்கு உகந்ததல்ல என்னும் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. எது எவ்வாறு இருப்பினும் எந்த மொழியினதும் இலக்கிய வடிவங்கள் நாட்டுப்புற இலக்கிய வடிவங்களில் இருந்தே தோன்றின என்பது வரலாற்று ஆசிரியர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும். தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்கள் இதற்கு விதிவிலக்கானவையல்ல. சிலப்பதிகாரத்தில் அம்மானைவரி அல்லது கந்துகவரி என்று வருபவை நாட்டார் வழக்கால் பெண்கள் அம்மானை ஆடும்போது பாடும்பாட்டுக்களை ஒத்திருக்கின்றன. திருவாசகத்தில் இடம்பெறும் தோள்நோக்கம், காழல் திருவுந்தி என்பனவும் உருவத்திலும், ஓசையிலும் நாட்டுப்புற வழக்காற்றை ஒத்தனவாகவுள்ளன.

பழந்தமிழ் நூலாகிய தொல்காப்பியத்திலும் நாட்டுப்புற இலக்கியச் செய்திகள் வருகின்றன. இந்நூல் ஏழுயாப்பு வகைகளை விளக்குகின்றது. அடிவரையில்லன வாகக் கூறும் வகைகள் பன்னெடுங்காலமாக வழக்கில் இருக்கின்றது. நூல், உரை, பசி, முதுமொழி, மந்திரம், குறுப்புமொழி எனப்பெறும் ஆறினுள் பசி என்பது விடுகதை என்பதையும் முதுமொழி என்பது பழமொழியையும் குறிக்கும் என்பர். மேலும் தொல்காப்பியர் பண்ணத்திச்செய்யுள் என்ற ஒருவகை இலக்கியத்தையும் குறிப்பிடுவார். அது வருமாறு:

பாட்டைக் கலந்த பொருள வாகிப்
பாட்டினியல் பண்ணத்தி யியல்பே

(தொ.செ.180)

பழம் பாட்டினாடு கலந்த பொருளே, தனக்குப் பொருளாகப் பாட்டும் உரையும் போலச் செய்யப்படுவன பண்ணத்தி என உரைகூறுவர் பேராசிரியர். எழுத்தும் பயிற்சியும் இல்லாத புறவறுப்புப் பொருள்களை உடையது பண்ணத்தியென்றும் அதற்கு உதாரணமாக வஞ்சிப்பாட்டு மோதிரப்பாட்டு கடகண்டு முதலியவற்றைக் கொள்ளக் கொள்ளலாமென்றும் அவர் மேலும் கூறுவார். பண்ணத்தி என்று அக்காலத்தில் வழங்கியவையே நாட்டுப்பாடல்கள். எனவே நூல்வடிவில் இல்லாத வாய்மொழியாகப் பரம்பரை பரம்பரையாக வழங்கிவரும் நாட்டுப்பாடல்கள் அக்காலத்தில் இருந்தே வந்தவை. சங்ககாலம் முதல் இன்றுவரை பள்ளு, அம்மானை, குறவஞ்சி, ஊஞ்சல், கும்மி முதலான நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்கள் செய்யுட்களிலேயே பயின்று வருவதைக் காணலாம்.

உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தப் பழங்காலத்தில் இலக்கண வரம்புகளைக் கொண்டிராத பாடல்களைத் தம் மனம் போக்கில் பண்டை மாந்தர்கள் உருவாக்கி இருந்தல் இயல்பானது. எழுத்து வடிவம் பெறாத காரணத்தினாலும் ஒருவர் பிறரிடம் எடுத்து மொழியாத காரணத்தினாலும் இத்தகைய தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் மறைந்தொழிந்தன. எனவே நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் பழமையை அறிதற்கில்லை.

நாட்டுப்புறவியலை கிராமிய இலக்கியம், நாடோடிப் பாடல்கள் பாமரர் பாடல்கள், எழுதாக்கவிதைகள், வாய்மொழி இலக்கியம், நாட்டுப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், சிற்றுரியல், மக்கள் மரபியல், பொதுப்புராணவியல், விவசாயிகளின் இலக்கியம் என பெயரிட்டு அழைத்தனர். இத்தகைய நாட்டுப்புற வியலை தேடலுக்கும் கற்றுலுக்கும் ஆய்வுக்கும் உரிய பொருளாகக் கல்விப்புலத்துக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை ஜேக்கப்ப்கிரிம் (1785 - 1863) ஜேர்மானிய மொழியியலாளரையே சாரும். அவர் Deutsche Mythologie எனும் நூலை 1835ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டு வைத்தார். அன்று தொட்டு அறிவியல் பூர்வமான நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடங்கப் பெற்றதாக (Folk Lore) கணக்கிடப்படுகின்றது. உலக நாட்டுப்புறவியல் தோன்றி நூற்றிலும்பது வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது.

முதன்முதலாகத் தமிழ்நாட்டுப்புற வழக்காறுகளைச் சேகரித்தவர். பார்த்தலோமியுஸ் சிகன்பல்க் என்னும் ஜேர்மனியர் என்பர். லூதர் திருச்சபையைச் சேர்ந்த இவர் 1813ஆம் ஆண்டில் மலபார்மக்கள் கடவுளின் குடிவழிப்பட்டியல் என்னும் நூலை எழுதினார். இந்நூல் 1867ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலில் நாட்டார் தெய்வங்கள் பற்றிய விபரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. 1870ஆம் ஆண்டு எச். டிள்யூ. லாரியும் பழமொழிகளைச் சேகரித்து வெளியிட்டார். 1871இல் சார்லஸ் ஈகோவர் Charles E. Gover தென்னிந்திய நாட்டுப்புறப் பாடல்களைச் சேகரித்து The Folk songs of southern India என்னும் பெயரில் வெளியிட்டார். இவர்கள் யாவரும் கிறிஸ்துமத மிஷனரிமார்களாகவே இருந்தனர். பொதுவாக இந்திய நாட்டார் வழக்காற்றியலையும் சிறப்பாகத் தென்னிந்திய நாட்டார் வழக்காற்றியலையும் நன்கு ஆராய்ந்து அவற்றை வெளிப்படுத்திய பெருமை கிறிஸ்துவ மிஷனரிமார்களுக்கே உரியதாகும்.

ஈழநாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் ஈழத்து நாட்டார் வழக்காற்றியல் வளர்ச்சியினைப் பின்வரும் அடிப்படையில் வகுத்து நோக்கலாம்.

- I. முதற் காலகட்டம்: 1850 - 1900
(கிறிஸ்தவ அல்லது மிஷனரிமார்களின் காலம்)
- II. இரண்டாம் காலகட்டம்: (1900 - 1950)
(சுதேசிய முயற்சிக்கான காலம்.)
- III. மூன்றாம் காலகட்டம்: 1950 - 1980.
- IV. நான்காம் காலகட்டம்: (1980 - 2000)
(20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலகட்டம்)

மிஷனரிமார்களின் வருகையின் நோக்கம் அஞ்ஞானிகளாகிய சுதேசிய மக்களிடத்தில் பரிசுத்த ஆவி புகப்பண்ணி சமயப்பரப்புதல் ஆகும். கிறிஸ்துவ சமயப் பரப்புதல் செய்தற்குப் பலமுறையில் உத்திகளைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். அவற்றில் ஒரு முறையில் உத்தியே நாட்டார் வழக்காற்றில் கலைவடிவங்களையும் இலக்கிய வடிவங்களையும் தேடி ஆராய்ந்து பதிப்பித்து வெளியிடுதல் ஆகும். இம்மிஷனரிமார்களின் இம்முயற்சி கூறவந்தோர்:

“இவர்களின் நோக்கங்கள் மதங்களைப் பரப்புதல் மற்றும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளல் என்பதேயாகும். இதற்கு அவர்கள் மக்கள் மொழிகளையும் நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டி இருந்தது. அதனால் அவர்கள் மக்கள் வழக்காறுகளைச் சேகரித்தனர்.”

ஈழநாட்டில் தமிழ்மக்களின் நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பற்றிய ஆய்வினைத் தொடக்கி வைத்தவர் பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியார் ஆவார். இவர் வெஸ்லியன் மிஷனைச் சேர்ந்த பாதிரியார். ஈழ நாட்டிலும், தமிழ் நாட்டிலும் சமய ஊழியம் புரிந்தவர். யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் முதல் அதிபராக விளங்கியவர். நாவலர் அவர்களிடம் தமிழ் பயின்றவர் விவிலியத்தைத் திருப்புதல் செய்யும் குழுவின்தலைவராக இருந்தவர் இவர். ஈழத்துத் தமிழ் மக்களிடத்தில் காணப்படும் பழமொழிகளைத் திரட்டி 1842ஆம் ஆண்டு திருட்டாந்த சங்கிரம் எனப்பெயரிட்டு, யாழ்ப்பாண நூல்வெளியீட்டுச் சபையால், யாழ்ப்பாணம் அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இந்நூலின் சிறப்பம்சங்களிலொன்று தமிழ்மொழியை மூலமாகக் கொண்டு அதற்கு இணையான ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததேயாகும்.

ஜே. பி. லூயிஸ் (J. P. Lewis) என்பார் தமிழ் மக்களின் நாட்டார் வழக்காற்றின் பல்வேறு துறைகளையும் ஆய்வு செய்தவர் ஆவார்.

இவர், 1885 - The Manual of Vanni Dictrick, 1917 தமிழ், சிங்கள மக்களிடையே வழக்காற்றில் உள்ள மிருகங்கள் பற்றிய நாட்டார் பாடல்கள்.(Folk lore of Animal among Singalish and Tamil.)

1895 வட இலங்கையின் நாட்டார் பாடல்கள் (Folk lore from north Ceylon), யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் விவசாயத்திற்கும், தமிழ் மக்களின் பழக்கங்கள் சடங்குகள் என்பவற்றுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள். (Tamil Customs and Ceremonies Connected with Paddy Cultivation in the Jaffna.)

1923 மட்டக்களப்பு மக்களின் இருப்பும் மரபும்.(Tradition to the origin of People of Batticaloa.) என்னும் ஆய்வுகள் மூலம் தமிழ் மக்களின் வழக்காற்றுக்களைச் சிறப்பாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

ரொசாரோ அரிந்தி (Rosaro Arinty) என்பவர். 1885 - 86 தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் (Tamil folk lore) என்னும் கட்டுரையினையும் மெசுறிற்றீ Messurir De என்பார் அன்கெலியா (Ankeliya) - சிலம்பு பற்றி கட்டுரையையும் நெவில்கஸ் (Nevil Hush) என்பார் 1885 கோவலன் வரலாறு (The Story of Kovalan) 1886 வைரவர் வழிபாடு (Bairawa worshup) என்னும் கட்டுரையினையும் கொரஸ்லி (Horsly) என்பவர் 1885 தமிழ்ப்பழமொழி (Tamil Proverb) என்னும் கட்டுரையையும் ஜோன் பென்ரி லெவிஸ் என்பார் யாழ்ப்பாண நளவர்கள் என்னும் கட்டுரையையும் டபிள்யூ. எ. கிளாக் என்பவர் வடமாகாணத்தில் யானை பிடித்தல் என்னும் கட்டுரையையும் எழுதியுள்ளார்கள்.

ஈழத்தின் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் மிஷனரிமாரும்துரைத்தன உத்தியோகத்தரும் காட்டிய ஆர்வத்தையும் ஓரியன்றலிற் 'Orientalist முதலான பத்திரிகைகள் நாட்டார் வழக்காற்றியலுக்கு அளித்து வந்த முக்கியத்துவத்தையும் பார்த்துப் படித்த சுதேசிய, தேசியவாதிகள் தாமும் அவர்களோடு இணைந்து நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வளர்ச்சியின் பொருட்டு உழைப்பார்கள் ஆயினர். அந்த வகையில் ஆனந்தக் குமாரசுவாமி, விசுவநாதபிள்ளை, சைமன் காசிச் செட்டியார் முதலானோர்களின் பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கன. ஆனந்தக்குமாரசுவாமி அவர்கள் 1830 பாவைக்கூத்து (Shadow Play in Ceylon) என்னும் கட்டுரையையும் விசுவநாதபிள்ளை 1885 / 86 தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் (Tamil Folk lore) என்னும் கட்டுரையையும் சைமன் காசிச் செட்டியார் அவர்கள் (1807 - 1860.)

- 1831 - தமிழர்களின் சாதி அமைப்பு - ஒரு வெளிப்படையான குறிப்பு.
(A correct outline of the Classification on the Tamil Castes.)
- 1831 - தமிழர்களின் சாதியமைப்பு - சடங்கு முறையிலான பார்வை.
(An Essay on the Ceremonies Observed by the Tamil castes)
- 1831 - புத்தளம் மாவட்டத்தில் முக்குவரின் இருப்பின் ஆரம்பம்,
ஒரு ஆராய்ச்சி சுருக்கம்.
(A sumory Account of the origin and History of the mukus in the District of Puttalam.)
- 1832 - இலங்கை முஸ்லிம்களின் வழக்காறுகள்.
(Essay on the manners and customs of the moors of ceylon.)
- 1837 - பரதவர்களின் இருப்பும் வரலாறும் - ஒரு குறிப்பு.
(Remarks on the origin and Histroy of the Parawas.)
- 1834 - சிலோன் கெஜட்டி தமிழ் மக்களின் தமிழ் இலக்கியமும் சாதி வழக்காறு முதலானவையும்.
(The Castes Customs Manners and Literature of Tamil.)

எனும் நூல்களையும் எழுதினார் பொதுவாகக் காசிச்செட்டியாரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் வரலாறு சமூகவியல், மொழியியல், இலக்கியம் முதலான துறைகளைச் சார்ந்தனவாக இருந்த பொழுதும் அவற்றைப் பிறிதொரு வகையாகப்

பார்க்கும்பொழுது அவை பெரிதும் நாட்டார் வழக்காற்றியலைச் சார்ந்தனவாக காணப்படுகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை. 1800 - 1900ஆம் ஆண்டுவரை உள்ள ஒரு நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் ஈழநாட்டின் நாட்டார் வழக்காற்று வளர்ச்சிக்கு சுதேசிகள் ஆற்றிய பணிகளுள் சைமன் காசிச்செட்டி அவர்களின் பணிகள் விதந்தோதற்குரியன.

காசிச்செட்டி அவர்கள் 1807 மார்ச் மாதம் 21ஆம் திகதி கற்பிட்டியில் கபிரியேல் காசிச்செட்டி அவர்களுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். புத்தளம் மணியகாரர், மாவட்ட முதலியார், சட்ட நிருபணசபை அங்கத்தவர் (1838 - 1845), சிலாப நீதிமன்ற நீதிபதி (1852) முதலான பெரும் பதவிகளை வகித்தவர் சைமன் காசிச்செட்டி அவர்கள். ஆயினும் செட்டியார் தனது ஆய்வுகளை ஒரு பொழுதுபோக்காகக் கருதாது ஆய்வறிவு நேர்மையுடனும் நாட்டு நலன்னோக்கியும் பற்றாறுதியுடனும் செயற்பட்டமை நாட்டார் வரலாற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியதொன்றாகும்.

கொழும்பு சந்தியாகோப்பிள்ளை சந்திரவர்ணமுதலியார் என்பாரும் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஈடுபாடு உடையவராகக் காணப்பட்டார். 1875ஆம் ஆண்டு கதாசிந்தாமணி என்னும் கிராமியக் கதைகள் அடங்கிய தொகுப்பினை வெளியிட்டார். இத்தொகுப்பில் இராயர், அப்பாசி போன்ற கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பர். மானிப்பாய் ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை தொகுத்த நன்னெறிக் கதாசங்கிரகமும் நாட்டார் கதைமரபில் நோக்கப்படவேண்டும் என்பர். கிறிஸ்துவ மிஷனரிமார்களும் துரைத்தனரும் ஈழத்து தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றில் காட்டிய ஈடுபாட்டிற்கும் ஏற்ப சுதேசிகளால் பெரிதும் ஈடுபாடு காட்டமுடியவில்லை. ஆயினும் சைமன் காசிச் செட்டியார் அவர்கள் மிஷனரிமார்களும் துரைத்தனமார்களும் காட்டிய ஈடுபாட்டிற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையிலும் அதற்கு மேலாகவும் ஈழத்து தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றின் வளர்ச்சியில் பங்கு கொண்டுள்ளார் என்பது மிகையான கூற்றன்று. சுதேசிகளால் நாட்டார் வழக்காற்றாய்வில் பங்குகொள்ள முடியாமலுக்கு அவர்களின் பொருளாதார, கல்வி, சமூகநிலமை, ஆய்வுநோக்கு ஆர்வமின்மை முதலானவை காரணமாக அமைந்தன. சைமன் காசிச்செட்டியின் வெற்றிக்கு அவர் எல்லா வளங்களையும் பெற்றிருந்தமையே முக்கிய காரணம் எனலாம்.

2 ஆம் காலகட்டம் (1900 - 1950)

இக்காலகட்டத்தை பிறிதொரு வகையில் சுதந்திரத்துக்கு முற்பட்ட காலகட்டமாகக் கொள்ளலாம். இக்காலகட்டத்தில் சுதேசிகள் மத்தியில் தேசியம் பற்றிய ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டிருந்தது. சுதேசிய மொழிக்கல்வியும், ஆங்கில மொழிக்கல்வியும் பரவலாகக் காணப்பட்டன. பழைய சமூக மரபுகளில் இக்கல்வி முறைமைகள் ஒரு அசைவியக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இதற்கு அச்சுயந்திரசாலையின் பரம்பலும் அதன் அடிப்படையாகக் கொண்ட நூல் வெளியீடுகளும், பத்திரிகைகளும் காரணங்களாக அமைந்தன. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளாகவும், நாளாந்த, வாராந்த, மாத இருமுறை, மாதாந்தப் பத்திரிகைகளாக வெளிவந்தன. தினகரன், வீரகேசரி,

முதலான நாளாந்தப் பத்திரிகைகளும் மற்றும் இந்துசாதனம், ஈழகேசரி முதலான பத்திரிகைகளும் வெளிவந்தன. நாளாந்தப் பத்திரிகைகள் வாரமஞ்சரி என்னும் சிறப்புமலர் ஒன்றினை வாரத்தின் ஒரு நாளில் வெளியிட்டு வந்தன. இந்த வாரமஞ்சரி இதழ் சுதேசிகளின் வரலாறு, சமூகவியல், பண்பாட்டு ஆய்வுகளுக்குக் கால்கோள் நடத்தின. ஆங்கில மொழியிலும், பல பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. The Times, Observer முதலான பத்திரிகைகளும் சுதேசிகளின் வரலாற்று, பண்பாட்டு ஆய்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பிரசுரித்தன.

இக்காலத்தில் சுதேசிகளால் எழுதப்பட்ட நாட்டார் வழக்காற்றியல் பண்பாட்டு ஆய்வுகளைப் பின்வருமாறு வகுத்து நோக்கலாம்.

- I. நாட்டார் பாடல்களையும், கதைப்பாடல்களையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தலிலும் தொகுப்பதிலும் ஈடுபடுத்தல்.
- II. பிரதேச வழியாக சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றைத் தொகுத்தல்.
- III. வழிபாட்டு முறைகளை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்த முற்படல்.
- IV. நாட்டார் வழக்காற்றியல் கலை வடிவங்களை இனங்கண்டு செயற்படல்.

I. வே. அகிலேசுபிள்ளை, கரவை வ. கணபதிப்பிள்ளை, முல்லைத்தீவு ச. அரியகுட்டிப்பிள்ளை, தெல்லிப்பளை வ. குமாரசாமி, சதாசிவஐயர், பண்டிதர் ச. பூபாலப்பிள்ளை, இராமலிங்க உபாத்தியாயர் முதலானோர்கள் நாட்டார் பாடல்களை அறிமுகம் செய்து வைப்பதிலும் தொகுப்பதிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர். குறிப்பாக திருகோணமலை வே. அகிலேசுபிள்ளை (1853 - 1910) என்பார் 1908ஆம் ஆண்டு நேர்த்திரசிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து என்னும் நூலினையும் 1937ஆம் ஆண்டு முன்னியவளை சி. ச. அரியகுட்டிப்பிள்ளை என்பார் வன்னியில் வழங்கும் நாட்டார் பாடல்களான அரிவிச்சிந்து, கதிரையப்பாபள்ளு, பண்டிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு என்பவற்றைத் தொகுத்து ஒரே நூற்பகுப்பாகப் பதிப்பித்தும் 1929ஆம் ஆண்டு இராமலிங்க உபாத்தியாயர் கோலாட்டப்பாடல்களைக் தொகுத்தும் 1940ஆம் ஆண்டு மயிலணி சதாசிவஐயர் மட்டக்களப்பு பாடல்களைத் திரட்டி வசந்தன் கவித்திரட்டு என்னும் பெயருடனும் வெளியிட்டனர். பண்டிதர் ச. பூபாலப்பிள்ளை 1949ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு கிராமியப் பாடல்கள், கண்ணகி வழிபாடு கொம்பு விளையாட்டு, வடசேரி தென்சேரி வசைப்பாடல்கள் என்னும் கட்டுரை மூலம் நாட்டுப்பாடல்களை அறிமுகம் செய்து வைக்க முயன்றுள்ளார். கரவை வ. கணபதிப்பிள்ளை என்பவர் 1934ஆம் ஆண்டு வேல்பணிக்கர் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில் ஒப்பாரி என்ற கதைப் பாடலையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

II. எஸ்.ஓ.கனகரத்தினம் என்பவர் 1921ஆம் ஆண்டு Monograph of Battelcoala District of the eastern province of ceylon என்ற நூலையும், டி.டபிள்யூ.என். கதிர்காமர் என்பவர் 1934ஆம் ஆண்டு Land marks of ancient Batticalo and other contribution of the Ceylon என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளனர். இந்நூல்கள் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்றினையும் வழக்காறுகளையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

III. 1915ஆம் ஆண்டு டி. சில்வா, டபிள்யூ. ஆதர் ஆகியோர் இணைந்து பத்தினி வழிபாடு என்ற கட்டுரையையும் வில்பெரோட் மெண்டிஸ் என்பார் 1937ஆம் ஆண்டு சில சிறப்பான வழிபாடுகள் என்னும் கட்டுரையையும் எழுதியுள்ளனர்.

3ஆம் கால கட்டம் (1950 - 1970)

முன்றாம் காலகட்டமாக சுதந்திரத்திற்குப் பின் 1950முதல் 1970ஆம் ஆண்டுவரை உள்ள காலப்பகுதியைக் கொள்ளலாம். இதனை மேலும் இரண்டு காலப் பகுதியாக வகுத்து நோக்கலாம். அவை வருமாறு;

1. 1950 முதல் 1960 வரையுள்ள காலப்பகுதி.
2. 1960 முதல் 1970 வரையுள்ள காலப்பகுதி.

முன்றாம் காலகட்டத்தின் நாட்டார் வழக்காற்றியலுக்குரிய சூழ்நிலையை நோக்கின் இக்காலப்பகுதி ஈழத்தின் அரசியல் பொருளாதாரம் கல்வி, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் முதலானவற்றில் சுதேசிய அரசின் செல்வாக்கு முழுமையாகக் காணப்பட்டது. 1948ல் ஈழநாடு தன்னாதிக்கம்மிக்க சுதந்திர நாடாகத் திகழ்ந்தது. சுதேசிய மொழிகள், தேசியமொழிகள் ஆகின. கல்வி புகட்டும் மொழிகள் ஆயின எல்லோர்க்கும் கல்வி, எல்லோர்க்கும் இலவசக் கல்வி என்னும் கோட்பாடு முறைப்படுத்தப்பட்டது. சுதேசிய கல்வி நிறுவனங்கள் தோன்றின. சுதேசியப் பாடசாலைகள் நாடெங்கிலும் நிறுவப்பட்டன. இருமொழிப்பாடசாலைகளும் நிலைபெற்று நின்றன. சமயமும், பண்பாடும் உயர் பாடநெறிகளாயின. சுதேசிய மொழிகள் ஆங்கிலத்தோடு போட்டியிட்டு முன்னேறின. ஆனால் ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தை அவர்கள் உணராமல் இல்லை. புதிய மத்தியதர வர்க்கத்தினர் உருவாயினர். ஒவ்வொரு சமூகமும் தமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பேண விழைந்தனர். பழைய ஆலயங்கள் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டன. புதிய ஆலயங்கள் தோன்றின. சிறு தெய்வங்களும் ஆலயங்களும் மீட்டுருப்பெற்றன. ரிபிரிதொரு வகையாகக் கூறின் தேசியத்தின் எழுச்சி நாட்டார் வழக்காறுகள் வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்தியதோடு அவற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்யவும் தவிற்று.

அரசும் மாவட்டங்கள் தோறும் அரசாங்க அதிபரின் ஊடாக பிரதேசக் கலாமன்றங்கள், கலைக்கழகங்கள், நாட்டார் இலக்கிய நடன, நாடகக் குழுக்கள், சாகித்திய மண்டலம், இலங்கை கலாசாரப்பேரவை நாடகக் குழுக்கள் முதலான நிறுவனங்களை அமைத்து அதனுடாகவும் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வளர்ச்சிக்கு உதவிற்று.

அரசு வானொலி நிலையத்தை நிறுவியதோடு, நாட்டார் வழக்காற்றியலை வளர்த்தற்பொருட்டு ஒரு குழுவையும், நியமித்தது இதுபற்றி மக்கள் கவி இ. இராமலிங்கம் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவது அவதானிக்கத்தக்கது. “உரோமபுரி கிரேக்கநாடு இவற்றின் பழம் சரித்திரங்களைத் தெள்ளிதின் ஆராய்ந்து அவற்றில் பட்டம் பெறுவதே அரிது. அத்துடன் சங்கத்தமிழ் இலக்கியத்தையும் ஆராய்ந்து அதிலும் பட்டம் பெற்றவரையாண்டு காண்கின்றோம். இப்புலமையினர் ஒருவர் வானொலி நிலையத்தின் தமிழ்ப் பகுதிக்கு அதிகாரியாயும் “நாட்டார் இலக்கியக்குழுவுக்கு அமைச்சராயும் அமையின் என்பாக்கியம் எப்படி இருக்கும்” ... இவ்வதிகாரியே செல்வி ஏ. எம். எலையஸ் அவர்கள் ஆவர்.” பெரியார் கனகரத்தினம் அவர்கள் அரசாங்கத்தைத்தாண்டி அனுமதி பெற்றுக்கொடுத்தார்.

(வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் - நன்றியுரை)

கே. கனகரத்தினம் அவர்கள் இது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்

Pleasant indeed is a book of research and pleasanter is one on folk lore which is the lay and learned alike. Twelve years ago, as an M.P., I had the fortune to plead with the Government of Ceylon to get the local folk songs broad cast over the Radio ceylon, and I succeeded (மேலது நூல்) எனக் குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

முன்னைய காலப்பகுதியைவிட நாட்டில் அச்சயந்திரசாலைகள் பெருகின. பத்திரிகை நிறுவனங்கள் தோன்றின. வீரகேசரி (1930) தினகரன் (1932) சுதந்திரன் (1940) ஈழகேசரி இந்துசாதனம் (1839) முதலான பத்திரிகைகள் தொடர்ந்தும் வெளிவந்தன. ஸ்ரீலங்கா அஞ்சலி, தேனமுதம், கலைப்பூங்கா, தொண்டன், விவேகி, வெள்ளி, மல்லிகை முதலான சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்தன. தமிழ் நாட்டில் ருந்து தாமரை, கலைமகள், தினமணிக்கதிர், செந்தமிழ், தீபம் முதலான சஞ்சிகைகளும் அவற்றின் தைப்பொங்கல், தீபாவளி ஆண்டு மலர்களும் ஈழநாட்டிற்கு தருவிக்கப்பட்டன. மேற்காட்டிய பத்திரிகைகளும் சஞ்சிக்கைகளும் நாட்டார் வழக்காற்றியலுக்கும் சமூகவியல் சம்பந்தமான விடயங்களுக்கு ஓரளவு முக்கியத் துவம் கொடுத்து வந்தன. நாட்டார் வழக்காற்றியலில் இச்சஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பினைக் குறைத்து மதிப்பிடுதற்கில்லை.

கொழும்பு, கண்டி, களனியா முதலான இடங்களில் பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட்டு தமிழ் மாணவர்கள் அங்கு கல்வி பயிலத் தொடங்கியதால் அவர்கள் தமது பண்பாட்டினைப் பேணும் பொருட்டு தமிழ்ச்சங்கம் அமைத்து அதன் ஸெயிடாக சஞ்சிகையொன்றினையும் நடத்தி வந்தனர். அங்கு பயின்ற சைவமாணவர்கள் இந்துசங்கம் ஒன்றினை அமைத்து அதன் வெளியீடாக சஞ்சிகையொன்றினை நடத்தி வந்தனர். முஸ்லிம் மாணவர்களும் சங்கம் அமைத்து சஞ்சிகையொன்றினை

நடத்தி வந்தனர். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து இளந்தென்றல் என்னும் சஞ்சிகையும், பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து இளங்கதிர், இந்து தர்மம் என்னும் சஞ்சிகைகளும், களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து மானுடம் என்னும் சஞ்சிகையும் வெளிவந்தன. இத்தகைய பின்னணியை அடிப்படையாகக் கொண்டே இக்காலப்பிரிவின் நாட்டார் வழக்காற்றியலை நோக்குதல் வேண்டும்.

(1) 1950 முதல் 1960 வரையுள்ள காலப்பகுதி

இக்காலகட்டத்தில் நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு முயற்சியில் இத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர்களும் ஆர்வலர்களும் ஈடுபட்டு வந்தனர். இவர்களுள் முதன்மைப்படுத்திக் கூறத்தக்கவர் வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம். 1945ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஈடுபட்டு உழைத்தபோதிலும் அவரது ஆக்கங்கள் பெரிதும் 1950 ஆண்டின் பின்பே வெளிவந்தன. இவரது நாட்டார் வழக்காறு பற்றிய ஆக்கங்களைத் தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளும் ஏற்றுப் பிரசுரித்தன.

தினமணிக்கதிர்

ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் இருவருடைய உழைப்பினால் சிதைந்துபோகும் நிலையில் இருந்த நூல்கள் வெளிவந்தன. இத்தகைய தமிழ் வள்ளல்களுக்குப் பிறப்பளித்த ஈழநாட்டில், மக்கள் இலக்கியம் தொழிலாளிகள் பாடல்கள் கட்டில்லாக் கவிதைகள் என்று பல்வேறு போற்றப்படும் நாட்டுப் பாடல்களும் பல உண்டு. இலங்கை விழா மலரில் வெளியாகியுள்ள இலங்கைநாட்டுப்பாடல்கள் என்ற கட்டுரை ஒன்றை பிறிதோர் இடத்தில் மிகிச்சியுடன் வெளியிட்டு இருக்கின்றோம்.

(இலங்கை நாட்டுப்பாடல்கள் முன்னுரை)

எனக் குறிப்பிடுவது இக்காலப் பகுதியில் நாட்டார் வழக்காற்றுக்கு இருந்த மதிப்பினையும் இராமலிங்கம் அவர்களின் ஆக்கத்திற்குரிய மதிப்பினையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் ஆங்கிலமொழி மூலம் கல்வி கற்றவர். தமிழ் - ஆங்கிலமொழிப் புலமை மிக்கவர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றி அவருக்குப் போதிய அறிவு இருந்தது. நாட்டார் வழக்காறு பற்றிக் கூறவந்த இராமலிங்கம் அவர்கள்,

நாட்டு மக்கள் பாடிவரும் பாடல்களை நாட்டுப்பாடல் என்பது இக்கால வழக்கு. இப்பாடல்களை யார் இயற்றினார்? அறியோம் இயற்றியவர் இன்னவர் என்று சொல்ல இயலாமையே இந்த இலக்கியத்தின் இலக்கணங்களுள் ஒன்றாம். யாப்பு இலக்கண வரம்பு இகந்து நின்றல் அதற்கு இன்னோர் இலக்கணமாகும். இசை, இலக்கநின்றல் இன்றியமையா இலக்கணமாகும். பன்னெடுங்காலம் பாமரமக்கள் பால் பயின்று வருதல் பிறிதோர் இலக்கணமாகும். இவை மேனாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தவையாம். (இலங்கை நாட்டுப்பாடல்கள் பக்.1)

எனக் குறிப்பிடுவது நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய ஒரு தெளிவான நோக்கு அவருக்கு இருந்ததென்பதைப் புலப்படுத்தும். ஆயினும் இலங்கை நாட்டார் பாடல் என்னும் கட்டுரை நூலில் அது பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவது நோக்கற்பாலது.

“இக்கட்டுரையில் இந்த இலக்கணங்கள் எல்லாம் ஒருங்கமைந்த நாட்டுப்பாடல்கள் சிலவற்றை அவற்றின் சந்தர்ப்பங்களோடு தருகின்றோம். இத்தொகுப்பில் ஊருக்கொரு பாடலையேனும் துறைக்கொரு பாடலையேனும் தரமுயன்றுள்ளோம்.”

(மேப. நூல் பக். 1)

மேற்படிசூற்றில் “துறைக்கொரு பாடலையேனும்” என்னும் தொடர் சிந்திக்கத்தக்கது. ஆயினும் இந்நூலில் பிரதேசவாரியாகப் பாடல்களை தொகுக்க எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அப்பாடல்கள் பாடப்படும் பின்னணியும் தமக்கு இப்பாடல்களை உதவியோரின் பெயர்களும் கூறப்பட்டிருப்பது அவரது ஆய்வியல் நோக்கினைப் புலப்படுத்தும். எடுத்துக்காட்டாக இரண்டினை நோக்கலாம்.

(I) தேசவழமை சட்டத்தின்படி யாழ்ப்பாணத்தமிழர் திருமணங்களில் வண்ணானும், அம்பட்டனும் இன்றியமையாத இருவர் ஆவர். விவாக காலங்களில் மாப்பிள்ளை பெண்பிள்ளை இருவருடைய குடும்பவிறல் கூறுவதும் மணமகனையும், மணமகளையும் ஆசீர்வதித்தலும் அவர்கள் கடமைகளுள் பிரதான கடமைகளாம் (குடும்ப விறல் கூறும்போது மாப்பிள்ளை வீட்டுக் குடிமக்களுக்கும் பெண்பிள்ளை வீட்டுக் குடிமக்களுக்குமிடையே போட்டி உண்டாகி கலகங்கள் மூண்டதுண்டு. இவ்வழமைகள் இப்போது அருகியன.)

வரிசை வாத்தியங்களுடன் மணமகள் பெண் வீட்டுப் படலையில் வந்து நிற்கின்றாள். அப்போது மணமகனின் குடிமக்கள் (பின்வருமாறு) வர்ழ்த்துகிறார்கள்

“முத்தாலே ஆலாத்தி
முகத்திலே தானெடுத்து
பவளத்தால் ஆலாத்தி
பக்கத்தில் நின்றெடுத்து
ஆலாத்திப் பெண்களெல்லாம்
அணியணியாய் நிற்பினையாம்
மாமிமார் எல்லோரும்
மறைந்து நின்று பார்ப்பினையாம்
மச்சாளமார் எல்லோரும்
மதிலேறிப் பார்ப்பினையாம்”

(மே. ப. நூல் பக். 1)

(II) தனக்கு பாடல்களைச் சேகரித்து உதவியோரைக் குறிப்பிடும்போது இதனைச், சேகரித்து உதவியவர் காத்தான்குடி அன்பர்

ஐனாப். எம். எஸ். எம். அலியார் அவர்கள் ஆவர் என்றும், இதனை உதவியவர் மட்டக்களப்பு செங்கலடி அன்பர் க.எ. பொன்னுத்துரை அவர்கள் ஆவர் என்றும், இதனைச் சேகரித்து உதவியவர் நானாட்டான் அன்பர் திரு.ம.பெஞ்சமின் செல்வம் அவர்கள் ஆவர் என்றும், இப்பாடல்களைச் சேகரித்து உதவியவர் காரைநகர் அன்பர் செல்வன் ஆ. செல்வநாயகம் அவர்கள் ஆவர் என்றும் குறிப்பிட்டிருப்பது அவரின் ஆய்வியல் நோக்கின் ஓர் அம்சமாக அமைக்கின்றது. இதுவே ஆய்வறிவு நேர்மையாகும்.

மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் இலங்கை நாட்டுப்பாடல்கள் என்னும் கட்டுரை நூலைத் தவிர மட்டக்களப்பு நாட்டுப்புறக் கவிகள் (1955) நாட்டுப் பாடல்கள் (1959) மீண்டு சந்திப்போம் (1958) முதலான கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

1950 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1960 ஆம் ஆண்டிற்கும் உரிய இக்காலப் பகுதியில் நாட்டார் பாடல்கள் பற்றி ஆய்வு முயற்சியில் ஆர்வலரும், ஆய்வாளரும் அதிக நாட்டம் செலுத்தியதாகத் தெரிகின்றது. நாட்டார் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் உணர்த்தப்பட்டதோடு உணரவும்பட்டது.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவது இங்கு கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

நாட்டுப் பாடல்களை இறவாமற் காப்பது எல்லோருடைய கடமையாகும். தமிழரின் இலக்கியச் செல்வத்திலே இப்பாடல்களுக்குச் சிறந்த இடமுண்டு. தமிழில் எத்தனையோ இலக்கிய நூல்களும் இலக்கண நூல்களும் இறந்து போய்விட்டன என்று வரலாறு கூறுகின்றது. நாட்டுப் பாடல்களிலும் பல அவ்வாறே மறைந்துவிட்டன. எஞ்சியுள்ள சிலவற்றையேனும் பாதுகாத்து நூல் வடிவில் வெளியிட உதவுதல் தமிழ் மொழிக்குத் தமிழர் இன்று எளிதே செய்யத்தக்க சிறந்த தொண்டாகும்.

(மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் 1960 ப.17)

நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிய தொகுப்பு முயற்சியில் சு.வித்தியானந்தன் தொகுத்த மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் (1960) என்னும் நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் நவீன நாட்டுப்புற ஆய்வின் முக்கியத்துவம் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனை பின்பற்றிப் பலர் பிற்காலத்தில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் தொகுப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு முயற்சியில் தம்மை ஈடுபடுத்தி உழைத்தவர் வட்டுக்கோட்டை மு.இராமலிங்கம் அவர்கள். அவர் நாட்டார் பாடலில் கொண்ட ஈடுபாட்டைக் கூறவந்த சுதந்திரன் ஆசிரியர்.

“வட்டுக்கோட்டை மு.இராமலிங்கம் ஈழத்தில் இன்று வாழும் சிறந்த தமிழ் அறிஞர்களில் ஒருவர். அவர் தமது வாழ்நாளைக் கிராமிய இலக்கிய வளர்ச்சியில் அற்பணித்திருக்கின்றார். நாட்டுப் பாடல்கள்

என்றால் அவருக்கு உயிர். ஒரு நாட்டுப்பாடலைத் தேடிப் பெறுவதற்காகக் காட்டுபாதையில் பல கல் தூரம் கால்நடையாக நடக்கவும் தயாராய் இருக்கும் உளப்பாங்கு அவருடையது.”
(வடஇலங்கை நாட்டார் பாடல்கள் 1961 ப.1)

எனக் குறிப்பிடுவது மு. இராமலிங்கம் அவர்களின் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் அவர் கொண்ட ஈடுபாட்டின் ஒரு பகுதி எனலாம். அவர் நாட்டார் பாடல்கள் பற்றி பல கட்டுரைகளை எழுதியதோடு கிராமக் கவிக் குயில்களின் ஒப்பாரி (1960) என்னும் நாட்டார் பாடல் தொகுப்பு நூலையும் வெளியிட்டார்.

நாட்டார் வழக்காற்று சடங்குகள் அல்லது வழிபாட்டு முறை ஆய்வில் ஆர்வம் காட்டியவர்களுள் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, வீ.சி. கந்தையா, சோமநாதர், சி.நடராசா முதலானோர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுள் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் ஆய்வுகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கன. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பன்மொழிப்புலவர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர், கீழைத்தேய ஆபிரிக்க ஆய்வுப்பள்ளியில் இவர் பருத்தித்துறை முத்துக்குமார்க்குருக்களிடம் தமிழ், சங்கத மொழிகளையும் கரவெட்டி பொன்னையா உபாத்தியாயரிடம் தமிழ்மொழியையும் பயின்றவர். பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் சங்கத மொழியையும் பாளி மொழியையும் பயின்றவர். பன்மொழிப்புலவர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விபுலானந்த அடிகளிடம் பயின்று வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர். லண்டன் பல்கலைக்கழகக் கீழைத் தேசிய ஆபிரிக்க ஆய்வுப் பள்ளியில் பயின்று கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். மேலைத்தேச முறைகளை நன்கு கற்று அறிந்திருந்தவர். அவர் ஈழத்து மக்களின் வாழும் வளத்தையும் ஆராய்வதில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினார். அந்த வகையில் பின்வந்த ஈழத்து நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆர்வலர் ஆய்வாளர் யாவருக்கும் முன்னோடியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் அமைந்தவர் இவர் என்றே கூற வேண்டும். இவர் குறிப்பாகநாட்டார் சமயம் பற்றி ஆய்வதில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினார். ஈழத்துக் கிராமிய தெய்வங்கள் (1955) வெருகலம்பதிச் செவிவழிசெய்தி, இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாடு (1953) நாச்சிமார் வழிபாட்டின் வரலாறு (1954) நாகர்கோயில், இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாட்டு வரலாறு (கையெழுத்துப் பிரதி) முதலானவை அவரால் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் நூல்களும் ஆகும்.

சு.வி. அவர்கள் இஸ்லாமியர் நாடோடிப் பாடல்கள் (1955) நாட்டுப் பாடல்கள் (1955) ஒப்பியல் அடிப்படையில் நாட்டுப்பாடல்கள் செறிந்திருக்கும் வேல்ஸ்நாடு (1956) முதலான கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை நாட்டார் வழக்காற்றியலில் மிகுந்த ஆர்வம் உடைய ஆய்வாளராக காணப்பட்டாலும் நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுப்பதில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டினார் என்று சொல்வதற்கில்லை. சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் மட்டக்களப்பு மக்களிடம் வழக்கிலுள்ள வசந்தன் பாடல்களைத் தொகுத்து வசந்தன் கவி (ஸ்ரீலங்கா 1954) என்னும் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். புலவர் பெரியதம்பிப் பிள்ளை மட்டக்களப்புப் பகுதி கிராமியக் கவிதைகள் (1959) மட்டக்களப்பு நாடோடிப்

பாடல்கள் (1960) வயல் வரம்பிலே..... (1951) முதலான கட்டுரைகளை ஸ்ரீலங்கா, கலைமகள் முதலான பத்திரிகைகளில் எழுதினார். எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசாவால் நாட்டுப்புறக் கல்விசார் நூலான எண்ணெய்ச் சிந்து (1953) பதிப்பிக்கப்பட்டது. அருள்செல்வநாயகம், பூசணிக்காய் ஊஞ்சல் (1957) என்னும் நாட்டார் வழக்கியல் நூலொன்றினைப் பதிப்பித்துள்ளார். மட்டக்களப்பு வீ.சி. கந்தையா கண்ணகை அம்மன் வழிபாட்டில் பாடப்பெறும் கண்ணகை அம்மன் குளிர்த்திப் பாடல்களையும் பதிப்பித்து (1958) வெளிப்படுத்தி உள்ளார். மற்றும் இலங்கையில் பத்தினி வழிபாடு (1958) (Pathini Cult in Ceylon) மாரியம்மன் உற்பத்தி, சமயமும் கல்வியும் முதலான கட்டுரைகளும் நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன.

நாட்டார் வழக்காற்றின் வரைவிலக்கணம் பற்றிக் கூற வந்த ஸ்டீபன் ஃ.வியூக்ஸ் (Stephen Fuchs) என்பவர்,

நாகரீக வளர்ச்சி பெற்ற மக்களிடையே எச்சசொச்சங்களாக நிலவும் பண்டைய நம்பிக்கைகள், வழக்கங்கள் பற்றிய அறிவியலே நாட்டார் வழக்கு எனும் பயில்துறையாகும். சாதாரண மக்களின் புராதன ஒழுக்கலாறுகள் வளங்கள் முதல் அவர்களது கருத்துக்கள் நம்பிக்கைகள், பாரம்பரியங்கள், அறியாநிலைக்கிலிகள், மனச்சார்புகள் வரையுள்ள சகலவற்றையும் அது அடக்கும் ஆனால் நாட்டார் கதைகள், பாடல்கள், கட்டுக் கதைகள், ஐதீகங்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டார் இசை, நாட்டார் நடனம் ஆகியவற்றுடன் கூத்தும் நாட்டார் வழக்கு என்னும் இத்துறையைச் சார்ந்தந்தவையாகும்.

என வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறார். இவற்றுள் கூத்தினையும் நாட்டார் வழக்காற்றியலிலொன்றாகக் குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது. ஏனெனில் கூத்து என்னும் ஆடல் வடிவம் செந்நெறி இலக்கிய வடிவங்களுக்குட்படுத்தப்பட்டதாகக் காணப்படுவதால் அதனை நாட்டார் வழக்காற்றினுள் உட்படுத்தி ஆராயலாமா என்பது ஒரு முக்கிய வினாவாக அமைகின்றது. கூத்தினை அரங்கியல் தொழிலாகக் கொள்ளும் மக்கள் நாட்டாராக இருக்கலாம். ஆனால் அதன் இலக்கிய வடிவமும் பொருள் அமைதியும் அவ்வாறு அமைந்துவிடுவதில்லை. பள்ளு, குறவஞ்சி, அம்மாணை போன்ற இலக்கிய வடிவங்களும் அவ்வாறானதேயாகும். “பள்ளு குறவஞ்சி இலக்கிய வகைகளின் தோற்றமும் ஏற்புடைமையும் இலக்கியத்துறையிலும் சமஸ்கிருதமயநெறி காணப்படுகின்றது (கா.சிவத்தம்பி இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் 1980) என்பார் கூற்றினையும் இங்கு மனங்கொள்ளுதல் வேண்டும். அது எவ்வாறு இருப்பினும் நாட்டுக் கூத்து வடிவம் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஒரு பகுதியாக அமைந்துள்ளது. இக்காலப்பகுதியில் நாட்டுக்கூத்து மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்துகள் (1952 - 1953) நாட்டுக்கூத்து (கலையரங்கம் 1959) மட்டக்களப்பு கிராமங்களில் மக்களைக் கவரும் நாட்டுக் கூத்துகள் (1959) Batticaloa ritual Dances -1957 முதலான கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. அத்துடன் சி.கணபதிப்பிள்ளை பதிப்பித்த ஜீசகன்கதை (வடமோடி) நாட்டுக் கூத்து அச்சில் வெளிவந்தது. அருள் செல்வநாயகம் தேயிலைத் தோட்ட மக்களின் காமன் கூத்து

(1959) பற்றி இக்காலப் பகுதியில் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காலப் பகுதியினை நாட்டார் வழக்காற்றியலில் நாட்டுக் கூத்துப் பற்றிய ஆய்விற்கான ஆரம்ப முயற்சிகளை மாத்திரம் காணப்படும் பகுதியாகக் கொள்ளலாம்.

மற்றும் ஊர்ப்பெயராய்வு (Toponym study) பற்றி “ஈழத்து ஊர்ப் பெயர்கள் என்னும் கட்டுரையும் நாட்டுப்புறக்கலைவினைப் பொருட்கள் பற்றி க. நவரத்தினம் எழுதிய Arts and Crafts of Jaffna (1953) என்னும் கட்டுரையும் வெளிவந்துள்ளன.

சு. வித்தியானந்தன் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக்குழு வெளியீடாக 1960 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் வெளிவந்த “மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள்” என்னும் நூலே நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஆய்வு நோக்கினை மனதிற்கொண்டு பதிப்பிக்க முயன்ற முதல் நூலாகும். சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் மேல்நாட்டு ஆய்வியல் கற்கை முறைகளில் (Research Methodological) மிகுந்த பயிற்சி உடையவர். தமிழ் இலக்கியத்துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். தமிழ் நுண்கலைகளிலும் நாட்டார் கலைமரபிலும் மிகுந்த ஆர்வம், நாட்டம் உடையவர். அத்துடன் கலைவிநோதர் விபுலானந்த அடிகளாரின் மாணவன். அரசின் இலங்கைக் கலைக்கழகத்தின் தமிழ் நாடககுழுவின் தலைவராக இருந்தவர். இத்தகைய பிற்புலம் இவரை நாட்டார் வழக்காற்றியலை வளர்த்துச் செல்ல காலாக அமைந்திற்று. இவர் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திய “மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள்” என்னும் நூல் ஈழத்து நாட்டார் வழக்காற்றியலில் நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு நூல் என்னும் வகையிலும் ஆய்வுப்பதிப்பு என்னும் வகையிலும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் உடையது எனலாம்.

நாட்டார் பாடல்களின் சிறப்புக்கள் பற்றி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“நாட்டுப் பாடல்களில் ஓசை இனிமையும் கருத்தழகும் மலிந்து கிடக்கின்றன. வயல்வெளிகளில் நாற்றுநடும் பொது மக்கள் பாடும் பாடல்களைக் கவனித்தால் இதன் உண்மை தெரியும். முறைமுறையாக அவர்கள் பாட்டுக்கள் அவர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கின்றன. ஓசை இனிமையிலும் கருத்தழகிலும் தம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்து உவகை பொங்கத் தொழிலாற்றுகின்றனர்.

ஒரு விஷயத்தைப் பலவகையாகத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வது நாட்டுப் பாடல்களில் காணப்படும் ஒரு பண்பாகும். இது செந்தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு வேளை குற்றமாகலாம். ஆனால் நாட்டுப் பாடல்கள் இப்படி அமைந்திருப்பது அப்பாடல்களின் பண்புகளுள் ஒன்றாகும். எத்தனைதரம் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னாலும் சொல்பவனுக்கும் கேட்பவனுக்கும் இன்பம் உண்டாகின்றது. ஒரு வரியை இன்னொரு வரியில் திரும்ப சொல்லக் கூடிய முறையில் இவை அமைந்திருப்பதும் கவனித்தற்குரியது. இன்னதென்று சொல்லி விபரிக்க முடியாத ஓசைநயம் பொதிந்து கிடக்கும் இப்பாடல்கள் மக்கள் உள்ளத்தைத் தம்பால் இழுக்கும் அரிய பண்பைப் பெற்றிருக்கின்றன.

கிராம மக்களின் உள்ளத் துடிப்புக்களையும் உணர்ச்சிப் பெருக்குகளையும் வெளியிடும் இப்பாடல்கள் பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்களையும் சொல்லுருவங்களையும் கொண்டு விளங்குவது இயல்பே.

நாட்டுப் பாடல்களுக்குத் தொடக்கமும் இல்லை. முடிவுமில்லை. அந்தந்தக் காலத்துச் செய்திகளையும் முறைகளையும் அவை ஏற்றுக் கொள்ளும்.”

(மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் 1962 பக்.2)

சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் இக்கூற்றுக்கள் மூலம் அவர் நாட்டுப்புறப் பாடல் (தொகுப்பு) ஆய்வு முயற்சியில் (Folk lore Research Methodology) பின்பற்றப்பட வேண்டிய சில கோட்பாடுகளை முன் வைத்துள்ளார் என்றே கூறவேண்டும். அவற்றை நாம் பின்வருமாறு ஒழுங்குபடுத்தலாம்.

1. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் ஓசையும் இனிமையும் கலந்திருக்கும் கருத்தாளம் மிக்கதாய் இருக்கும்.
2. ஒரு விடயம் பல தடவை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படும்
3. இன்னதென்று சொல்லமுடியாத ஓசைநயம் பொதிந்து இருக்கும்
4. பேச்சுவழக்கில் உள்ள சொற்களையும் சொல்லுருபங்களையும் கொண்டிருக்கும்.
5. நாட்டுப் பாடல்களுக்குத் தொடக்கமில்லை. முடிவுமில்லை.
6. அந்தந்தக் காலத்துச் செய்திகளையும், முறைகளையும் அவை ஏற்றுக் கொள்ளும்.

தமிழ் இயலில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் நன்கு வளர்ச்சி பெறாத காலகட்டத்தில் நாட்டார் வழக்காற்றியல், நாட்டுப் பாடல்கள் என்ன என்றும் அதன் கோட்பாடுகள் யாவை என்றும் குறிப்பிட்ட அதன் செல்நெறிப் போக்கினை வளர்க்க முற்பட்டவர். சு.வி. அவர்கள் என்று குறிப்பிடலாம். சு.வி. அவர்கள் முன் வைத்த கோட்பாடுகள் நவீன நாட்டார் வழக்காற்றியலில் பெரிதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை என்பதை இத்துறைசார்ந்தோர் நன்கறிவர். மேற்கூறிய அவரது கோட்பாடுகளில் “அந்தந்த காலத்துச் செய்திகளையும் முறைகளையும் அவை ஏற்றுக் கொள்ளும்” என்ற கோட்பாடு நாட்டுப்புற வரலாற்றில் சு.வி. அவர்களே முதல் முதலில் முன் வைத்த பெருமை அவருக்கு உண்டு எனலாம்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அல்லது தமிழியல் ஆய்வின் வரலாற்றில் ஒரு பகுதியாக நாட்டார் வழக்கியல் கருதப்பட்டு வந்தது. கடந்த கால் நூற்றாண்டு களாகவே நாட்டார் வழக்காற்றியல் தனித்துறையாக வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது அந்நிலையில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் செந்நெறி இலக்கியத்தினின்றும் அது தனித்துவமுடையதென்பதை சு.வி. அவர்கள் தனது ஆய்வுகளில் அழுத்தம் கொடுத்து வற்புறுத்தி வந்தார். நாட்டுப் புறப்பாடல்களுக்கும் பிரபந்த காவிய இலக்கியங்களுக்கிடையிலான வேறுபாட்டை பின்வருமாறு கச்சிதமாக எடுத்துக் காட்டுவார்.

இலக்கியத்துக்கும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களுக்கும் குறிப்பிடத் தக்க வேற்றுமைகள் உண்டு. இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் இலட்சிய வாழ்க்கையையே அடிப்படைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டவை. தமிழில் உள்ள காவியங்கள் பல அதர்மத்தின் அழிவையும் தர்மத்தின் வெற்றியையும் கூற எழுந்தவையே. இதனால் இலக்கியங்களுக்குத் தலைவராக அமைபவர் குற்றமே இல்லாதவராகக் குணங்களுக்கு இருப்பிடமாய்ப் படைக்கப்படுகின்றனர். எல்லாக் காவியங்களிலும் இத்தகைய குணம் படைத்த தலைவரையே நாம் காண்கின்றோம். இது உண்மையான வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமற்றதாக இருக்கின்றது. இதற்கு மாறாக மனிதனின் குற்றங்களையும் சமூக ஊழியங்களையும் உள்ளவாறே எடுத்து இயம்புகின்றன நாட்டுப் பாடல்கள்.

கற்பின் சிறப்பை இலக்கியம் பாட, உலகில் மலிந்து கிடக்கும் கள்ளக் காதல் வாழ்க்கையை நாட்டுப் பாடல்கள் சித்தரிக்கின்றன. நாள்தோறும் வாழ்க்கையில் காணப்படும் நிகழ்ச்சிகளைச் சுவைபடப் பாடும் நாட்டுப்பாடல்கள் ஆபாசங்களை வெட்ட வெளிச்சமாக உள்ள படியே கூறுகின்றன. ஆகவே கல்வி உருவம், ஒழுக்கம் வயது முதலியவற்றில் தம்மை ஒத்த ஆணையும் பெண்ணையும் காவியங்கள் பாட, எந்த விதத்திலும் ஒவ்வாத இருவர் வாழ்க்கை நடத்துவதை கேலி செய்து இயம்புகின்றன நாட்டுப்பாடல்கள்.

(மேலது நூல் 1962 பக். 9 - 10)

இதன் சார்புத் தன்மையை அல்லது ஒப்பியல் தன்மையை நாவல் இலக்கியம், சிறுகதை, நாவல்வரலாறு எழுதுவோர் நூல்களில் காணலாம். இத்தகைய ஒப்பீடுகள் தவிர்க்க இயலாதவை. ஒன்றின் தனித் தன்மை ஒப்பீட்டாய்வினாலே தங்கி உள்ளது என்பதை மறுப்பது கடினம்.

மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் நூலில் ஐந்நூறு பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் யாவும் அவை கூறும் தொழிற்பாடு பொருள் அமைதிக்கேற்ப.,

(1) கவிகள், பொதுப் பாடல்கள், தொழிற்பாடல்கள் தொழில்முறைப் பாடல்கள் என நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கவிகள் எனும் பகுப்பில்

- (அ) காதலன் கூற்றாய் உள்ளவை
- (ஆ) காதலி கூற்றாய் உள்ளவை
- (இ) தோழி கூற்றாய் உள்ளவை
- (ஈ) தாயார் கூற்றாய் உள்ளவை என்னும் நான்கு உட்பிரிவுகளையும்

பொதுப் பாடல்கள் என்னும் பகுப்பு.

- (அ) பொலிப் பாடல்கள்
- (ஆ) ஏர்ப்பாட்டு
- (இ) கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள்

எனும் மூன்று உட்பிரிவுகளையும் உடையதாய் அமைந்துள்ளன.

இந்நூலில் இடம்பெறும் ஐந்நூறு பாடல்களும் காவிய இலக்கிய ரசனைக் குறிப்புடன் இடம்பெறாது மூலமாக அமைவது இந்நூலின் சிறப்பம்சங்களுள்ளொன்றேனலாம். இப்பாடல்களைப் பாடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் யாவும் தோற்றுவாயில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்நூலின் மிகுந்த குறைபாடாக காணப்படுவது அகத்திணை, புறத்திணை மரபுகள் காண முற்பட்டமையேயாகும்.

மட்டக்களப்பு பகுதியில் வழங்கும் நாட்டுப் பாடல்களில் பெரும்பாலானவை அகத்திணை சார்ந்தவையே. எல்லோருடைய காதல் நிகழ்ச்சிகளையும் உணர்ச்சியுறக் காட்டும் இவ்வகத்திணைப்பாடல்கள் மட்டக்களப்பிற் கவிகள் என வழங்கப்படுகின்றன. பாடல்கள் அனைத்தையும் குறிக்கும் கவி என்னும் சொல் மட்டக்களப்பிலே அகத்திணை நாட்டுப்பாடல்களையும் குறிக்கும் சிறப்புச் சொல்லாக வழங்குகின்றது. இக்காதற்கவிகள் தமிழிலுள்ள அகப்பொருள் மரபிற்கு மாறாய் இருக்கக் கூடும்.

உதாரணமாக தமிழ் இலக்கியத்தின் களவு ஒழுக்கம் பெரும்பாலும் தோழி துணை கொண்டே நடக்கும் தலைவி ஒரு போதும் குறியிடும் கூறமாட்டாள். ஆனால் நாட்டுப்பாடலில் தலைவி தானே தலைவனிடம் குறியிடும் கூறும் வழக்கைக் காணலாம்..... மட்டக்களப்புக் கவிகள் பழைய அகப்பொருள் மரபுக்கு முரண்பட அமைந்த போதும் அவை பொதுமக்கள் வாழ்க்கையிலே இயற்கையாய் நடைபெறும் ஒழுக்கங்களை எடுத்துக் கூறுவதாய் மிகவும் நயம்பட அமைந்துள்ளன.

(மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள் 1962 பக். 14-15)

ச.வி. அவர்கள் ஒரு வகையில் பழமை போற்றும் தமிழ் இலக்கிய மரபினின்றும் குறிப்பாக அகப்பொருள் மரபினின்றும் நாட்டார் பாடல்கள் மாறுபட்டவை என்பதை அவர் கருத்திற் கொண்டிருந்த போதும். இதற்கு முன்பாகத் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் நாட்டார் பாடல்களை தொகுத்துப் பதிப்பித்தவர்களும் அவை பற்றி திறனாய்வு செய்வோரும் செந் செறி இலக்கியங்களில் கூறும் அகப்பொருள் மரபின் முதற்படியே நாட்டார் பாடலில் காணமுற்பட்டனர். அகப்பொருள் மரபுபற்றி வற்புறுத்தியும் எழுதி வந்தனர். இத்தளத்தில் நின்று ச.வி. அவர்களால் விடுபடமுடியாமல் போய்விட்டது. அதற்கு ச.வி. அவர்கள் இலக்கிய மரபில் அகப்பொருள் மரபில் கொண்டிருந்த ஈடுபாடும் அவரது உள்ளமுமே காரணங்களாக அமைந்தன எனக் குறிப்பிடலாம்.

ஏனைய நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய முயற்சிகள் யாவும் அதன் ஆரம்பப் படிநிலை எனலாம். இக்கால கட்ட முயற்சிகள் யாவும் பிற்காலகட்டத்தில் ஒவ்வோர் துறைகளாக வளர்ச்சி பெறுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தன எனலாம்.

1960 ஆம் ஆண்டு முதல் 1980 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி

இக்காலப் பகுதியினை மேலும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம். அவை வருமாறு.

(1) 1960 ஆம் ஆண்டு முதல் 1970 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி.

(2) 1970 ஆம் ஆண்டு முதல் 1980ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி.

1960 ஆம் ஆண்டு முதல் 1970 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி

இக்காலப் பகுதியில் நாட்டார்வளர்ச்சிப் போக்கினை அவதானிக்குமிடத்து நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு முயற்சியும் கதைப் பாடல்களும், நாட்டுக் கூத்துக்களும் பொதுமக்கள் சார்ந்த வண்ணமாக அமைந்தமையினால் அவற்றை வெளியிடும் முயற்சிகளும் சிறப்பாக நடைபெற்ற போக்கினையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. அவ்வகையில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் கலாமன்றம் வெளியிட்ட வாய்மொழி இலக்கியம் (1961) வட்டுக்கோட்டை மு.இராமலிங்கம் வெளியிட்ட வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் (1961) களவுக் காதலர் கையாண்ட விடுகதைகள் (1962) சு. வித்தியானந்தன் வெளியிட்ட மன்னார் நாட்டார் பாடல்கள் (1964) எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா வெளியிட்ட ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள் (1962) என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. 1960ஆம் ஆண்டிற்கு முற்பட்ட காலப் பகுதியோடும். 1980ஆம் ஆண்டிற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியோடும். இக்காலப் பகுதியில் நாட்டார் பாடல் தொகுப்பு முயற்சியை ஒப்பிடும் பொழுது இக்காலப் பகுதி எக்காலப்பகுதியைக் காட்டிலும் சிறப்பான காலப் பகுதியென்றே கூறல் வேண்டும். சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள் (2ஆம் பதிப்பு) என்னும் நூலில் நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்புமுயற்சி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்

ஈழத்து ஈடுபாடற்றதொகுதிகள் சில கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் வெளி வந்துள்ளன. மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள் வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள், கிராமக் கவிக்குயில் ஒப்பாரி, களவுக் காதலர் கையாண்ட விடுகதைகள், ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள் முதலியன குறிப்பிடக்கூடிய நூல்கள் என்பர்.

(மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள் தோற்றுவாய் 1964)

இக்கூற்று மேற்கூறிய உண்மைத்தன்மையைப் புலப்படுத்தும். அத்துடன் நாட்டார் பாடல்களின் இயல்புகளுக்குள் அடங்கிய பண்புகள் கூர்மையுடன் இனங்கண்டு கொள்ள முற்படுவதுடன் அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்டார் பாடல்களைப் பகுத்தும் தொகுத்தும் வெளியிடும் முயற்சியும் இக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. சு. வித்தியானந்தன் 1960 ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்து வெளியிட்ட மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் நூலில் நாட்டார் பாடல்களின் இயல்பு பண்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளமைக்கும் 1964 இல் வெளியிட்ட மன்னார் நாட்டுப் பாடல் என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள நாட்டார் இயல்பு பண்புகளுக்கும் இடையே நிறைய வேறுபாடு உண்டு. விடய ஒற்றுமைகள் இருப்பினும் சொல்லும் வகையால் மிகுந்த வேறுபாடு தெரிகின்றது. மன்னார் நாட்டுப்பாடலில் சு.வி. அவர்கள் மேல்வருமாறு கூறுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

“வாழ்க்கையிலுள்ள செய்திகளை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டுவன நாட்டுப் பாடல்கள். இவற்றை வாழ்க்கை அனுபவத்தின் சாரம் என்று கூறலாம். ஆங்கிலத்தில் பாமர்பாட்டுக்கள் Folk Songs எனக்குறிக்கும்

பாடல் களையே நாட்டுப்பாடல்கள் என்கின்றோம். இப்பாடல்களையார் எக்காலத்தில் பாடினார் என்று கூற இயலாது. நீண்ட காலமாக இவை வாய் மொழியாகவும் கேள்விவழியாகவும் தொடர்ந்து வழங்கி வருகின்றன.

நாட்டுப் பாடல்களில் இலக்கண வழக்கள் இருக்கக்கூடும் இவையாப்பிலக்கண விதிகளுக்கு முரண்படப் பாடப்பட்டிருக்கக் கூடும். சொன்னதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் குற்றத்திற்கு இலக்காக இருக்கக் கூடும். ஆயினும் மக்கள் உள்ளத்தைக் கவரும் ஆற்றல் இவற்றிற்குண்டு. கூற எடுத்ததை நேர்முகமாக வெளிப்படையாக எளிய முறையில் இவை சொல்வதனால் இவற்றிலே ஒரு நயம் காணப்படுகின்றது. அழகிருக்கின்றது. இவை உயிர்த்துடிப்புடன் இயங்குகின்றன. இதனாலே இவை கல்வியறிவில்லாத பொது மக்களின் உள்ளத்திலே அதிகமாக நிலைத்திருக்கின்றன.

நாட்டுப் பாடல்களுக்குத் தொடக்கமில்லை. மக்கள் இனம் உண்டான போது அவையும் உண்டாயின. அது முடியும் போது அவையும் முடிவடையும். இடைக்காலத்தில் மக்கள் நடைமுறை பாவனைகளை ஏற்று இவை வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. அந்தக் காலத்துக்கு ஏற்ற செய்திகளையும் முறைகளையும் பண்பாட்டையும் இவை ஏற்றிருக்கின்றன. நாட்டில் உண்டாகும் புதுமைகள் முதல் முதலில் நாட்டுப் பாடல்களிலேயே ஏறும். எனவே நாட்டுப் பாடல்கள் காலந்தோறும் இடம்தோறும் பரவி, மாறியும் விரிந்தும் சுருங்கியும் வழங்குகின்றன.

எத்தனையோ வகையான நாட்டுப் பாடல்கள் தமிழரிடையே உலாவருகின்றன..... நாட்டுப் பாடல்கள் மக்களின் வாழ்க்கையை அதன் இன்ப துன்பங்களை நேரான தெளிவான மொழியில் விளக்குகின்றன. பல நூற்றாண்டு காலமாக ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள், வேறு போராட்டங்கள் ஆகியவற்றையெல்லாம் தாண்டி இன்று பொலிவுடன் விளங்கும் ஆற்றல் இவற்றுக்குண்டு.

மக்களுடைய எளிய உணர்ச்சிகளையும் தொல்லை நிரம்பிய நாளாந்த வாழ்க்கையையும் இடையிடையே இயற்கையாக நிரம்பி வழியும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கையும் இந்நாட்டுப் பாடல்கள் பிரதிபலிக்கின்றன.

(மன்னார் நாட்டுப்பாடல்கள் 1964-தோற்றுவாய் 5-7)

வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம் ஈழத்து நாட்டார் வழக்காற்றியல் வரலாற்றில் மிகமுக்கியமான இடத்தைப் பெறுபவர். ஈழத்து நாட்டுப்பாடல் பாடல்களை தேடிக் கண்டு பிடித்தும் சேகரித்தும், தொகுத்தும் பகுத்தும் விளக்கியும் வெளியிட்டவர். இக்காலகட்டத்தில் அவர் வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் (1961) களவுக் காதலர் கையாண்ட விடுகதைகள் (1962) பொது அறிவு விடுகதைகள்

முதலிய நூல்களை வெளியிட்டார். இந்நூல்களில் முதலில் வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் என்னும் நூலினை இங்கு நோக்குவோம். இந்நூல் சு. வித்தியானந்தன் தொகுத்த மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள் (1960) யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் கலாமன்றம் வெளியிட்ட வாய்மொழி இலக்கியம் என்னும் நூல்களின் பின் வெளிவந்ததாகும். இங்கு முதலில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயம் அவர் தனது தொகுப்பு நூலுக்குக் கொடுத்த வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் என்னும் தலைப்பில் அமைந்த நாட்டார் பாடல்கள் என்னும் தொடராகும். சு. வித்தியானந்தன் தனது தொகுப்புக்களை மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள் (1960) மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள் (1964) என்னும் தலைப்புகளுக்கு கீழே பதிப்பித்துள்ளார். அதேசமயம் ஆங்கிலத்தில் இப்பாடல்களை Folk Songs என்று குறிப்பிடுவார். அவர் இது பற்றி விளக்கும் போது,

“வாழ்க்கையிலுள்ள செய்திகளை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டுவன நாட்டுப் பாடல்கள். இவற்றை வாழ்க்கை அனுபவத்தின் சாரம் என்று கூறலாம். ஆங்கிலத்தில் பாமரர் பாட்டுக்கள் (Folk Songs) என்று குறிக்கும் பாடல்களையே நாட்டுப் பாடல்கள் என்கின்றோம்” என்பார்.

(மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள் தோற்றுவாய் 1964)

இங்கு சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் Folk Songs என்பதற்கு பாமரர் பாடல்கள் நாட்டுப் பாடல்கள் என்று பொருள் கொள்வதை அவதானிக்கலாம். ஆனால் மு.இராமலிங்கம் 1960 வரை தனது பாடல் தொகுப்புகளுக்கு நாட்டுப் பாடல்கள் எனப் பெயரிட்டு வந்தவர். 1961 இல் நாட்டார் பாடல்கள் எனப் பெயர் கொண்டமை. அவர் இத்துறையில் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டின் வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் எனலாம். பொது மக்களால் பாடப் பெற்ற பாடல்கள் நாடோடி இலக்கியம், நாடோடிப் பாடல்கள், பாமரர் பாடல்கள் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப் பெற்ற நிலையில் Folk Songs என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு ஈடாக நாட்டார்பாடல்கள் என்னும் சொல்லை 1960களில் பயன்படுத்திய பெருமை வட்டுக்கோட்டை மு.இராமலிங்கம் அவர்களையே சாரும். தமிழில் Folk Songs என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு பரந்துபட்ட பொருளை “நாட்டார்” என்னும் சொல்லே தரும் என்பது நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிஞர்கள் 1980களுக்குப் பின்பே வற்புறுத்தத் தலைப்பட்டமை இங்கு மனங்கொள்ளத் தக்கதாகும்.

வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் (Folk songs of North Ceylon) என்னும் நூல் நாட்டார் பாடல்கள் (Outbursts of Folk Songs) தாலாட்டுப் பாடல்கள் (Lullabies) ஓப்பாரி (Funeral Lament) வயல் வேலைகளோடு தொடர்புடைய பாடல்கள் (Paddy Field Songs) கொடும்பாவிப் பாடல்கள் (Songs Accompanying Dragging Sin searing Effigy in time of prouaht) மணமக்களும் குடிமக்களும் (Song of sub-castes in praise of bride and bridegroom) பிரிவாற்றாமை (Songs of pining) கப்பற்பாடல்கள் (Boat Songs) நெல்குத்தும் பாடல்கள் (Paddy husking songs)என்னும் வகையில் பகுக்கப் பட்டுள்ளது.

இவற்றுள் நாட்டார் பாடல்கள், நெல்குற்றுப் பாடல்கள், கொடும்பாவிப் பாடல்கள் என்பன முக்கிய பகுதிகள் ஆகும். பின் இரு பகுதிகள் இரண்டும் ஏனைய ஆசிரியர்களால் கவனத்தில் கொள்ளப்படாத விடயங்கள் ஆகும். நாட்டார் வழக்காற்றியலின் இயல்புகளை நன்கு அறிந்த ஆய்வாளன் ஒருவனாலேயே இத்தகைய பாடல்கள் இனங்கண்டு தொகுத்துப் பதிப்பிக்க முடியும் என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. நாட்டார் பாடல்கள் என்னும் பகுதி ஒரு வரலாற்று முக்கியத் துவம் உடைய பகுதியாகும். அதில் பின்வரும் விடயங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

1. நாட்டார் பாடல்கள் என்றால் என்ன?
2. நாட்டார் பாடல்கள் உணர்த்தி எவை நிற்பவை?
3. நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கும் போது கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியவை.
4. நாட்டார் பாடல்கள் பழமை வாய்ந்தனவாக அமைய வேண்டும் என்பதில்லை.

மு.இராமலிங்கம் அவர்களின் தொகுப்புகள் பலவும் மூலபாடத் திறனாய்வுடன் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். நாட்டார் பாடல்கள் அவர்கள் பாடும் முறைக்கேற்பவே பதிப்பிக்க வேண்டும் என்பது மிக முக்கியமான விடயமாக இருந்த பொழுதும் அதில் ஏற்படும் சொற் சிதைவுகளையும், பொருள் தொடர்ச்சி யினையும் உருமாற்றங்களையும் இடைச் செருகல்களையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் அவசியமானதாகும் இது பற்றி மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் கூறும் போது,

“நாட்டார் பாடல்கள் எமக்கு எந்த வடிவில் வருகின்றன. தலைமுறை தலைமுறையாக இவை பாமர மக்களால் மனமும் பண்ணப்பட்டு வந்தன. பாடி ஆடியும் கேட்டும் நம் முன்னோர் இவற்றை வழக்கில் கொண்டு வந்தனர். பரம்பரை பரம்பரையாக இன்றும் இப்பாடல்கள் வழங்கி வருகின்றன. ஆயினும் ஆதியில் நாட்டுப்புலவன் பாடிய பாடல்களுக்கும் இப்போது கிடைக்கும் பாடலுக்கும் சில விடயங்களில் வேற்றுமை உண்டு. ஆளுக்கு ஆள் பாடும் போதுசில சொற்கள் வேறுபட்டன. இனி ஊருக்கு ஊர் பாடல்கள் சென்ற போதும் பழக்க வழக்கங்கள் காரணமாக அவை சிதைந்தன. இவை நாடு எங்குணும் பரவி நிலவந் தன்மையன. எனவே இவற்றை நாடோடிப் பாடல்கள், நாடோடிக் கதைகள், நாடோடி இலக்கியம் என்பர். இனி இசை ஒரு நாடுவிட்டு ஒரு நாடு ஓடும் போதும் சிறிது உருக்குலைகின்றன சில காலத்தில் இவை எல்லோருக்கும் பொதுவாகி விடுகின்றன. அதனால் இடைச்செருகல்களை இவற்றின் இடையே காணலாம் என்பர்.

(வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் 1961-பக்.18)

நாட்டார் பாடல்கள் நாட்டுக்கு நாடு, பிரதேசத்துக்கு பிரதேசம் உருமாறிக் காணப்படும் என்பதற்கு பின்வரும் ஒத்த பாடலை எடுத்துக் காட்டுவார்.

மாடுமோ செத்தல் மாடு
வண்டியுமோ ஓட்டை வண்டி
மாடிமுக்க மாட்டாமல்
மாய்கிறாண்டி உன் புருஷன்

என்பது யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் வழங்கும் ஒரு தெம்மாங்குப் பாடல். இதில் ஓசை இன்பமும், முதலாம் அடிக்கும் இரண்டாம் அடிக்கும் இடையே பொருள் முரண்பாடு இருக்கிறது என்பார். இப்பாடல் பாடம் இந்தியாவில் பின்வருமாறு அமையும்.

மாடுமோ செத்தல் மாடு
மணலுமோ கும்பி மணல்
மாடிமுக்க மாட்டாமல்
மாய்கிறாண்டி உன் புருஷன்

ஒரு வண்டிக்காரனைப் பற்றிப் பரிசாசமாக அவன் மனைவியிடம் வேறொருத்தி சொல்வதாக அமைந்திருக்கும் இப்பாட்டில் வண்டிக்காரனுக்கு இருக்கும் மாய்ச்சல் தெளிவாக இல்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் பிறிதொரு இடத்தில் கிடைக்கும் பாடலின் பாடம் பின்வருமாறு

சின்னச் சின்ன வண்டி கட்டி
சிவத்த காளை இரண்டு பூட்டி
வன்ன வன்னப் பாரமேற்றி
வாராண்டி உன் புருஷன்
(எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா ஈழத்து நாடோடிப் பாடல் ப.124)

மாடுமோ செத்தல் மாடு
மணலுமோ கும்பி மணல்
மாடிமுக்க மாட்டாமல்
தானிமுத்து மாயிறாண்டி
(உன் புருஷன்) (மேலது நூல் ப.13)

மணற் பாதைகளிற் சில்லினைக் கையால் உருட்டி மாட்டுக்கு உதவி செய்வது வழக்கம். உன் புருஷனும் ஒரு மாடு என்று சொல்லாமற் சொல்லும் போதுதான் பரிசாசத்தின் பண்பு புலப்படும். எனவே இருவர் மூவர் தரும் பாடல்கள் ஒரே மாதிரியாக இராது.

நாட்டார் பாடல்களுக்கு காலவரையறை உண்டா என்ற வினாவுக்கு மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் நாட்டார் பாடல்கள் எக்காலத்தில் யாரால் இயற்றப்பட்டன எனக் கூறுதல் முடியாது. இவை பழைய காலத்திலிருந்து வழங்கி வருவனவாயிருக்கலாம். (இவை பாமர மக்கள் வாயில் வழங்கும் பரம்பரைச் செல்வங்கள்) என்பார்.

அதற்கு உதாரணமாக ஆடிவேல் விழாவையொட்டி எழுந்த கவிதை யொன்றினைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

வருஷா வருஷ மெல்லாம்
வருகுதடி வெள்ளி ரதம்
கதிரேசன் பேயரைச் சொல்லிக்
கையெடுப்பார் கோடி சனம்.

(நாட்டார் இலக்கியத்தில் பாண்டித்தியம்)

மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் இலங்கை நாட்டுப் பாடல்கள் (1951) கிராமக் கவிக் குயில் ஒப்பாரிகள் (1960) வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் (1961) களவுக் காதலர்கையாண்ட விடுகதைகள் (1962) பொது அறிவு விடுகதைகள் (1970) முதலான நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிய நூல்களின் ஆசிரியர், பெரிதும் கதையாய்வாளர், இத்துறையில் பயிற்சி மிக்கவர். ஆர்வலர், அற்பணிப்பாளர், பல்மொழிப் புலமையினர் இதனால் இத்தகைய கோட்பாடுகளை அவரால் முன் வைக்க முடிந்தது எனலாம். ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிய ஆய்வின் வளர்ச்சித் தன்மையை இவரது படைப்புகளாலும் இவர் கையாண்ட உத்திகளாலும் இவர் முன்வைத்த கருத்தாக்கத்தாலும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

க. கைலாசபதி இவர் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது “பொதுவாகவே ஈழத்தில் நாட்டுப் பாடல்களைச் சேர்ப்போரும் தொகுத்து வெளியிடுவோரும் அருந்தலாகவே உள்ளனர். விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களே இத்துறையில் இடைவிடாது உழைத்து வருகின்றனர். இச்சிறு குழுவினருள் மக்கள் கவிமணி மு.இராமலிங்கம் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவர்.

(மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் 1976 முகவுரை)

மு.இராமலிங்கம் நாட்டார் இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகள் சிலவற்றை அறிந்திருந்தார் என்பதில் ஐயமில்லை. எடுத்துக்காட்டாக நாட்டார் பாடல்களில் பாண்டித்தியம் (1971) என்னும் நூலில் அவர் முடிவுரையாகக் கூறுவது கவனிக்கத் தக்கது.

ச.வித்தியானந்தனின் மன்னார் நாட்டுப்பாடல்கள் என்னும் (1964) நூல் நூற்று நாற்பத்து மூன்று (143) பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இது நான்கு பெரும் துறைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை வருமாறு:

- (அ) காதற்பாடல்கள்
- (ஆ) அறிவு வெட்டுப் பாடல்கள்
- (இ) நடைவழிச்சிந்து
- (ஈ) பொதுப் பாடல்கள்

(அ) காதற்பாடல்கள்

இக்காதற் பாடல்கள் (I) காதலன் பாடல்கள் (2 - 25) (II) காதலன் காதலி பாடல்கள் (2 - 24) (III) தனிப்பாடல்கள் (3 - 22) (IV) வரிசைத்துரை மயிலாள் பாடல்கள் (4 - 18) என நான்கு உப பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காதற் பாட்டுக்கள் மூலம் (1-11) செந்நெறி இலக்கியத்துக்கும் நாட்டார் பாடலுக்கும் இடையிலான வேற்றுமையைக் காட்ட முற்படுவார். இவற்றை நிரல்படுத்தின் பின்வருமாறு நிரல் படுத்தலாம்.

(I) பாடல்கள் : உலக இயற்கையையும் மனிதனுடைய குறைபாடுகளையும் உள்ளவாறே சொல்வன.

(II) செந்நெறிப் இலக்கிய பாடல்கள்

(1) இலட்சிய வாழ்க்கையைக் குறிக்கோளாக உடையவை.

(2) இலட்சிய வாழ்க்கை உண்மையான வாழ்க்கையில் இருந்து நெடுந்தூரத்தில் அமைவன.

(3) குணங்களை எல்லாம் இருப்பிடமாகக் கொண்ட காவிய நாயகனைப் படைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

நா.பாடல்கள்: “களவுக் காதலை எடுத்துக் காட்டுவன.

செந்.பாடல்கள்: தூய காதலை எடுத்துக் காட்டுவன

தனிப்பாடல்கள் என்னும் பகுதி காதலுணர்வு நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கும் பாடல்களின் தொகுப்பாகவும் வரிசைத்துரைப் பாடல்கள் என்பது வேம்பாலை இருப் பிடமாகக் கொண்ட வரிசைத்துரை அவன் மாமன் மகளாகிய மயிலாள் என்பவரைக் காதலிக்கிறார். அவர் இருவருக்கும் இடையிலான காதல் உறவைச் சித்திரிக்கும் பாடற் பகுதி இதுவாகும்.

ஆ) அரிவு வெட்டுப் பாடல்கள்

அரிவு வெட்டுப் பாடல்களைத் தொழிற்துறைப் பாடல் என்பார் சமுதாயத்தின் ஆணிவேராகக் கருதப்படுபவர் தொழிலாளர்கள். ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் அவரவர் தொழிலுக்கு ஏற்ப பாடுவதால் தொழிற்பாடல்கள் வேறுபடும். தொழிற்பாடல்களாக ஏற்பாட்டு, உழவுப்பாட்டு, நடவுப்பாட்டு, அரிவு வெட்டுப் பாட்டு, வண்டிக்காரன் பாட்டு, கப்பற்காரன் பாட்டு, கண்ணம் இடிப்போர் பாட்டு, நெல்லுக்குற்றுப்பாட்டு என்பன அடங்கும் என்பார்.

இ) நடைவழிச் சிந்து

நடைவழிச் சிந்து என்பது மன்னார் உயிலங்குலப் பகுதியில் அமைந்த அந்தோனியார் ஆலயத்துக்கு முருங்கனிலிருந்து நேர்த்தி கொண்டு வருவதைச் சித்தரிப்பதாகும் இது ஒரு வழிநடைச் சிந்து போன்றது.

ஈ) பொதுப் பாடல்கள்

பொதுப் பாடல்கள் என்னும் பகுதியில் குழந்தைப் பாடல்கள், பன்றிப்பாடல்கள் பறவைப் பாடல்கள் விளையாட்டுப் பாடல்கள் முதலானவை அடங்குகின்றன.

சு. வித்தியானந்தன் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்ற மட்டக்களப்பு, மன்னார் நாட்டுப் பாடல்களின் தொகுப்புகள் ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு முயற்சிகளுள் காத்திரமானது என்று குறிப்பிடலாம். ஏனெனில் தமிழ் இலக்கியத்தின் செந்நெறிப் போக்கின் பண்புகளுள் ஒன்றான அகத்திணை மரபை அவர் சுட்டிக் காட்டி இருப்பது உண்மைதான். அதையும் அவர் தோற்றுவாய்ப் பகுதியிலேதான் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். நூலினுள் எப்பகுதியிலும் எந்தவிதமான இலக்கிய உணர்வுகளையும் காட்டாது பாடல்களை வாசகன் படித்து உணர்ந்து இரசிக்கும் படி விட்டிருப்பது அவர் நாட்டார் பாடல்களை எவ்வாறு ஆராய்வு பூர்வமாக வெளியிட வேண்டும். என்பதை உணர்ந்திருந்தமையின் வெளிப்பாடே எனலாம்.

நாட்டார் பாடல்களின் சொற்சிதைவு, யாப்பிலக்கணப் பிழை, சொன்னதைத் திரும்பத் திரும்பு சொல்லல் முதலான குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இக்குறைபாடு களே நாட்டுப் பாடல்களின் சிறப்பம்சமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றினூடே பொருள் பொருண்மை தெளிவு இருக்க வேண்டியது அவசியமானதாகும் என்பதை சு.வி. அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தார்.

மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள் (1964) என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள “ஆக்காட்டிப் பாட்டு” இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களிடத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் வழக்கிலுள்ளபாடல் ஆகும். ஆயினும் இரு பாடல்களுக்கும்மிடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன. சு.வி. அவர்கள் ஆக்காட்டிப்பாடல் பதிப்பு மிகுந்த நேர்த்தி உடையவை. பொருளுண்மை பொதிந்தவை என்பதை இந்திய நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வியல் ஆய்வாளர் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். அதனை இங்கு சிறிது நோக்குவோம். சு.வி. அவர்களின் ஆக்காட்டிப் பாடற்பதிப்பின் பாடம் வருமாறு:

“ஆக்காட்டி ஆக்காட்டி

ஆவரம்பூ ஆக்காட்டி

எங்கே எங்கே முட்டையிட்டாய்

கல்லுத் துளைத்து கடலோரம் முட்டையிட்டேன்

இட்டது நாலுமுட்டை பொரித்தது முணு குஞ்சு

முத்த குஞ்சுக் கிரைதேடி ஏழுமலை சுத்தி வந்தேன்

பார்த்திருந்த குஞ்சுக்குப் பவளமலை சுத்தி வந்தேன்

புல்லுத்தான் புலவிற்குக் காய்தின்னப் போகையிலே

மயக்குறத்தி மகன் வழிமறித்துக் கண்ணி வைத்தான்

காலிரண்டும் கண்ணியிலே சிறகிரண்டும் மாரடிக்க
நானமுத கண்ணீரும் என்குஞ்சமுத கண்ணீரும்
வாய்க்கால் நிறைந்து வழிப்போக்கர் கால்கழுவிக்க
குண்டு நிறைந்து குதிரை குளிப்பாட்டி
இஞ்சிக்குப் பாய்ஞ்ச இலாமிச்சுக்கு வேருண்டி
மஞ்சலுக்குப் பாய்ஞ்ச மறித்து தாம் கண்ணீரே.

(மன்னார் நா.பாடல்கள் 1964 ப.45)

பெரியசாமித்தாரனும் தனது காற்றிலே வந்த கவிதை என்னும் தொகுப்பில்
ஆக்காட்டிப் பாடலை பின்வருமாறு பாடம் செய்வார்.

ஆக்காட்டி ஆக்காட்டி
எங்கெங்கே முட்டை வைத்தாய்?
கல்லைத் திறந்து
கருங்காட்டுப் பாறையிலே
இட்டது நாலுமுட்டை
பொரித்தது முணு குஞ்சு
முதற்குஞ்சுக்கிரைதேடி
முணு காதம் போய் வந்தேன்
நடுக்குஞ்சுக்கிரைதேடி
நாலு காதம் போய் வந்தேன்
கடைசிக் குஞ்சுக்கிரைதேடி
கன தூரம் போய் வந்தேன்
வண்ணாரப் பாவிமகன்
பாத்திருந்து கண்ணி வைத்தான்
காலிரண்டும் கண்ணியிலே
கையிரண்டும் மாரடிக்க
நான் அமுத கண்ணீரோ
நாடெல்லாம் வெள்ளம்போல்
குண்டு குளம்நிரம்பிக்
குதிரை குளிப்பாட்டி
ஆடுகளும் மாடுகளும்
அங்கு வந்து நீர் குடிக்க
எங்கு பரந்ததுவே
எல்லோரும் பாத்துருக

‘ஆக்காட்டிப் பாட்டு’ பற்றிக் கூறவந்த பி.எல். சாமி அவர்கள்,
‘தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் ஆக்காட்டி என்ற பறவையைப் பற்றி ஓர்
அழகான பாடல் பாடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்பாடல் பலவகை மாற்றங்களுடன்
தமிழ் நாட்டில் பல பகுதிகளில் காணப்படுகின்றது. இந்த ஆக்காட்டிப் பாடலின்

பல பாட மாற்றங்களை தே.லூர்து அவர்கள் எழுதிய நாட்டார் வழக்காற்றியல்
என்னும் நூலில் விரிவாகக் காட்டியுள்ளார். பாடமாற்றங்களையும், வரிகளையும்
காட்டி எவை சரியானவை என்பது தெளிவாகவில்லை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
தினமணி தீபாவளி இதழில் (10-11-77) வெளியான ஆக்காட்டிப் பாடலைப்பற்றிய
கட்டுரையை லூர்து அவர்கள் எனக்கு அனுப்பி உள்ளார். ஆக்காட்டிப் பறவையின்
வாணனை எப்படி இயற்கைக்குப் பொருத்தமாக உள்ளது என்பதை இந்தக்
கட்டுரையை எழுதிய ஜே. மங்கனராஜ் குறிப்பிட்டுள்ளார். ‘மன்னார் நாட்டுப்
பாடல்கள்’ என்ற நூலில் இலங்கை எழுத்தாளர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள்
இலங்கையின் ஒரு பகுதியான மன்னார் நாட்டு ஆக்காட்டிப் பாடலை வெளியிட்டார்.
ஆக்காட்டிப் பாடல்களில் பொதிந்துள்ள இயற்கைச் செய்திகளையும் பாட
மாற்றங்களில் எவையெவை சிறந்தவை என்பதும் எனது கட்டுரையில் விளக்கப்படும்
என்பார்.

இங்கு சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பதிப்பித்த ஆக்காட்டிப் பாடலில்
மூலபாடம் பற்றி பி.எல். சாமி கருதியவற்றை (மாத்திரம்) இங்கு நோக்குவோம்.

“தூரன் பதிப்பித்துள்ள ஆக்காட்டிப் பாடலில் ஆக்காட்டி, ஆக்காட்டி ஆவரம்பூ
ஆக்காட்டி எனவரும் இரண்டாவது வரியைக் காணோம். ஆவரம்பூ ஆக்காட்டி
என்பது மிக முக்கியமான வரி. ஆக்காட்டி என்ற பெயரில் ஒரே இனமான சில
வகைப் பறவைகள் வழங்குகின்றன. ஆதலின் ஆக்காட்டிப் பாடலில் “ஆவரம்பூ
ஆக்காட்டி” என்ற வரியே எந்தக் குறிப்பிட்ட ஆக்காட்டி பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது
என்பதைக் காட்டுகின்றது. இந்தவரி இலங்கை நாட்டுப் பாடலில் வருவதையும்
முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஆக்காட்டி ஆக்காட்டி ஆவரம்பூ ஆக்காட்டி
என்ற இலங்கை நாட்டுப்பாடல் வரி சரியானவை என்று தெளிவாகத் தெரிகின்றது.”

(பி.எல். சாமி தமிழ் இலக்கியத்தில் நாட்டார் பண்பாடு 1983 ப.115)

மற்றும் சு.வி. கொண்ட

எங்கே எங்கே முட்டையிட்டாய்
கல்லுத்துளைத்துக் கடலோரம்
முட்டையிட்டேன்
இட்டது நாலு முட்டை
பொரித்தது முணு குஞ்சு
முத்த குஞ்சுக்கு இரைதேடி
ஏழு மலை சுற்றி வந்தேன்
பார்த்திருந்த குஞ்சுக்குப்
பவளமலை சுற்றி வந்தேன்
புல்லறுத்தான் புலவிற்குக்
காய் தின்னப் போகையிலே
மாயக் குறத்தி மகன்
வழிமறித்துக் கண்ணி வைத்தான்
காலிரண்டும் கண்ணியிலே
சிறகிரண்டும் மாரடிக்க

என வரும் பாடமும் சிறந்த பொருண்மை பொதிந்த மூல பாடமாகக் கொள்வர்.

இக்காலகட்டத்தில் (1960 - 1970) எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள் என்னும் நாட்டார் பாடல் தொகுப்பினை (1962) வெளியிட்டுள்ளார். எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா யாழ்ப்பாணம் காரைதீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மட்டக்களப்பை புகுந்த இடமாகக் கொண்டவர். விபுலானந்த சுவாமிகளின் மாணாக்கர், வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர், ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர், பல்நூல் ஆசிரியர், இலக்கிய இணக்கப் புலமை மிக்கவ., நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். திரு. ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசாவின் பல்துறை ஆற்றலைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இவர் மரபுவழித் தமிழ் அறிஞர். தமிழ் மரபு பேண்பட வேண்டும் என்று வாதாடியவர்களுள் இவர் வேறு எவருக்கும் சளைத்தவரல்லர். மரபுவழித் தமிழறிஞர்கள் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்திலே மிகுந்த ஆர்வம் உடையவர்களாக அதனைத் துருவித்துருவி ஆராய்வதிலேயே பொழுது போக்குபவர்களாக விளங்குகை இவருக்கும் பொருந்தும் பண்பாகும். நாட்டாரியலிலே இவர் காட்டிவரும் ஈடுபாடு வியக்கத்தக்கது. இலக்கிய விமர்சனம், பாடபேத ஆய்வு என்னும் துறைகளிலும் பேசியும் எழுதியும் வந்துள்ள இவர் இந்தத் துறைகள் தமிழ்மரபுக்கேற்ப வளர வேண்டுமே தவிர மேனாட்டுக் கருத்துக்களை மொழி பெயர்த்து வழங்குவனவாக அமையக்கூடாது என்ற கருத்துடையவர்.”

(மகாவித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா ஆக்கங்கள் தேர்ந்த நூல் விபரப் பட்டியல் - 1991 அணிந்துரை)

எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா அவர்கள் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளராக இருந்த காலம் முதல் (1947 - 1950 - 1952) பல்வகைப்பட்ட நாட்டார் பாடல்களைச் சேகரித்து வந்தார். ஈழநாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இருந்து அதிமான பாடல்களை தமது மாணவர், நண்பர் மூலம் சேகரித்தனர். தாம் சேகரித்த பாடல்களைப் பொருள் அடிப்படையில் பகுத்து அவற்றின் அடிப்படையில் பல நாட்டுப் பாடல்களை பற்றிய கட்டுரைகளை வே.க.ப. நாதன் அவர்களின் அனுசரணையுடன் தினகரன் பத்திரிகையில் எழுதி வந்தார். 1962 ஆம் ஆண்டு தான் தினகரன் பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரைகளையும் மேலும் பல நாட்டார் பாடல்களைச் சேகரித்தும் “ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள்”என்னும் பெயருடன் 1962ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இந்நூல் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. அவை (I) கவிகள் (II) நாட்டுப்பாடல்கள் கவிகள் என்னும் பகுதி ஒன்பது (9) கட்டுரைப் பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. நாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் பகுதி இருபது விடயங்களை உள்ளடக்கி உள்ளது. முதற் பகுதி சுவைமிகு கட்டுரைத் தொகுதிகளாக அமைய பிற்பகுதி பெரிதும் நாட்டார் பாடல்களின் தொகுப்புக்களாக அமைவதை அவதானிக்கலாம்.

இந்நூல் முன்னூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாட்டார் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இந்நூல் ஈழத்தில் நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு முயற்சியின் ஆரம்பகால கட்ட நூல் என்பதால் நாட்டுப்பாடல் என்பது பற்றிய சிந்தனை செந்நெறி இலக்கியத்துக்கும் நாட்டார் பாடல்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு, நாட்டார் பாடல்களின் வகை, வரலாற்றில் நாட்டார் பாடல்களின் முக்கியத்துவம் முதலான விடயங்கள் தோற்றுவாயில் அலசப்படுகின்றன.

கிராமியம் சார்ந்த இப்பாடல்களை இந்நூலாசிரியர் இருவிதமாகக் குறிப்பிடுவார். நூலின் வெளிப் பகுதியிலும் தோற்றுவாயிலும் நாடோடிப் பாடல்கள் எனக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் முன்னுரையிலும் பகுப்பிலும் நாட்டுப் பாடல்கள் என்றே குறிப்பிடுவார். ஆனால் இந்நூலாசிரியர் Folk Lore என்னும் சொல்லை மனங் கொண்டு இதற்கான புதிய கலைச் சொற்களைக் கண்டு பிடிக்க முயலாது. நகர்ப்புறம் சாராத மக்களினது வாழ்வியலில் கலந்த இப்பாடல்களை மக்களையும் அது பிறக்கும் களத்தையும், மையமாகக் கொண்டு பரந்துபட்டு பொருள் தரக் கூடிய சொல்லைக் கண்டுபிடிக்க முற்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

நாடு இலக்கியம் ஆகிய இரு சொற்களின் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே நாடோடி இலக்கியம் என்னும் சொல்லாக்கத்தை முன் வைக்கின்றார் போலும். நாடு என்பது எது என்ற வினாவுக்கு “தொழில் புரியும் மக்களை அதாவது நெற்றி வியர்வை சிந்த நாள்தோறும் உழைத்து வாழும் மக்களைக் கொண்ட ஊர்மனையை நாடு எனல் பொருத்தமாகும்” என்பார்.

நாட்டார் இலக்கியம் என்றால் ‘இலக்கியம்’ என்பதனைச் செய்யுள் அல்லது நூல் என்பர் பண்டைத் தமிழர். சங்க இலக்கியங்கள், காவியங்கள், பிரபந்தங்கள் இவையெல்லாம் செய்யுள்களாலான நூல்கள். இவை கற்றோராற் புணையப்பட்டவை. கற்றோருக்கு உரித்தானவை. படித்தவர்களும் படியாதவர்களும் இன்புறும் பாடல்கள், கதைகள், நொடிகள் இவையெல்லாம் நாடோடி இலக்கியங்களாகும் என்பார்.

பிற்தொரு இடத்தில் கதைகள், இசைப்பாடல்கள், கவிதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் அல்லது நொடிகள், ஒப்பாரி கவிகள், தாலாட்டுக்கள், கும்மிப் பாடல்கள், ஊஞ்சல் பாடல்கள், கப்பற் பாடல்கள், பாலர் விளையாட்டுப் பாடல்கள் இவை யெல்லாம் நாட்டார் இலக்கியங்களில் அடங்கும் என்பார்.

நாட்டார் பாடல்களை நாடோடி இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாகவே கருதினர். நாடோடி இலக்கியம் என்பதை நாட்டார் வழக்காறுகளின் பல்வேறு உட்கூறுகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு தொகுதியாகக் கருதினர் போலும். இதனால் நாட்டார் பாடல்கள் என்பதற்கு

“நாட்டுமக்கள் பாடி மகிழும் பாடல்களே நாட்டுப் பாடல்கள் ஆகும். நாட்டுப்பாடல்கள் வழங்காத ஊர்களோ இல்லை. உலகெங்கும் அவை

வழங்குகின்றன. ஈழத்திலும் பல பாடல்கள் வழங்கி வருகின்றன. இவை ஏட்டில் எழுதாதவை. இலக்கணத்தைப் பாராதவை. இதயத் துடிப்பில் எழுந்தவை. ஆகவே உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவை. எனவே நிலைபேறு பெற்றவை” என்பார்.

(ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள் 1962 ப)

இந்நூலில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடக்கூடிய விடயங்கள் ஐரோப்பியராகிய பறங்கியர் பற்றி வரும் பறங்கியர் எனப்படும் சண்டைக் காரர்கள் என்னும் பகுதியும் இந்நாட்டில் புதியதாகக் காலூன்றி கிறிஸ்து மதம் சார்ந்த சத்திய வேதத் தத்துவார்த்தம் செறிந்த நாட்டுப்பாடல்கள் என்னும் பகுதிகளாகும். மேலும் பாடல்கள் பலவும் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் பாடல்களைப் பெற்று தொகுக்கப் பெற்றதாலும் கூடிய பாடல்கள் அதில் இடம்பெற்றுள்ளமையாலும் முதன்முதல் ஈழத்து நாட்டுப் பாடல்களைத் தாங்கி வெளிவந்த முதல் நூலாகவும் கருத இடமுண்டு. வட்டுக்கோட்டை மு.இராமலிங்கம் எழுதிய இலங்கை நாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் நூல் (1951) முதலில் வெளிவந்தாலும் அது கட்டுரை வடிவக் கொண்ட நூலே. அதில் தொகுப்பு முயற்சிகள் பெரிதும் இடம்பெறவில்லை என்பது இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இத்தொகுப்பில் முன்னோடித் தன்மைகள் பல இருப்பினும் தனக்கு முன் பல ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிய தொகுப்பு நூல்களில் வெளிவந்தன பற்றியோ, மூலப்பாடல்கள் பற்றிய ஒப்புநோக்கோ, நவீன ஆய்வு முறைக்கான முன்னோடித்தன்மையான ஆய்வு முறைகளோ, சங்க இலக்கிய மரபில் நின்று விடுபட்டுத் தலோ இந்நூலில் இடம்பெறவில்லை என்றே கூறுதல் வேண்டும். தான் சேகரித்தவற்றையும், தொகுத்தவற்றையும் அவ்வாறே வெளியிடவேண்டும் என்ற துடிப்பு இத்தகைய பின்னடைவுகளுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் எனலாம். எது எவ்வாறு இருப்பினும் ஈழத்து நாட்டார் பாடல் தொகுப்பு முயற்சியில் இந்நூலில் வருகை காத்திரமானது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

இக்காலத்தில் நாட்டார் வழக்கியம் பற்றி பல கட்டுரைகள் மலர்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தன. இவற்றள் நாட்டார் இலக்கியம் பற்றிய கிராமிய இலக்கியத்தில் நாட்டார் கவிதைகள் (1962) மணமக்களும் குடிமக்களும் (1960) மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் நாட்டுப் பாடல்கள் (1961 - 1962) அங்கமெல்லாம் நிறைந்த மச்சாள் (1965) தோட்டப்பாடல்கள் (1967) கிராமிய இலக்கியம் (1964) நாட்டுப் பாடல்களின் தன்மை, முதலான நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிய கட்டுரைகளும் நாட்டார் விடுகதைகள் பற்றிய பொது அறிவு, விடுகதைகள் (1970) களவுக் காதலர் கையாண்ட விடுகதைகள் (1962) முதலான நூல்களும் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய விடுகதைகள், தென்னையோடு தொடர்புடைய விடுகதைகள் (1970) முதலான கட்டுரைகளும், நாட்டார் பழமொழிகள் பற்றி பசுவோடு தொடர்புடைய பழமொழிகள் (1962) மாமியாரும் மருமக்களும், மாமி மருமகளோடு தொடர்புடைய பழமொழிகள் எனும் கட்டுரைகளும் கிராமியக் குயில் ஒப்பாரி எனும் நாட்டார் ஒப்பாரி பற்றிய கட்டுரைகளும் காத்தான்குடி (1960) வன்னி நாட்டு இடப்பெயர்

வரலாறு (1960) எனும் ஊர் பெயர் பற்றியதும் இடப் பெயர் வரலாறு (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்), மட்டக்களப்புப் பகுதியில் மறைந்து வரும் கொம்பு விளையாட்டு என்னும் நாட்டார் விளையாட்டுப் பற்றிய கட்டுரைகளும் இக்காலத்தில் வெளிவந்தன அத்துடன் கதைப் பாடல்களாகக் கண்ணகி வழக்குரை (1965) கோவலன் கதை (1962) திரௌபதை அம்மாளை (1961) இரணிய சம்கார அம்மாளை (1966) கபோதை கதை (1970) கஞ்சன் அம்மாளை முதலான நூல்களும் நாட்டுக்கூத்து வடிவங்களான அனுஷத்திர நாடகம் (1969) இராமநாடகம் (1969) ஞானசௌந்தரி நாடகம் முவிராசக்கள் நாடகம் (1965) எண்டி ரீக் ஏம்பரதோர் நாடகம் (1964) அலங்காரரூபன் நாடகம் (1962) மார்க்கண்டன் நாடகம் (1963). வானபிமன் நாடகம் (1963) முதலான நாட்டு கூத்து நூல்களும் ஈழத்துக் கிராமிய நாடகங்கள் (1969) மட்டக்களப்பு நாடகங்கள் (1969) Tamil Folk lore Drama (1963) முதலான கட்டுரைகளும் நாட்டார் வரலாற்று அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கும் மட்டக்களப்பு மாண்பியம் (1962) மட்டக்களப்புத் தமிழகம் (1964) நாகர் கோயில், பூவீக நாகதம்பிரான் வரலாற்று துதிப்பற்று நாட்டுப் பாடல்களில் மலைநாட்டு வரலாறு முதலான கட்டுரைகளும் கண்ணகிவழிபாடு (1964) காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் கோயில் (1964) கிழக்கிலங்கையில் மாரியம்மன் வழிபாடு (1961) வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் பொங்கல் (1967) முதலான நாட்டார் வழக்காற்று தெய்வவழிபாடு பற்றிய கட்டுரைகளும் காத்தான்குடி (1966) வன்னிநாட்டு இடம் பெயர் வரலாறு (1960) முதலான இடப்பெயர் வரலாற்றுக் கட்டுரைகளும் இக்காலத்தில் வெளிவந்தன.

1970 ஆம் ஆண்டு முதல் 1980ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி

இக்காலகட்டத்தில் எழுந்த நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய தொகுப்பு முயற்சிகளில் வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம் தொகுத்த பொது அறிவு விடுகதை (1970) நாட்டார் பாடல்களில் பாண்டித்தியம் (1971) அட்டப்பள்ளம் சி. கணபதிப்பிள்ளை தொகுத்து வெளியிட்ட மகாமாரிதேவகி திவ்வியகரணி (1971) சி.வி.வேலுப்பிள்ளை தொகுத்த மாமன் மகனே: மலைநாட்டு மக்கள் நாட்டுப்பாடல்கள் (1976) கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் வெளியிட்ட நாட்டார் பாடல்கள் (1976) மெற்றாஸ்மயில் தொகுத்து வெளியிட்ட வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள் (1980) முதலான நாட்டார் இலக்கியத் தொகுப்புக்களும் கா. சிவத்தம்பியை பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் (1980) வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் கருணை மலர் (1975) மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும் (1980) முதலான வழக்காற்றியல் பற்றிய தொகுப்பு நூல்களும் பாலசுந்தரம் எழுதிய ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) ஆய்வும் மதிப்பீடும் (1979) என்ற ஆய்வு நூலும் குறிப்பிடத்தக்கன.

நாட்டார் பாடல்களில் பாண்டித்தியம் (1980) என்னும் நூலில் நாட்டார் இலக்கியத்தில் முக்கியத்துவமும் சிறப்பும் உடையனவாகக் காணப்படுகின்றனவோ அவற்றை ஈழத்து நாட்டார் பாடல்களை உதாரணமாகக் கொண்டு விளக்கி ஈழத்தவர்

நாட்டார் இலக்கியத்தில் கொண்டிருக்கும் ஈடுபாட்டை வெளியுலகிற்கு வெளிப்படுத்த முனைந்துள்ளார். அதில் நாட்டார் இலக்கியத்தில் பேசப்படும் 26 விடயங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றில் பழமொழிகள், விடுகதைகள், ஒப்பாரி , தாலாட்டு, சிறுவர் பாடல்கள், இகழாஇகழ்ச்சி, மறைபொருட்கவிகள் தூதுக்கவிகள், நகைச்சுவை, அலங்காரம், வீரச்சுவை, காதற்கனவு, வேம்பரல் முதலான விடயங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவரது பாடற் தொகுப்புகள் யாழ்ப்பாணம், வன்னி, மட்டக்களப்பு, மலைநாடு முதலான பிரதேசங்களை உள்ளடக்கி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நூலாசிரியர் மேற்கூறிய விடயங்களுக்கு உதாரணம் காட்டுவதை மாத்திரம் குறிக்கோளாகக் கொள்ளாது தனது கள ஆய்வின் மூலம் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவம், ஈடுபாடு அற்பணம் பன்மொழிப்புலமை அவற்றைக் கூட்டு மொத்தமாக கொண்டதன் பயனாய் எழுந்த ஆளுமையால் நாட்டார் வழக்கியலின் சிறப்பு வகை மூலம் பாடம் நயம் ஒப்பீடு முதலான விடயங்கள் பற்றியும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஈழநாட்டில் நாட்டார் வழக்கியல் பற்றி புலமையுடனும் ஆளுமையுடனும் யாவரும் ஒப்புக் கொள்ளும் வகையில் கருத்துக்களை முன்வைத்த பெருமை மு. இராமலிங்கத்திற்கு உண்டு. நாட்டார் இலக்கியத்திற்கும் மூலபாடமாக திறனாய்வு மிகமிக அவசியம் என்பதை இந்நூலில் மிகுந்த புலமையுடன் வற்புறுத்துவதை அவதானிக்க முடிகிறது. அவர் நாட்டார் இலக்கியத்தின் சிறப்பு வகை என்பவற்றுடன் அவற்றைத் திருத்துதல், தொகுத்தல் முதலானவை பற்றி பின்வருமாறு கூறுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

நாட்டார் பாடல்களின் சிறப்புகள்

உலகெங்கும் பேச்சுப் பாஷை வேறு, எழுத்துப் பாஷை வேறு. எழுத்துப் பாஷையிலும் செய்யுள் இலக்கணம் கற்றாருடைய வசனநடை வேறு, செய்யுள் இலக்கணம் கல்லாதாருடைய வசனநடைவேறு, செய்யுள் இலக்கணம் கற்றாருடைய வசனநடையில் செய்யுள் இலக்கணம் அமைந்த வசனங்களும் அவர் அறியாமல் வந்து விடும்.

நாட்டார் பாடல்களிலும் நாவன்மையுடையார் பாடல்களில் வழுவற்ற செய்யுள் இலக்கணங்களும் கூட இயல்பாகவே வந்துவிடும். நாட்டார் பாடல்களில் நாம் செய்யுள் இலக்கணம் பார்த்தலாகாது. ஓசைநயம், பொருளின் போக்கு புலவர்களின் பாக்களில் தொனிப்பது போல தொனிக்கும். மேலும் நாட்டார் பாடல்கள் பேசும் பாஷையில் அமைவதினால் கவர்ச்சி அவற்றில் அதிகம். எதுகை, மோனை, அடுக்கு என்னும் இவை நாட்டார் பாடல்களில் காணப்படும் நயங்களாகும்.

நாட்டார் பாடலின் வகை

இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்களை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

1. கல்வியறிவில்லாப் பாமர மக்களால் பாடப்பட்டு புலவன் எவனாலும் திருத்தப்படாமல் வாய்மொழியாகவே வருவன. இவை உலகில் அரியவை.

2. புலவரால் இயற்றப்பட்டு பொது மக்களிடையே பரவின. இந்த வகையில் உள்ளவை பள்ளப்பாடல்கள், வசந்தன் கவிகள், எண்ணெய் சிந்து முதலியன.
3. ஆதியில் பொது மக்களால் பாடப்பட்டு வாய்மொழியாக வந்தவற்றை பெரும்புலவர்கள் சில மாற்றம் செய்து தம்முடைய நூல்களில் ஆக்கிக் கொண்டவையாகும். சங்க இலக்கியம், சங்க மருவிய இலக்கியம், திருவாசகம் அனைத்திலும் இதற்கு உதாரணம் உண்டு.

திருத்துதல்: நாட்டார் பாடல்களை நாம் திருத்திக் கொள்ளலாகாது பிரதிப் பாடங்கள் பெற்று திருத்தங்கள் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். தொகுத்தல்: நாட்டார் பாடல்களை தொகுத்தல் இலேசான காரியமன்று. தொகுப்பவர்கள் நாட்டுபுறச் சூழலில் வசித்து நாட்டு மக்களுடன் கலந்து உறவாடி அவர்கள் பேச்சுவார்த்தைகள், பழக்க வழக்கங்களை நன்கு தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

மு. இராமலிங்கத்தின் நாட்டார் பற்றிய ஆய்வுக்குச் சில எடுத்துக் காட்டுக்களை நோக்கலாம்

1. ஒரே பாடலுக்கு மாற்றம் பல

சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்றவாறு நாட்டார் பாடல்களின் சொற்களையோ, சொற்றொடர்களையோ அடிகளையோ மாற்றியும் தழுவினும் புதிதாகப் பெய்தும் பாடும் பொழுது மேற்படி நிகழ்வு இடம்பெறும் என்பர். இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகத் தமிழ் நாட்டில் பாடப்படும் பாடல்களையும் இலங்கையில் மலைநாட்டில் பாடப்படும் பாடல்களையும் உதாரணம் காட்டுவர். அவற்றுள் ஒன்றினை நோக்குவோம்.

தாலாட்டுப்பாடல் - மூலம்

ஏத்தமடி கம்பமெட்டு
இறக்கமடி களிமேடு
தூரமடி கோகிலாபுரம்
தொடர்ந்துவாடி நடந்து பார்ப்போம்.

மலைநாட்டில்

ஏத்தமடி பெத்தூராசி
இறக்கமடி கொட்டியாகலை
தூரமடி கோப்பித்தோட்டம்
தொடர்ந்துவாடி நடந்து போவோம்.

2. பழமொழிகள்

பழமொழிகளின் சிற்புக்களுள் ஒன்று இவை எதுகையும் மோனையும் உடையனவாய் அமைவதாம்.

உதாரணம்: எதுகை

கள்ளுக் கொள்ளா வயிறுமில்லை
முள்ளுக் கொள்ளா வேலியுமில்லை.

மோனை

பாலையூட்டிப் பழமாய்ச் சொரிந்தாலும்
பாவிவென்ன தந்தாள் பாவக்காயும் சோறுந் தந்தாள்

3. வீரச்சுவை - ஒப்பீடு

காதலன் காதலி ஆகிய இருவருக்கும் இடையிலான பிணக்கால் காதலி காதலனை மணக்க மறுக்கிறாள். அப்பொழுது காதலன் பின்வருமாறு பாடுவான்.

சீவன் கிடந்து - இந்தச்

சீமையிலே நானிருந்தால் - என்

காயங்கிடக்குமென்றால் - உன்னை

கண்ணிகுத்தி நான் பிடிப்பேன்

இப்பாடலுக்கு ஒப்பீடாக மத்திய இந்தியாவில் பாடப்படும் பாடல் ஒன்றின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினை எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிடுவார். அது வருமாறு

You may go anywhere

You may wander along roads of all the world

But I will find you, O my love

4. ஓரடிப் பாடல்களும் மூலபாடமும்

ஆடு, மாடு மேய்க்கும் தன் காதலன் அடை மழைக்கு எங்கிருந்தான் என்ற காதலிக்கு அவனைக் கண்டதும்.

காதலி : ஆட்டுக்காரா மாட்டுக்காரா
அடை மழைக்கு எங்கிருந்தே?

காதலன் : மாரியம்மன் கோயிலுல
மண்டபத்து மேலிருந்தேன்.

மேற்படி பாடலில் காதலனின் பின்வரும் ஓரடிப்பாடல்கள் பாடமாக உள்ளது என்பார்.

குறும்பன்கம் பிளிக்குள்ளே

குறுகிக்கிட்டு நான் இருந்தேன்.

உயர்தர அரசாங்க உத்தியோகத்தரான மு. இராமலிங்கத்தின் வருகையும் அர்ப்பணிப்பும் அவர் நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுப்பதிலும் ஆய்வதிலும் வெளியிடுவதிலும் காட்டிய ஆர்வமும் ஈழநாட்டின் நாட்டார் வழக்கியலை வளம் படுத்தியதோடு பிறர் அதில் ஆர்வத்துடன் ஆய்வுடனும் வளர்த்துச் செல்வதற்கு வாய்ப்பு பளித்தது எனலாம்.

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை தொகுத்த நூலே மாமன் மகனே, மலை நாட்டு மக்கள் பாடல்கள் என்பதாகும். இவர் தொழிற்சங்கவாதியாய், இலக்கிய கர்த்தாவாய், கவிஞராய், பத்திரிகை எழுத்தாளராய், பல நூல்களின் ஆசிரியராய், பாராளுமன்ற உறுப்பினராய் திகழ்ந்தவர். தேயிலைத் தோட்டத்திலே (கவிதை) வாழ்வற்ற வாழ்வு (நவீனம்) வீடற்றன் (நவீனம்) பார்வதி (நவீனம்) முதலான நூல்களைத் தமிழில் படைத்தவர். விஸ்வாஜனி (கவிதை நாடகம்) வழிப்போக்கன் (வசனகவிதை) இலக்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே (கவிதை) உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் (உரைநடைச் சித்திரம்) முதலான நூல்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதியவர்.

மலைநாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் நூல் முன்னூற்றுக்கு மேற்பட்ட பாடல்களைக் கொண்டது. கண்டிச் சீமைக்கு, கோப்பிக் காலம், தேயிலை காலம், பெரிய கங்காணி, கணக்குப்பிள்ளை, காதல் பாடல்கள், தாலாட்டுப் பாடல்கள், ஒப்பாரி, ஓயிலாட்டுப் பாட்டு, ஓயில்கும்மி, அரிச்சந்திர ஓயில், கும்மி, கோடாங்கி, விநாயகர் துதி, குருவணக்கம், மாரியம்மனை வருவித்தல், மருதைவிரனை வருவித்தல், ஸ்ரீமுருகனை வருவித்தல், குறிசொல்லுதல், ஆரங்கட்டல், காளிவணக்கம், மாடாசாமி வணக்கம், குருவணக்கம், தொடட்டியத்து சின்னு வணக்கம், காமன் பாட்டு முதலான விடயங்களை உள்ளடக்கியது.

சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் இத்தொகுப்புப் பற்றி க.கைலாசபதி வரலாற்றுப் பின்னணியில் பின்வருமாறு கூறுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

“இவ்விலக்கியத்தின் பிரதான சிறப்பியல்புகள் சிலவற்றை இவ்விடத்தில் நினைத்துக் கொள்ளுதல் தகும். அச்சயந்திரத்தின் வருகையின் பின் எழுந்த ஆக்க இலக்கிய நூல்களின் பெரும் பாலானவை அதிகமதிகமாகத் தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்களது உலக நோக்கையும், ஆசாபாசங்களையும் பிரதிபலப்பனவாக அமைகின்றன. குறிப்பாக நவீன கவிதை சிறுகதை என்பவற்றிலே தனிமனிதவாதம் முனைப்பாகக் காணப்படும். ஆனால் கைத்தொழிற்புரட்சிக்கும் முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்புக்கும் முற்பட்ட காலம்முதல் வழங்கி வருகின்ற வாய்மொழிப் பாடல்கள் அடிப்படையில் வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் கூட்டான பொதுவான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவனவாய் உள்ளன. வெவ்வேறு தொழில்களிலும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒத்த வாழ்க்கை நிலையிலுள்ளோரின் அனுபவ வெளிப்பாடாக முகிழ்க்கும் வாய்மொழிப் பாடல்களில் தனிமனிதர்களது அவல மனோபாவத்துக்குப் பதிலாகக் கூட்டு வாழ்க்கையின் உறுதிப்பாடும் நம்பிக்கையும் வெளிப்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வாய்மொழி இலக்கியத்தின் இப்பொதுப் பண்பு பற்றி உலகப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் மார்க்சிம் கார்க்கி ஓரிடத்திற் கூறியுள்ளது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“கிராமிய பாடல்களை இயற்றியோர் மிகக் கடினமான வாழ்க்கை நடத்தினர். அவர்கள் வருந்திச் செய்த வெறுப்புட்டுகின்ற மட்டுமீறிய உழைப்புக்குக் கூட அர்த்தம் எதுமில்லாத வகையில் மேலிருந்தோரால் ஈவிரக்கமற்ற முறையிற் சுரண்டப்பட்டனர். தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் அவர்கள் எத்தகைய உரிமையோ பாதுகாப்போ அற்றவராய் அல்லலுற்றனர் அவ்வாறிருந்தும் அவர்கள் உருவாக்கிய கிராமியப் பாடல்களில் சோர்வுவாதமோ துன்ப இயற்கைக் கோட்பாடோ என்னவும் தலைகாட்டுவதில்லை. அதுமட்டுமன்று ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கும் பொழுது அம்மக்களிடையே தமது நித்தியத்துவத்தைப் பற்றிய உணர்வும் இறுதியில் தமது எதிர்ச் சக்திகள் வெல்லப்படும் என்ற மன உறுதியும் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கக் காணலாம்”.

நன்னம்பிக்கையும் மன உறுதியும் கிராமியப்பாடல்களின் அடிப்படைப் பண்புகளாக இருந்து வந்தமையாலேயே காலந்தோறும் மக்கட் சமுதாயத்திலே தோன்றிய முற்போக்கான உணர்வுகளும் எண்ணங்களும் அப்பாடல்களிலே அடிநாதமாய் அமைந்துள்ளன. கல்வியறிவு அருகிய அம்மக்களது பாடல்களிலே கற்றோரும் வியக்கவல்ல தத்துவத் தெளிவு வியாபித்திருப்பதைக் காணலாம். இன்னொரு விதத்தில் கூறுவதானால் நாட்டுப் பாடல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டத்தினரின் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக மட்டும் அமையவில்லை. அவர்களது கனவுகளின் இலட்சியக் குரலாகவும் இலங்குகின்றன.

இவ்வாறு வரலாற்று விளக்கமும் சமுதாய முக்கியத்துவமும் உளவியல் நுணுக்கங்களும் உன்னத இலட்சியங்களும் விரவியிருப்ப தனாலேயே ஒவ்வொரு கூட்ட மக்களின் தேசிய மரபுகளைக் திறம்படச் சித்தரிக்கும் ஆற்றலுடையனவாய் நாட்டுப் பாடல்கள் கருதப்படுகின்றன. ஜாக்லின்ஸே என்ற ஆங்கிலத் திறனாய்வாளர் கூறுவதுபோல, இத்தகைய பாடல்களே “உண்மையான தேசிய வரலாற்றைப் பிழம்புருவாகக் காட்டவல்லன.”

திரு.சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் சேகரித்த பிரதியை நான் படித்தபொழுது மேற்கூறிய சிந்தனைகள் மேலெழுந்தன. இத்தொதியிலுள்ள பாடல்கள் நவீன இலங்கை வரலாற்றின் ஒரு பகுதிக்கு உயிர்த்தோற்றங் கொடுப்பனவாய் உள்ளன.

இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் பிரிட்டிஸ் குடியேற்றவாதத்தின் முதல் வெளிப்பாடு பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையாகவே இருந்தது. நமது நாட்டில் அந்நிய முதலாளித்துவம் நிலைகொள்ளத் தொடங்கியமையை அப்பொருளாதார அமைப்பே முதன்முதலாக முரசறைந்தது. முதலாளித்துவமும் ஏகாதிபத்தியமும் தமது வளர்ச்சியின் போது தேசவரம்புகளைக் கடந்து செல்வம் சேர்ப்பதற்கிணங்க இலங்கைக்கு வந்த அந்நிய குடியேற்றவாதிகள், பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் - தென்னிந்தியாவில் இருந்து தொழிலாளர்களை இங்கு கொண்டு வந்தனர்.

தொழில்முறை ஒப்பந்தம் பிணைப்புக் கொண்டு இங்கு வந்த தென்னிந்திய தொழிலாளர்கள். ஏறத்தாழ கொத்தடிமைகளாகவே புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்கினர். கண்டிச் சீமைக்குக் கனவுகளுடன் வந்தனர். புலம்பெயர்தலுடன் அவர்கள் வாழ்க்கை ஆரம்பமாயிற்று இன்று வரை அவர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி வந்துள்ளனர். இவையனைத்தையும் உயிர்த்துடிப்புடன் புலப்படுத்தும் உருக்கமான சொல்லோவியங்களாய் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே கண்டிச் சீமைக்கு ஆள் கூட்டிய போது பிறந்த பாடல்கள் முதல் இலங்கைக்கு வந்த தொழிலாளர்கள் தலைமுறைகளாக இங்கே வாழ்ந்து இங்கேயே இறந்தவர்களை எண்ணி இரங்கும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் வரை வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களையும் பிரதிபலிக்கும் பாடல்கள் - காதலிலிருந்து கடவுள் வழிபாடு வரை பல்துறைகளைச் சார்ந்த பாடல்கள் இத்தொகுதியில் இடம்பெறுகின்றன.”

(மலைநாட்டு மக்கள் பாடல் 1976 முன்னுரை II-V)

சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் இத்தொகுப்பு உள்ளதை உள்ளவாறு மூலத்தைத் தருவதில் வெற்றிகண்டுள்ளார். ஆனால் பாடல் நடைபெற்ற களம் பாடியவர்கள் ஆண்களா, பெண்களா, பாடியதன் நோக்கம், தொகுப்பாசிரியரின் பெயர் முதலான அம்சங்களை அவர் குறிப்பிடத்தவறி விடுகின்றார். இத்தகைய தவறுகளை நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுக்க முயன்ற தொகுப்பாசிரியர் யாவரும் விட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நாட்டார் வழக்காற்றில் பாடப்படுவன போல அமைவன குறிப்பிடத்தக்கது. நாட்டார் வழக்காற்றில் பாடப்படுவனபோல் அமைவன யாவும் நாட்டார் இலக்கியங்களாக முடியாது. இத்தொகுப்பில் கோடாங்கி என்ற பகுதியில் வரும் பாடல்கள் பல ஆவய சடங்கு நிகழ்வின் பொழுது நடைபெறும் பாடல் சார்ந்த மந்திர உச்சாடனங்கள் ஆகும். மந்திரங்கள் பெரிதும் எதுகையும் மோனையும் அடுக்கடுகாய் வந்து தனது சக்தியை எழுப்புவனவாய் அமைவன. இலக்கியத்துக்குரிய வடிவழகையும் பொருளையும் சுவையையும் நயத்தையும் இங்கு பார்க்க இயலாது. இப்பகுதியில் இடம்பெறும் ஆர்க்கட்டல் (பக். - 70) என்ற பகுதியை,

“நம்ம சித்திரபுத்திரர் சிவனார் பெருங்கணக்கர் உன்பேரைச் சொல்லி அள்ளிவிட்டேன் சாம்பல் நம்ம நாட்டுக் கணக்கர் நமனார் பெருங்கணக்கர் மண்டையிலே எழுதி மயிரால் மறைத்த ஐயாவு - ஆண்டவா உன்னைக் கும்பிட்டேன் இந்நேரம் இந்நேரம்”

என வசனமாகவும் குறிப்பிடலாம். கட்டும் மந்திரங்கள் காவல் பண்ணும் மந்திரங்கள் தமக்குள்ளே சொல்லப்படுபவை இவை பாடல்களாக அமைவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இல்லை.

இத்தகைய குறைபாடுகளை மனதிற் கொண்டு போலும் “மலையக நாட்டுப் பாடல்கள்” குறித்து அவ்வப்போது பத்திரிகைகளிலும் சிறிசில ஆய்வுக் கட்டுரைகளும்

வானொலியில் விவரண்ச் சித்திரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆயினும் மலையக நாட்டுப் பாடல்களை உண்மையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதும் அதிகார பூர்வமானதும் நம்பத்தக்கதுமான தொகுதியொன்று இதுகாறும் வெளிவந்திருப்பதாய் தெரியவில்லை. என க. கைலாசபதி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(மேலது நூல் முன்னுரை ப. V)

வன்னிவள நாட்டுப்பாடல்கள் என்னும் நூலினைத் தொகுத்தவர் செ. மெற்றாஸ்யில் இவர் புதுக்குடியிருப்பை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். புவியியல் சிறப்புப் பட்டதாரி. கல்வித் திணைக்களத்தில் பணிபுரிபவர். இந்நூல் முல்லை இலக்கிய வட்ட வெளியீடாக 1980 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இந்நூல் பள்ளு, சிந்து, ஒப்பாரி, பொது என்னும் நான்கு பெரும் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. பள்ளுநுள் பண்டிப் பள்ளு, குருவிப்பள்ளு ஆகிய இரு பகுதிகள் அடங்குகின்றன. சிந்தினுள் பதினாறு சிந்துகள் அடங்கும். பிள்ளையார், பரமசிவன், நாகதம்பிரான், முருகையன், அம்மன், விறுமன், வைரவர், ஐயனார், வீரபத்திரர், அண்ணமார், வதனமார், நாச்சிமார், முருகண்டியான் முதலான கடவுளர் மீதும் ஐயவர் குளக்கோட்டன் முதலான மன்னர்கள் மீதும் குருவியின் மீதும் பாடப்பெற்ற சிந்துகள் இப்பகுதியினுள் அடங்கும். பொது என்னும் விடயத்தில் கும்மி, வந்தனம், வயந்தன், காதல் முதலான ஆறு விடயங்கள் அடங்குகின்றன.

இந்நூல் பல்வேறு சிறப்பம்சங்களை உடையது எனச் சுட்டிக் காட்டுவர் ஆய்வாளர். அதனைப் பின்வருமாறு நிரல்படுத்தலாம்.

- ❖ இதுவரை வெளிவந்துள்ள யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மலைநாடு ஆகிய பிரதேசங்களின் நாட்டுப் பாடல்களின் தொகுதிகள் போன்று வன்னிப்பிரதேசத்தில் இருந்து வன்னிவளநாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் நாட்டார் பாடல் தொகுதி நூல் வெளிவருவது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.
- ❖ இப்பதிப்பால் இப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக் கோலம் அழுத்தமான அவதானிப்பைப் பெறுகின்றது.
- ❖ இந்நூல் நாட்டார் வாய்மொழி வழக்கு என்ற வகையில் மொழியியல் பாடாந்தரத் திறனாய்வுகளின் நியமங்களுக்கேற்பத் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக இந்நூலை நோக்குகின்ற பொழுது கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுவது போல வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள் பாடந்தரத் திறனாய்வுகளின் நியமங்களுக்கேற்ப பதிக்கப்பட்டதேயாகும். இந்த மூல பாடத்திறனாய்வும் ஏட்டுப் பிரதிகளையும் கையொழுத்துப் பிரதிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதுவும் குறிப்பாகப்

புதுக்குடியிருப்பு, முள்ளியவளைப் பிரதிகளே அதற்கு மூலமாக அமைந்தன. பள்ளு, சிந்துப் பாடல்கள் இப்பிரதேசங்களுக்கு மாத்திரம் உரித்தானதாக அமையவில்லை. வன்னி நிலப்பரப்பெங்கிலும் இப்பாடல்கள் பாடப்படுவன. இந்நூலில் பாட பேதங்களும், பேரூப பேதங்களும் காட்டப்பட்ட பொழுதும் பாடங்கள் யாவும் உண்மையான பொருளமைதியைத் தருவன என்று சொல்லிவிட முடியாது. உதாரணமாக ஒன்றினை நோக்கலாம். பின்வரும் பாடல்கள் மேற்படி நூலில்,

செய்தவர்க்கு நோவல்லது
திண்டவர்க்குத் தெண்டமில்லை
செல்லுமட்டும் நீர் செலுத்தித்
தின்னுங்கோ மக்கள்

(பண்டிப்பள்ளு பா.66)

நாட்டார் பாடல்களில் பாண்டித்தியம் (1971) எனும் நூலில் இதே பாடல் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

செத்தவர்க்குத் தெண்டமல்லால்
தீன்பவர்க்குத் தெண்டமில்லை
செல்லுமட்டும் நீர் செலுத்தித்
தின்னுங்கோ மக்கள்

(நா.பா.பா.பக்.55)

இவ்விரு பாடல்களுள்ளும் பின்னையது பொருள் பொதிந்தாய் காணப்படுகின்றது எனலாம். நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுக்கின்ற போது தனியாக ஏட்டுப்பிரதிகளையோ, கையெழுத்துப் பிரதிகளையோ வைத்துக் கொண்டு தொகுத்த லாகாது. தொகுப்பாசிரியருக்கு நாட்டார் பாடல்கள் பற்றி அறிவியல் நோக்கும் பயிற்சியும் ஈடுபாடும் அவசியம், மூலபாடத்தை மாத்திரம் வெளிப்படுத்துவது நாட்டார் பாடற் பதிப்பாகமாட்டாது. அது பாடப்படும் களம், பாடுபவர்கள், பாடப்படுவதன் நோக்கம் முதலான விடயங்களும் கவனத்திற் கொள்ளப்படல் வேண்டும். உதாரணமாக ஆலயங்களிலா, சடங்குகளிலா, களத்திலா படிக்கப்படுவது என்பது பற்றி வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. வெளிப்படுத்தப்படும் பொழுதுதான் அதன் முக்கியத்துவம் புலப்படும்.

இந்நூலில் இடம்பெறும் கொட்டுக் கிணற்றுப் பிள்ளையார் கும்மி, கும்மி முதலான பாடல்கள் வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள் எனும் நூல் வெளிவருவதற்குச் சற்று முற்பட்ட காலத்தவையாகும். அவை உண்மையில் போர்த்துக்கேய - ஒல்லாந்தர் காலத்தவையாகும். அவை உண்மையில் போர்த்துக்கேய - ஒல்லாந்தர் காலத்தவையோ, பிரித்தானியர் காலத்தவையோயல்ல, எது எவ்வாறு இருப்பினும் நாட்டார் பாடல்கள் மூலபாடத் திறனாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டே பதிப்பிக்கப்பட வேண்டும். என்பதன் அவசியத்தை இந்நூல் உணர்த்தியதொடு அதன் பயன்பாட்டை

வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசாவைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த நூலே மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும் (1980) என்னும் நூலாகும். இது ஒரு முழுமையான நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய நூலாக அமையாவிட்டாலும் பெரிதும் நாட்டார் வழக்காற்றுச் செய்திகளைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இந்நூல் ஆறு அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. அவற்றினுள் 2,3,4,6, அத்தியாயங்கள் நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தருகின்றன. இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் இடம்பெறும் சமூகம், குழுக்கள், சாதிகள், குடிசனம் என்ற கட்டுரைகளையும் முன்றாம் அத்தியாயத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இந்து சமயப் பண்பாட்டு முறைகள் மட்டக்களப்பு மக்களது சமய, சமரச பண்பாடு என்னும் கட்டுரைகளும் கலையும், கலாசாரமும் என்னும் நான்காம் அத்தியாயத்தில் இடம்பெறும் மட்டக்களப்பில் பாரம்பரிய கலைகளும் அவற்றின் சிறப்பியல்புகளும் மட்டக்களப்பு மந்திரவழக்கம், மட்டக்களப்பு மக்கள் வாழ்க்கையில் சாத்திரங்கேட்டல், சகுனம் பார்த்தல், உபசரித்தல், மட்டக்களப்பு மக்களின் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் முதலான கட்டுரைகளும் ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் இடம்பெறும் கொத்துக்குளத்து மாரியம்மன் கோயில் என்னும் கட்டுரையும், சோழமண்டலத் தமிழும், ஈழமண்டலத் தமிழும், மட்டக்களப்பில் சிதைந்து வழங்கும் தமிழ்ச் சொற்கள் என்னும் ஆறாம் அத்தியாயத்தில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன.

மேற்படி கட்டுரைகள் நாட்டார் வழக்காற்றின் பல்வேறு அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்துவன. இவை நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றி ஆய்வு செய்வோருக்குப் பெரிதும் பயனாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. பிரதேச மட்டத்திலும் தமிழ் தேசிய ரீதியாகவும் நாட்டார் வழக்கியல் பற்றி வெளிவந்த நூல்களோடு ஒப்பிடும் பொழுது மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும் என்னும் நூலின் முக்கியத்துவமும் அவசியமும் புலப்படும்.

கா. சிவத்தம்பியைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு தமிழ்த்துறையின் வெளியீடாக 1980 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த தொகுப்பு நூலே இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் ஆகும்.பிறிதொரு வகையாகக் குறிப்பிடின் இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை நினைவுக் கருத்தரங்குக் கட்டுரைத் தொகுதி எனலாம். இதில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களின் தொட்கவுரை “பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையும் இலங்கையில் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வும்” என்னும் கட்டுரையும் சேர்த்து மொத்தம் பதினைந்து கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தொகுதியின் பதிப்புரையில் கா. சிவத்தம்பி பின்வருமாறு கூறுவது இங்கு கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

“மனிதன் எவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றான், ஏன் குறிப்பிட்ட ஒரு முறையிலே நடந்து கொள்கின்றான் என்பனவே சமூக விஞ்ஞானப் பயில்நெறியின் முக்கிய ஆய்வுகளென்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமாயின் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் போன்ற ஓர் இனப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூக விஞ்ஞானத்துறை ஆய்வாளர்கள் அப்பல்கலைக்கழகத்தின் சூழலையும் அச்சூழலின் மனித வளத்தையும் பற்றி ஆராய முனைவது பிரதம பணியாகின்றது. தமிழ் பற்றிய ஆய்வுகள் கூட (அவை மொழி நிலை ஆய்வுகளாயினும் சரி இலக்கிய நிலை ஆய்வுகளானாலும் சரி

இந்தச் சமூகத் தெளிவுக்கான கருவிகளே.

நாட்டார் வழக்கியலையும் தமது வரன்முறையான பயில் நெறிகளுள் ஒன்றாகக் கொண்ட மிகச் சிறிய தொகையினவாகிய பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை களுள் எமது துறையும் ஒன்றாதலால், நாட்டார் வழக்கியலைத் தமிழின் பாற்படுத்தியும் தமிழை நாட்டார் வழக்கியலின் பாற்படுத்தியும் இரு பயில்துறைகளின் பரிமாணங்களையும் விரிவுபடுத்திக் கொள்வதும் எமது பணியாகின்றது.

தமிழ் மனிதனுடைய சிந்தனைத் தொழிற்பாடுகளை அறிந்து கொள்வதற்கு அவனது “உயர்ந்தோர் வழக்கு”களை மாத்திரம் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளாது அன்றாட வாழ்க்கையின் பின்னணியிலிருந்து தெரியவரும் அவனது சிந்தனைத் தொழிற்பாட்டையும் வெளிப்பாட்டையும் உபயோகப்படுத்தி கொள்வது அவசியமாகின்றது.

தமிழ் சிந்தனை பற்றிய பல தேடலின் பிரதி பலிப்புத்தான் இக்கருத்தரங்கு இக்கருத்தரங்கு பேராசிரியர் கந்தசாமி கணபதிப்பிள்ளையின் நினைவாக நடைபெறுகின்றது.

தமிழிலுள்ள புதிய கற்கைநெறிகள் பலவற்றைக் குறிக்கும் தொடர்கள் ஆங்கில மூலத்தின் தமிழ் மொழியெயர்ப்புக்களே. “இலக்கிய வரலாறு” ஒரு நல்ல உதாரணம் Folk Lore என்பதை நாம் நாட்டாரியல் என்னும் தொடரைக் கொண்டு குறிப்பிடுகின்றோம். இயல் என்பதனைப் பல்நெறி என்று கொண்டால் இது நாட்டார் பற்றிய இயல் ஆகும். ஆங்கிலத்தில் வரும் Loreஎன்னும் ஈறுதான் (Folk + Lore) Folk Lore என்னும் பயில் முறையை மாண்டவியல், சமூகவியல் ஆகிய துறைகளில் இருந்து வேறுபடுத்தி வைக்கின்றது. எனவே எமது மொழியெயர்ப்பும் அந்தக் கருத்துப் பூரணத்துவத்தைத் தருதல் வேண்டுமென்பதற்காகவே “நாட்டார் வழக்கியல்” என மொழியெயர்த்துள்ளோம். நாட்டார் வழக்கியல் தமிழ்த்துறைப் பாடங்களுள் வயதில் இளையது.

நாட்டார் வழக்கியலில் இன்று நாட்டார் இலக்கியங்களையே முதன்மைப்படுத்தும் ஒரு தன்மையுண்டு. இப்பலவீனம் மேற்கு நாடுகளிலேயும் உண்டு. தற்புகழ்ச்சியில் றங்குவதை அசௌகரியமாகக் கருதாத ஒரு மொழிக் கூட்டத்தினிடையே இச்சொல் நெறி பல தவறான விளக்கங்களுக்கு, முக்கியமாகப் பிழையான எடுகோள்களுக்கும் காலாயிருந்துள்ளது. எனவேதான் நாட்டார் வழக்கின் சமூகப் பின்னணியையும் அவற்றின் சமூகப் பண்பாட்டையும் முனைப்புறச் செய்யும் வகையில் கட்டுரைகளை அமைத்துள்ளோம். நாட்டார் வழக்குகளின் சமூக, மத அடிப்படைகள் பற்றி முக்கிய கவனம் செலுத்தியுள்ளோம்.

நாட்டார் வழக்கின் பல அம்சங்கள் இக்கருத்தரங்கிற் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. நாட்டார் இசை, நாட்டார் மருத்துவம், நாட்டார் கைப்பணிக் கலைகள் ஆகியன பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகளை பெரிதும் முயன்றோம். ஆள்வலுப் போதாமை பற்றி அப்பொழுதுதான் உணர்ந்தோம்.

பல கற்கை நெறிகளை இணைத்து நோக்கும் பொழுதுதான் அறிவு பூரணப் படுத்தப்படுகின்றது என்பதை கல்வி மட்டத்தில் உணர்ந்து தொழிற்படுவோர் அதிகரித்து வரும் இந்நாட்களில் இக்கருத்தரங்கிலும் அத்தகைய தன்மையைப் புகுத்தியுள்ளோம். பொருளியலாளர், வரலாற்றாய்வாளர், சமூகவியலாளர்களது

கட்டுரைகள் இத் தொகுதியில் இடம்பெறுவதற்கு இதுவே காரணமாகும்.

இக்கருத்தரங்குக்கான கட்டுரைகளை எழுதுவதற்கு பேராசிரியர்கள் முதல் மாணவர்கள் வரை சகல மட்டத்தினரும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர்.”

மேற்படி கூற்றில் இருந்து பின்வரும் விடயங்களைக் கருத்திற் கொள்ளலாம்.

- ❖ இப்பல்கலைக்கழகம் ஏனைய பல்கலைக் கழகத்துடன் ஒப்பிடும் பொழுது காலத்தால் பிந்தியது
- ❖ தமிழ்த்துறையைச் சார்ந்தோர் சமூக விஞ்ஞானத்துறையைச் (மானிட விஞ்ஞானத் துறையைச்) சேர்ந்தோர் மனிதவளத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்வது அவசியம்.
- ❖ தமிழ்துறையை விரிவுபடுத்திக் கொள்வதற்கு நாட்டார் வழக்கியலை இணைத்துக் கொண்டது.
- ❖ உயர்ந்தோரின் வாழ்க்கையை மாத்திரம் ஆராயாது அடிநிலை மக்களின் வாழ்வியலை ஆராய்தல் வேண்டும்.
- ❖ தமிழ் வளர்ச்சியடையாத துறையாக நாட்டார் வழக்கியல் இருந்து வருவதால் அதனை வளர்க்கும் பொருட்டு ஏற்பட்டது இக்கருத்தரங்கு.
- ❖ Folk Lore என்னும் சொல்லுக்கு நாட்டாரியல் என்ற சொல்லினைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக நாட்டார் வழக்கியல் என்னும் சொல்லை பயன்படுத்துவது சிறந்தது.
- ❖ நாட்டார் வழக்கியல் காலத்தால் பிந்தியது. நாட்டார் வழக்கியல்கள் நாட்டார் இலக்கியங்களாகி விடாது. அப்படி நினைப்பது தவறு.
- ❖ நாட்டார் இசை, நாட்டார் மருத்துவம், நாட்டார் கைப்பணிக் கலைகள் முதலானவையும் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் அடங்கும்.
- ❖ பல கற்கைநெறிகளை இணைத்து நோக்குதல் வேண்டும்.
- ❖ கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள் எழுதியோர் பேராசிரியர் முதல் மாணவர் வரையுள்ள சகல மட்டத்தினர்.

மேலே கூறிய கருத்துக்களை நோக்கும் போது ஈழநாட்டில் நாட்டார் வழக்கியல் (1800முதல்1980 வரை) இன்னும் சரியான முறையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படவில்லை என்பது தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது. அப்பொழுது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் திற்கு வயது ஆறு. பேராசிரியர்களாக சு. வித்தியானந்தன், க.கைலாசபதி, கா. இந்திரபாலா, நா. பாலகிருஷ்ணன், அ. சண்முகதாஸ், கா.சிவத்தம்பி முதலானோர்கள் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர்களாக விளங்கினர். இவர்களுள் சு.வித்தியானந்தன் தவிர்ந்த ஏனையோர் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வாளராக இருக்கவில்லை. ஆனால் ஆர்வலராக இருந்தனர். இருப்பினும் ஆய்வுநெறி பற்றிய அறிவு இவர்களுக்கு இருந்தது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

அவர்களது ஆய்வுகள் அவர்கள் சார்ந்த துறைகளின் பாற்பட்டதாகவே அமைந்திருந்தன. ஏனைய கட்டுரையாளர்களுள் நா. சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ. நு.மான், சித்திரலேகாமெளனகுரு, யோகேஸ்வரி கணேசலிங்கம் முதலானோர்கள் தமிழ்துறையில் பணியாற்றிய பொழுதும் ஆராய்ச்சி மாணவர்களாகவே விளங்கினர். இதனாற் போலும் கா.சிவத்தம்பி இக்கருத்தரங்குக் கட்டுரை எழுதியோர் பேராசிரியர் முதல் மாணவர் வரையுள்ள சகல மட்டத்தினர் என்றார் போலும்.

இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் (1980) என்னும் இத்தொகுப்பில் சு. வித்தியானந்தன் எழுதிய “போராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையும் இலங்கையில் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வும்” க. கைலாசபதி எழுதிய “இலங்கையில் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுகள் வந்தவையும் வரவேண்டியவையும்” நா. பாலகிருஷ்ணன் எழுதிய “மரபுவழிச் சமுதாயங்களின் பொருளாதாரச் சமூகத்தோற்றப்பாடுகளும் மாற்றங்களும்”, கா.சிவத்தம்பி எழுதிய “நாட்டார் வழக்கும் மாறும் சமுதாய அமைப்பில் அவற்றின் நிலையும் கோட்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் சில பற்றிய யாழ்ப்பாண பிரதேச நிலை நின்ற ஓர் ஆய்வு” கா. இந்திரபாலா எழுதிய “இலங்கைத் தமிழர் வரலாறும் நாட்டார் வழக்கியலும்” ஏ.என். பெருமாள் எழுதிய “தமிழகத்தில் நாட்டாரியல் ஆய்வுகளின் இன்றைய நிலை” அ.சண்முகதாஸ் எழுதிய “நாட்டார் பாடல்களின் மொழியமைப்பு” என்னும் கட்டுரைகளும் நா.சுப்பிரமணியம் எழுதிய “சமூக ஒழுங்கமைப்பும் நாட்டார் வழக்கியலும் வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் வழக்குகள் தொடர்பான பயன்பாட்டு நிலை ஆய்வு” எம்.ஏ. நு.மான் எழுதிய “கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறையும் நாட்டார் வழக்குகளும் ஒரு பயன்நிலை ஆய்வு” யோகேஸ்வரி கணேசலிங்கம் எழுதிய “யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கும் பெண்களும்” சித்திரலேகா மெளனகுரு எழுதிய “நாட்டார் வழக்கியலும் கரணங்களும்; மட்டக்களப்பு நாட்டார் வழக்கியலின் கரண அடிப்படைகளும் அவற்றின் சமூக பொருளாதார முக்கியத்துவமும்” என்னும் கட்டுரைகளும் “நாட்டார் கூத்தின் சமூக அத்தியாவசியங்கள், கிழக்கிலங்கை நாட்டுக் கூத்துக்களின் சமூகத்தளம், பயில்நிலை ஆய்வு” வாய்மொழி இலக்கியமும் எழுத்திலக்கியமும் பரஸ்பர பாதிப்புகள், சிந்தனைத் திறனையும் பயன்பாட்டுக் கூறுகளையும் தெரிவிக்கும் பழமொழிகளும் விடுகதைகளும் வரலாறும் பண்பாடும்” என்னும் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் பல பொதுவாக நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய பொதுமை சார்ந்த Generalation கட்டுரைகளாகவே காணப்படுகின்றன.

மேலும் மலரில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் சில, பயில்நிலை ஆய்வு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய முற்பட்டுள்ளன. அவைகளுள் சில கட்டுரைகள் பயில்நிலைக் கோட்பாட்டினை முழுமையாக உள்வாங்கி எழுதப்பட்டன என்று சொல்வதற்கில்லை. மாலினோஸ்கியின் (Malinowski) Functionalism என்னும் கோட்பாடு இங்கு பயன்நிலை, பயில்நிலை என்னும் ஆக்கப் பெயர்களாகக் காணப்படுகின்றன. “நாட்டார் கூத்தின் சமூக அத்தியாவசியங்கள் - கிழக்கிலங்கை

நாட்டுக்கூத்துக்களின் சமுதாயத்தளம் பயன்நிலை பற்றிய ஆய்வு” மேற்படி கூற்றுக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். இக்கட்டுரை ராட்கிளிப் பிரெளனின் (Redcliff Brown) கட்டமைப்புச் செயற்பாட்டியல் (Structure Functionalism) கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நோக்கி இருக்க வேண்டிய விடயமாகும். மாலினோஸ்கியின் செயற்பாட்டியல் கோட்பாட்டிற்கும் ராட்கிளிப் பிரெளனின் “கட்டமைப்புச் செயற்பாட்டியல்” என்னும் கோட்பாட்டிற்கும் இடையில் அதிக வேறுபாடுகள் காணமுடியாது. இவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பினை எடுத்துக் கூறவந்த ஆசிரியர் ஒருவர்.

“சமூக முழுமை என்பது அதன் அங்கங்களால் இணைக்கப்பட்டு ஒருமைப்பாடுற்ற ஒரு முழு அமைப்பு என்னும் அடிப்படையில் சமூக நிறுவனங்களும் தனி மனித உறவு மற்றும் பொறுப்பு நிலைகளும் ஆய்வு செய்யப்படுதல் வேண்டும் என்னும் கருத்தில் மாலினோஸ்கியும் ஒன்றுபடுகின்றனர். எனினும் சமூகக் கட்டமைப்புகள் சமூக முழுமையை நிலை நிறுத்துவதற்காகவே செயற்படுகின்றன. என்னும் கொள்கையின் அடிப்படையில் ராட்கிளிப்பிரெளனின் ஆய்வுகள் அமைந்த காரணத்தினால் அவரது அணுகுமுறை “கட்டமைப்புச் செயற்பாட்டில்” (Structural Functionalism) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஆனால் சமுதாயத்திலுள்ள அங்கத்தவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் அச்சமூகத்தின் பயன்பாட்டுக் கூறுகள் செயற்படுகின்றன என்று மாலினோஸ்கி கருதியதால் அவரது அணுகுமுறை செயற்பாட்டியல் (Functionalism) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. என்று கூறப்படுவது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

(நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுமுறைகள் 1991 பக். 261 - 262)

எது எவ்வாறு இருப்பினும் இதற்கு முன்பாக வெளிவந்த நாட்டார் தொகுப்புக் களோடு இத்தொகுப்பினை ஒப்பிடுமிடத்து ஈழத்து நாட்டார் வழக்காறு முதன் முறையாக நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகளுக்கு உட்பட்டிருப்பதும் கட்டுரைகள் பலவும் காத்திரமானதாகவும் கனதியாகவும் அமைந்திருப்பதும் இத்தொகுப்பின் சிறப்புக்கள் எனலாம்.

பாலசந்தரம் எழுதிய நாட்டுப்பாடல்கள் ஆய்வும் மதிப்பீடு (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) என்னும் நூல் கலாநிதிப் பட்டத்துக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுநூல் ஆகும். இந்நூல் அமைப்பாய்வு முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு நூல் இது இத்துறையில் விரிவான நூலென்பர்.

(தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் 1995)

வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் கருணை மலர் முப்பத்தொரு விடயங்களை உள்ளடக்கி உள்ளது. கண்ணகி அம்மன் வழிபாடு ஆகமம் சாராத வழிபாட்டு முறை. நாட்டார் வழக்காற்றில் நாட்டார் தெய்வமாகப் போற்றப்படுபவள். பெருந் தெய்வங்களை ஏற்றுப் போற்றப் பயன்படுத்தப்படும் இலக்கிய வடிவங்களால் கண்ணகை அம்மன் போற்றப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. கண்ணகை அம்மன்

மேலெழுந்த தோத்திரப் பாமாலை, கவியம், தோத்திரப்பதிகம், வயந்தன், மழைக்காவியம், வரலாற்றுச் சிந்து, வழிநடைச் சிந்து, அம்மாளை, குளிர்த்தி, கும்மி முதலான பிரபந்தங்கள் அதில் இடம்பெற்றுள்ளன. மற்றும் ஆலயத்தின் பழமை அற்புதங்கள் பற்றி வற்றாப்பளைக் கண்ணகி அம்மன் ஆலய வரலாற்று மரபு, வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் பொங்கல் கிரியாகரும விளக்கம், வற்றாப்பளை அம்மன் அற்புதமும் அனுபவமும், மட்டக்களப்பு கண்ணகை அம்மன் வழிபாடு வட்டுவாகல் சப்தகன்னிமார் கோயில் வரலாறு முதலான கட்டுரைகளும் அதில் இடம்பெற்றுள்ளன. வன்னியில் நாட்டார் வழிபாடு இலக்கியம் கலை பற்றிய ஆய்வுகள் செய்வோருக்கு இ.தொரு சிறந்த கையேடாகும்.

மகாமாரிதேவி திவ்வியகரணி என்னும் நூலைத் தொகுத்தவர் அட்டப்பள்ளம் சி. கணபதிப்பிள்ளை. அந்நூல் யாழ்ப்பாணம் விவேகானந்த அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிட்டு 1971ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. அது எண்பத்தொரு சிறு பிரபந்தங்களை உள்ளடக்கியது. இப்பிரபந்தங்கள் எக்கலாதேவி, மாரியம்மன், கடல் நாச்சியம்மன், கண்ணகையம்மன், கறுப்பாக்கி அம்மன், பேச்சியம்மன், திரௌபதியம்மன், வீரபத்திரர், வதனமார், இருளன், மருளன் முதலான நாட்டார் வழக்காற்றில் முக்கியத்துவம் பெற்ற தெய்வங்கள் மீது பாடப்பட்டுள்ளன. அப்பிரபந்தங்கள் அகவல், காவியம், தாலாட்டு, குளிர்த்தி தோத்திரம், துதி, பஞ்சகம், உலா, பள்ளு முதலான பிரபந்த வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளது.

இந்நூல் ஈழத்து நாட்டார் வழக்காற்றியலில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நூலாகும். சிறுதெய்வங்கள் மேல் பிரபந்தங்கள் பாடுவதன் மூலம் தமது வழிபாட்டுத் தெய்வத்தை மேல்நிலைப்படுத்தி ஆகம சிற்பசாத்திர முறையிலுக்குள் தெய்வங்களை உட்படுத்த விரும்பும் அவர்தம் அபிலாசையை அவதானிக்கலாம்.

நாட்டார் வழக்காற்றில் கலை வடிவங்கள் என்னும் வகையில் எதிர்மன்னசிங்கத்தின் அருங்கலைகளின் சிறப்பும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்கள், மட்டக்களப்புக் கிராமியக் கலைகள் (1991) வடிவேல் எழுதிய மலையக பாரம்பரிய கலைகள் (1991) எம்.எஸ்.எம்.அனஸ்ரீன் இலங்கை முஸ்லீம்களின் கோலாட்ட மரபும் கோலாட்டப் பாடல்களும், சி.மௌனகுருவின் மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள் என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பறைமேளக் கூத்து, மகுடிக் கூத்து, வசந்தன் கூத்து முதலான கூத்துக்கள் பற்றிய, செய்திகளும் பாலசுகுமாரும் பிறரும் சேர்ந்து எழுதிய திருகோணமலைப் பிரதேச நாடக அரங்கப் பாரம்பரியம் (1994) முதலான கட்டுரைகளும் நாட்டார் கலைக்கு உழைத்த கலைஞர்கள் பற்றி செ. மெற்றாஸ்மயிலின் இசைநாடகக் கூத்து முத்த கலைஞர் வரலாறு (1992) என்ற கட்டுரையும் நாட்டார் இசை என்னும் வகையில் சு.வித்தியானந்தனின் மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்துக்களில் தாளக்கட்டுகள் இலங்கைத் தமிழரின் பாரம்பரிய இசை, நாட்டார் இசை, இயல்பும் பயன்பாடும் காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளையின் இசைநாடக வரலாறு முதலான கட்டுரைகளும் நாட்டார் வழக்கியல் பற்றி கி. ஸ்ரீகந்தராசாவின் உட்ப்புப் பிரதேச நாட்டார் மொழி வழக்குகள், முதலான

கட்டுரைகளும் முக்கியத்துவம் உடையனவாக விளங்குகின்றன.

தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை அகலங்கனின் “வன்னிப் பிரதேச வயற்பண்பாடு” (1996). கு. தம்பையாவின் பாரம்பரிய வன்னிப் பிரதேசத்தின் பொருளியல் வழக்காறுகள் உட்பூர் மக்களின் மங்கல, அமங்கல சடங்குகள் (1997) கு. சண்முகநாதனின் மட்டக்களப்புத் தமிழரின் பாரம்பரிய திருமணக் கலாசாரம் (1996) ஆ. சுப்பிரமணியம் எழுதிய அடித்தள மக்கள் மீதான பாலியல் வன்முறையும் நாட்டார் வழக்காறுகளும் எனும் முதலான கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன.

நாட்டார் வழக்காற்றியலில் தெய்வ வழிபாடு என்னும் வகையில் இரா. வை.கனகரெத்தினம் “நாட்டார் வழக்காற்றில் பெரிய தம்பிரான் வழிபாடு (1997) நாட்டார் வழக்காற்றில் கொத்தித் தெய்வம் (1991) கி. ஸ்ரீகந்தராசாவின் “உட்பூர் பிரதேச கிராமிய வழிபாடு (1997) க.அருணாசலத்தின் “உட்பூரும் திரௌபதை அம்மன் ஆலயமும் வ.மகேஸ்வரியின் கடவுளிடையே பாசுபாடு பற்றிய உசாவல் (1997) என். சண்முகலிங்கத்தின் யாழ்ப்பாணத்தில் அண்ணமார் வழிபாடு (1995) ந.ஞானவேலனின் வன்னி மண்ணின் சிதைவுறும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள் (1996) ந.சிவகுமாரன் பண்டாரவன்னி நாகதம்பிரான் ஆலயம் (1998) க. சுகந்தியின் மட்டக்களப்பு மாரியம்மன் வழிபாட்டில் காணப்படும் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும் என்னும் கட்டுரைகளையும் கதைப்பாடல் என்ற வகையில் காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளையின் உடுக்கடி கதையும் அதனுடன் தொடர்புடைய வேறு தகவல்களும் சி.மௌனகுருவின் மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள் என்னும் நூலில் இடம்பெறும் மட்டக்களப்புச் சமூக அமைப்பும் அங்கு நடைபெறும் நாடக அம்சங்கள் நிறைந்த சமயச் சடங்குகளும், ஏ. இராமகிருஷ்ணனின் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் தோட்ட நகர்சார் சமூகநிலை வழிபாட்டுத் தலங்கள் (1993) விஜயசந்திரனின் இந்திய வம்சாவழி மக்களின் குடும்ப, குல தோட்ட நிலை வாழ்க்கையோடு இணைந்த குழுநிலை வழிபாட்டு முறைகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இக்காலப்பகுதியில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய பல கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. நாட்டார் வரலாறு பற்றி வெளிவந்த கட்டுரைகளும் வீநடராசாவின் உட்பூர் வரலாறு ஒரு நோக்கு (1997) கா. சிவத்தம்பி எழுதிய “மலையகத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுத் தளம் பொ.பூலோகசிங்கத்தின் வன்னிநாட்டின் வரலாறு (1996) தங்கேஸ்வரியின் வன்னியரும் வன்னிப் பிரதேசமும் (1996) க. சக்திவேலின் தமிழில் நாட்டுப்புறியல் ஆய்வின் வளர்ச்சியும் வரலாறும் முதலான கட்டுரைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

நாட்டார் இலக்கியம் பற்றி வெளிவந்த கட்டுரைகளுள் கா. சிவத்தம்பியின் “தமிழில் நாட்டார் (Folk) பற்றிய தேடல் (1993) அ. சண்முகதாசின் ஈழத்து வழக்கியற் பரப்பும் அதில் நுண்ணாய்வுக்கு உட்பட வேண்டிய கூறுகளும் (1993)வே. தயாளனின் தமிழ்க் கதைப்பாடல் அமைப்பியல் ஆய்வு(1993) எம்.ஏ.நு.மாளின நாட்டார் இலக்கியத்தில் காதற்பாடல்கள் (1993) ஐ.பாண்டிரங்கனின் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல், (1993) சாரல் நாடானின் மலையக நாட்டார் பாடல்கள் (1993) இரா. பாலகிருஷ்ணனின் உட்பூர் கடற்றொழில் முறையில் உள்வாங்கப்பட்டதே

அம்பாப்பாடல் 1997) செ. யோகராசாவின் மலைநாட்டவர் நாட்டார் பாடல் முயற்சிகள் (1994) நாட்டார் பாடல்கள் செய்தவையும் செய்ய வேண்டியவையும் (1999) வாய் மொழிப் பாடல்களின் முக்கியத்துவம் (2000) கவனிக்கப்படாத கவிதைப் பாரம்பரியங்கள் (1999) நாட்டார் இலக்கியத்தின் இயல்புகள் மீள்பார்வை இலங்கையில் வாய் மொழிப் பாரம்பரியம் எம்.எஸ்.எம். அனஸ்ரீன் (2001) முஸ்லிம் நாட்டார் இலக்கியத்தில் வழிநடை சிந்து எஸ். ஸ்ரீதரனின் பொலநறுவை மாவட்ட சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல் களில் கிட்டிப்பள்ளி விளையாட்டு ஒரு நோக்கு (1997) முதலான கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன.

நாட்டார் வழக்காற்றுத் தெய்வங்கள் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் வழிபடப் படுகின்றன. அத்தெய்வங்களின் மேல் எழுந்த பிரபந்தங்களை பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

ஐவர் காவியம்	(1997) உட்பூர் வரலாறும் மரபுகளும்)
ஐயனார் காவியம்	(" ")
வீரபத்திரர்	(" ")
திரௌபதை அம்மன் காவியம்	(" ")
உட்பூர் ஸ்ரீ இராமர் காவியம்	(" ")
வைரவர் சுவாமி காவியம்	(" ")
தவநிலைப்பாட்டு	(" ")
ஸ்ரீ இராமர் தோத்திரம்	(" ")
திரௌபதை அம்மன் காவியம்	(" ")
மாரியம்மன் காவியம்	(" ")
காளியம்மன் காவியம்	(" ")
திரௌபதைதேவி விருத்தம்	(" ")
காளி அம்மன் விருத்தம்	(" ")
திரௌபதை அம்மன் எச்சரிக்கை	(" ")
காளியம்மன் எச்சரிக்கை	(" ")
திரௌபதை அம்மன் ஊஞ்சல்	(" ")
முத்துமாரியம்மன் ஊஞ்சல்	(" ")
முத்துமாரியம்மன் கும்மி	(" ")
திரௌபதை அம்மன் மான்மியக்கும்மி	(" ")
காளியம்மன் கும்மி	(" ")
திரௌபதை அம்மன் மாலையிட்டும் கும்மி	(" ")
கண்ணகை அம்மன் பள்ளி (1999) தம்பிலுவில் கண்ணகி வழிபாடு	
தம்பிலுவில் மழைக்காவியம் (1999) தம்பிலுவில் கண்ணகி வழிபாடு	
செட்டிபாளையம் கண்ணகை அம்மன் குளிர்ந்தி பாடல் செட்டிப்பாளையம்	
(ஸ்ரீலக்ஷ் கண்ணகி அம்மன் ஆலய வரலாறு)	
செ/கண்ணகை அம்மன் காவியம்	(1994 செ/கண்ணகி அம்மன் ஆலயவரலாறு)
செ/ கண்ணகை அம்மன் அகவல்	(" ")
செ/கண்ணகை அம்மன் மழைக்காவியம்	(" ")
வைரவர் காவியம்	(" ")
வைரவர் அகவல்	(" ")

நாகதம்பிரான் காவியம்	(1994 செ/கண்ணகிஅம்மன் ஆலயவரலாறு)
நாகதம்பிரான் பிரார்த்தனை	(" ")
பள்ளு கவிகள்	(" ")
தானானாப் பள்ளு மறுசீர்	(" ")
செவ்வாய் பள்ளு	(" ")
கள்ளியங் கூத்து	(" ")
கள்ளியங்கூத்து வசந்தன் பள்ளு	(" ")
அம்மன் வசந்தன்	(" ")
செல்லப்பிள்ளை வசந்தன்	(" ")
குயில் வசந்தன்	(" ")
தொங்கல் வசந்தன்	(" ")
ஆறுகம்பு வசந்தன்	(" ")
முசுற்று வசந்தன்	(" ")
தம்பாப்பிள்ளை வசந்தன்	(" ")
பாங்கி வசந்தன்	(" ")
ஆட்கண்டு மீண்டான் வசந்தன்	(" ")
ஆளையாள் சுற்றி வசந்தன்	(" ")
ஊஞ்சல் வசந்தன்	(" ")
நாடக வசந்தன்	(" ")
கும்மி வசந்தன்	(" ")
பல்லக்கு வசந்தன்	(" ")
கப்பல் வசந்தன்	(" ")
துன்னல் வசந்தன்	(" ")
வேளாண்மை வசந்தன்	(" ")
அபய வசந்தன்	(" ")

நாட்டார் வழக்காற்று நம்பிக்கை என்னும் வகையில் எதிர்மன்னசிங்கத்தின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் (1991) க.சண்முகலிங்கத்தின் சமூகவியல் நோக்கில் சமயமும் சடங்குகளும் (1992) என். சண்முகலிங்கத்தின் மரபுவழிப் பிரதேசங்களில் கால்நடை உடமைகளும் குலவிருதுகளும் (1992) கா. சிவத்தம்பியின் இலங்கை மலையக மக்களின் பண்பாடும் கருத்துநிலையும் (1990) பி. சோதிமலர் இலங்கை மலையக தமிழரின் வாழ்க்கைச் சடங்குகளும் கரணப்பயில்வுகளும் (1993) இரா.வை. கனகரத்தினம் எழுதிய வன்னி மக்களின் விவசாயச் சடங்கு முறைகள் என்பன வெளிவந்துள்ளன.

இதுவரை ஈழத்தின் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றி அடங்கன்முறை, கட்டமைப்பு முறை, விபரணமுறை முதலான ஆய்வுமுறைகளை மனங்கொண்டு நோக்கப்பட்டது. இவ்வாய்வின் முடிவின் பயனாக ஈழநாட்டின் நாட்டார் வழக்காற்றியல் சற்று வளர்ச்சி பெற்று காணப்படுகின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அதில் வலுவும் உறுதியும் உண்டென்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் அது ஆரம்பப்படி நிலையைத் தாண்டி உள்ளது என்று குறிப்பிடலாம். இதனைத் தாண்டுவதற்கு பல நூற்றாண்டுகள் நாம் நாட்டார்

வழக்காற்றியலை, ஆய்வுக் கோட்பாடுகளை மனங்கொண்டு சில ஆய்வுகளை மேற்கொண்டமையும், இத்தகுதிப்பாடுகளை மெல்ல மெல்ல பெற்றிருப்பதும் இதற்குக் காரணங்கள் எனலாம். இம்முடிவுகள் சில சமயம் பின்தள்ளப்படலாம். இத்துறை பற்றி ஆய்வு தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும் போதுதான் இக்கூற்றின் உண்மைத் தன்மை பெறப்படும்.

பொதுவாக நாட்டார் வழக்காற்றியலில் முக்கியம் பெறும் நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், நாட்டார் கதைப் பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டார் தெய்வங்கள், நாட்டார் விளையாட்டுக்கள், நாட்டார் மருத்துவம், நாட்டார் கட்டடக்கலை, ஊர்ப்பெயர் ஆய்வு, மக்கள் பெயர் ஆராய்வு, நாட்டார் பழங்குடிகள், நாட்டார் ஆய்வு முறைகள், கள ஆய்வுக்கோட்பாடுகள் நாட்டார் கலைச் சொல் அகராதி நாட்டார் நூலடை முதலான துறைகள் பற்றி ஈழநாட்டில் சிறந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது கவலை தரும் விடயமாகும்.

தமிழ் நாட்டுடன் எமது நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வினை ஒப்பிடுமிடத்து அது மலைக்கும் மடுவிற்கும் உள்ள வேறுபாடு தெரியவரும். தமிழ்நாட்டில் இவ்வாய்வுகளை பல்கலைக்கழகம், கல்லூரிகள், தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் மேற்கொள்கின்றன. மதுரை, தஞ்சாவூர் முதலான பல்கலைக்கழகங்களில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் தனியான துறையாக இயங்குகின்றன. பாழையங்கோட்டை புனித சவேரியார் கல்லூரியில் இத்துறை தனியான துறையாக இயங்குவதோடு அங்கிருந்து வெளிவரும் இத்துறை சார்ந்த வெளியீடுகள் தரத்தில் உயர்ந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. அங்கிருந்து நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்னும் உயர்தரமிக்க சஞ்சிகையொன்று வெளிவருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஈழநாட்டில் “நாட்டார் வாழக்காற்றியல்” தனியானதொரு துறையாக வளர்த்துச் செல்லப்படவில்லை. இக்கற்கைநெறி தமிழ்த்துறை, இந்துநாகரிகத்துறை ஆகிய துறைகளுடன் இணைந்து பயில் நெறியாக இருந்து வருகின்றது. இது விருப்பத்துக்குரிய கற்கைநெறியாகவே எல்லாப் பல்கலைக்கழகத்திலும் காணப்படுகின்றது. இந்நிலையில் எவரிடமிருந்தும் உயர்ந்த வெளியீடுகளை எதிர்பார்க்க முடியாது. இருப்பினும் எல்லோரிடத்திலும் இத்துறையில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்னும் பேரார்வம் இருந்து வருகின்றதென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. விருப்பம் இருந்தால் மாத்திரம் எதையும் சாதனையாக மாற்ற முடியாது. பல்கலைக்கழகத்திற்கும், அதற்கு அப்பால் இருக்கும் ஆர்வமுள்ள ஆய்வாளருக்கும் ஆர்வம் ஊட்டும் வகையில் உதவுவதற்கு அரசும், நிறுவனங்களும் முன்வருதல் வேண்டும்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய ஆய்வுகள் பல, தனிமனிதனால் செய்து முடிக்க முடியாது. எனவே கூட்டு முயற்சியாலேதான் செய்ய வேண்டும். அமைச்சு, திணைக்களம், பிரதேசசபை முதலானவையும், தனியான நிறுவனங்களும், இது பற்றிய ஆய்வுச் சஞ்சிகை வெளியிடல், ஆய்வு நூல்களை வெளியிடல் மாநாடுகள் நடத்துதல், கூட்டுதல் முதலிய விடயங்களை திட்டமிட்டு அமுலாக்கல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டவருடன் பரஸ்பர உறவுகளை மேம்படுத்த ஆவன செய்தல் போன்ற இத்தகைய வழிகள் மூலம் எமது நாட்டில் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகளை சிறப்பற முனைவுடன் முன்னெடுத்துச் செல்ல அற்பணிப்புடன் செயற்பட யாவரும் முன்வர வேண்டும்.

நான்காம் காலகட்டம்

1980 முதல் 2000 வரையுள்ள காலப்பகுதி

இக்காலப் பகுதியினை மேலும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

1. 1980 முதல் 1990 வரையுள்ள காலப்பகுதி
2. 1990 முதல் 2000 வரையுள்ள காலப்பகுதி

1980 முதல் 1990 வரையுள்ள காலப்பகுதி

இக்காலப்பகுதி பொதுவாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இருள் சூழ்ந்த காலப்பகுதியாகவுள்ளது. ஈழத்தின் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணப் பகுதிகள் யுத்தத்தின் கெடுபிடிக்குள் தத்தளித்த காலம். சமூக, பொருளாதார, கல்வி நிலைகள் சீரழிந்த காலம். நாட்டைவிட்டு புலம்பெயர்ந்த காலம். புதிய வாழ்வு தமக்குக் கிட்டுமோ என்று ஏங்கித் தவித்த காலம். இத்தகைய துன்பங்கள், துயரங்கள், முதலானவற்றின் மத்தியிலும் ஈழத்தின் ஏதோவொரு திசையில் தமிழ் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. அதில் நாட்டார் வழக்கியலின் பங்கு கணிசமானது.

இக்காலப்பகுதியில் மக்கள் கலைஞர் த. சண்முகசுந்தரம் மாருதப்புவல்லி கப்பற்பாட்டு (1980) மாவை முருகன் காவடிப்பாட்டு (1981) வன்னிநாச்சியார் மான்மியம் (1981) வெற்றிலைமான்மியம் (1981) நாட்டார் இலக்கியத்தில் மழை இரங்கற் பாடல்கள் (1983) வன்னிவள நாட்டின் புதுக்குடியிருப்பின் கூத்தும் மரபும் (1983) குருவிநாச்சியார் சலிப்பு, வளர்ப்புத்தாய் புலம்பல் (1983) கண்ணகி அம்மன் கஞ்சிவார்ப்புத் தண்டற்பாட்டு (1983) இளக்குவானை குருநாதர் மான்மியம் யாழ்ப்பாணத்து மாட்டுவண்டிச் சவாரி (1985) யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் கலைகள் (வெளிவராதது). முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவை பெரிதும் தெல்லிப்பனை குகன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பெற்று அருள் வெளியீடாக வெளியிடப்பெற்றது.

அ.சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து இத்திரத்தாள் (பருத்தித்துறை) நெல்லண்டை பத்திரகாளி கோயில் பற்றிய வரலாற்று ஆய்வு, ஆற்றங்கரையான் (1989) தமிழ் திருமணச் சடங்குமுறைகள் முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளனர். அவற்றுள் ஆற்றங்கரையான் என்னும் நூல் ஏழு அதிகாரங்களை உடையது. அவற்றுள் சடங்கு முறையும் வழிபாட்டு நிலையும் (2) கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் (3) ஆற்றங்கரையானின் அன்புநிலை (6) செல்லச் சந்திதியும் மக்கள் கலையும் (7) ஆகிய அதிகாரங்கள் மக்கள் வழக்காற்றியல் சார்ந்தவையாகும்.

இத்திரத்தாள் என்னும் நூல் ஏழு அதிகாரங்களைக் கொண்டது. இவற்றுள் ஆலயம் பண்பாட்டு நிலைக்களன் (1) வழிபாட்டு நடைமுறைகள் (3) கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் (4) வழிபாடும் கூத்தும் (5) முதலான அதிகாரங்கள் நாட்டார் பண்பாட்டினைப் புலப்படுத்துவன. ஏ.ரி. பொன்னத்துரை எழுதிய தாளக்காஷி (1988) நான்கு கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். அவற்றுள் உடுக்கு, தாளக்காஷி என்பன நாட்டார் வழக்கிற்பாற்பட்டதாகும். மு.சபாரத்தினம் எழுதிய ஆடிக் கேணி ஐயனார் (1986) என்னும் நூல் ஈழத்திலுள்ள எட்டு ஐயனார் ஆலயம் பற்றிப்பேசும் இவற்றுள் ஆடிக் கேணி ஐயனார், வியாவில் ஐயனார் ஆகிய ஐயனார் ஆலயங்கள் ஆகமம் சாரா வழிபாட்டு நெறிக்கு உட்பட்டவை. அட்டப்பள்ளம் சி. கணபதிப்பிள்ளை என்பவர் திருக்கோயில் மாரியம்மன் மகா காவியத்தைத் பதிப்பித்து உள்ளார். உட்பூர் வீரசொக்கன் உடப்பு ஸ்ரீ திரௌபதை அம்மன் ஆலய வரலாற்று நூல் (1989) என்னும் நூலினை எழுதியுள்ளார். இந்நூல் கோவிலும் சூழலும் (1) மகாபாரதக்கதை (3) திருக்கரகம் பாலித்தல் (4) கொடியேற்றம் (5) வரலாற்றுக் கர்ணபரம்பரைக் கதை (6) கோவிலின் அமைப்பு (7) உற்சவ விபரங்கள் (9) சுயம் பரக் கொண்டாட்டம் (10) வனவாசக் காட்சி (11) அரிச்சுனனின் தவநிலைக் காட்சி (12) தேத்தரசன் கோட்டை பிடித்தல் (13) தீக்குளிப்பு (14) கொடியிறக்கம் (15) முதலான விடயங்கள் இந்நூலில் பேசப்படுகின்றன. அளவில் சிறிதாயினும் ஓளதம் போன்றது. இ.பாலசுந்தரம் இலங்கை இடப்பெயர்வு ஆய்வு 1 (1988) என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.

மேலும் நாட்டார் பாடல்கள், வழக்காறு வழிபாடு நாட்டார் கலைகள் முதலான நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிப் பல கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. க. கைலாசபதி எழுதிய வன்னிப் பிரதேசமும் நாட்டின் பண்பாட்டியலும் (1983) இரா.வை.கனகரத்தினம் எழுதிய வன்னிப் பிரதேசத்தின் மரபும் பண்பாடும் ஓர் ஆய்வு (1982) கு. குணலட்சுமி எழுதிய வன்னிப்பிரதேச ஐதீகங்களும் காரணிகளும் (1983) நா. சுப்பிரமணியம் எழுதிய வன்னிப் பிரதேச சமூக ஒழுங்கமைப்பும் நாட்டார் வழக்கியலும் முதலான நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய கட்டுரைகளும் சு.சுசீந்திரராசா எழுதிய தமிழ்மொழிப்பாட நூல்களில் பேச்சுத் தமிழும் எழுத்துத் தமிழும் (1983) யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழில் ஆக்கப் பெயர்கள் (1984) உறவுப் பெயரமைப்பில் ஓர் உறவு (1985) சத்தியமூர்த்தி எழுதிய மொழி மரபுகள் (1983) பார்வதி .க. எழுதிய வன்னிநாட்டுப் பழமொழிகளும் மரபுகளும் காட்டும் பண்பாடு (1983) முதலான நாட்டார் மொழியியல் பற்றிய கட்டுரைகளும் நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிய வ. மகேஸ்வரன் எழுதிய நாட்டார் பாடல்கள் விழா அறிமுகம் (1982-83) இ.பாலசுந்தரம் எழுதிய ஈழத்துக் கண்ணகி வழிபாடு பற்றிய ஆய்வில் வன்னிப்பிரதேச நாட்டார் பாடல்கள் பெறும் முக்கியத்துவம் (1986) முதலான நாட்டார் பாடல்கள் சம்பந்தமான கட்டுரைகளும் தமிழரசி எழுதிய ஐயனார் வழிபாட்டில் சடவன் குளத்து ஐயனார் கோயில் (1982) சி.மெளனரு எழுதிய பாண்டிருப்பு திரௌபதை அம்மன் கோயில் பாரதச்சடங்கு ஒரு நாட்டார் நிலைநோக்கு (1988) துரை மனோகரன் எழுதிய இருவகை வழிபாடு முதலான நாட்டார் வழிபாடு சம்பந்தமான கட்டுரைகளும் கா.சிவத்தம்பி எழுதிய கூத்தும் நடனமும் (1982) த. சண்முகசுந்தரம் எழுதிய வன்னிவள நாட்டின் புதுக்குடியிருப்பின் கூத்தும் மரபும் (1982) எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம் எழுதிய மட்டக்களப்பு கிராமியக் கலைகள் (1984) இரா.நாகலிங்கம்

எழுதிய மட்டக்களப்புக் கலைகளின் தனித்துவம் (1989) இ.பாலசுந்தரம் எழுதிய கத்தோலிக்க சமயமும் ஈழத்து நாட்டுக் கூத்து மரபும் (1988) சு. வித்தியானந்தன் எழுதிய ஈழத்துத் தமிழ்க் கூத்து மரபு (1984) முதலான நாட்டார் கலைகள் பற்றிய கட்டுரைகளும் இக்காலப் பகுதியில் வெளிவந்தன.

1990 முதல் 2000 வரையுள்ள காலப்பகுதி

1983 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் மக்களைச் சூழ்ந்து கொண்ட கருமேகக் கூட்டம் இச்சகாப்தத்தில் கலைந்து விட்டது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. மழைமுகிற் கூட்டங்களிடையே சில சமயம் திடீரெனத் தோன்றும் சூரியவொளி போன்ற உணர்வை தமிழ் மக்கள் இப்பொழுது பெற்றுள்ளனர். அரசுகள் மாறுகின்ற பொழுதும் நாட்டில் அமைதி நிலைத்திருக்கவில்லை. யுத்தம் என்னும் கருமேக உணர்வுகள் மக்களைக் கெளவ்வி நின்றபொழுதும் மக்கள் தம் நாட்டிற்குள்ளும் ஐரோப்பிய, ஆசிய நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த பொழுதும், பண்பாட்டு நிலத்தில் விழுந்த விதைகள் மழைக்கு முளை கொள்வது போல் அவர்களது கல்வி நிலைகள் காணப்பட்டபொழுதும், அவர்தம் கல்விப்பாரம்பரியம் அதன் தொடர்ச்சித் தன்மையை இழக்காது நகர்ந்து செல்கின்றது.

இக்காலப் பகுதியில்தான் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய ஆய்வியல் சிந்தனைகள் வளர்வதற்குச் சரியான முறையில் அடித்தளம் இடப்பெற்றது. நாட்டார் வழக்கியல் ஒரு துறைசார்ந்த பயில் நெறியாக மேற்கொள்ளப்படாவிட்டாலும் பிறதுறை சார்ந்த கல்வியின் ஒரு பகுதியாகப் பயிற்றப்படுகின்றது. ஈழத்தில் காணப்படும் பல்கலைக்கழகங்களினதும் தமிழ்த்துறை இந்துநாகரீகத்துறை, மொழியியற்றுறை முதலானவற்றில் ஒரு பாட அலகாகக் கல்வி புகட்டப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1993ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் வரையும் நாட்டார் வழக்காற்றியலை ஆராய்ந்த பல்லோர் இவ்வாய்வின் பொதுநிலை ஆய்வாளராகவே காணப்பட்டனர். இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் 1993ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 20,21,23ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில் நடத்திய தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆராய்ச்சி மாநாடு ஈழத்து நாட்டார் வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல் எனலாம். இம் மாநாட்டிற்குத் தமிழ்நாட்டில் இருந்து கலாநிதி தயாளன், திரு.ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், பேராசிரியர் பாண்டிராங்கன் முதலான ஆய்வாளரோடு நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிஞர் பேராசிரியர் தே. லார்து அவர்கள் கலந்து கொண்டமை இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியதொன்றாகும். அறிஞர் தே.லார்து அவர்களே ஈழத்தவர் களுக்கு நாட்டார் வழக்காற்றியலை எவ்வாறு நாட்டார் வழக்காற்று கோட்பாடுகளுக்கமைவாக அணுகப்பட வேண்டும் என்பதையும் கதைப்பாடல்கள் பற்றிய ஆய்வில் பிராய்மின் அமைப்பியல் வாதம் பெறும் முக்கியத்துவம், அந்த ஆய்வினை எவ்வகையில் ஒப்பிட்டு ஆராய்தல் வேண்டும் என்பது பற்றியும் ஏனைய நாட்டார் வழக்காறு களான பழமொழி, விடுகதை, ஒப்பாரி முதலானவை எவ்வாறு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும் பலரும் புரிந்து கொள்ளும்படி மிகுந்த இலகுவான முறையில் விளக்கினார். அறிஞர் தே.லார்த்தின் அணுகுமுறை போன்று ஈழத்தில் இதுவரை யாரும் கருத்துரை வழங்கியதுமில்லை, எழுதியதுமில்லை, தே. லார்த்து அவர்களின் செல்வாக்கை அர்ச்சுனன் தபசு என்னும் நூலில் ஓராளவு காணலாம்.

இந்தத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் கருத்தரங்கினை நடாத்திய மேற்படி அமைச்சின் பணிப்பாளர் க. சண்முகலிங்கம் பின்வருமாறு கூறுவது அவதானிக்கத் தக்கது.

இந்த ஆண்டு நிகழும் சாகித்திய விழாவின் சிறப்பு அம்சமாக இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்னும் பொருளில் கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற உள்ளது. நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு பற்றி ஆய்வாகும். தமிழ் இலக்கிய கல்வியின் ஒரு பகுதியாகத் தொடங்கியது நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வு. இலங்கையிலும் தமிழ் இந்துப் பண்பாடு வரலாறு சமூகவியல்துறை மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் நடைபெறும் இக்கருத்தரங்கு நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகள் எம்நாட்டில் வளர்வதற்கு துணையாய் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்துறையில் புதிய கோட்பாடுகள் எண்ணக் கருக்கள் கள ஆய்வுமுறைகள் ஆகியன பற்றிய சிந்தனைகளை எம்மத்தியில் பரப்புவதற்கு இக்கருத்தரங்கு துணைபுரியும்.

க.சண்முகலிங்கத்தின் இக்கூற்றுக்கு அமைவாகவே ஆய்வரங்கும் நடைபெற்றதென்பதை அதில் பங்கு பற்றிய எவரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். இத்துடன் இது போன்ற கருத்தரங்கு அதன் பிற்பாடு நடைபெற்றது என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆவணிமாதம் 2000ஆம் ஆண்டில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் நாட்டார் வழக்காற்றுக் கருத்தரங்கொன்றினை நடத்தியது. மட்டக்களப்பு வாசகர் வட்டமும் 2000ஆம் ஆண்டில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் கருத்தரங்கொன்றினை நடத்தியது.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முடிவுக்கு மகுடம் வைத்தாற்போல், வடக்கு-கிழக்கு கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு செயலாளர் பரமேஸ்வரன் தலைமையில் எதிர்மன்னசிங்கத்தினால் வழிநடத்தப்பெற்ற 2000ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 17ஆம் திகதி முதல் 19ஆம் திகதி வரை மூன்று நாட்கள் நடைபெற்ற இலக்கிய விழா நாட்டார் இலக்கியம் பற்றிய கருத்தரங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியதே. இக்கருத்தரங்கு ஆய்வாளர்கள் சிலர் சில காரணங்களால் கலந்து கொள்ள முடியாவிட்டாலும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட விடயங்கள் கனதியானவையாகும் ஆய்வரங்கில் பங்கு பற்றியோர் யாவரும் சிறப்புற ஆய்வுரை நிகழ்த்தியமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்கு மொத்தம் பன்னிரு கட்டுரைகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. இங்கு ஆய்வு நிகழ்த்தப் பெற்ற கட்டுரைகள் சிலவற்றில் நாட்டார் ஆய்வியல் கோட்பாடுகள் பின்பற்றப்பட்டிருப்பது 1993ஆம் ஆண்டு கருத்தரங்கின் செல்வாக்கையும் ஈழநாட்டில் நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய ஆய்வுகள் கணிசமான முறையில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. அந்த வகையில் இக்கருத்தரங்கு வெற்றியளித்ததென்றே குறிப்பிடல் வேண்டும். இவ்வாய்வு வரங்கில் வாசிக்க எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கட்டுரைகள் பின்வருமாறு அமைந்தன.

ஆய்வாளர்	பொருள்
வே. சுப்பிரமணியம்	முல்லைமாவட்ட நாட்டார் இலக்கியம்
க.பாலசுகுமார்	திருகோணமலை மாவட்ட வழக்காற்றியல்
இரா.வை.கனகரத்தினம்	ஈழத்து நாட்டார் வரலாற்றின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
அ. சண்முகதாஸ்	தமிழ் மொழியின் ஒப்படைப்புப் பண்பும் இலக்கியத்தில் அதன் செல்வாக்கும்
எஸ்.சத்தியசீலன்	யாழ்ப்பாண நாட்டாரியல் வரலாறு
சி. சிவலிங்கராசா	யாழ்ப்பாண மாவட்ட ஒப்பாரிப்பாடல்கள் பிரதிபலிக்கும் சமூகப்பண்புகள்.
நா.ஞானகுமாரன்	யாழ். மாவட்ட சித்தர்கள் தொடர்பான கதைகள்.
ந. அனந்தராஜ்	யாழ்.மாவட்ட இலக்கியப் பண்புகளும் வடக்கில் அதன் செல்வாக்கும்.
மௌ.சித்திரலேகா	மட்டக்களப்பின் வாய்மொழிக் கதைகளும் நாட்டார்பண்பாடும்.
செ. யோகராசா	மட்டக்களப்பு பிரதேச எண்ணெய்ச்சிந்து பன்முக நோக்கு.
க. மகேஸ்வரலிங்கம்	மட்டக்களப்பில் மறைந்துவரும் கொம்பு விளையாட்டின் முக்கிய அம்சங்கள்.
சி.மௌனகுரு	பின்நவீனத்துவ நோக்கில் கூத்துக்கலையின் அவைக்காற்று முறையினைப் புரிந்து கொள்ளல்.

இக்காலப் பகுதியில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய பல நூல்களும் மலர்களும் வெளிந்துள்ளன. அவற்றுள் காரை. சுந்தரம்பிள்ளை எழுதிய ஈழத்து இசை நாடக வரலாறு (1990) இ. பாலசுந்தரம் எழுதிய நாட்டார் இசை இயல்பும் பண்பாடும் (1991) சி. மௌனகுரு எழுதிய பழையதும் புதியதும் (1992), ஏ.என்.எம். ஷாஜஹான் எழுதிய புத்தளம் வரலாறும் மரபுகளும் (1992), வே. கருணாநிதி எழுதிய தமிழக ஈழத்துக் கூத்து மரபுகள் (1993) செட்டிப்பாளையம் கண்ணகை அம்மன் ஆலய நிர்வாகசபை வெளியிட்ட ஸ்ரீலக்ஷ் கண்ணகை அம்மன் அலய வரலாறு (1994) கா. சிவத்தம்பியை பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இலங்கை மலையக தமிழரின் பண்பாடும் கருத்து நிலையும் (1993) சி. பத்மநாதன் எழுதிய The Lows and customs of Tamils of Trincomalee 1994 மெற்றாஸ்மயில் எழுதிய ஆணையடக்கிய அரியாத்தை (1995) எஸ்எச்.எம்.ஜெமீல் தொகுத்த கிராமத்து

இதயம் (1995) க. சண்முகலிங்கத்தை பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் வெளியிட்ட தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் (1995) வீரசொக்கன் எழுதிய அலைகடல் ஓரத்தில் தமிழ் மணம் (1997) எஸ். முத்துமீரான் எழுதிய கிழக்கிங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் (1997) ஏ.எம்.சமீம் எழுதிய இலங்கை முஸ்லீம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்கள் (1997) வெகுஜனன், இராவணா ஆகிய இருவரும் இணைந்து எழுதிய சாதியங்களும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும் (1996) வேல்முருகு எழுதிய அர்ச்சுனன் தபசு (1998) நா.நவநாயகமூர்த்தி எழுதிய தம்பிலுவில் கண்ணகி வழிபாடு (1999) திருகோணமலை கல்வி,பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு தொகுத்து வெளியிட்ட ம.சற்குணம் பஸ்துறை ஆய்வுகள் (1999) போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய கட்டுரைகளையும் பிரபந்தங்களையும் தாங்கிய பல மலர்கள் வெளிவந்தன. அவற்றுள் உடப்பூர் வரலாறும் மரபுகளும் (1997) இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் வெளியிட்ட தமிழ் சாகித்திய விழா சிறப்புமலர் (1993) முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கன.

தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்னும் நூலில் பதினைந்து கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஆய்வறிஞராக விளங்கும் வே. லார்து எழுதிய “நாட்டார் வழக்காற்று கோட்பாடுகளும் அணுகுமுறைகளும்” என்னும் கட்டுரை சிறப்புடன் குறிப்பிடத்தக்கது. மலர்களுள் மேற்கூறிய இரு மலர்களும் சிறப்புடையன. தமிழ் சாகித்திய விழா சிறப்புமலர் (1993). இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சினால் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்னும் கருத்தரங்கு நடத்தப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு ஒழுங்குபடுத்தி அதன் குறிப்பீடாக வெளியிட்ட மலர் என்பதால் இதில் இடம்பெற்ற இருபது கட்டுரைகளும் தமிழில் எழுதப்பெற்ற பதினாறு கட்டுரைகளும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றியதாகும். மிகுதிக் கட்டுரைகளுள் எம்.எச். குணத்திலக்கா எழுதிய Cultural Interaction in the Field of Rural Theatre - a View Point என்னும் கட்டுரையும் இதனுள் அடங்கும். இம்மலர் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்த முன்னாள் அமைச்சர் பி.பி. தேவராஜ்,

“முதலிரண்டு மலர்களிலும் தமிழியல் சார்ந்த பொதுக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றன. இவ்வருட மலர் ஒருபடி மேலே சென்று “நாட்டார் வழக்காற்றியல்” சார்ந்த பெறுமதி மிக்க கட்டுரைகளுடன் வெளிவருகின்றது. எமது இம்மலர்கள் இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றில் மிகமுக்கிய இடம்பெறக்கூடியன என்பதில் சந்தேகமில்லை.”

எனக் குறிப்பிட்டுருப்பது வரலாற்றுப் பின்னணியுடன் ஒப்பிடும்பொழுது பொருள் பொதிந்ததொன்றாகும்.

உடப்பூர் - வரலாறும் மரபுகளும் என்னும் மலர் இந்த ஆலய பரிபாலனசபை வெளியீடாக வ. சிவலோகதாசனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது. இந்நூல் பதினெட்டுக் கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் உடப்பூரில் வாழும் மக்களின் நாட்டார் வழக்காற்றியலை உள்ளவாறு படம்பிடித்துக்

காட்டுவது போல் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. உட்ப்பூரில் எழுந்த பிரபந்தங்கள் நாட்டார் இலக்கியங்கள் உட்பட தொகுத்து வெளியிட்டு இருப்பது இம்மலரின் சிறப்புகளுக்குள் ஒன்றே.

மேற்கூறிய நூல்களின் நிரல் பட்டியலில் இடம்பெற்ற மட். செட்டிப்பாளையம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி கண்ணகை அம்மன் ஆலய வரலாறு (1994) என்னும் நூல் முப்பத்திரண்டு விடயங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. அவை ஆலயச் சடங்கு, ஆலயம் பற்றிய அறிக்கைகள் பிரபந்தங்கள் ஆகியனவாக அமைந்துள்ளன. இந்நூலில் வரலாற்றுப் பாங்கான ஆய்வுமுறையையும் கட்டமைப்பு ஆய்வினையும் அதன் கூறுகளையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விலக்கியத்தின் மேல் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்கள் யாவும் குறைபாடின்றி படிமமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது இந்நூலின் பிறிதொரு சிறப்பாகும். இ.து இவ்வழிபாட்டின் விரிநிலையாக்கத் தன்மையின் போக்கைக் காட்டும். தம்பிலுவில் கண்ணகி வழிபாடு என்னும் நூலில் வரலாற்று ஆய்வு முறைப் பண்புகள் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் என்னும் நூல் “நாட்டாரியல் ஓர் அறிமுகம்” இலங்கையில் நாட்டார் பாடல்கள் தேடலும் ஆய்வும், தாலாட்டு, குழந்தைப் பாடலும் விளையாட்டும், நகைச்சுவைப் பாடல்கள், நையாண்டிப்பாடல்கள், தொழிற்பாடல்கள், காதற் பாடல்கள், தூதுவிடு பாடல்கள், பிரார்த்தனைப் பாடல்கள், சத்தியப் பாடல்கள், தத்துவப் பாடல்கள், பொல்லடிப் பாடல்கள், வழிநடைச் சிந்து என்னும் அமைப்பு முறையைக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்நூலில் ஆய்வு முறையியல் போன்ற அமைப்புக் காணப்பட்ட போதும் இ.தொரு நயம் சார்ந்த விபரக் கட்டுரைகளாகவே காணப்படுகின்றது. இதில் நாட்டார் இலக்கியத்தின் ஆய்வு முறையியல் பேணப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் இந்நூலில் ஜனாப் முத்துமீரானின் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வம் மார்க்கப்பற்று, மனிதாபிமானம் முதலானவற்றை துலம்பரமாகக் காணலாம் என்ற சிதில்லைநாதனின் கூற்று இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. இலங்கை மலையகத் தமிழரின் பண்பாடும் கருத்து நிலையும் 1993 என்னும் நூல் கா.சிவத்தம்பியை பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது. இது தோற்றுவாய் உட்பட பன்னிரு கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளி வந்துள்ளது. இவ்வாய்வு நூலின் நோக்கம் பற்றி அதன் தோற்றுவாய்.

“மலையகத் தமிழ் மக்களிடையே பண்பாட்டுப் பாரம் பரியத்தினை இனங்காண்பதும் அம்மக்களுடைய மதங்களுடன் தொடர்புடைய பண்பாட்டு அம்சங்களையும் அம்மக்களின் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள் வாய்மொழி இலக்கியம் போன்றவற்றையும் இம்மக்களை சமூக நிறுவனங்களான குடும்பம் திருமணம் பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுக்கள் முதலானவற்றையும் அறிந்து விளக்குவதும் இவ்வாய்வின் முக்கிய நோக்கங்கள் ஆகும்.” எனக் குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

இத்தொகுப்பின் ஆய்வு முறைமையினைக் கூறவந்த கா. சிவத்தம்பி “இத்தொகுதியில் வரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் இந்தப் பண்பாட்டினுள் வாழ்பவர்கள்

தமது பண்பாடு பற்றிய நேர்மையான ஒரு விபரணத்தைத் தர முயன்றுள்ளனர். தரப்பட்டுள்ள இந்தப் பண்பாட்டு விபரணம், பெருந்தோட்ட தமிழர் பற்றிய குறிப்பாக தேயிலைத் தோட்ட தமிழர் பற்றிய ஒரு முழுமையான ஒரு பார்வையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உதவும் என்றே கருதுகின்றோம்.” எனக் குறிப்பிடுவதை அவதானிக்கும் பொழுது இதன் ஆய்வுமுறையியல் பற்றி எதுவும் சொல்லவதற்கில்லை. வீரச்சொக்கனின் அலைகடல் ஓரத்தில் தமிழ் மணம் என்னும் நூல் இருபத்தைந்து விடயங்களை உள்ளடக்கியது. அதில் சித்திரைச் செவ்வாய், மரபு விளையாட்டுக்கள் ஆகிய கட்டுரைகளும் கிராமியத் தத்துவப்படல் என்னும் பிரபந்தத் தொகுப்பு முயற்சியும் பாராட்டுக்குரியன. சற்குணத்தின் பல்புற ஆய்வுகள் என்னும் நூல் இருபத்திமூன்று கட்டுரைகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் பதினொரு கட்டுரைகள் நாட்டார் வழக்கியல் பற்றியதாகும். இக்கட்டுரைகள் நாட்டார் வழக்கியல் அவ்வப்போது எழுதப்பெற்றாலும் அப்பயனுள்ள கட்டுரைகளை ஒருங்கு சேர்த்து வெளியிட்ட அமைச்சைச் சேர்ந்தோர் பாராட்டுக்குரியவர்கள். கா.சுகபாலனின் “இலங்கையில் பழங்குடிகள் வனக்குறவர் வாழ்வியல் ஆராய்வு” என்னும் நூல் ஈழத்து நாட்டார் வழக்காற்றியலில் பழங்குடி மக்கள் பற்றி வெளிவந்த முதல் முயற்சி எனலாம்.

அந்நூலின் ஆய்வில் சமூக ஆய்வியல் முறைமை பின் பற்றப்பட்டபொழுதும் கட்டமைப்பு முறையியல்க் கூறுகளையும் காணலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

ஆலய நிர்வாக வெளியீடு

1974 மட். செட்டிப்பாளையம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி கண்ணகை அம்மன் ஆலய வரலாறு.

இந்து சமய அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடு.

- 1991 தேசியத் தமிழ் சாகித்திய விழா - சிறப்புமலர்
- 1993 தமிழ் சாகித்திய விழா - சிறப்புமலர்
- 1992 பண்பாட்டு மலர் 2 இதழ் 2
- 1993 பண்பாட்டு மலர் 3 இதழ் 1
- 1993 பண்பாட்டு மலர் 3 இதழ் 3
- 1994 பண்பாட்டு மலர் 4 இதழ் 1
- 1994 பண்பாட்டு மலர் 4 இதழ் 2
- 1995 பண்பாட்டு மலர் 5 இதழ் 1
- 1991 நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு முறைகள் (தமிழ் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.)

எல்ஸே எய்யோன் எய்யொக்

1989 இனனுமொரு ஜாதி இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்கள் (பெண்கள் ஆய்வு வட்டம் யாழ்ப்பாணம்.)

கருணாநிதி.வே.

1993 தமிழக ஈழத்துக் கூத்து மரபு
(குறிஞ்சி வெளியீடு சென்னை)

கந்தையா வீ.சி.

1968 (பதிப்பு) கண்ணகி வழக்குரை
- திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.
மட்டக்களப்புத் தமிழகம்
- திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.

இராமலிங்கம மு.

1951 இலங்கை நாட்டுப் பாடல்கள்
- சுதந்திரன் அச்சகம், கொழும்பு
1960 கிராமியக் கவிக் குயில்களின் ஓப்பாரி
- சுதந்திரன் அச்சகம், கொழும்பு.
1961 வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள்
திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.
1962 களவுக் காதலர் கையாண்ட விடுகதைகள்
- ராத பிரசுரம் சென்னை.
1971 நாட்டார் பாடல்களில் பாண்டித்தியம்
- சக்கி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

சுகபாலன் .நா.

2000 இலங்கையில் பழங்குடிகள், வனக்குறவர் வாழ்வியல் ஆராய்வு.
பரணன் அசோசியேட்டஸ் பிறைவேட் லிமிட்டீ., கொழும்பு.

சண்முகலிங்கம் .க.

1995 தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்
- இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
கொழும்பு,

சற்குணம் .ம.

1999 பஸ்துறை ஆய்வுகள்
- பதிப்பகத் திணைக்களம், வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம்.

சாரல் நாடான்

1993 மலையக வாய் மொழி இலக்கியம்
- தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

சதாசிவஸ்யர்

1937 மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு
- திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.

சாமி. எஸ்.

1983 தமிழ் இலக்கியத்தில் நாட்டார் பண்பாடு
- வானதி பதிப்பகம், சென்னை.

சீவத்தின் .ஆ.மு.

கனிந்தகாதல்

- கல்கின்னைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு.

சீவத்தம்பி. கா.

1980 (ப.ஆ) இலங்கை நாட்டார் வழக்கியல்
1983 இலங்கை மலையகத் தமிழரின் பண்பாடும் கருத்து நிலையும்
- உதயன் நிறுவனம், கொழும்பு.

சீவராசா. அ.

1992 மலையகத் தமிழரின் அரசியல் வரலாறும், இலக்கியங்களும்,
- மலையக ஆய்வு வெளியீடு.

சீவப்பிரகாசம். சு.மு.

விஷ்ணு புத்திரர் வெடியரசன் வரலாறு
- அகில இலங்கை வெடியரசன் கலாமன்றம், தொல்புரம்

சுந்தரம்பிள்ளை .செ. காரை.

1990 ஈழத்து இசை நாடக வரலாறு
- இலக்கிய வட்டம், யாழ்ப்பாணம்.

செல்லையா. மா.சே.

1962 கோவலனார் கதை
- கலாபவன அச்சகம், பருத்தித்துறை.

நடராசா எவ்.எக்ஸ்.சி.

1962 ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள்
- ஆசீர்வாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

பாலசுந்தரம். இ.

1991 நாட்டார் இசை இயல்பும் பண்பாடும்
- நாட்டார் வழக்கியற் கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
1979 ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் ஆய்வும் மதிப்பீடும்
- மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.

பத்மநாதன்

The Lous and Customs of the Tamil of Trincomalee.
N.C.B.H.(Pvt.) Ltd. Chennai.

முத்துமீரான் .எஸ்.

1997 கிழக்கிழங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்
- மீரா உம்மா நூல் வெளியீட்டகம், நிந்தவூர்.

மெற்றான்மயில் .செ.

1980 வன்னி வளநாட்டுப் பாடல்கள்
- செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

1999 இசை நாடக கூத்து மூத்த கலைஞர் வரலாறு
ஸ்ரீ மீனாட்சி அச்சகம், நல்லூர்.

வித்தியானந்தன். சு.

1962 மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள்
- 2ஆம் பதிப்பு இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக்குழு
வெளியீடு.

1964 மன்னார் நாட்டுப்பாடல்கள்,
- மன்னார் மாவட்ட பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்
வெளியீடு.

1990 நாடகம், நாட்டாரியற் சிந்தனைகள்
- தமிழகம் வெளியீடு, தெல்லிப்பளை..

விவேகானந்தமுதலி. சி.வ.

1995 மட்டக்களப்புத் தமிழக எண்ணெய்ச் சிந்துப் பாடல்கள்
ஆதவன் அச்சகம், மட்டக்களப்பு

வேலுப்பிள்ளை. சி.வி.

1996 மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்.

வெகுஜனன்
இராவணா

இணைப்பாசிரியர்

1980 சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும்
புதியபூமி வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.

அடங்கள் முறை

இராஞ்சனா சராவணமுத்து

1940 இலங்கை தமிழ் நாட்டார் இலக்கியநூல் விபரப்பட்டியல்.

மீர்தொடையா இப்ராஹிம்

1993 மலையகம் தொடர்பான ஆக்கங்களும் ஆய்வுகளும் இலங்கை
மலையகத் தமிழர்கள் பண்பாடும் கருத்து நிலையும்
- உதயன் நிறுவனம், கொழும்பு.

செல்வராஜன். எஸ்.பி.

1989 Batticaloa Bibliography

- Municipal Council, Batticaloa.

மலர்கள்

1. கனகரத்தினம். இரா.வை.

1997 பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்களின் மணிவிழா
மலர் பேராதனை.

2. கோப்பாய் கண்ணகை அம்மன் ஆலைய பரிபாலனசபை வெளியீடு

1986 கோப்பாய் கண்ணகை அம்மன் கோயில்
மஹா கும்பாபிஷேக விழா மலர்.

3. இந்து ஆலைய பரிபாலனசபை

1997 உட்பூர் வரலாறும் மரபுகளும் உட்ப்பு.

4. வடக்கு - கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா மலர்

1996 மருதநிலா

5. வவுனியா மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை

1982 பண்டாரவன்னியன் விழாமலர்
வவுனியா.

6. மட்டுக்காக்கட்டிச்சோலை றீதான்தோன்றிவ்வாரர் தேவன்தான வெளியீடு

1998 தேரோட்டம் கும்பாபிஷேகச் சிறப்பமலர்.

U.K.PRINTERSS 98A,Vivekananda Hill, Colombo-13. Tel : 344046

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org